

Hæstaréttardómar 1994 - Registur

Útgáfa 2.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af dómasafni Hæstaréttar. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af dómum Hæstaréttar án endurgjalds. Hæstiréttur Íslands stendur ekki fyrir útgáfu þessa skjals né komið að henni með öðrum hætti en lýst er hér að neðan.

Sérstakar þakkir fær Bókasafn Hafnarfjarðar fyrir að gefa flest bindanna til skönnunar og Óli Gneisti Sóleyjarson fyrir sín framlög til verkefnisins. Fjárhagslegir styrktaraðilar fá einnig þakkir fyrir fjárframlög sín.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta dómar ekki verndar höfundalaga. Skrifstofa Hæstaréttar hefur tjáð höfundi skjalsins að Hæstiréttur hyggst ekki gera neinar athugasemdir vegna birtingar þessara rafrænu eintakanna í heilu lagi, en hefur hins vegar ekki útilokað að annað efni en dómar gæti notið verndar höfundalaga. Ef ætlunin er að nýta aðra hluta skjalsins en dómana sjálfa er mælt með því að viðkomandi hafi samband við Hæstarétt eftir því sem við á.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Í útg. 2.1 var textinn gerður beinni og OCR endurunnið.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

HÆSTARÉTTARDÓMAR

ÚTGEFANDI
HÆSTIRÉTTUR

LXV. BINDI
1994

REYKJAVÍK
PRENTSMIÐJAN ODDI H/F
MCMXCVI

Reglulegir dómara Hæstaréttar 1994

Hrafn Bragason. Forseti dómsins.

Haraldur Henrysson. Varaforseti dómsins.

Garðar Gíslason.

Guðrún Erlendsdóttir.

Gunnar M. Guðmundsson. Lausn frá embætti 1. september 1994.

Gunnlaugur Claessen. Skipaður frá 1. september 1994.

Hjörtur Torfason.

Markús Sigurbjörnsson. Skipaður frá 1. júlí 1994.

Pétur Kr. Hafstein.

Þór Vilhjálmsson. Í leyfi frá 1. janúar 1994 til 1. júlí 1995.

Ingibjörg Benediktsdóttir. Sett 1. janúar til 31. desember 1994.

Registur

I. MÁLASKRÁ

1. HEFTI

		Dómur	Bls.
1	508/1993 Sæplast hf. gegn Guðmundi Óskarssyni, Guðmundi Þormóðssyni og Heiðmundi Sigurmundssyni. Kærumál. Frávísun frá Hæstarétti. Aðild. Gjaldþrotaskipti.	5/1	1
2	507/1993 Protabú SH verktaka hf. gegn Jóni Ólafi Ólafssyni og Önnu S. Jónsdóttur. Kærumál. Málskostnaðartrygging.	5/1	3
3	499/1993 Protabú Sölusamtaka íslenskra matjurtaframleiðenda gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Kærumál. Lögtak. Fyrning.	5/1	6
4	519/1993 Nýja kökuhúsið hf. gegn Íslandsbanka hf. Kærumál. Málskostnaður.	6/1	11
5	90/1992 Jón Guðmundsson gegn Rafveitu Hafnarfjarðar og landbúnaðarráðherra f.h. landbúnaðarráðuneytis. Útivistardómur.	7/1	14
6	473/1993 Ásgeir S. Ásgeirsson gegn Barra sf. Útivistardómur.	7/1	15
7	485/1993 Bíldadalshreppur gegn Gunnari Valdimarssyni. Útivistardómur. Ómaksbætur.	7/1	16
8	522/1993 Alþýðusamband Íslands f.h. Rafiðnaðarsambands Íslands gegn Haraldi og Sigurði hf. Kærumál. Félagsdómur. Frávísun.	13/1	17
9	1/1994 Lúðvík Gizurason gegn Bergsteini Gizurarsyni, Helga V. Jónssyni og Jóhanni J. Ólafssyni. Kærumál. Gerðardómur. Kæruheimild. Aðfinnslur.	13/1	20
10	16/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Jóni Ingva Hilmarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	14/1	28
11	3/1994 Gunnar Jóhannesson gegn Vélorku hf. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	14/1	30

		Dómur	Bls.
12	329/1993	Ákærvaldið gegn Magnúsi Karlssyni og Erni Karlssyni. Ómerking. Heimvísun.	14/1 34
13	17/1994	Bólstaðarhlíðarhreppur, Seyluhreppur og Lýtingsstaðahreppur gegn óþekktum rétthöfum yfir Eyvindarstaðaheiði. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Eignardómsmál.	19/1 36
14	18/1994	Svínavatnshreppur og Torfalækjarhreppur gegn óþekktum rétthöfum yfir Auðkúluheiði. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Eignardómsmál. ...	19/1 39
15	446/1993	Jón Baldur Baldursson gegn Erni Valdimarssyni. Þingfesting. Útgáfa stefnu. Frávísun frá Hæstarétti hafnað.	20/1 42
16	15/1994	Þorbjörg Atladóttir gegn Guðmundi Inga Kristinssyni. Kærumál. Óvígð sambúð. Opinber skipti.	20/1 44
17	23/1994	Jón Hjaltason gegn Sigurbirni Eiríkssyni. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun uppboðsandvirðis. Þinglýsing.	23/1 48
18	321/1991	Sindri Steingrímsson gegn Útgerðarfélaginu Barðanum hf. Vinnusamningur. Sjómannalög. Veikindaforföll.	20/1 58
19	283/1991	Valgeir Valgeirsson gegn Samtogi hf. Vinnusamningur. Sjómannalög. Veikindaforföll. Sératkvæði.	20/1 64
20	201/1990	Jón Hjaltason f.h. þrotabús Jóns Hjaltasonar gegn Katli Axelssyni og til réttargæslu Birgi Viðari Halldórssyni. Húsaleigusamningur. Riftun.	20/1 69
21	442/1993	Hagkaup hf. gegn landbúnaðarráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Stjórnvaldsákvörðun. Ógilding. Skaðabætur. Flýtimeðferð. Aðfinnslur. Sératkvæði.	20/1 79
22	2/1994	Tryggvi Einar Geirsson og þrotabú Ulrichs Falkners gegn Karli L. Magnússyni. Kærumál. Frávísun héraðsdómara felld úr gildi. Aðild.	21/1 97
23	27/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Thanh Thoung Bui. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	21/1 102
24	19/1994	Sigfinnur Sigurðsson gegn Valgerði Jóhannesdóttur. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Kyrrsetning. Leiðbeiningarskylda. Aðfinnslur.	24/1 104
25	20/1994	Sparisjóður vélstjóra gegn Sparisjóði Reykjavíkur	

		og nágreennis og Jakobi A. Traustasyni. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun uppboðsandvirðis. Vextir. Málsástæður.	24/1	110
26	514/1993	Hreppsnefnd Austur-Eyjafjallahrepps, Magnús B. Eyjólfsson, Valgerður Helga Eyjólfsdóttir og Siguríður Magnúsdóttir gegn ferðafélaginu Útivist, félagsmálaráðherra f.h. félagsmálaráðuneytis og umhverfisráðherra f.h. umhverfisráðuneytis Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Skipulag. Stjórn-sýsla.	24/1	117
27	14/1994	Sigurður Ólason og Laugakaffi hf. gegn Kemika-líu hf. Kærumál. Innsetningargerð. Samningur.	26/1	124
28	28/1994	Glitnir hf. gegn Framkvæmdasjóði Íslands. Kæru-mál. Nauðungarsala. Úthlutun uppboðsandvirðis. Eignarréttur. Veð.	27/1	129
29	31/1994	Landsbanki Íslands gegn Borgþóri Jónssyni. Kærumál. Nauðungarsala. Veð. Óðalsréttur. Að-finnslur.	27/1	136
30	406/1991	Hörður Már Harðarson gegn Ágústi Garðarsyni. Lausafjárkaup. Galli. Afsláttur. Sönnun. Aðfinnsl-ur.	27/1	143
31	462/1991	Hagkaup hf. gegn Bjarna Geir Alfredssyni. Vinnusamningur. Laun. Aðfinnslur.	27/1	147
32	352/1991	Ólafur Magnússon gegn Húsafelli hf. Skuldamál. Fasteignasala.	27/1	150
33	467/1991	Íslenska útvarpsfélagið hf. gegn Lind hf. og þrota-búi Hljóðvarps hf. til réttargæslu. Kaupleigusamn-ingur. Gjaldþrot. Eignarréttur. Grandleysi.	27/1	154
34	14/1993	Ákærvaldið gegn Jóni Hrafni Hlöðverssyni. Undanskot sönnunargagna. Brot gegn 112. gr. alm. hgl. Sératkvæði.	27/1	158
35	393/1993	Ákærvaldið gegn Jóhannesi Eyfjörð Eiríkssyni. Líkamsárás.	27/1	161
36	388/1993	Ákærvaldið gegn Vilhelmínu Eddu Lúðvíksdótt-ur. Bifreiðar. Ölvun. Ökuréttarsvipting. Aðfinnsl-ur.	27/1	171
37	442/1991	Fjárskipti hf., Sigurður Örn Sigurðsson, Sigurður H. Garðarsson og Guðrún R. Einarsdóttir gegn		

		Dómur	Bls.
	Íslandsbanka hf. Útivist. Málsástæður. 45. gr. laga nr. 75/1973.	27/1	175
38	479/1993 Ákærvaldið gegn H. Líkamsárás. Aðfinnslur. Sératkvæði.	27/1	179
39	401/1990 Plastmótun hf. gegn Árna Möller, Guðmundi Baldurssyni, Guðmundi Ingvarssyni, Jóni Hólmi Stefánssyni og Þorsteini Gunnarssyni, persónulega og f.h. Austurveitu. Verksamningur. Dagsektir. Skuldajöfnuður.	27/1	190
40	341/1993 Ákærvaldið gegn S. Ómerking. Heimvísun. Gagnaöflun. Vitni. Bókanir. Sératkvæði.	27/1	208
41	6/1994 Skagaplast hf. gegn Íslandsbanka hf. Útivistar-dómur.	2/2	212
42	52/1994 Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Ólafi Gunnars-syni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	2/2	213
43	43/1994 Þrotabúi Þórkötlustaða hf. gegn Fiskanesi hf. Kærumál. Innsetningargerð. Skuldabréf.	2/2	216
44	47/1994 Kaupgarður hf. gegn þrotabúi Kaupfélags Reykja-víkur og nágrennis. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Húsaleigusamningur. Forgangskrafa.	3/2	221
45	51/1994 Elcon hf. gegn Skipabrautinni hf. Kærumál. Frá-vísun frá Hæstarétti. Aðfinnslur. Kæruheimild. ...	3/2	228
46	430/1993 Ákærvaldið gegn Guðmanni Ólfjörð Guðmanns-syni. Nauðgun. Skilorðsrof.	3/2	230
47	384/1991 Díselverk gegn Viggó Guðmundssyni. Lausa-fjárkaup. Veð. Þinglýsing.	3/2	236
48	241/1992 Ellert Svavarsson gegn Valgeiri Antoni Þórisssyni og einkafirma hans Díselverki. Verksamningur. Afnotamissir. Skaðabætur.	3/2	241
49	28/1991 Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn þrotabúi Vínils hf. Sektir. Skattar. Dráttarvextir.	3/2	145
50	380/1993 Ákærvaldið gegn Halldóri Ara Brynjólfssyni. Líkamsárás. Skilorð. Skaðabætur.	3/2	252
51	381/1993 Ákærvaldið gegn Héðni Sverrissyni. Neyðar-hjálp. Gabb. Skilorð.	3/2	258
52	68/1991 Bæjarsjóður Akureyrar gegn Búnaðarbanka Ís-lands, útibúinu á Akureyri. Einföld ábyrgð. Sveit-arstjórn. Greiðslustöðvun. Nauðasamningar.	3/2	262

53	57/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Birgi Þór Birgissyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 103. gr. laga nr. 19/1991.	7/2	268
54	62/1991	Bjarni Jónsson og Gréta Björgvinsdóttir gegn Trésmiðjunni Akri hf. Kaupsamningur. Fasteign. Verðtrygging. Aðfinnslur.	10/2	271
55	392/1993	Ákærvaldið gegn Guðjóni Hjörvari Hjaltasyni. Friðhelgi einkalífs. Lögregluáminning. Skilorð. ...	10/2	287
56	360/1993	Ákærvaldið gegn H. Brenna. Eignaspiöll. Lögreglurannsókn. Sératkvæði.	10/2	298
57	50/1994	Olúfúlagið hf. gegn Önfirðingi hf. Kærumál. Varnarþing. Verslunarkaup.	14/2	310
58	72/1994	Bliki hf. gegn Guðmundi Óskarssyni, Guðmundi Þormóðssyni og Heiðmundi Sigurmundssyni. Kærumál. Gjaldþrotalög. Skiptastjóri. Vítur.	16/2	313
59	74/1994	Alda Benediktsdóttir og Ingibjörg Bjarnadóttir gegn Íslandsbanka hf. Kærumál. Frávísun frá Hæstarétti. Aðilaskýrsla.	16/2	319
60	109/1992	Þrotabú Drangavíkur hf. gegn Ásgeiri Ebeneser Þórðarsyni. Vinnusamningur. Uppsögn. Sjómenn. Sjóveð.	17/2	322
61	187/1992	Kristján Hallgrímsson gegn Herdísi Guðmundsdóttur. Orlof. Uppsagnarfrestur.	17/2	329
62	134/1991	Skipafélagið Nes hf. gegn Andra hf. Farmsamningar. Aukabiðdagagjald.	17/2	333
63	379/1991	Valur Blomsterberg gegn Hafðísi Alfreðsdóttur og dómsmálaráðherra f.h. dómsmálaráðuneytis. Hjón. Börn. Framfærslueyrir. Stjórnssýsla. Gjafvörn. Sératkvæði.	17/2	343
64	41/1991	Landsbanki Íslands gegn þrotabúi Íslandslax hf. Gjaldþrotaskipti. Afurðalán. Tryggingarbréf. Kröfugerð. Málsástæður.	17/2	354
65	78/1994	Sveinberg Laxdal gegn Esther Laxdal, Jónasi Björnssyni og sýslumanninum á Akureyri. Kærumál. Þinglýsing. Landskipti. Jarðalög.	18/2	363
66	3/1992	Gísli Vilhjálmsson gegn Verslunarmannafélagi Suðurnesja. Verfall. Skaðabætur.	24/2	367
67	455/1993	Ákærvaldið gegn Anthony Lee Bellere. Þjófnaður. Ítrekun. Sératkvæði.	24/2	375

		Dómur	Bls.
68	386/1993 Ákærvaldið gegn Þorsteini Guðnasyni. Skyldu- sparnaður. Fjárdráttur. Skilorð.	24/2	381
69	202/1991 Guðrún Sveinsdóttir og Guðbjörg Sveinsdóttir gegn Hólmfríði Þórhallsdóttur og gagnsök. Fast- eignakaup. Galli. Matsgerð. Skuldajöfnuður.	24/2	387
70	275/1991 Sigurbjörn Eiríksson gegn Davíð Ómari Þorsteins- syni, Karli Viðar og Vátryggingafélagi Íslands hf. Bífreiðar. Skaðabætur. Áhættutaka.	24/2	396
71	3/1991 Sjúkrahús Keflavíkurlæknishéraðs gegn Ingi- björgu Þórarinsdóttur og gagnsök. Örorkubætur. Miskabætur. Sjúkrahús. Læknar. Húsbónda- ábyrgð. Börn.	24/2	400
72	461/1991 Lydía Gunnarsdóttir gegn Gísla Erni Arnarsyni. Óvígð sambúð. Fjárskipti.	24/2	413
73	88/1994 Sigurður Árnason gegn Runólfi Sigtryggssyni, Halldóru Sigurðardóttur, Svölu Sigtryggsdóttur, Sigurgeiri Sigmundssyni, Helga Kristjánssyni, Eddu Guðmundsdóttur og Freyju Bergþóru Bene- diktsdóttur. Kærumál. Kröfugerð. Vanreifun. Frá- vísunarúrskurður felldur úr gildi að hluta.	25/2	424
74	39/1994 Bíldudalshreppur gegn Gunnari Valdimarssyni. Útivistardómur.	2/3	428
75	208/1993 Á.B.S. Frístund hf. gegn Þb. Ástþórs B. Sigurðs- sonar og Frístundar. Útivistardómur.	2/3	429
76	92/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Steingrími Njálssyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi.	2/3	431
77	97/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Kjartani Skafta- syni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	3/3	434
78	58/1994 Bjarni Magnússon gegn bæjarstjóranum á Seyðis- firði f.h. bæjarsjóðs og hafnarsjóðs. Verksamning- ur. Stjórnsýsla. Umboð.	3/3	436
79	294/1993 Ákærvaldið gegn Eyjólfí Matthíassyni. Umboðs- svik. Skilorð.	3/3	445
80	424/1993 Ákærvaldið gegn Birgi Andréssyni. Skjalafals. Reynslulausn.	3/3	455
81	482/1993 Ákærvaldið gegn Davíð Kristjáni Anderson. Bif-		

	reiðar. Ölvunarakstur. Umferðalög. Ökuréttar- svipting. Reynslulausn.	3/3	458
82	435/1993 Ákærvaldið gegn Guðmanni Kristjánssyni. Ölv- unarakstur. Ökuréttarsvipting. Málflutningsmað- ur. Vítur. Aðfinnslur.	3/3	461
83	511/1993 Ákærvaldið gegn Birgi Axelssyni. Viðurlaga- ákvörðun. Bifreiðar. Ölvunarakstur. Ökuréttar- svipting. Aðfinnslur.	3/3	466
84	198/1993 Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn Jóni Árna Þórisssyni. Bráðabirgðalög. Kjarasamningur. Opin- berir starfsmenn.	3/3	469
85	94/1994 Guðmundur Svavarsson gegn sýslumanninum í Hafnarfirði. Kærumál. Gjaldþrotaskipti.	7/3	491
86	98/1994 Fiatagri Danmark A/S gegn Búnaðarbanka Ís- lands. Kærumál. Samlagsaðild. Frávísunarúr- skurður felldur úr gildi.	7/3	495
87	458/1993 Ákærvaldið gegn Gunnari Péturssyni. Viðurlaga- ákvörðun. Fjársvik.	10/3	498
88	471/1993 Ákærvaldið gegn Baldri Reyni Haukssyni. Viður- lagaákvörðun. Þjófnaður.	10/3	501
89	495/1993 Ákærvaldið gegn Ágústi Sigurþóri Guðmunds- syni og Guðbjarti Rögnvaldssyni. Viðurlaga- ákvörðun. Þjófnaður. Skjalafals. Hylming.	10/3	503
90	461/1993 Ákærvaldið gegn Þórði Jóhanni Eypórssyni. Manndráp. Skilorð. Sératkvæði.	10/3	514
91	377/1991 Bjarni Helgason gegn Guðrúnu Kristínu Magnús- dóttur. Fjármál hjóna. Séreign. Kaupmáli.	10/3	526
92	126/1991 Hafnahreppur gegn Kristni Rúnari Hartmanns- syni. Kaupsamningur. Fasteign. Sveitarstjórn.	10/3	539
93	101/1994 Lífeyrissjóður Sóknað gegn Magnúsi Geir Gunn- laugssyni. Kærumál. Aðför. Aðfararheimild. Veð- skuldabréf.	11/3	547
94	102/1994 Anna Helgadóttir gegn Sigríði Sæmundsdóttur og Agli Daníelssyni. Kærumál. Málskostnaður.	14/3	553
95	422/1993 Ákærvaldið gegn Hilmar Póri Ólafssyni. Viður- lagaákvörðun. Skjalafals. Tökkasvik. Þjófnaður. ..	17/3	556
96	456/1993 Ákærvaldið gegn Presti Sigmundssyni. Líkams- árás. Skaðabætur. Aðfinnslur.	17/3	560
97	372/1993 Ákærvaldið gegn Ellert Guðmundssyni. Brot		

		Dómur	Bls.
	gegn valdstjórninni. Brot gegn 4. mgr. 220. gr. alm. hgl. Skaðabætur. Umferðarlög.	17/3	566
98	136/1992 Þýsk-íslenska hf. gegn fjármálaráðherra f.h. ríkis-sjóðs. Skattar. Sölugjald. Innheimta opinberra gjalda. Stöðvun atvinnurekstrar. Stjórnsýsla. Skaðabætur.	17/3	576
99	244/1993 Bryndís Kristinsdóttir gegn Tannlæknafélagi Íslands. Frávísunarkröfu hafnað. Lögbann fellt úr gildi. Trygging. Frávísun frá Hæstarétti.	17/3	590
100	189/1993 Guðfinna Sigurgeirsdóttir gegn Búnaðarbanka Íslands vegna þb. Kolbeins Ögmundssonar. Kaupmáli. Riftun. Gjöf. Gjaldþrot. Sératkvæði.	17/3	606
101	128/1993 Ákærvaldið gegn Ólafi Gunnarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. .	23/3	617
102	125/1994 Jóhanna Tryggvadóttir, Evrópuferðir og Jónas Bjarnason gegn Sparisjóði Hafnarfjarðar. Kærumál. Vixilmál. Vitni.	23/3	619
103	127/1994 Skúli Friðfinnsson gegn Sæðísi hf. Kærumál. Málskostnaðartrygging.	23/3	622
104	105/1994 Vélbátaábyrgðarfélag Ísfirðinga gegn Hólmi hf. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Úthlutun uppboðsandvirðis.	23/3	625
105	73/1990 Sigfús Örn Árnason gegn Þýsk-íslenska hf. Verksamningur.	24/3	628
106	510/1993 Ákærvaldið gegn Ómari Traustasyni. Börn. Kynferðisbrot. Skaðabætur. Sératkvæði.	24/3	639
107	455/1991 Baldur Jónsson gegn Nesjahreppi. Verksamningur.	24/3	645

2. HEFTI

108	452/1990 Nesfiskur hf. gegn Vátryggingafélagi Íslands hf. Vátrygging. Skaðabætur.	24/3	657
109	463/1993 Ákærvaldið gegn Davíð Trausta Oddssyni. Líkamsárás. Skaðabætur. Sérálit.	24/3	662
110	12/1994 Ákærvaldið gegn Eiríki Rúnari Oddssyni. Nauðgun. Skaðabætur. Sératkvæði.	24/3	671
111	142/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Hrafnkeli Helgasyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi.	25/3	675
112	134/1994 Protabú Skrifstofuvéla hf. gegn Ægi V. Ármannssyni. Kærumál. Skuldaröð. Vextir. Gjaldþrotalög. ..	25/3	678

		Dómur	Bls.
113	146/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Bergþóru Guðmundsdóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	28/3 684
114	126/1994	Bárður Halldórsson gegn Bílaverkstæði Höгна, Búnaðarbanka Íslands og Eyrarsparisjóði. Kærumál. Nauðungarsala. Útivist. Endurupptaka.	28/3 686
115	108/1994	Kristín Erla Karlsdóttir gegn Bygging bsvf. Kærumál. Kröfu um að hæstaréttardómarar víki sæti hafnað.	29/3 690
116	108/1994	Kristín Erla Karlsdóttir gegn Bygging bsvf. Kærumál. Kröfu um að dómarar í héraði víki sæti hafnað.	29/3 694
117	49/1994	Ákærvaldið gegn Jóni Ólafssyni. Viðurlagaákvörðun. Bifreiðar. Umferðarlög. Ökuréttur.	29/3 698
118	55/1994	Ákærvaldið gegn Jóhanni Ragnari Sigurðssyni. Viðurlagaákvörðun. Bifreiðar. Ökuréttur. Reynslulausn.	29/3 700
119	65/1994	Ákærvaldið gegn Sigdóri Ólafi Sigmarssyni. Viðurlagaákvörðun. Bifreiðar. Umferðarlög. Ökuréttur.	29/3 702
120	121/1992	Halldóra Hafðís Hallgrímsdóttir gegn þrotabúi Verslunarinnar Víðis sf. Skaðabótamál utan samninga.	29/3 704
121	466/1993	Ákærvaldið gegn Jósef Gunnari Ingólfssyni. Líkamsárás.	29/3 713
122	464/1993	Ákærvaldið gegn Kristjáni Hólmgeirssyni. Brot gegn valdstjórninni. 1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991.	29/3 722
123	101/1992	Guðmundur Ólafsson gegn fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og gagnsök. Söluskattur. Eigin úttekt. Sératkvæði.	29/3 728
124	300/1991	Halldór Fannar Ellertsson gegn dómsmálaráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og gagnsök. Refsivist. Fangelsi. Stjórnarskrá. Agaviðurlög.	29/3 748
125	10/1994	Íslenska ríkið gegn Félagi vatnsvirkja hf. og gagnsök. Hlutafélög. Hlutaþréf. Sameignarfélag. Skattskylda. Tekjuskattur. Sératkvæði.	29/3 758

		Dómur	Bls.
126	493/1993	Ákærvaldið gegn Sigurði Jóhanni Jónassyni. Líkamsárás. Stjórnarskrá. Sakbending. Vítur.	29/3 777
127	524/1993	Ákærvaldið gegn Önnu Maríu Helgadóttur. Bifreiðar. Umferðarlög.	29/3 781
128	56/1994	Ákærvaldið gegn Anneyju Ölfu Jóhannsdóttur. Bifreiðar. Umferðarlög.	29/3 786
129	490/1993	Ákærvaldið gegn Jóni Kristjáni Jacobsen. Bifreiðar. Umferðarlög.	29/3 792
130	443/1993	Faxamarkaðurinn hf. gegn Faxi hf. Útivistardómur.	11/4 797
131	117/1992	Pétur Guðjónsson gegn Siglubergi hf. Kaupgjaldsmál. Sjómannalög.	14/4 798
132	209/1992	Kristmundur Ingibjörnsson gegn Fiskiðju Sauðárkróks hf. Kaupgjaldsmál. Sjómannalög.	14/4 804
133	210/1992	Steinþór Sigurbjörnsson gegn Fiskiðju Sauðárkróks hf. Ómerking. Heimvísun. Réttarfar.	14/4 809
134	387/1993	Ákærvaldið gegn Eggerti Bjarna Arnórssyni. Líkamsárás. Brot gegn valdstjórninni. Handtaka. Hútleit. Friðhelgi heimilis. Stjórnarskrá. Bifreiðar. Umferðarlög. Ökuréttarsvipting. Sameining mála.	14/4 813
135	85/1994	Ákærvaldið gegn Andrési Páli Kolbeinssyni. Viðurlagaákvörðun. Þjófnaður.	14/4 824
136	25/1994	Ákærvaldið gegn X. Nauðgun. Tilraun. Sönnun. Sératkvæði.	14/4 826
137	141/1994	Karma hf. gegn sýslumanninum í Neskaupstað. Kærumál. Gjaldþrot. Skipti. Aðfarargerð. Hæfi stjórnvalds.	14/4 844
138	152/1994	Endurskoðun hf. gegn þrotabúi Brynjólfs hf. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð.	18/4 855
139	139/1994	Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Vaessen-Schoemaker Chemische Ind. B.V. Kærumál. Framsal kröfuréttinda. Úthlutun uppboðsandvirðis. Aðför.	18/4 861
140	168/1994	Ákærvaldið gegn Ólafi Gunnarssyni, Þorgeiri Jóni Sigurðssyni, Helga Ólafssyni, Jóhanni Tómasi Zimsen, Þorsteini Sæmundssyni, Guðlaugi Tryggva Stefánssyni, Guðmundi Gesti Sveinssyni, Jónasi Páli Guðlaugssyni, Herbirni Sigmarssyni, Arnari Reynissyni, Jóhanni Jónmundssyni, Vil-	

		Dómur	Bls.
	hjálmí Svan Jóhannssyni, Halldóri Margeiri Ólafssyni, Ingu Árnadóttur, Einari Guðjóni Einarssyni, Knúti Arnari Hilmarssyni, Jónasínu Þórðardóttur og Ólafi Jóhannssyni. Kærumál. Réttarstaða sakbornings.	19/4	872
141	312/1993 Ákærvaldið gegn Níelsi Adolf Ársælssyni. Sjóslýs. Manndráp af gáleysi. Réttindasvipting.	28/4	878
142	214/1991 Þorsteinn Kristjánsson, Ólafur Þór Thorlacius og Ragnar Guðmundsson gegn Guðrúnu Davíðsdóttur. Lóðasamningur. Brottflutningur húss.	28/4	891
143	34/1991 Jón Valentínusson, Inge M. Löwner Valentínusson, Selma Ó. Björgvinsdóttir, Dagný Ingólfssdóttir og Þórhildur R. Geirsdóttir gegn Jan Gunnar Davíðsson. Samningur. Riftun. Einkaumboð. Sératkvæði.	28/4	901
144	397/1990 Félag íslenskra loftskeytamanna gegn Steingrími Steinþórssyni og gagnsök. Höfundarréttur. Sératkvæði.	28/4	914
145	169/1990 Þuríður J. Sörensen, Guðrún S. Jónsdóttir, Bryndís Jónsdóttir, Halldór Ó. Jónsson, Gunnlaugur J. Briem, Steindór J. Briem, Soffía S. Briem, Sveinn Skúlason, Gunnlaugur Skúlason, Páll Skúlason, Gunnlaugur P. Steindórsson, Anna Soffía Steindórsdóttir, Sigurður Ingason, Gunnlaugur J. Ingason, Sigurjón Á. Ingason, Soffía Ingadóttir, Helga Guðmundsdóttir, Eiríkur Karlsson, Guðmundur Viðar Karlsson og Gunnar Þorsteinsson gegn Agli Marteinsyni og Jórinni Jónsdóttur. Veðiréttur. Samningur. Sératkvæði.	28/4	924
146	60/1994 Ákærvaldið gegn Arnari Hjartarsyni. Refsiákvörðun. Skjalafals. Fjársvik. Þjófnaður. Gripdeild.	28/4	934
147	105/1992 Svavar Gunnarsson gegn bæjarsjóði Hafnarfjarðar Gatnagerðargjald. Skattlagning. Stjórnarskrá.	28/4	947
148	523/1993 Ákærvaldið gegn Baldri Þorsteinssyni. Flugslýs. 168. gr. alm. hgl. Sératkvæði.	28/4	959
149	171/1994 Snorri Ólafsson gegn Gylfa Gunnarssyni. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	29/4	972
150	172/1994 Jónas Bjarnason gegn Ríkisútvarpinu og Lífeyris-		

		Dómur	Bls.
	sjóði verslunarmanna. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Nauðungarsala. Vítur.	29/4	976
151	173/1994 Kaupþing hf. og Landsbanki Íslands gegn Rannveigu Sveinsdóttur. Kærumál. Útburðargerð. Aðför.	29/4	979
152	205/1993 Ágúst Guðmundsson og Guðrún Eiríksdóttir gegn Ingimundi Gíslasyni og Ingunni Þóroddsdóttur og gagnsök. Útivistardómur. Ómaksbætur.	2/5	984
153	193/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Joseph Georg Adessa. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	2/5	985
154	170/1994 Jón Guðjónsson gegn Stangaveiðifélagi Patreksfjarðar, Jóakim Arasyni, Jóhannesi Arasyni, Arnfríði Aradóttur, Elíasi Guðmundssyni, Bryndísi Guðmundsdóttur, Jóni Eggerti Hallssyni, Gunnsteini Gíslasyni og Brynjólfi Þór Brynjólfssyni. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Landamerki.	5/5	987
155	129/1994 Anna Einarisdóttir, Jón B. Einarsson, Pétur Einarsson, Sigurður Harðarson, Anna Gísladóttir, Ásgerður Gísladóttir, Jón Gíslason og Gunnhildur Friðþjófsdóttir gegn Þorvaldi Björgvinssyni. Kærumál. Erfðaskrá. Arfleiðsluhæfi. Læknaráð. ..	5/5	991
156	347/1991 Skorri hf. gegn Magnúsi Heiðari Jónssyni og Inge Christiansen Jónsson. Húsaleiga. Samningur. Sér- atkvæði.	5/5	1001
157	189/1991 Söltunarfélag Dalvíkur hf. gegn Albert Reimarsyni og gagnsök. Ómerking. Heimvísun. Sér- atkvæði.	5/5	1009
158	76/1991 Sigurður Ólason gegn Steinunni Tómasdóttur, Sigfríði Sigurðardóttur, Tómasi Ólafssyni, Margréti Hjartardóttur og Óskari Björnssyni. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi.	5/5	1012
159	116/1994 Ákærvaldið gegn Brynjólfi Sigurðssyni. Bifreið- ar. Umferðarlög. Ölvunarakstur. Svípting ökurétt- ar. Ítrekun. Endurupptaka.	5/5	1015
160	184/1994 Ásdís Ástþórsdóttir gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Nauðungarsala.	5/5	1017

			Dómur	Bls.
161	182/1994	Faghús hf. gegn Kristjáni Geirssyni. Kærumál. Vitni.	10/5	1019
162	313/1993	Ákærvaldið gegn Óskari Mikaelssyni. Staðgreiðsla opinberra gjalda. Bókhald. Fésekt.	11/5	1022
163	20/1991	Kaupþing hf. gegn Þrotabúi Persíu hf. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð.	11/5	1032
164	81/1994	Ákærvaldið gegn Val Benjamín Bragassyni. Áfengislagabrot. Upptaka. Fésekt felld niður. Skilorðsrof. Aðfinnslur.	11/5	1043
165	131/1994	Ákærvaldið gegn Huga Runólfi Ingibjartssyni. Áfengislög. Upptaka. Fésekt felld niður. Skilorðsrof.	11/5	1047
166	144/1994	Ákærvaldið gegn Bjartmari Vigni Þorgrímssyni. Áfengislög. Upptaka. Aðfinnslur.	11/5	1051
167	77/1994	Ákærvaldið gegn X. Kynferðisbrot. Skaðabætur.	11/5	1055
168	11/1994	Ákærvaldið gegn Stefáni Jóhannessyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Ölvunarakstur. Rangar sakargiftir. Skjalafals.	11/5	1060
169	112/1994	Ákærvaldið gegn Jóni Ólafssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Ölvunarakstur. Ökuréttarsvipting.	11/5	1068
170	216/1994	Siglufjarðarkaupstaður gegn Íslandsbanka hf. Kærumál. Skýrslugjöf.	18/5	1076
171	186/1994	Skeljungur hf. gegn Sparisjóði Hafnarfjarðar. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun uppboðsandvirðis. Tryggingarbréf.	18/5	1078
172	185/1994	Jóhanna Tryggvadóttir, Evrópuferðir og Jónas Bjarnason gegn Sparisjóði Hafnarfjarðar. Kærumál. Kröfu um að héraðsdómari viki sæti hafnað. Málflutningshæfi. Vítur.	18/5	1085
173	188/1994	Fataframleiðendur hf. gegn Landsbanka Íslands, Gjaldheimtunni í Reykjavík, Brautarframkvæmdum hf. og Á.H.Á.-byggingum hf. Kærumál. Nauðungarsala. Ómerking nauðungarsölumeðferðar. Frávísun frá Hæstarétti að hluta. Frávísun frá héraðsdómi að hluta.	18/5	1088
174	175/1994	Bergey hf. gegn Vélbátatryggingu Eyjafjarðar. Kærumál. Aðför. Lögtaksréttur. Fyrning.	19/5	1096
175	176/1994	Bergey hf. gegn Vélbátatryggingu Eyjafjarðar.		

			Dómur	Bls.
		Kærumál. Frávísun frá Hæstarétti. Áfrýjunarfjárhæð.	19/5	1101
176	113/1994	Ákærvaldið gegn Guðlaugi Kristmanns. Bifreiðar. Umferðarlög. Ákæra. Aðfinnslur.	19/5	1103
177	289/1991	Frjáls fjölmiðlun hf. gegn Borghildi Önnu Jónsdóttur. Kaupgjaldsmál. Uppsögn.	19/5	1109
178	173/1991	Kaupþing hf. gegn Þórhalli Þorlákssyni. Verðtrygging. Verðbréfafyrirtæki. Ráðgjöf. Sératkvæði.	19/5	1117
179	436/1993	Ákærvaldið gegn Þorkatli Einarssyni. Fjádráttur. Opinberir starfsmenn. Skaðabætur. Sératkvæði.	19/5	1130
180	302/1991	Loftur Jónsson og Jón Loftsson hf. gegn þb. J.L. hússins hf. og gagnsök. Gjaldþrotaskipti. Riftun. .	19/5	1140
181	221/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Bernard Granotier. Kærumál. Geðheilbrigðisrannsókn.	20/5	1154
182	41/1994	Ákærvaldið gegn Kristni Eggertssyni, Guðmundi Albert Birgissyni og Jóni Magnússyni. Umboðsvik. Skjalabrot. Fjársvik. Tilraun. Hlutdeild. Skilorð.	26/5	1157
183	410/1991	Þorsteinn Scheving Thorsteinsson og Guðjón Kristleifsson gegn Ásrúnu Einarisdóttur, Landsbanka Íslands, Ragnari Jóni Péturssyni, Kristínu Sigfúsdóttur, Daníel Péturssyni, Guðnýju Pétursdóttur, Jóni Péturssyni, Önnu Þóru Pétursdóttur, Sigurjóni Ragnarsyni, Sigrúnu Gunnarsdóttur, Sigurveigu Ragnarsdóttur, Margréti Ragnarsdóttur og Guðrúnu Ragnarsdóttur og gagnsök. Húsaleigusamningur. Þinglýsing. Nauðungaruppböð. 45. gr. laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands.	26/5	1184
184	472/1993	Ákærvaldið gegn Jóni Guðna Péturssyni, Rögnvaldi Guðmundssyni, Gunnari Óla Sigurðssyni, Jóni Magnússyni og Arnþóri Magnússyni. Dýravernd. Ákæra. Sératkvæði.	26/5	1191
185	488/1993	Ákærvaldið gegn Gunnari Briem. Eignaspjöll. ..	26/5	1198
186	194/1994	Skipabrautin hf. gegn Landsbanka Íslands. Kærumál. Innsetning. Nauðungarsala. Haldsréttur.	26/5	1203
187	249/1994	Hrafnhildur Valdimarsdóttir gegn borgarstjóranum í Reykjavík. Kosningaréttur. Kjörskrá.	28/5	1207
188	183/1994	Íslandsbanki hf. gegn Ívari Haukssyni, Thelmu		

			Dómur	Bls.
		Björnsdóttur og Gistiheimilinu Perlunni hf. Kærumál. Útburðargerð. Húsaleigusamningur. Nauðungarsala. Söluskilmálar.	30/5	1209
189	395/1991	Páll Þorgeirsson og Skúli Pálsson gegn Kristni Ragnarssyni. Útivistardómur.	1/6	1217
190	52/1993	Gísli Jóhannsson og Ingibjörg Ólafsdóttir gegn Páli Gunnlaugssyni. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/6	1218
191	54/1993	Sigrún Kjartansdóttir gegn Páli Gunnlaugssyni. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/6	1219
192	55/1993	Guðmundur Borgarsson og Ragnheiður Þórólfsdóttir gegn Páli Gunnlaugssyni. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/6	1220
193	86/1994	Hótel Borgarnes gegn Endurskoðun hf. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/6	1221
194	178/1994	Sýslumaðurinn í Hafnarfirði gegn Húsasmiðjunni hf. Kærumál. Þinglýsing. Fjárnám. Fasteign.	1/6	1222
195	179/1994	Sýslumaðurinn í Hafnarfirði gegn Landsbanka Íslands. Kærumál. Þinglýsing. Fjárnám. Fasteign. ...	1/6	1226
196	121/1994	Ákærvaldið gegn Kjartani Ólafi Bjarnasyni. Kynferðisbrot. Áfengislagabrot.	2/6	1230
197	63/1994	Ákærvaldið gegn Guðmundi Gunnari Hólmarsyni. Þjófnaður. Umferðarlög. Ölvunarakstur. Akstur án ökuréttinda. Reynslulausn.	2/6	1235
198	123/1994	Ákærvaldið gegn Valentínusi Guðmundi Baldvinssyni. Viðurlagaákvörðun. Áfengislög. Upp-taka. Fésekt felld niður. Aðfinnslur.	2/6	1242
199	155/1994	Ákærvaldið gegn Einari Einarssyni. Viðurlagaákvörðun. Áfengislög.	2/6	1247
200	68/1994	Ákærvaldið gegn Eiríki Inga Sigurjónssyni og Kristbirni Hjalta Tómassyni. Áfengislög. Ákæra. Ómerking að hluta. Frávísun að hluta. Upp-taka. Aðfinnslur.	2/6	1249
201	440/1991	Miðnes hf. gegn Svavari Ingibergssyni og Gunnari Herði Garðarssyni og gagnsök. Ómerking. Heim-vísun. Rökstuðningur.	2/6	1257
202	338/1992	Baldvin Ari Guðlaugsson gegn Bergi Jónssyni. Lausafjárkaup. Galli. Sératkvæði.	2/6	1263

			Dómur	Bls.
203	163/1993	Haraldur Jóhannsson gegn fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Skaðabætur. Uppsögn.	2/6	1278
204	21/1991	Leó Óskarsson gegn Bataábyrgðarfélagi Vestmannaeyja og gagnsök. Vátryggingarsamningar. Sératkvæði.	2/6	1282
205	206/1994	Levi Strauss & Co. gegn Eyþóri Þórisssyni og Fatabónus. Kærumál. Frávísun héraðsdómara felld úr gildi. Skaðabótakrafa. Vörumerki. Sératkvæði.	2/6	1293
206	174/1994	Dreifing hf. gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Kærumál. Fjárnám. Skattar. Nauðasamningar.	2/6	1300
207	204/1994	Verkfræðistofa Stanleys Pálssonar gegn Þórarni Sturlu Halldórssyni. Kærumál. Nauðungarsala. Fjárnám. Fasteignakaup.	3/6	1307
208	252/1994	Myllan-Brauð hf. gegn skattstjóranum í Reykjavík. Kærumál. Matsbeiðni. Málflutningur. Ómerk- ing. Heimvísun.	7/6	1314
209	187/1994	Jósúa Magnússon gegn Guðmundi Kristjánssyni. Kærumál. Úrskurður stjórnar Lögmannafélags Íslands. Málflutningsþóknun.	7/6	1316
210	205/1994	Íslenska útvarpsfélagið hf. gegn Ólafi B. Ólafssyni. Kærumál. Lögbann. Málskostnaður hjá stjórnvaldi.	8/6	1323
211	502/1993	Ákærvaldið gegn Helga Aðalsteinsyni. Ávana- og fíkniefni. Þjófnaður. Upptaka.	9/6	1328
212	397/1991	Bjarki Þór Guðmundsson og Erla Kristín Sigurðardóttir gegn Davíð Helgasyni og Báru Einarsdóttur. Fasteignakaup. Gallar. Riftun. Afsláttur. .	9/6	1335
213	184/1992	Rafiðnaðarsamband Íslands gegn þrotabúi Ístels hf. Gjaldþrotalög. Málshöfðunarfrestur.	9/6	1357
214	136/1991	Grétar Sívertsen gegn Krísuvíkursamtökunum. Húsaleigusamningur. Aðilaskipti.	9/6	1365
215	12/1991	Sigurður Kr. Fjeldsted gegn Landsbanka Íslands. Skuldabréf. Lausafjárkaup. Eignaréttarfyrrvari. Varnir. Sératkvæði.	9/6	1371
216	251/1994	Húsfélagið Krummahólum 4 gegn þrotabúi Þorsteins Einarssonar. Kærumál. Málskostnaðartrygging. Gjaldþrotaskipti.	10/6	1376
217	261/1994	Sigurður Oddfreysson, Oddfreyja Oddfreysdóttir, Hrefna Kristjánsdóttir, Þorsteinn Már Kristjáns-		

			Dómur	Bls.
		son og Valur Bragason f.h. ófjárráða sonar síns, Braga Valssonar gegn Kristbjörgu Ingvarsdóttur. Kærumál. Útburðargerð.	13/6	1379
218	253/1994	Ferðaskrifstofan Atlantik hf. gegn Sun Services Ltd. Kærumál. Kæruheimild. Frávísun frá Hæstarétti. Þýðing skjala. Sératkvæði.	13/6	1386
219	265/1994	Geir Snorrason gegn Vigdísí Violetu Rosento. Kærumál. Börn. Innsetning. Verkanir áfrýjunar. Frávísun frá Hæstarétti.	14/6	1389
220	59/1992	Jón Þóroddsson gegn Vátryggingafélaginu Skandia hf. Víxilmál. Gjaldþagi.	16/6	1392
221	221/1991	Íslandsbanki hf. gegn Sundagörðum hf. og Þrotabúi Vogalax hf. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð. Veðsetning. Aðfinnslur. Meðdómsmenn.	16/6	1397
222	156/1994	Ákærvaldið gegn Atla Þór Ólasyni. Viðurlagaákvörðun. Fésekt. Skattsvik. Tekjuskattur. Skilorð.	16/6	1404
223	197/1994	Ákærvaldið gegn Guðmundi Ragnari Ólafssyni. Kynferðisbrot.	16/6	1408
224	465/1991	Kristján Óli Hjaltason gegn Kristni Sigurjónssyni. Skuldabréf. Sjálfskuldarbréf. Vottar. Prókúra.	16/6	1411
225	435/1991	Hallgrímur Hallgrímsson og Halla Aradóttir gegn Karli Benediktssyni og gagnsök. Fasteignakaup. Galli. Afsláttur. Skuldajöfnuður.	16/6	1421
226	124/1992	Hreinn Garðarsson gegn Samtökum áhugafólks um áfengisvandamálið. Vinnulaun. Samningar. ...	16/6	1439
227	262/1994	Einar Þór Kolbeinsson gegn Olíuverslun Íslands hf. Kærumál. Dómkvaðning matsmanna.	16/6	1448
228	270/1994	Björn S. Stefánsson gegn utanríkisráðherra. Kærumál. Lögvarðir hagsmunir. Sakarefni. Stjórnarskrá. Evrópska efnahagssvæðið. Frávísun frá héraðsdómi.	20/6	1451
229	278/1994	Kári Marísson gegn Kaupfélagi Eyfirðinga og Lögbergi hf. Kærumál. Aðfararheimild. Víxlar. Lögvarðir hagsmunir. Frávísun felld úr gildi.	21/6	1455
230	215/1994	V.J.B.G. hf. gegn Þb. Köfunarstöðvarinnar hf. Málskostnaðartrygging.	22/6	1459
231	227/1994	Guðbjörg Friðriksdóttir Whalen gegn Friðrik A. Jónssyni. Málskostnaðartrygging.	22/6	1461

			Dómur	Bls.
232	189/1994	Robert William Becker gegn Guðrúnu Arndísi Tryggvadóttur. Málskostnaðartrygging.	22/6	1463
233	115/1994	Ákærvaldið gegn Guðna Geir Helgasyni. Viður- lagaákvörðun. Þjófnaður. Skilorðsrof.	23/6	1465
234	192/1994	Ákærvaldið gegn Lárusi Jökli Þorvaldssyni. Við- urlagaákvörðun. Þjófnaður.	23/6	1468
235	143/1994	Ákærvaldið gegn Jóni Magnússyni. Umferðarlög. Bifreiðar. Öxulþungi.	23/6	1470
236	281/1991	Fjármálaráðherra vegna ríkissjóðs gegn Sveini Jónssyni. Skattskylda. Launaskattur. Birting laga og stjórnvaldserinda. Lögskýring. Löggjafarvilji. Sératkvæði.	23/6	1476
237	229/1994	Ákærvaldið gegn Sigurði Guðna Björnssyni. Bif- reiðar. Umferðarlög. Ölvunarakstur. Ökuréttar- svipting.	23/6	1492
238	29/1992	Kári Thors gegn Haraldi Johannessen. Líkamsárás. Skaðabætur. Miski. Örorka. Meðdómsmenn.	23/6	1497
239	66/1994	Ákærvaldið gegn Sigurði Jóhanni Hermannssyni. Líkamsárás. Sönnun. Skilorð. Reynslulausn. Skaðabætur. Málsvarnarlaun. Vítur. Sératkvæði. .	23/6	1517
240	521/1993	Ákærvaldið gegn Jóhanni Halldóri Þorgeirssyni og Jóhönnu Lucindu Vilhjálmisdóttur Heiðdal. Skjalafals. Ómerking. Heimvísun.	23/6	1528
241	283/1994	Pétur H. Blöndal gegn Moniku D. Blöndal. Kæru- mál. Frávísunarúrskurði hrundið. Hjón. Skilnaðar- samningur. Börn. Framfærslueyrir.	23/6	1532
242	284/1994	Kópavogskaupstaður og Magnús Hjaltested gegn Ölfushreppi. Kærumál. Hæfi dómara. Landa- merki. Dómstólar. Lögsagnarumdæmi.	23/6	1536
243	290/1994	Ákærvaldið gegn Ólafi Gunnarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. og 106. gr. laga nr. 19/ 1991.	24/6	1539
244	263/1994	Kristín Þóra Valdimarsdóttir gegn Þrotabúi Þórs hf. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð. Lagaskil. ...	24/6	1541
245	250/1994	Páll Egilsson gegn Steinunni Björk Garðarsdóttur. Kærumál. Res judicata. Sératkvæði.	28/6	1547

3. HEFTI

246	288/1994	Eikin-Ís hf. gegn Heild III hf., Frico, Guðmundi Jónssyni hf., Kristni Bergssyni, Insúla hf., J.S.		
-----	----------	---	--	--

	Gunnarssyni hf., Járni og gleri hf., London tóbaksverslun, Ólafi Guðnasyni hf., Látri hf., Raf-tækjaverslun Íslands hf., Sigurði H. Egilssyni, Sigurði H. Egilssyni hf., Vélum og verkfærum hf., Vélanausti hf., Ásgeiri Eiríkssyni, H. Helgasyni hf. og K.G.B. hf. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Stefna. Kröfugerð. Aðfinnslur.	30/6	1553
247	269/1994 Ingibjörg Fanney Hákonardóttir gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Skaðabótamál. Málsástæður. Res judicata. Sératkvæði.	30/6	1559
248	322/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Birni Kristjánsyni. Kærumál. Gæsluvarðhald fellt úr gildi.	21/7	1564
249	337/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Sigurði Hólmi Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A- og c-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	4/8	1566
250	351/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Unnari Sigurði Hansen og Halldóri Svavari Ólafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	12/8	1568
251	354/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Unnari Sigurði Hansen. Kærumál. Gæsluvarðhald. A- og c-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	18/8	1570
252	357/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Hans Erni Viðarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	23/8	1573
253	380/1994 Ákærvaldið gegn Sigurði Hólmi Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	5/9	1575
254	379/1994 Hinrik Bragason og Hulda Gústafsdóttir gegn Rannsóknarlögreglu ríkisins. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Rannsóknarathafnir.	13/9	1577
255	324/1994 Laugakaffi hf. gegn KFUM og KFUK. Kærumál Útburðargerð. Frávísun frá Hæstarétti. Aðfinnslur.	13/9	1581
256	389/1994 Ákærvaldið gegn Sigurði Hólmi Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	13/9	1584
257	336/1994 JFE-Byggingarþjónustan hf. gegn Jens Kristmanns-		

			Dómur	Bls.
		syni. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi. Vanreifun.	14/9	1586
258	132/1991	Guðjón Sveinn Valgeirsson og Margrét Þóra Baldursdóttir gegn Skeifunni fasteignamiðlun sf. og gagnsök. Fasteignasala. Þóknun. Skriflegur málflutningur.	14/9	1591
259	166/1992	Brekkuval sf. gegn Brynjari Daníelssyni. Skuldamál. Útivist í héraði. 45. gr. laga nr. 75/1973. Skriflegur málflutningur.	14/9	1597
260	167/1992	Brekkuval sf. gegn Daníel Guðmundssyni. Skuldamál. Útivist í héraði. 45. gr. laga nr. 75/1973. Skriflegur málflutningur.	14/9	1600
261	310/1994	Íslandsbanki hf. gegn Reginu Vigfúsdóttur. Kærumál. Nauðungarsala. Aðfarargerð.	14/9	1603
262	260/1992	Jón Jónsson gegn Einari Sigurþórssyni. Verksamningur. Vinnulaun. Skriflegur málflutningur.	14/9	1611
263	276/1992	Jón Baldursson gegn Þorsteini Geirssyni vegna Gólfslípunar og akrýlhúðunar sf. Verksamningur. Vinnulaun. Skriflegur málflutningur.	14/9	1615
264	279/1992	Guðmundur H. Ármannsson og Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Selmu B. Jónsdóttur og gagnsök. Skaðabætur. Lífeyrisréttindi. Skriflegur málflutningur. Gjafsókn.	14/9	1621
265	391/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Jóhönnu Rut Birgisdóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Aðfinnslur.	15/9	1628
266	321/1994	Guðlaugur Helgason gegn Húsfélaginu Vallarási 2. Kærumál. Nauðungarsala. Skuldajöfnuður.	15/9	1630
267	327/1994	Myllan-Brauð hf. gegn skattstjóranum í Reykjavík. Kærumál. Dómkvaðning matsmanna.	15/9	1634
268	340/1994	Íslandsbanki hf. gegn Mörtu Bjarnadóttur. Kærumál. Nauðungarsala. Útivist í héraði.	15/9	1638
269	315/1994	Andri hf., Guðjón Oddsson, Gunnar Ólafsson, Haraldur Haraldsson, Jóhann J. Ólafsson, Jón Ólafsson, Sigurður G. Guðjónsson, Sigurjón Sigvatsson, Útherji hf., V. Sigurðsson og Snæbjörnsson hf., Þorri hf. og Þorvaldur K. Þorsteinsson gegn Dekkjahúsinu hf., Ólafi Njáli Sigurðssyni og Sólningu hf. Kærumál. Lögbann. Hlutafélög.	15/9	1642

270	325/1884	Andri hf., Guðjón Oddsson, Gunnar Ólafsson, Haraldur Haraldsson, Jóhann J. Ólafsson, Jón Ólafsson, Sigurður G. Guðjónsson, Sigurjón Sigvatsson, Útherji hf., V. Sigurðsson og Snæbjörns-son hf., Þorri hf. og Þorvaldur K. Þorsteinsson gegn Jóhannesi Torfasyni. Kærumál. Lögban- Hlutafélag.	15/9	1656
271	289/1994	Stefán Sigtryggsson gegn Stöllum hf., Önnu S. Hallgrímsdóttur og Sveini Valdimar Jónassyni. Kærumál. Innsetningargerð. Haldsréttur. Bók- hald.	16/9	1666
272	335/1994	Snorri Ólafsson gegn Gylfa Gunnarssyni. Kæru- mál. Endurupptaka. Útivist í héraði.	16/9	1674
273	367/1994	Þrotabú Köfunarstöðvarinnar hf. gegn Jónu Krist- björnsdóttur. Kærumál. Frávísunarúrskurður stað- festur.	16/9	1678
274	369/1994	Meleyri hf. gegn Gjaldtökusjóði. Kærumál. Fjár- nám. Lög um sérstakt gjald vegna ólögsmæts sjá- varafla.	16/9	1683
275	278/1992	Skíðafélag Dalvíkur gegn Friðrik M. Þorsteinssyni og gagnsök. Skaðabótamál. Bifreiðar. Vinnuvélar. Skriflegur málflutningur.	16/9	1689
276	396/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Þórhalli Ölver Gunnlaugssyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúr- skurður felldur úr gildi.	16/9	1695
277	316/1994	Guðbjörg Pálsdóttir og Ingi Örn Andrésson gegn Júlíusi Halldórssyni og Maríu Gunnlaugsdóttur. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi.	19/9	1698
278	360/1994	Ómar Þórðarson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis og BÍlaleigunni Geysi sf. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun uppboðsandvirðis. Þinglýsing. Veðskuldabréf.	20/9	1704
279	371/1991	Brunnur hf. gegn Þór Ómari Jónssyni. Vinnu- samningur. Uppsögn. Skriflegur málflutningur. ...	20/9	1709
280	203/1992	Gísli Jóseppson og Sveinn Guðmundsson persónu- lega og fyrir hönd Hattar sf. gegn Borgarverki hf. Verksamningur. Skriflega flutt mál.	20/9	1713
281	346/1994	Hjalti Pálsson gegn Þrotabúi Miklagarðs hf. Kæru- mál. Gjaldþrotaskipti. Samningsaðild. Eftirlaun. .	22/9	1719

		Dómur	Bls.
282	266/1993	Bergey hf. gegn sjávarútvegsráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Ómerking. Heimvísun. Skriflegur málflutningur.	22/9 1727
283	322/1991	Flugfélagið Óðinn hf. gegn Danish Aircraft Owners A/S og gagnsök. Aðild.	22/9 1729
284	271/1990	Alfreð Magnússon gegn Guðmundi Runólfssyni hf. og Sjóvá-Almennum tryggingum hf. til réttargæslu. Skaðabótamál. Vinnuslys. Líkamstjón. Sér- atkvæði.	22/9 1733
285	399/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Þórhalli Ölver Gunnlaugssyni. Kærumál. Farbann.	26/9 1741
286	381/1994	Protabú Miklagarðs hf. gegn Einari Erlendssyni. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð. Sér- atkvæði.	27/9 1743
287	368/1994	Kaupfélag Húnvetninga gegn Höfðahreppi. Kærumál. Res judicata.	27/9 1755
288	341/1994	Ferðamálasjóður gegn Vélsmiðju Hafnarfjarðar hf. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun söluverðs. Aðfinnslur.	27/9 1759
289	398/1994	Skelco hf. og Skeljungur hf. gegn Hafboða hf. Kærumál. Nauðungarsala. Kæruheimild. Frávísun frá Hæstarétti.	28/9 1776
290	400/1994	Skóverslun Reykjavíkur hf. gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Kærumál. Útburðargerð. Frávísun frá Hæstarétti. Aðfinnslur.	28/9 1779
291	409/1994	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Páli Konráði Konráðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	28/9 1781
292	317/1994	Gjaldheimtan í Reykjavík gegn Kaupþingi hf., Fjárfestingarfélaginu Skandia hf., Sameinaða lífeyrissjóðnum og Tónco hf. Kærumál. Nauðungarsala. Ómerking. Heimvísun.	28/9 1783
293	244/1992	Hilmar Viktorsson gegn Útgerðarfélagi Akureyringa hf. vegna Hraðfrystihúss Keflavíkur hf. og Símoni Ólasyni héraðsdómslögmanni til réttargæslu. Greiðslustöðvun. Eignasala. Söluþóknun. Umboð.	29/9 1787
294	337/1991	Glitnir hf. gegn Konráð Baldvinssyni, Ingimar	

			Dómur	Bls.
		Þorlákssyni og Baldvini Jóhannssyni. Sjálfskuld- arábyrgð. Gjaldþrotaskipti. Vanlýsing.	29/9	1793
295	114/1994	Ákærvaldið gegn Sigurjóni Hafnfjörð Siggeirs- syni og Úlfari Ólafssyni. Þjófnaður. Ákæra.	29/9	1798
296	117/1994	Ákærvaldið gegn Sólveigu Guðmundsdóttur. Líkamsárás. Aðfinnslur.	29/9	1804
297	397/1994	Kristján Knúttson gegn Íslandsbanka hf. Kæru- mál. Gjaldþrotaskipti. Endurupptaka.	30/9	1809
298	275/1994	Puríður Gísladóttir gegn fjármálaráðherra f.h. rík- issjóðs. Útivistardómur.	3/10	1813
299	276/1994	Sveinbjörn Högnason gegn Jónínu Þorsteinsdótt- ur. Útivistardómur.	3/10	1814
300	292/1994	Haraldur Haraldsson gegn sjávarútvegsráðherra f.h. íslenska ríkisins o.fl. Útivistardómur.	3/10	1815
301	4/1994	Nína Guðrún Sigurjónsdóttir gegn þb. Helga Leifssonar. Útivistardómur.	3/10	1816
302	390/1994	Kristbjörg Ingvarsdóttir gegn Sveini Samúel Stein- arssyni. Kærumál. Útburðargerð.	3/10	1817
303	36/1993	Bjarni Jónasson gegn Maríu Gísladóttur. Meið- yrði. Ómerking. Fyrning sakar. Aðild. Seta í óskiptu búi. Skriflega flutt mál.	3/10	1823
304	382/1994	Íslandsbanki hf. gegn Fjárfestingarfélaginu Skand- ia hf. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun upp- boðsandvirðis. Vextir.	4/10	1834
305	11/1991	Ólafur Ásgeirsson og Ingvar Ásmundsson gegn þrotabúi Ingólfs Óskarssonar og gagnsök. Kaup- samningur. Afsláttur. Matsgerð.	6/10	1839
306	255/1994	Ákærvaldið gegn Þ. Kynferðisbrot. Börn.	6/10	1849
307	175/1991	Sölusamtök lagmetisiðnaðarins gegn Landsbanka Íslands. Afurðalán. Ábyrgð. Vátrygging.	6/10	1855
308	254/1994	Ákærvaldið gegn E. Kynferðisbrot. Börn.	6/10	1874
309	84/1992	Guðmundur Ólafsson gegn þrotabúi Bílaleigu Hvolsvallar sf. Gjaldþrotaskipti. Riftun.	6/10	1880
310	90/1994	Ákærvaldið gegn Ólafi Kalmann Hafsteinssyni. Þjófnaður. Reynslulausn.	6/10	1890
311	330/1994	Ákærvaldið gegn Unnþóri Bergmann Halldórs- syni. Bifreiðar. Umferðarlög. Of hraður akstur. Ökuréttarsvipting.	6/10	1895
312	331/1994	Ákærvaldið gegn Geir Viðari Vilhjálmssyni. Bif-		

			Dómur	Bls.
		reiðar. Umferðarlög. Ölvunarakstur. Ökuréttar-svipting.	6/10	1899
313	357/1992	Vátryggingafélag Íslands hf. og Kolar sf. gegn Jóhanni Guðlaugssyni. Bifreiðar. Vátrygging. Sameignarfélag. Sératkvæði.	6/10	1906
314	288/1991	Gísli Jón Kristjánsson og Sigríður Vilhjálmisdóttir gegn Lilju Halldórsdóttur og Sif Eir Magnúsdóttur. Fasteignakaup. Galli. Sýknað af skaðabóta-kröfu.	6/10	1913
315	413/1994	Porvaldur Baldvinsson, Baldvin Porvaldsson, Kristján Porvaldsson og Sigfús F. Porvaldsson gegn Valdemar Baldvinssyni hf. Kærumál. Endur-upptaka. Frávísun frá Hæstarétti að hluta. Aðfinnslur.	7/10	1924
316	414/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Guðjóni Björgvin Guðmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald felld úr gildi.	7/10	1928
317	176/1992	Stefán Jónsson gegn Ágústi Sigurðssyni. Fast-eignakaup. Galli. Skaðabætur.	13/10	1931
318	2/1992	Gunnar Gunnarsson gegn Byggingarfélagi Sveinbjörns og Gunnars sf. Sameignarfélag. Félagsslit.	13/10	1937
319	137/1994	Guðmundur Karlsson gegn Lífeyrissjóði starfsmanna Akureyrarbæjar. Lífeyrisséttur. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi.	13/10	1947
320	28/1992	Óttar Yngvason og Páll G. Jónsson gegn db. Þórönnu Guðmundsdóttur, Hauki Sveinbjörnssyni, db. Gísla Sigurgeirssonar, Sigurgeiri Gíslasyni, Sigurði Helgasyni, Einari Hallssyni, Ragnari Hallssyni, Sveinbirni Hallssyni, Hallgrími Sverrissyni, Óskari Sverrissyni, Sæmundi H. Magnússyni, Kjartani Má Jóhannssyni, Guðmundi Albertssyni og Magnúsi Guðjónssyni. Lax- og silungsveiði. Matsgerð. Stjórnsýsla. Andmælaréttur. Frávísun frá héraðsdómi. Aðfinnslur.	13/10	1949
321	196/1991	Seltjarnarneskaupstaður gegn Snorra Hjaltasyni og gagnsök. Skipulag. Gjaldtaka. Lóðaframlags-gjald. Sératkvæði.	13/10	1961
322	207/1993	Bæjarstjórnin á Akureyri f.h. bæjarsjóðs Akureyr-		

			Dómur	Bls.
		ar gegn Braga Sigurðssyni. Skaðabætur. Matsgerð. Vis major.	13/10	1973
323	391/1992	Sigfús Sveinsson gegn Skipaviðgerðum hf. og gagnsök. Skaðabætur. Vinnuslys. Sératkvæði.	13/10	1995
324	320/1994	Stefanía Bragadóttir f.h. ófjárráða dóttur sinnar Sigrúnar Gunnarsdóttur gegn Samúel Jónssyni og Sjóvá-Almennum tryggingum hf. Kærumál. Hæfi dómara.	18/10	2007
325	424/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Unnari Sigurði Hansen. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	19/10	2011
326	420/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Jóhönnu Rut Birgisdóttur. Kærumál. Kæruheimild. Gæsluvarðhald. Heimsóknarbann.	19/10	2013
327	426/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Stefáni Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	20/10	2016
328	98/1991	Jón Guðni Kristinsson gegn Teiknistofunni Bankastræti 11 sf. Verksamningur. Aðild.	20/10	2019
329	139/1993	Ingbór Ólafsson gegn Þórarni Guðnasyni. Skuldaþréf. Gagnaöflun. XVII. kafli laga um meðferð einkamála. Aðfinnslur.	20/10	2026
330	299/1992	Jón S. Bjarnason, Heba Hallsdóttir og Bjarni G. Ágústsson gegn Róbert Árna Hreiðarssyni. Vextir. Tómlæti. Vanreifun. Frávísun frá héraðsdómi að hluta.	20/10	2030
331	125/1992	Byggingarfélagið Borg hf. og Rúnar Viktorsson gegn Þórði Sigurðssyni. Skaðabætur. Galli. Matsgerð. Verksamningur.	20/10	2043
332	377/1992	Þrotabú Hannesar Sigurgeirssonar, Guðrún Magnúsdóttir og Þorvaldur Hannesson gegn Jóni Magnússyni. Víxlar. Málsástæður. Aðfinnslur.	20/10	2051
333	331/1991	Ólafur R. Þorvarðarson og Kristín Jónsdóttir gegn Leifi Helgasyni og Sigrúnu Kristinsdóttur. Fasteignakaup. Galli. Geymslugreiðsla.	20/10	2057
334	85/1992	Sigurður Júlíus Stefánsson gegn Magnúsi Ármannssyni. Lausafjárkaup. Greiðsla. Viðskiptaþréf.	20/10	2067
335	282/1991	Valgarður Guðni Ólafsson gegn Þrání Friðriks-		

		Dómur	Bls.
	syni. Skaðabótamál. Vinnuslys. Örorka. Miski. Fjárnám..	20/10	2071
336	328/1994 Ákærvaldið gegn Birgi Ara Hilmarssyni. Líkamsmeiðing af gáleysi. Sakarkostnaður. Sératkvæði.	20/10	2088
337	318/1994 Ákærvaldið gegn S. Kynferðisbrot. Ómerking. Heimvísun.	20/10	2098
338	303/1994 Ákærvaldið gegn Gunnari Birni Björnssyni og Lydíu Einarsdóttur. Ávana- og fíkniefni. Játningarmál. Refsiákvörðun. Uptaka.	20/10	2100
339	329/1994 Ákærvaldið gegn Guttormi Einari Viðarssyni. Ávana- og fíkniefni. Játningarmál. Refsiákvörðun. Uptaka.	20/10	2104
340	300/1994 Örvar Ingólfsson gegn Kristjáni R. Kristjónssyni. Málskostnaðartrygging.	20/10	2107
341	305/1994 Protabú Davíðs Axelssonar gegn Efnissölu Guðjóns E. Jóhannssonar hf. Málskostnaðartrygging. .	20/10	2108
342	421/1994 Jón Steindórsson gegn Djúpbátnum hf. Kærumál. Sakauki. Frávísunarúrskurði hrundið.	25/10	2110
343	430/1994 Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Engilbert Runólfssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	26/10	2114
344	483/1991 Atli Már Jósafatsson, Örn Bragason og Páll Júlíusson gegn Sundaborg 36 hf. og gagnsök. Skuldaþréf. Lánskjaravísitala.	27/10	2116
345	343/1992 Stefán Þór Ingason gegn Hjálmi hf. Skiprúmsamningur. Sjómannalög. Starfslok.	27/10	2120
346	53/1991 Íslenska umboðssalan hf. og Sameinaðir framleiðendur gegn Granda hf. og gagnsök og Íslenska umboðssalan hf. gegn Granda hf. Umsýsluviðskipti. Löghald. Ómerking. Aðfinnslur. Sératkvæði.	27/10	2127
347	150/1994 Ákærvaldið gegn Ágústi Þór Bárðarsyni. Líkamsárás. Skilorð. Áfrýjunarstefna. Skaðabótaþrófu vísað frá héraðsdómi.	27/10	2139
348	161/1993 Finnur Jónsson gegn Flugleiðum hf. Tékkalög. XVII. kafli laga um meðferð einkamála. Aðfinnslur.	27/10	2149

			Dómur	Bls.
349	88/1993	Valbjörn hf. gegn Kristni Sörensen. Sjómannalög. Vinnusamningur. Bifreiðar. Gáleysi.	27/10	2154
350	141/1991	Kvikk sf. gegn Guðmundi Þórarinssyni. Einkasala. Ómerking. Heimvísun.	27/10	2161
351	366/1994	Ákærvaldið gegn Ólafi Hauki Haraldssyni. Þjófnaður. Skilorðsrof.	27/10	2164
352	403/1994	Ákærvaldið gegn Sigurði Hólmi Sigurðssyni. Þjófnaður. Tilraun. Vanaafbrotamaður.	27/10	2167
353	242/1994	Ákærvaldið gegn Thanh Tuong Bui. Líkamsárás. Áfrýjunarstefna. Aðfinnslur. Sératkvæði.	27/10	2170
354	263/1992	Inger Vikelsøe-Jensen, Atli Halldórsson, Kári Halldórsson, Magnús Halldórsson, Halla Þórhallsdóttir, Hörður Þórhallsson, Jón Karl Þórhallsson, Egill Már Markússon, Kristín Markúsdóttir, Sigurjón Markússon, Örn Markússon, Gríma H. Sveinbjörnsdóttir, Jónas Þór Sveinbjörnsson og Kópur Sveinbjörnsson gegn Minningarsjóði Ársæls Jónassonar kafara. Erfðaskrá.	27/10	2182
355	434/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Þorsteini Þorsteinssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Aðfinnslur.	2/11	2196
356	435/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Steinari Braga Lemacks. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	3/11	2201
357	270/1991	Oddgeir H. Steinþórsson, Halldór Guðmundsson, Kristján Guðmundsson og Eygló Guðjónsdóttir gegn Húsgagnaframleiðslunni hf. Fasteignakaup. .	3/11	2203
358	210/1994	Ákærvaldið gegn Karli Karlssyni. Ölvun við siglingu skips. Réttindasvipting.	3/11	2215
359	260/1994	Ákærvaldið gegn Barða Valdimarssyni. Skjalafals.	3/11	2218
360	344/1994	Ákærvaldið gegn Kristjáni Ásgeiri Sólbjarti Mikkaelssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Ölvunaraktur. Réttindasvipting.	3/11	2221
361	247/1994	Ákærvaldið gegn Hreggviði Steini Hendrikssyni og Rúnari Hreggviðssyni. Fuglaveiðar. Ákæra. ...	3/11	2227
362	293/1994	Ákærvaldið gegn Unnari Sigurði Hansen. Þjófnaður. Tilraun. Reynslulausn. Vanaafbrotamaður. .	3/11	2233

		Dómur	Bls.
363	332/1994 Ákærvaldið gegn Önnu Jónu Kristinsdóttur. Tollalagabrot. Áfengislög.	3/11	2237
4. HEFTI			
364	359/1991 Lind hf. gegn Jóhanni Antoníussyni og Ingibjörgu Þorvaldsdóttur, báðum persónulega og f.h. Hilms sf. Eignarleigusamningur. Vanheimild.	10/11	2241
365	43/1992 Andri hf. gegn Unibank A/S. Fasteignakaup. Samningar.	10/11	2248
366	325/1991 Karl Sveinsson og Eygló Björnsdóttir gegn Ásmundi Hrólffssyni. Fasteignakaup. Gallar. Sýkna. .	10/11	2255
367	192/1991 Guðjón Jónsson og Gréta Jónsdóttir gegn Stefáni Jónssyni. Fasteignakaup. Gallar. Skaðabætur.	10/11	2265
368	46/1992 Þrotabú Íslensk-portúgalska hf. gegn Íslandsbanka hf. Bankar. Skuldajöfnuður. 32. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978.	10/11	2271
369	302/1994 Ákærvaldið gegn Erlingi Óskarssyni og Gunnari Guðmundssyni. Brot í opinberu starfi. Skjalabrot. Tollalagabrot. Hæfi. Skilorð.	10/11	2275
370	425/1991 Sigurður Kristinsson gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf. og dánarbúi Halldórs Valdimarssonar.	10/11	2306
371	328/1992 Skúli Thoroddsen gegn Jóni Arnarr Einarssyni. Vígilmál.	10/11	2317
372	329/1992 Skúli Thoroddsen gegn Jóni Arnarr Einarssyni. Vígilmál.	10/11	2321
373	245/1992 Tollstjórinn í Reykjavík gegn þrotabúi Kjötmiðstöðvarinnar hf. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð. Greiðslustöðvun. Sératkvæði.	10/11	2325
374	147/1992 Sveinn Ingvar Hilmarsson gegn Hvali hf. Kaupgjald. Sjómenn. Sératkvæði.	10/11	2336
375	404/1991 Rákir hf. gegn Sjófangi hf., Grétari Mar Jónssyni og Tryggingamiðstöðinni hf. til réttargæslu. Skaðabætur. Siglingar. Fiskeldi.	10/11	2344
376	438/1994 Hjálmar R. Bárðarson og Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Svanhildi Guðmundsdóttur. Kærumál. Endurupptaka. Útivist í héraði. Boðun þinghalds. .	10/11	2350
377	450/1994 Sýslumaðurinn á Akureyri gegn Snorra Ásmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	11/11	2353

			Dómur	Bls.
378	447/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Þórhalli Ölver Gunnlaugssyni. Kærumál. Farbann.	11/11	2355
379	355/1994	Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Þrotabúi SH-verktaka hf. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Greiðslustöðvun. Skuldaröð. Sératkvæði.	11/11	2356
380	437/1994	Ásthildur Sveinsdóttir gegn Jónínu H. Jónsdóttur og til réttargæslu Halldóri Einarssyni. Kærumál. Frávísunarúrskurði hrundið. Samaðild.	11/11	2365
381	436/1994	Ísafoldarprentsmiðja hf. gegn Halldóru Jónsdóttur og Unni Maríu Figved og Halldóra Jónsdóttir og Unnur María Figved gegn Ísafoldarprentsmiðju hf., Birgi Páli Jónssyni, Jóni Guðmundssyni og Eygló Guðmundsdóttur. Kærumál. Málskostnaður. Frávísun frá Hæstarétti. Kæruheimild.	14/11	2368
382	431/1994	Haukur G. Gunnarsson gegn Ólafi Magnússyni. Kærumál. Málskostnaður. Frávísun frá Hæstarétti. Kæruheimild.	14/11	2372
383	443/1994	Íselco sf. gegn Jóhanni Pétri Margeirssyni. Kærumál. Kyrrsetning. Frávísun frá héraðsdómi.	16/11	2374
384	428/1991	Plastos hf. gegn Tove Engebretsen. Skaðabætur. Vinnuslys. Örorka. Miski. Sératkvæði.	17/11	2379
385	334/1991	Þrotabúi Hlyns Jörundssonar gegn Unni Sigríði Einarsdóttur. Hjón. Kaupmáli. Skilnaðarsamningur.	17/11	2384
386	307/1992	Gróco hf. gegn Ólafi Ólafssyni. Vinnusamningur. Tómlæti.	17/11	2391
387	417/1992	Þorsteinn Fr. Sigurðsson og Benedikta Haukdal gegn J. Hinrikssyni hf. Fasteignakaup. Galli. Skaðabætur.	17/11	2398
388	439/1994	Íslandsbanki hf. gegn Auðuni hf. Kærumál. Nauðungarsala.	17/11	2407
389	459/1994	Íslandsbanki hf. gegn Margréti Kolbeinsdóttur. Kærumál. Aðfarargerð.	17/11	2412
390	456/1994	Kristín Árnadóttir gegn Guðrúnu Guðbjartsdóttur, Lilju Guðbjartsdóttur, Vigdísi Guðbjartsdóttur og Þórnari Sveinssyni yfirlækni. Kærumál. Læknar. Pagnarskylda.	23/11	2417
391	441/1994	Björn Baldursson gegn Bergljótu Baldursdóttur og Ingvaldi Einarsdóttur, fulltrúa dómstjórans í		

			Dómur	Bls.
		Reykjavík. Kærumál. Kærufrestur. Frávísun frá Hæstarétti. Vítur.	23/11	2421
392	516/1993	Eggert Steingrímsson gegn Tölvuþjónustunni í Reykjavík hf., Karli Snorrasyni, Magnúsi Guðmundssyni, Sólmundi Jónssyni og Erni Þráinssyni og gagnsök. Hlutfélög. Hlutfé. Kaupskylda. Gagnsök.	24/11	2425
393	127/1993	Eggert Steingrímsson gegn Tölvuþjónustunni í Reykjavík hf. Vinnusamningur. Uppsögn.	24/11	2435
394	385/1992	Jóhanna Tryggvadóttir og Evrópuferðir gegn Halldóri Ástvaldssyni. Mál fellt niður. Málflutningsháfi. Leiðbeiningarskylda.	24/11	2444
395	240/1991	Úlfar Eysteinnsson gegn Leó E. Löve. Aðild. Kröfugerð. Sameign. Hlutfélag. Gjaldprot.	24/11	2447
396	455/1994	Hlynur Jörundsson gegn Þorvarði V. Þorvaldssyni. Kærumál. Gjaldprotaskipti. Lögmenn.	24/11	2461
397	442/1994	Íslenska útvarpsfélagið hf. gegn Guðrúnu Árnadóttur og Hans Kristjáni Árnasyni. Kærumál. Vitni. Gagnaöflun.	24/11	2464
398	467/1994	Ákærvaldið gegn Steinþóri Þráinssyni. Kærumál. Dómarar. Vanháfi.	25/11	2467
399	460/1994	Þorsteinn Kristjánsson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Kærumál. Þinglýsing.	28/11	2470
400	457/1994	Herborg Pálsdóttir gegn Sveinbirni Björnssyni. Kærumál. Fjárslit milli hjóna. Frávísun frá héraðsdómi. Gjafsókn.	28/11	2474
401	466/1994	Sýslumaðurinn í Keflavík gegn Samskipum hf.	30/11	2479
402	362/1994	Ákærvaldið gegn Erni Karlssyni. Hylming. Hegningarauki.	1/12	2481
403	393/1994	Ákærvaldið gegn Magnúsi Karlssyni og Erni Karlssyni. Fjársvik. Vátrygging. Tilraun. Ákæra. Þjófnaður. Hegningarauki.	1/12	2487
404	285/1991	Dómsmálaráðherra, fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og ríkissaksóknari gegn Ingimundi Jónssyni og gagnsök. Rannsókn opinbers máls. Valdmörk. Hald á munum. Frelsisskerðing. Mannréttindi. Miskabætur. Höfundarréttur. Fyrning.	1/12	2497
405	3/1993	Hf. Eimskipafélag Íslands gegn Tryggva Eyjólfssyni. Laun í veikindum. Sjómannalög.	1/12	2514

			Dómur	Bls.
406	4/1994	Hf. Eimskipafélag Íslands gegn Jóhanni Gíslasyni. Laun í veikindum. Sjómannalög.	1/12	2521
407	245/1991	Steingrímur Steingrímsson, Haraldur Steingrímsson og Gilbert Sigurðsson vegna þrotabús Pólarhúss hf. gegn Ragnari Tómassyni og Þorsteini Steingrímssyni. Kaupsamningur. Fasteignasala. Gjaldþrotaskipti. Skuldajöfnuður.	1/12	2527
408	375/1994	Ákærvaldið gegn Guðmundi Halldóri Jóhannssyni. Líkamsárás. Skilorð. Aðfinnslur.	1/12	2551
409	39/1992	Vestmannaeyjahöfn gegn Hf. Eimskipafélagi Íslands. Skaðabætur. Siglingar. Frávísun frá héraðsdómi að hluta. Skuldajöfnuður. Ómerking.	1/12	2555
410	158/1992	Rósa Dröfn Sigurðardóttir gegn dómsmálaráðherra og fjármálaráðherra vegna ríkissjóðs og ríkissaksóknara. Frelsisskerðing. Skaðabætur. Gjafsókn.	1/12	2568
411	363/1994	Ákærvaldið gegn Hafðísi Guðrúnu Hafsteinsdóttur. Ávana- og fíkniefni. Játningarmál. Refsiákvörðun. Uptaka.	1/12	2575
412	472/1994	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Steinari Braga Lemacks Jósefssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. Aliður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1/12	2578
413	471/1994	Ákærvaldið gegn Hallgrími Sigurðssyni. Kærumál. Ákærvald. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	2/12	2580
414	473/1994	Hjálmur hf. gegn Vélsmiðjunni Mjölni hf. Kærumál. Matsgerð.	2/12	2583
415	338/1994	Skipabrautin hf. gegn Landsbanka Íslands. Kærumál. Nauðungarsala. Haldsréttur.	2/12	2585
416	470/1994	Ingvar Þorgilsson, Olaf Olsen, Snorri Snorrason, Hilmar Leósson, Smári Karlsson, Jóhannes Markússon, Einar Gíslason, Dagfinnur Stefánsson, Jóhannes R. Snorrason, Reynir Guðmundsson, Skúli Magnússon, Viktor Aðalsteinsson, Geir Gíslason, Ólafur Indriðason, Ríkharður Jónatansson, Henning A. Bjarnason, Ámundi H. Ólafsson, Rúnar Guðbjartsson, Sigurður Haukdal, Magnús Guðmundsson, Björn Guðmundsson, Björn Thoroddson, Frantz Hákansson, Garðar Steinarsson, Stef-		

	án Gunnarsson, Magnús Jónsson, Reynir Eiríks- son, Hilmar Bergsteinsson, Jóhann G. Sigfússon, Björn Brekkan, Óskar Jóhannsson, Anton G. Ax- elsson, Jón Ragnar Steindórsson, Guðlaugur Helgason, Ámundi G. Ólafsson, Pálmi Sigurðs- son, Ingimar K. Sveinbjörnsson, Karl Schiöth, Óskar Sigurðsson, Skúli Br. Steinþórsson, Árni F. Ólafsson, Styrkár Sigurðsson, Harald Snæhólm, Brynjúlfur Thorvaldsson, Ingimundur Þorsteins- son, Hallgrímur Jónasson, Halldór Ingólfsson, Bragi Norðdahl, Fróði Björnsson, Stefán Gísla- son, Magnús Norðdahl, E. Kristinn Olsen, Gunn- dór Sigurðsson og Gylfi Jónsson gegn Eftirlauna- sjóði Félags íslenskra atvinnuflugmanna. Kæru- mál. Gerðardómur.	5/12	2592
417	378/1994 Kristinn Guðjónsson gegn Húsfélaginu Suður- hvammi 5, 7 og 9 og gagnsök. Málskostnaðar- trygging.	8/12	2603
418	58/1993 Húsasmiðjan hf. gegn fjármálaráðherra vegna ríkis- sjóðs. Þinglýsing. Veðbókavottorð. Skaðabætur.	8/12	2605
419	184/1991 Örnólfur Árnason gegn Íslenska útvarpsfélaginu hf. Höfundarréttur.	8/12	2611
420	376/1994 Ákærvaldið gegn Haraldi Haraldssyni. Bifreiðar. Ölvun við akstur. Akstur sviptur réttindum. Reynslulausn. Aðfinnslur.	8/12	2621
421	68/1992 Samúel J. Samúelsson og heilbrigðisráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn Sigurjóni Samúelssyni og gagnsök. Frelsissvipting. Stjórnar- skrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu. Skaðabætur. Lögræðislög. Læknaråd.	8/12	2632
422	425/1994 Félagsmálaráðherra, samstarfsnefnd um samein- ingu Stykkishólmsbæjar og Helgafellssveitar, hreppsnefnd Helgafellssveitar og bæjarstjórn Stykkishólmsbæjar gegn Hólmfríði Júlíönnu Hauksdóttur. Kosningar. Sveitarstjórn. Valdmörk. Stjórnarskrá. Stjórnssýsla. Tömlæti. Áfrýjun. Lög- varðir hagsmunir.	8/12	2640
423	5/1994 B.M.Vallá hf. gegn Haraldi Bjargmundssyni. Sjálf- skuldarábyrgð. Verksamningur.	8/12	2651

			Dómur	Bls.
424	199/1993	Protabú Pólstjörnnunnar hf. gegn Sölusamtökum lagmetis. Gjaldþrotalög. Greiðslustöðvun. Riftun.	8/12	2655
425	377/1994	Ákærvaldið gegn Aðalsteini Guðlaugi Aðalsteinssyni. Nytjastuldur. Aðfinnslur.	8/12	2660
426	318/1991	Hörður Jónsson gegn þrotabúi Vogalax hf. Gjaldþrotaskipti. Hlutfjárhækkun.	8/12	2664
427	319/1991	Sundagarðar hf. gegn þrotabúi Vogalax hf. Gjaldþrotaskipti. Hlutfjárhækkun.	8/12	2678
428	459/1993	Birgir Snær Valsson gegn dómsmálaráðherra f.h. Landhelgisgæslu Íslands og fjármálaráðherra f.h. rikissjóðs. Skriflega flutt mál. Ómerking. Heimvísun.	8/12	2684
429	364/1994	Ákærvaldið gegn Steingrími Njálssyni. Þjófnaður. Bifreiðar. Umferðarlög. Svipting ökuréttar. Aðfinnslur.	8/12	2686
430	384/1994	Ákærvaldið gegn Karli Magnúsi Karlssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Sönnun.	8/12	2696
431	2/1993	Davíð Hermannsson og Ólafía Guðmundsdóttir gegn Jónu Karólínu Karlsdóttur og gagnsök. Fasteignakaup. Skaðabætur.	8/12	2700
432	451/1993	Málmur, samtök fyrirtækja í málm- og skipaiðnaði gegn Vélsmiðju Steindórs hf. Skriflega flutt mál. Félagsgjöld.	8/12	2712
433	75/1992	Jón Laxdal v/protabús Kaupfélags Svalbarðseyrar gegn Sambandi íslenskra samvinnufélaga. Samvinnufélög. Gjaldþrot. Sératkvæði.	8/12	2717
434	476/1994	Björn Baldursson og Rut Skúladóttir gegn Íslandsbanka hf. og Friðgeiri Björnssyni, dómstjóra í Reykjavík. Kærumál. Frávísun frá Hæstarétti. Málflutningsumboð. Kæruheimild.	9/12	2732
435	479/1994	Lind hf. gegn Ólafi Á. Pálssyni. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur.	9/12	2734
436	474/1994	Lind hf. gegn þrotabúi Ingibergs Hafsteinssonar. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Vörslur.	9/12	2737
437	480/1994	Búnaðarbanki Íslands gegn Íslandsbanka hf. Kærumál. Nauðungarsala. Úthlutun söluverðs. Aðfinnslur.	12/12	2743
438	212/1992	Hólmgrímur Svanur Elísson gegn Hákoní Árna-		

		Dómur	Bls.
	syni. Skaðabótamál. Líkamsmeiðingar. Lögreglu- menn.	15/12	2759
439	202/1993 Dvalarheimilið Lundur gegn Guðrúnu Birnu Garðarsdóttur. Vinnusamningur. Uppsögn. Tómlæti.	15/12	2768
440	408/1994 Ákærvaldið gegn Gunnari Hinriki Árnasyni. Fjársvik. Skjalafals. Skilorðsrof. Viðurlög.	15/12	2777
441	374/1994 Ákærvaldið gegn Magnúsi Kristni Sigurðssyni. Fiskveiðibrot. Upptaka. Ákæra.	15/12	2781
442	280/1992 Elberg Þorvaldsson og Vátryggingafélag Íslands gegn Einari Jóhannssyni og gagnsök. Bifreiðar. Skaðabótamál. Umferðarlög.	15/12	2787
443	223/1993 Björn Baldursson og Rut Skúladóttir gegn Glitni hf. Skuldabréf. Skriflega flutt mál.	15/12	2794
444	417/1991 Ábyrgðadeild fiskeldislána gegn Íslandsbanka hf. Ábyrgð. Afurðalán. Vátrygging. Sératkvæði.	15/12	2799
445	324/1991 Protabú Lindalax hf. gegn Sæmundi Þórðarsyni, Anne May Sæmundsdóttur, Þórði John Sæmunds- syni, Siv E. Sæmundsdóttur, Geirlaugu Þorvalds- dóttur, Katrínu Þorvaldsdóttur og Skúla Þorvalds- syni in solidum persónulega og f.h. Vatnsleysu sf. og Laxalind hf. til réttargæslu. Gjaldþrot. Riftun. Hlutafélag.	15/12	2814
446	222/1992 Kristján Stefánsson gegn Hf. Eimskipafélagi Ís- lands. Skuldabréf. Málskostnaður. Aðilaskipti.	15/12	2844
447	48/1994 Ákærvaldið gegn Jónasi Garðari Erlingssyni. Þjófnaður. Hlutdeild. Birting dóms. Skilorðsrof. Skaðabætur.	15/12	2854
448	221/1993 Páll Davíðsson gegn Steinþóri Hlöðverssyni og Ragnheiði Steinsen og gagnsök. Gatnagerðar- gjald. Kaupsamningur.	15/12	2858
449	488/1994 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Steinari Braga Lemacks Jósefssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A- og c-liður 103. gr. laga nr. 19/1991.	16/12	2867
450	486/1994 Levi Strauss & Co. gegn Þórmundi Hjálmtýssyni. Kærumál. Frávísun felld úr gildi. Skaðabótakrafa. Vanreifun.	20/12	2869
451	487/1994 Hreiðar Bergur Hreiðarsson gegn Wan Eknarín.		

		Dómur	Bls.
	Kærumál. Stef nubirting. Frávísunarúrskurður staðfestur.	20/12	2876
452	344/1992 Víkurverk hf. gegn Póst- og símamálastofnuninni. Skriflega flutt mál. Skuldamál. Verksamningur. ...	20/12	2880
453	215/1992 Jóhann Viðar Jóhannsson gegn Ellert Skúlasynti hf. Skriflega flutt mál. Verksamningur. Sönnun. Nauðasamningur.	20/12	2884
454	353/1994 Ákærvaldið gegn Ásberg Þorsteinssynti. Þjófnaður.	20/12	2889
455	361/1994 Ákærvaldið gegn Baldri Gunnari Ásgeirssynti. Bifreiðar. Umferðarlög. Svipting ökuréttar.	20/12	2892
456	272/1992 Þrotabú Töggs hf. gegn Bíldshöfða 16 hf. Gjaldþrot. Riftun. Bætur.	20/12	2898
457	330/1992 Bíldshöfði 16 hf. gegn þrotabúi Töggs hf. Gjaldþrot. Riftun. Endurgreiðsla.	20/12	2904
458	160/1992 Jón Hafsteinn Oddsson vegna þrotabús Einars Jónssonar gegn Mánafeili hf. Skriflega flutt mál. Útivist í Hæstarétti. Kaupsamningur. Frávísun frá héraðsdómi.	20/12	2909
459	489/1991 Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn Halli Árnasynti. Skattar. Sjómenn. Afsláttur. Sératkvæði.	20/12	2912
460	216/1993 Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og dómsmálaráðherra gegn Snorra Sævarssynti. Handtaka. Lögreglumenn. Skaðabótamál. Gjafvörn.	20/12	2921
461	217/1993 Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og dómsmálaráðherra gegn Gústav Jakobi Daníelssynti. Handtaka. Lögreglumenn. Skaðabótamál. Gjafvörn.	20/12	2931
462	378/1993 Kristján Stefánsson gegn Einari Þorgeirssynti. Vinnusamningur. Skriflega flutt mál.	20/12	2935
463	438/1993 Bragi Ásgeirsson og Hjördís Jóhannsdóttir gegn Sigríði Gunnarsdóttur og Erling Sigurðssynti. Fasteign. Kaupsamningur. Skriflega flutt mál.	20/12	2941

II. NAFNASKRÁ

	Bls.
<i>A. Einkamál</i>	
Albert Reimarsson	1009
Alda Benediktsdóttir	319
Alfreð Magnússon	1733
Alþýðusamband Íslands	17
Andri hf. 333, 1642, 1656,	2248
Anna Einarsdóttir	991
Anna Gísladóttir	991
Anna S. Hallgrímsdóttir	1666
Anna Helgadóttir	553
Anna S. Jónsdóttir	3
Anna Þóra Pétursdóttir	1184
Anna Soffía Steindórsdóttir	924
Anne May Sæmundsdóttir	2814
Arnfríður Aradóttir	987
Atli Halldórsson	2182
Atli Már Jósafatsson	2116
Auðkúluheiði	39
Auðunn hf. 2407	
Austurveita	190
Á.B.S. Frístund hf. 429	
Á.H.Á.-byggingar hf. 1088	
Ábyrgðadeild fiskeldislána	2799
Ágúst Garðarsson	143
Ágúst Guðmundsson	984
Ágúst Sigurðsson	1931
Árni Möller	190
Ásdís Ástþórsdóttir	1017
Ásgeir S. Ásgrímsson	15
Ásgeir Eiríksson	1553

	Bls.
Ásgeir Ebeneser Þórðarson	322
Ásgerður Gísladóttir	991
Ásmundur Hrólfsson	2255
Ásrún Einarsdóttir	1184
Ásthildur Sveinsdóttir	2365
B.M. Vallá hf.	2651
Baldur Jónsson	645
Baldvin Ari Guðlaugsson	1263
Baldvin Jóhannsson	1793
Baldvin Þorvaldsson	1924
Barri hf.	15
Bára Einarsdóttir	1335
Bárður Halldórsson	686
Bátaábyrgðarfélag Vestmannaeyja	1282
Benedikta Haukdal	2398
Bergey hf.	1096, 1101, 1727
Bergljót Baldursdóttir	2421
Bergsteinn Gizurarson	20
Bergur Jónsson	1263
Birgir Viðar Halldórsson	69
Birgir Páll Jónsson	2368
Birgir Snær Valsson	2684
Bíflaleigan Geysir sf.	1704
Bíflaverkstæði Högna	686
Bíldshöfði 16 hf.	2898, 2904
Bíldudalshreppur	16, 430
Bjarki Þór Guðmundsson	1335
Bjarni Geir Alfreðsson	147
Bjarni G. Ágústsson	2030
Bjarni Helgason	526
Bjarni Jónasson	1823
Bjarni Jónsson	271
Bjarni Magnússon	436
Björn Baldursson	2421, 2732, 2794
Björn S. Stefánsson	1451
Bliki hf.	313
Borgarstjórnin í Reykjavík	1207
Borgarverk hf.	1713
Borghildur Anna Jónsdóttir	1109

	Bls.
Borgþór Jónsson	136
Bólstaðarhlíðarhreppur	36
Bragi Ásgeirsson	2941
Bragi Sigurðsson	1973
Bragi Valsson	1379
Brautarframkvæmdir hf.	1088
Brekkuval sf.	1597, 1600
Brunnur hf.	1709
Bryndís Guðmundsdóttir	987
Bryndís Jónsdóttir	924
Bryndís Kristinsdóttir	590
Brynjar Daníelsson	1597
Brynjólfur Þór Brynjólfsson	987
Búnaðarbanki Íslands	495, 606, 686, 2743
Búnaðarbanki Íslands, útibú á Akureyri	262
Byggingarfélag Sveinbjörns og Gunnars sf.	1937
Byggingarfélagið Borg hf.	2043
Bygging bsvf.	690, 694
Bæjarsjóður Akureyrar	262, 1973
Bæjarsjóður Hafnarfjarðar	947
Bæjarstjórinn á Akureyri	2952
Bæjarstjórinn á Seyðisfirði	436
Bæjarstjórn Stykkishólmsbæjar	2640
Dagný Ingólfssdóttir	901
Danish Aircraft Owners A/S	1729
Daníel Guðmundsson	1600
Daníel Pétursson	1184
Davíð Helgason	1335
Davíð Hermannsson	2700
Davíð Ómar Þorsteinsson	396
Dánarbú Gísla Sigurgeirssonar	1949
Dánarbú Halldórs Valdimarssonar	2306
Dánarbú Þórönnu Guðmundsdóttur	1949
Dekkjahúsið hf.	1642
Díselverk	236, 241
Djúpbáturinn hf.	2110
Dómsmálaráðherra	343, 748, 2497, 2568, 2684, 2921, 2931
Dreifing hf.	1300
Dvalarheimilið Lundur	2768

	Bls.
Edda Guðmundsdóttir	424
Eftirlaunasjóður Félags íslenskra atvinnuflugmanna	2592
Eggert Steingrímsson	2425, 2435
Egill Daníelsson	553
Egill Már Markússon	2182
Egill Marteinsson	924
Eikin-Ís hf.	1553
Einar Erlendsson	1743
Einar Hallsson	1949
Einar Jóhannsson	2787
Einar Þór Kolbeinsson	1448
Einar Sigurþórsson	1611
Einar Þorgeirsson	2935
Eiríkur Karlsson	924
Elberg Þorvaldsson	2787
Elcon hf.	228
Elías Guðmundsson	987
Ellert Skúlason hf.	2884
Ellert Svavarsson	241
Endurskoðun hf.	855, 1221
Erla Kristín Sigurðardóttir	1335
Erling Sigurðsson	2941
Esther Laxdal	363
Evrópuferðir	619, 1085, 2444
Eygló Björnsdóttir	2255
Eygló Guðjónsdóttir	2203
Eygló Guðmundsdóttir	2368
Eyrarsparisjóður	686
Eyvindarstaðaheidi	36
Eyþór Þórisson	1293
Faghús hf.	1019
Fatabónus	1293
Fataframleiðendur hf.	1088
Faxamarkaðurinn hf.	797
Faxi hf.	797
Ferðafélagið Útivist	117
Ferðamálasjóður	1759
Ferðaskrifstofan Atlantik hf.	1386
Félag íslenskra loftskeytamanna	914

	Bls.
Félag vatnsvirkja hf.	758
Félagsmálaráðherra	117, 2640
Fiatagri Danmark A/S	495
Finnur Jónsson	2149
Fiskanes hf.	216
Fiskiðja Sauðárkróks hf.	804, 809
Fjárfestingarfélagið Skandia hf.	1783, 1834
Fjármálaráðherra	79, 245, 469, 576, 728, 748, 1278, 1476, 1727 1813, 2497, 2568, 2605, 2632, 2684, 2912, 2921, 2931
Fjárskipti hf.	175
Flugfélagið Óðinn hf.	1729
Flugleiðir hf.	2149
Framkvæmdasjóður Íslands	129
Freyja Bergþóra Benediktsdóttir	424
Frico	1553
Friðgeir Björnsson, dómstjóri í Reykjavík	2732
Friðrik A. Jónsson hf.	1461
Friðrik M. Þorsteinsson	1689
Frjáls fjölmiðlun hf.	1109
Geir Snorrason	1389
Geirlaug Þorvaldsdóttir	2814
Gilbert Sigurðsson	2527
Gistiheimilið Perlan hf.	1209
Gísli Örn Arnarson	413
Gísli Jóhannsson	1218
Gísli Jóseppson	1713
Gísli Jón Kristjánsson	1913
Gísli Vilhjálmsson	367
Gjaldheimtan í Reykjavík	6, 1017, 1088, 1300, 1783
Gjaldtökusjóður	1683
Glitnir hf.	129, 1793, 2794
Gólfslípun og akrýlhúðun sf.	1615
Grandi hf.	2127
Gréta Björgvinsdóttir	271
Gréta Jónsdóttir	2265
Grétar Már Jónsson	2344
Grétar Sívertsen	1365
Gríma H. Sveinbjörnsdóttir	2182
Gróco hf.	2391

	Bls.
Guðbjörg Friðriksdóttir Whalen	1461
Guðbjörg Pálsdóttir	1698
Guðbjörg Sveinsdóttir	387
Guðfinna Sigurgeirsdóttir	606
Guðjón Jónsson	2265
Guðjón Kristleifsson	1184
Guðjón Oddsson	1642, 1656
Guðjón Sveinn Valgeirsson	1591
Guðlaugur Helgason	1630
Guðmundur Albertsson	1949
Guðmundur H. Ármannsson	1621
Guðmundur Baldursson	190
Guðmundur Borgarsson	1220
Guðmundur Ingvarsson	190
Guðmundur Jónsson hf.	1553
Guðmundur Karlsson	1947
Guðmundur Viðar Karlsson	924
Guðmundur Ingi Kristinsson	44
Guðmundur Kristjánsson	1316
Guðmundur Ólafsson	728, 1880
Guðmundur Óskarsson	1, 313
Guðmundur Runólfsson hf.	1733
Guðmundur Svavarsson	491
Guðmundur Þormóðsson	1, 313
Guðmundur Þórarinsson	2161
Guðný Pétursdóttir	1184
Guðrún Árnadóttir	2464
Guðrún Davíðsdóttir	891
Guðrún R. Einarsdóttir	175
Guðrún Eiríksdóttir	984
Guðrún Birna Garðarsdóttir	2768
Guðrún Guðbjartsdóttir	2417
Guðrún S. Jónsdóttir	924
Guðrún Magnúsdóttir	2051
Guðrún Kristín Magnúsdóttir	526
Guðrún Ragnarsdóttir	1184
Guðrún Sveinsdóttir	387
Guðrún Arndís Tryggvadóttir	1463
Gunnar Hörður Garðarsson	1257

	Bls.
Gunnar Gunnarsson	1937
Gunnar Jóhannesson	30
Gunnar Ólafsson	1642, 1656
Gunnar Valdimarsson	16, 430
Gunnar Þorsteinsson	924
Gunnhildur Friðþjófsdóttir	991
Gunnlaugur J. Briem	924
Gunnlaugur J. Ingason	924
Gunnlaugur Skúlason	924
Gunnlaugur P. Steindórsson	924
Gunnsteinn Gíslason	987
Gústav Jakob Danielsson	2931
Gylfi Gunnarsson	972, 1674
H. Helgason hf.	1553
Hafboði hf.	1776
Hafdís Alfreðsdóttir	343
Hafnahreppur	539
Hagkaup hf.	79, 147
Halla Aradóttir	1421
Halla Þórhallsdóttir	2182
Halldór Ástvaldsson	2444
Halldór Einarsson	2365
Halldór Fannar Ellertsson	748
Halldór Guðmundsson	2203
Halldór Ó. Jónsson	924
Halldóra Hafdís Hallgrímsdóttir	704
Halldóra Jónsdóttir	2368
Halldóra Sigurðardóttir	424
Hallgrímur Hallgrímsson	1421
Hallgrímur Sverrisson	1949
Hallur Árnason	2912
Hans Kristján Árnason	2464
Haraldur Bjargmundsson	2651
Haraldur Haraldsson	1642, 1656, 1815
Haraldur Johannessen	1497
Haraldur Jóhannsson	1278
Haraldur og Sigurður hf.	17
Haraldur Steingrímsson	2527
Haukur G. Gunnarsson	2372

	Bls.
Haukur Sveinbjörnsson	1949
Hákon Árnason	2759
Heba Hallsdóttir	2030
Heiðmundur Sigurmundsson	1, 313
Heilbrigðisráðherra	2632
Heild III hf.	1553
Helga Guðmundsdóttir	924
Helgi V. Jónsson	20
Helgi Kristjánsson	424
Herborg Pálsdóttir	2474
Herdís Guðmundsdóttir	329
Hf. Eimskipafélag Íslands	2514, 2521, 2555, 2844
Hilmar Viktorsson	1787
Hilmir sf.	2241
Hjalti Pálsson	1719
Hjálmar R. Bárðarson	2350
Hjálmur hf.	2120, 2583
Hjördís Jóhannsdóttir	2941
Hlynur Jörundsson	2461
Hólmfríður Júlíanna Hauksdóttir	2640
Hólmfríður Þórhallsdóttir	387
Hólmgírmur Svanur Elísson	2759
Hólmur hf.	625
Hótel Borgarnes	1221
Hraðfrystihús Keflavíkur hf.	1787
Hrafnhildur Valdimarsdóttir	1207
Hrefna Kristjánsdóttir	1379
Hreiðar Bergur Hreiðarsson	2876
Hreinn Garðarsson	1439
Hreppsnefnd Austur-Eyjafjallahrepps	117
Hreppsnefnd Helgafellssveitar	2640
Húsafell hf.	150
Húsasmiðjan hf.	1222, 2605
Húsfélagið Krummahólum 4	1376
Húsfélagið Suðurhvammi 5, 7 og 9	2603
Húsfélagið Vallarási 2	1630
Húsgagnaframleiðslan hf.	2203
Hvalur hf.	2336
Höfðahreppur	1755

	Bls.
Hörður Már Harðarson	143
Hörður Jónsson	2664
Hörður Þórhallsson	2182
Höttur sf.	1713
Inge Christiansen Jónsson	1001
Inge M. Löwner Valentínusson	901
Inger Vikelöse-Jensen	2182
Ingi Örn Andrésson	1698
Ingibjörg Bjarnadóttir	319
Ingibjörg Fanney Hákonardóttir	1559
Ingibjörg Ólafsdóttir	1218
Ingibjörg Þorvaldsdóttir	2241
Ingibjörg Þórarinsdóttir	400
Ingimar Þorláksson	1793
Ingimundur Gíslason	984
Ingimundur Jónsson	2497
Ingunn Þóroddsdóttir	984
Ingvar Ásmundsson	1839
Ingvar Þorgilsson	2592
Ingveldur Einarsdóttir, fulltrúi dómstjórans í Reykjavík	2421
Ingþór Ólafsson	2026
Insula hf.	1553
Ísafoldarprentsmiðja hf.	2368
Íselco sf.	2374
Íslandsbanki hf.	11, 175, 212, 319, 1079, 1209, 1397, 1603, 1638 1809, 1834, 2271, 2407, 2412, 2732, 2743, 2799
Íslenska ríkið	758, 1815
Íslenska umboðssalan hf.	2127
Íslenska útvarpsfélagið hf.	154, 1323, 2464, 2611
Ívar Hauksson	1209
J. Hinriksson hf.	2398
J.S. Gunnarsson hf.	1553
Jakob A. Traustason	110
Jan Gunnar Davidsson	901
Járn og Gler hf.	1553
Jens Kristmannsson	1586
JFK-Byggingarþjónustan hf.	1586
Jóakim Arason	987
Jóhann Antoníusson	2241

Jóhann Gíslason	2521
Jóhann Guðlaugsson	1906
Jóhann Viðar Jóhannsson	2884
Jóhann Pétur Margeirsson	2374
Jóhann J. Ólafsson	20, 1642, 1656
Jóhanna Tryggvadóttir	619, 1085, 2444
Jóhannes Arason	987
Jóhannes Torfason	1656
Jón Baldursson	1615
Jón Baldur Baldursson	42
Jón S. Bjarnason	2030
Jón Arnarr Einarsson	2317, 2321
Jón B. Einarsson	991
Jón Gíslason	991
Jón Guðjónsson	987
Jón Guðmundsson	14, 2368
Jón Eggert Hallsson	987
Jón Hjaltason	48, 69
Jón Jónsson	1611
Jón Guðni Kristinsson	2019
Jón Laxdal vegna þrotabús Kaupfélags Svalbarðseyrar	2717
Jón Loftsson hf.	1140
Jón Magnússon	2051
Jón Hafsteinn Oddsson	2909
Jón Ólafsson	1642, 1656
Jón Ólafur Ólafsson	3
Jón Pétursson	1184
Jón Hólm Stefánsson	190
Jón Steindórsson	2110
Jón Valentínusson	901
Jón Karl Þórhallsson	2182
Jón Árni Þórisson	469
Jón Þóroddsson	1392
Jóna Karolína Karlsdóttir	2700
Jóna Kristbjörnsdóttir	1678
Jónas Bjarnason	619, 976, 1085
Jónas Björnsson	363
Jónas Þór Sveinbjörnsson	2182
Jónína H. Jónsdóttir	2365

L

Nafnaskrá

	Bls.
Jónína Þorsteinsdóttir	1814
Jórunn Jónsdóttir	924
Jósúa Magnússon	1316
Júlíus Halldórsson	1698
K.F.U.K.	1581
K.F.U.M.	1581
K.G.B. hf.	1553
Karl Benediktsson	1421
Karl L. Magnússon	97
Karl Snorrason	2425
Karl Sveinsson	2255
Karl Viðar	396
Karma hf.	844
Katrín Þorvaldsdóttir	2814
Kaupfélag Eyfirðinga	1455
Kaupfélag Húnavetninga	1755
Kaupgarður hf.	221
Kaupþing hf.	979, 1032, 1117, 1783
Kári Halldórsson	2182
Kári Marísson	1455
Kári Thors	1497
Kemikalía hf.	124
Ketill Axelsson	69
Kjartan Már Jóhannsson	1947
Kolur sf.	1906
Konráð Baldvinsson	1793
Kópavogskaupstaður	1536
Kópur Sveinbjörnsson	2182
Kristbjörg Ingvarsdóttir	1379, 1817
Kristinn Bergsson	1553
Kristinn Guðjónsson	2603
Kristinn Rúnar Hartmannsson	539
Kristinn Ragnarsson	1217
Kristinn Sigurjónsson	1411
Kristinn Sörensen	2154
Kristín Árnadóttir	2417
Kristín Jónsdóttir	2057
Kristín Erla Karlsdóttir	690, 694
Kristín Markúsdóttir	2182

Kristín Sigfúsdóttir	1184
Kristín Þóra Valdimarsdóttir	1541
Kristján Geirsson	1019
Kristján Guðmundsson	2203
Kristján Hallgrímsson	329
Kristján Óli Hjaltason	1411
Kristján Knútsson	1809
Kristján R. Kristjánsson	2107
Kristján Stefánsson	2844, 2935
Kristján Þorvaldsson	1924
Kristmundur Ingibjörnsson	804
Krýsuvíkursamtökin	1365
Kvikk sf.	2161
Landbúnaðarráðherra	14, 79
Landhelgisgæsla Íslands	2684
Landsbanki Íslands	136, 354, 979, 1088, 1184, 1203, 1226, 1371, 1855, 2585
Laugakaffi hf.	124, 1581
Laxalind hf.	2814
Látur hf.	1553
Leifur Helgason	2057
Leó E. Löve	2368, 2447
Leó Óskarsson	1282
Levi Strauss & Co.	1293, 2869
Lilja Guðbjartsdóttir	2417
Lilja Halldórsdóttir	1913
Lind hf.	154, 2241, 2734, 2737
Lífeyrissjóður Sóknar	547
Lífeyrissjóður starfsmanna Akureyrarbæjar	1947
Lífeyrissjóður verslunarmanna	976
Loftur Jónsson	1140
London tóbaksverslun	1553
Lúðvík Gizurarson	20
Lydía Gunnarsdóttir	413
Lýtingsstaðahreppur	36
Lögberg hf.	1455
Magnús Ármannsson	2067
Magnús B. Eyjólfsson	117
Magnús Guðjónsson	1949

	Bls.
Magnús Guðmundsson	2425
Magnús Geir Gunnlaugsson	547
Magnús Halldórsson	2182
Magnús Hjaltested	1536
Magnús Heiðar Jónsson	1001
Margrét Þóra Baldursdóttir	1591
Margrét Hjartardóttir	1012
Margrét Kolbeinsdóttir	2412
Margrét Ragnarsdóttir	1184
María Gísladóttir	1823
María Gunnlaugsdóttir	1698
Marta Bjarnadóttir	1638
Málmur, samtök fyrirtækja í málm- og skipaíðnaði	2712
Mánafell hf.	2909
Meleyri hf.	1683
Miðnes hf.	1257
Minningarsjóður Ársæls Jónassonar kafara	2182
Monika D. Blöndal	1532
Myllan-Brauð hf.	1314, 1634
Nesfiskur hf.	657
Nesjahreppur	645
Nína Guðrún Sigurjónsdóttir	1816
Nýja kökuhúsið hf.	11
Oddfreyja Oddfreysdóttir	1379
Oddgeir H. Steinþórsson	2203
Olúfélagið hf.	310
Olíuverslun Íslands hf.	1448
Ólafía Karolína Karlsdóttir	2700
Ólafur Ásgeirsson	1839
Ólafur Guðnason hf.	1553
Ólafur Magnússon	150, 2372
Ólafur Ólafsson	2391
Ólafur B. Ólafsson	1323
Ólafur Á. Pálsson	2734
Ólafur Njáll Sigurðsson	1642
Ólafur Þór Thorlacius	891
Ólafur R. Þorvarðarson	2057
Ómar Þórðarson	1704
Óskar Björnsson	1012

Óskar Sverrisson	1949
Óttar Yngvason	1949
Páll Davíðsson	2858
Páll Egilsson	1547
Páll Gunnlaugsson	1218, 1219, 1220
Páll Jónsson	1949
Páll Júlíusson	2116
Páll Skúlason	924
Páll Þorgeirsson	1217
Pétur H. Blöndal	1532
Pétur Einarsson	991
Pétur Guðjónsson	798
Plastmótun hf.	190
Plastos hf.	2379
Póst- og símamálastofnunin	2880
Rafiðnaðarsamband Íslands	17, 1357
Raftækjaverslun Íslands hf.	1553
Rafveita Hafnarfjarðar	14
Ragnar Guðmundsson	891
Ragnar Hallsson	1949
Ragnar Jón Pétursson	1184
Ragnar Tómasson	2527
Ragnheiður Steinsen	2858
Ragnheiður Þórólfsdóttir	1220
Rannveig Sveinsdóttir	979
Rákir hf.	2344
Regína Vigfúsdóttir	1603
Ríkissaksóknari	2497, 2568
Ríkissjóður	79, 245, 469, 576, 728, 748, 1278, 1476, 1727, 1813, 2497, 2568, 2605, 2632, 2684, 2912, 2921, 2931
Ríkisútvarpið	976
Robert William Becker	1463
Róbert Árni Hreiðarsson	2030
Rósa Dröfn Sigurðardóttir	2568
Runólfur Sigtryggsson	424
Rut Skúladóttir	2732, 2794
Rúnar Viktorsson	2043
Samband íslenskra samvinnufélaga	2717
Sameinaði lífeyrissjóðurinn	1783

	Bls.
Sameinaðir framleiðendur	2127
Samskip hf.	2479
Samstarfsnefnd um sameiningu Stykkishólmsbæjar og Helgafellssveitar	2640
Samúel Jónsson	2007
Samúel J. Samúelsson	2632
Samtog hf.	64
Samtök áhugafólks um áfengisvandamálið	1439
Selma Ó. Björgvinsdóttir	901
Selma B. Jónsdóttir	1621
Seltjarnarneskaupstaður	1961
Seyluhreppur	36
Sif Eir Magnúsdóttir	1913
Sigfinnur Sigurðsson	104
Sigfríður Sigurðardóttir	1012
Sigfús Örn Árnason	628
Sigfús Sveinsson	1995
Sigfús F. Þorvaldsson	2872
Sigluberg hf.	798
Siglufjarðarkaupstaður	1076
Sigríður Gunnarsdóttir	2941
Sigríður Magnúsdóttir	117
Sigríður Sæmundsdóttir	553
Sigríður Vilhjálmsdóttir	1913
Sigrún Gunnarsdóttir	1184, 2007
Sigrún Kjartansdóttir	1219
Sigrún Kristinsdóttir	2057
Sigurbjörn Eiríksson	48, 396
Sigurður Árnason	424
Sigurður H. Egilsson	1553
Sigurður H. Egilsson hf.	1553
Sigurður Kr. Fjeldsted	1371
Sigurður H. Garðarsson	175
Sigurður G. Guðjónsson	1642, 1656
Sigurður Harðarson	991
Sigurður Helgason	1949
Sigurður Ingason	924
Sigurður Kristinsson	2306
Sigurður Oddfreysson	1379
Sigurður Ólason	124, 1012

	Bls.
Sigurður Örn Sigurðsson	175
Sigurður Júlíus Stefánsson	2067
Sigurgeir Gíslason	1949
Sigurgeir Sigmundsson	424
Sigurjón Á. Ingason	924
Sigurjón Markússon	2182
Sigurjón Ragnarsson	1184
Sigurjón Samúelsson	2632
Sigurjón Sighvatsson	1642, 1656
Sigurveig Ragnarsdóttir	1184
Sindri Steingrímsson	58
Siv E. Sæmundsdóttir	2814
Símon Ólason	1787
Sjávarútvegsráðherra	1727, 1815
Sjófang hf.	2344
Sjóvá-Almennar tryggingar hf.	1559, 1733, 2007, 2306, 2350, 2356
Sjúkrahús Keflavíkur læknishéraðs	400
Skagaplast hf.	212
Skattstjórnin í Reykjavík	1314, 1634
Skeifan fasteignamiðlun sf.	1591
Skelco hf.	1776
Skeljungur hf.	1078, 1776
Skipabrautin hf.	228, 1203, 2585
Skipafélagið Nes hf.	333
Skipaviðgerðir hf.	1995
Skíðafélag Dalvíkur	1689
Skorri hf.	1001
Skóverslun Reykjavíkur hf.	1779
Skúli Friðfinnsson	622
Skúli Pálsson	1217
Skúli Thoroddsen	2317, 2321
Skúli Þorvaldsson	2814
Snorri Hjaltason	1961
Snorri Ólafsson	972, 1674
Snorri Sævarsson	2921
Soffía S. Briem	924
Soffía Ingadóttir	924
Sólmundur Jónsson	2425
Sólning hf.	1642

Sparisjóður Hafnarfjarðar	619, 1078, 1085
Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis	110, 1704, 1779, 2470
Sparisjóður vélstjóra	110
Stallar hf.	1666
Stangveiðifélag Patreksfjarðar	987
Stefanía Bragadóttir	2007
Stefán Þór Ingason	2120
Stefán Jónsson	1931, 2265
Stefán Sigtryggsson	1666
Steindór J. Briem	924
Steingrímur Steingrímsson	2527
Steingrímur Steinþórsson	914
Steinunn Björk Garðarsdóttir	1547
Steinunn Tómasdóttir	1012
Steinþór Hlöðversson	2858
Steinþór Sigurbjörnsson	809
Sun Services Ltd.	1386
Sundaborg 36 hf.	2116
Sundagarðar hf.	1397, 2678
Svala Sigtryggsdóttir	424
Svanhildur Guðmundsdóttir	2350
Svavar Gunnarsson	947
Svavar Ingibergsson	1257
Sveinberg Laxdal	363
Sveinbjörn Björnsson	2474
Sveinbjörn Hallsson	1949
Sveinbjörn Högnason	1814
Sveinn Guðmundsson	1713
Sveinn Ingvar Hilmarsson	2336
Sveinn Valdimar Jónasson	1666
Sveinn Jónsson	1476
Sveinn Skúlason	924
Sveinn Samúel Steinarsson	1817
Svínavatnshreppur	39
Sýslumaðurinn á Akureyri	363
Sýslumaðurinn í Hafnarfirði	491, 1222, 1226
Sýslumaðurinn í Keflavík	2479
Sýslumaðurinn í Neskaupstað	844
Sædis hf.	622

Sæmundur H. Magnússon	1949
Sæmundur Þórðarson	2814
Sæplast hf.	1
Söltunarfélag Dalvíkur hf.	1009
Sölusamtök lagmetisidnaðarins	1855, 2655
Tannlæknafélag Íslands	590
Teiknistofan Bankastræti 11 sf.	2019
Thelma Björnsdóttir	1209
Tollstjórinn í Reykjavík	2325
Torfalækjarhreppur	39
Tove Engebretsen	2379
Tómas Ólafsson	1012
Tónco hf.	1783
Trésmiðjan Akur hf.	271
Tryggingamiðstöðin hf.	2344
Tryggvi Eyjólfsson	2514
Tryggvi Einar Geirsson	97
Tölvuþjónustan í Reykjavík hf.	2425, 2435
Umhverfissráðherra	190
Unibank A/S	2248
Unnur Sigríður Einarsdóttir	2384
Unnur María Figved	2368
Útanríkisráðherra	117, 1451
Úlfar Eysteinnsson	2447
Útgerðarfélag Akureyringa hf.	1787
Útgerðarfélagið Barðinn	58
Útherji hf.	1642, 1656
V.J.B.G. hf.	1459
V. Sigurðsson og Snæbjörnsson hf.	1642, 1656
Vaessen-Schoemaker Chemische Ind.B.V.	861
Valbjörn hf.	2154
Valdemar Baldvinsson hf.	1924
Valgarður Guðni Ólafsson	2071
Valgeir Valgeirsson	64
Valgeir Anton Þórisson	241
Valgerður Helga Eyjólfsdóttir	117
Valgerður Jóhannesdóttir	104
Valur Blomsterberg	343
Valur Bragason	1379

	Bls.
Vatnsleysa sf.	2814
Vátryggingafélag Íslands hf. 396, 657, 861, 1621, 1906,	2787
Vátryggingafélagið Skandia hf.	1392
Verkfræðistofa Stanleys Pálssonar	1307
Verslunarmannafélag Suðurnesja	367
Vestmannaeyjahöfn	2555
Vélanaust hf.	1553
Vélar og verkfæri hf.	1553
Vélbátaábyrgðarfélag Ísfirðinga	625
Vélbátatrygging Eyjafjarðar 1096,	1101
Vélorka hf.	30
Vélsmiðja Hafnarfjarðar hf.	1759
Vélsmiðja Steindórs hf.	2712
Vélsmiðjan Mjólnir hf.	2583
Vigdís Guðbjartsdóttir	2417
Vigdís Violet Rosento	1389
Viggó Guðmundsson	236
Víkurverk hf.	2880
Wan Eknarin	2876
Þorbjörg Atladóttir	44
Þorri hf. 1642,	1656
Þorsteinn Geirsson	1615
Þorsteinn Gunnarsson	190
Þorsteinn Kristjánsson 891,	2470
Þorsteinn Már Kristjánsson	1379
Þorsteinn Fr. Sigurðsson	2398
Þorsteinn Steingrímsson	2527
Þorsteinn Scheving Thorsteinsson	1184
Þorvaldur Baldvinsson	1924
Þorvaldur Björgvinsson	991
Þorvaldur Hannesson	2051
Þorvaldur K. Þorsteinsson 1642,	1656
Þorvarður V. Þorvaldsson	2461
Þór Ómar Jónsson	1709
Þórarinn Guðnason	2026
Þórarinn Sturla Halldórsson	1307
Þórarinn Sveinsson yfirlæknir	2417
Þórður Sigurðsson	2043
Þórður John Sæmundsson	2814

Þórhallur Þorláksson	1117
Þórhildur R. Geirsdóttir	901
Þórmundur Hjálmtýsson	2869
Þráinn Friðriksson	2071
Þrotabú Ástþórs B. Sigurðssonar og Frístundar	429
Þrotabú Bílaleigu Hvolsvallar sf.	1880
Þrotabú Brynjólfs hf.	855
Þrotabú Davíðs Axelssonar	2108
Þrotabú Drangavíkur hf.	322
Þrotabú Einars Jónssonar	2909
Þrotabú Hannesar Sigurgeirssonar	2051
Þrotabú Helga Leifssonar	1816
Þrotabú Hljóðvarps hf.	154
Þrotabú Hlyns Jörundssonar	2384
Þrotabú Ingibergs Hafsteinssonar	2737
Þrotabú Ingólfs Óskarssonar	1839
Þrotabú Íslandslax hf.	354
Þrotabú Íslensk-portúgalska hf.	2271
Þrotabú Ístels hf.	1357
Þrotabú J.L. hússins hf.	1140
Þrotabú Jóns Hjaltasonar	69
Þrotabú Kaupfélags Reykjavíkur og nágrennis	221
Þrotabú Kjötmiðstöðvarinnar hf.	2325
Þrotabú Kolbeins Ögmundssonar	606
Þrotabú Köfunarstöðvarinnar hf.	1459, 1678
Þrotabú Lindalax hf.	2814
Þrotabú Miklagarðs hf.	1719, 1743
Þrotabú Persíu hf.	1032
Þrotabú Pólarhúss hf.	2527
Þrotabú Pólstjörnunnar hf.	2655
Þrotabú SH verktaka hf.	3, 2356
Þrotabú Skrifstofuvéla hf.	678
Þrotabú Sölusamtaka íslenskra matjurtaframleiðenda	6
Þrotabú Töggs hf.	2898, 2904
Þrotabú Ulrichs Falkners	97
Þrotabú Verslunarinnar Víðis sf.	704
Þrotabú Vínils hf.	245
Þrotabú Vogalax hf.	1397, 2664, 2678
Þrotabú Þorsteins Einarssonar	1376

	Bls.
Protabú Þórkötlustaða hf.	216
Protabú Þórs hf.	1541
Puríður Gísladóttir	1813
Puríður J. Sörensen	924
Þýsk-íslenska hf.	576, 628
Ægir V. Ármannsson	678
Ölfushreppur	1536
Önfirðingur hf.	310
Örn Bragason	2116
Örn Markússon	2182
Örn Valdimarsson	42
Örn Þráinsson	2425
Örnólfur Árnason	2611
Örvar Ingólfsson	2107

B. Opinber mál

Aðalsteinn Guðlaugur Aðalsteinsson	2660
Andrés Páll Kolbeinnsson	824
Anna María Helgadóttir	781
Anna Jóna Kristinsdóttir	2237
Anney Alfa Jóhannsdóttir	786
Anthony Lee Bellere	375
Arnar Hjartarson	934
Arnar Reynisson	872
Arnþór Magnússon	1191
Atli Þór Ólason	1404
Ágúst Þór Bárðarson	2139
Ágúst Sigurþór Guðmundsson	503
Ásberg Þorsteinsson	2889
Baldur Gunnar Ásgeirsson	2892
Baldur Reynir Hauksson	501
Baldur Þorsteinsson	959
Barði Valdimarsson	2218
Bergþóra Guðmundsdóttir	684
Bernard Granotier	1154
Birgir Andrésson	455
Birgir Axelsson	466
Birgir Þór Birgisson	268
Birgir Ari Hilmarsson	2088
Bjartmar Vignir Þorgrímsson	1051
Björn Kristjánsson	1564
Brynjólfur Sigurðsson	1015
Davíð Kristján Anderson	458
Davíð Trausti Oddsson	662
Eggert Bjarni Arnórsson	813
Eiður Örn Eiðsson	1874
Einar Einarsson	1247
Einar Guðjón Einarsson	872
Eiríkur Rúnar Oddsson	671
Eiríkur Ingi Sigurjónsson	1249
Ellert Guðmundsson	566
Engilbert Runólfsson	2114
Erlingur Óskarsson	2275

	Bls.
Eyjólfur Matthíasson	445
Geir Viðar Vilhjálmsson	1899
Guðbjartur Rögnvaldsson	503
Guðjón Björgvin Guðmundsson	1928
Guðjón Hjörvar Hjaltason	287
Guðlaugur Kristmanns	1103
Guðlaugur Tryggvi Stefánsson	872
Guðmann Ólfjörð Guðmannsson	230
Guðmann Kristjánsson	461
Guðmundur Albert Birgisson	1157
Guðmundur Gunnar Hólmarsson	1235
Guðmundur Halldór Jóhannsson	2551
Guðmundur Ragnar Ólafsson	1408
Guðmundur Gestur Sveinsson	872
Guðni Geir Helgason	1465
Gunnar Hinrik Árnason	2777
Gunnar Björn Björnsson	2100
Gunnar Briem	1198
Gunnar Guðmundsson	2275
Gunnar Pétursson	498
Gunnar Óli Sigurðsson	1191
Guttormur Einar Viðarsson	2104
H	179, 298
Hafðís Guðrún Hafsteinsdóttir	2575
Halldór Ari Brynjólfsson	252
Halldór Margeir Ólafsson	872
Halldór Svavar Ólafsson	1568
Hallgrímur Sigurðsson	2580
Hans Örn Viðarsson	1573
Haraldur Haraldsson	2621
Helgi Aðalsteinsson	1328
Helgi Ólafsson	872
Herbjörn Sigmarsson	872
Héðinn Sverrisson	258
Hilmar Pór Ólafsson	556
Hinrik Bragason	1577
Hrafnkell Helgason	675
Hreggviður Steinn Hendriksson	2227
Hugi Runólfur Ingibjartsson	1047

	Bls.
Hulda Gústafsdóttir	1577
Inga Árnadóttir	872
Joseph Georg Adessa	985
Jóhann Jónmundsson	872
Jóhann Ragnar Sigurðsson	700
Jóhann Tómas Zimsen	872
Jóhann Halldór Þorgeirsson	1528
Jóhanna Rut Birgisdóttir	1628, 2013
Jóhanna Lucinda Vilhjámsdóttir Heiðdal	1528
Jóhannes Eyfjörð Eiríksson	161
Jón Ingvi Hilmarsson	28
Jón Hrafn Hlöðversson	158
Jón Kristján Jacobsen	792
Jón Magnússon	1157, 1191, 1470
Jón Ólafsson	698, 1068
Jón Guðni Pétursson	1191
Jónas Garðar Erlingsson	2854
Jónas Páll Guðlaugsson	872
Jónasína Þórðardóttir	872
Jósef Gunnar Ingólfsson	713
Karl Karlsson	2215
Karl Magnús Karlsson	2696
Kjartan Ólafur Bjarnason	1230
Kjartan Skaftason	434
Knútur Örn Hilmarsson	872
Kristbjörn Hjalti Tómasson	1249
Kristinn Eggertsson	1157
Kristján Hólmgæirsson	722
Kristján Ásgeir Sólbjartur Mikkaelsson	2221
Lárus Jökull Þorvaldsson	1468
Magnús Karlsson	34, 2487
Magnús Kristinn Sigurðsson	2781
Niels Adolf Ársælsson	878
Ólafur Gunnarsson	213, 617, 872, 1539
Ólafur Kalmann Hafsteinsson	1890
Ólafur Haukur Haraldsson	2164
Ólafur Jóhannsson	872
Ómar Traustason	639
Óskar Mikaelsson	1022

	Bls.
Páll Konráð Konráðsson	1781
Rúnar Hreggviðsson	2227
Rögnvaldur Guðmundsson	1191
S	208, 2098, 2467
Sigdór Ólafur Sigmarsson	702
Sigurður Guðni Björnsson	1492
Sigurður Jóhann Hermannsson	1517
Sigurður Jóhann Jónasson	777
Sigurður Hólm Sigurðsson	1566, 1575, 1584, 2167
Sigurjón Hafnfjörð Siggeirsson	1798
Snorri Ásmundsson	2353
Sólveig Guðmundsdóttir	1804
Stefán Jóhannesson	1060
Stefán Sigurðsson	2016
Steinar Bragi Lemacks	2201, 2578, 2867
Steingrímur Njálsson	431, 2686
Thanh Tuong Bui	102, 2170
Unnar Sigurður Hansen	1568, 1570, 2011, 2233
Unnþór Bergmann Halldórsson	1895
Úlfar Ólafsson	1798
Valentínus Guðmundur Baldvinsson	1242
Valur Benjamín Bragason	1043
Vilhelmína Edda Lúðvíksdóttir	171
Vilhjálmur Svan Jóhannsson	872
X	826, 1055
Þorgeir Jón Sigurðsson	872
Þorkell Einarsson	1130
Þorsteinn Guðnason	381
Þorsteinn Sæmundsson	872
Þorsteinn Þorsteinsson	2196
Þórður Jóhann Eyþórsson	514
Þórhallur Ölver Gunnlaugsson	1695, 1741, 2355
Þórir Þórisson	1849
Þröstur Sigmundsson	560
Örn Karlsson	34, 2481, 2487

III. SKRÁ
um lög og reglugerðir, samþykktir o.fl.,
sem vitnað er til í LXV. bindi
hæstaréttardóma.

1849, 20. júní. Tilskipun um veiði á Íslandi.

7. gr. — 1195, 1196

1878, nr. 3, 12. apríl. Lög um skipti á dánarbúum og félagsbúum o.fl.

8. kafli — 2326, 2327, 2332

33. gr. — 1950

35. gr. — 422

82. gr. — 221, 227, 2325, 2326, 2332, 2333, 2334

83. gr. — 355, 1041

84. gr. — 1541, 1542

86. gr. — 221

1885, nr. 29, 16. desember. Lög um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

15. gr. — 547

1887, nr. 18, 4. nóvember. Lög um veð.

— 357, 1402

4. gr. — 1397, 1401, 1401, 1402, 1403

1901, nr. 23, 13. september. Lög um forgangsrétt veðhafa fyrir vöxtum.

— 110, 114, 115, 116, 1837

1905, nr. 14, 20. október. Lög um fyrning skulda og annarra kröfuréttinda.

3. gr. — 6, 9, 412, 545, 1118, 1128, 2310, 2316, 2397

4. gr. — 9, 2315

5. gr. — 1128

12. gr. — 6, 10

1915, nr. 34, 3. nóvember. Lög um þjóðskjalasafn Íslands.

— 1195

1919, nr. 41, 28. nóvember. *Lög um landamerki o.fl.*

— 987

6. gr. — 987

8. gr. — 989, 1536

1922, nr. 39, 19. júní. *Lög um lausaffjárkaup.*

— 1128

5. gr. — 285, 916, 1596, 1619, 1620

6. gr. — 285

23. gr. — 1436

42. gr. — 49, 146, 1265, 1271, 1277, 1436, 2065, 2702

43. gr. — 47, 49

47. gr. — 1355

52. gr. — 1271

53. gr. — 1528

54. gr. — 1128

1923, nr. 15, 20. júní. *Vatnalög.*

1. gr. — 933

121. gr. — 932, 933

1923, nr. 20, 20. júní. *Lög um réttindi og skyldur hjóna.*

— 534, 608, 608

17. gr. — 534

23. gr. — 529

53. gr. — 529

1924, nr. 19, 4. júní. *Lög um nauðasamninga.*

III. kafli — 1151

23. gr. — 266

36. gr. — 1151

1928, nr. 11, 23. apríl. *Lög um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins.*

— 80

1929, nr. 7, 14. júní. *Lög um tannlækningar.*

3. gr. — 602

4. gr. — 602, 603

1929, nr. 25, 14. júní. Lög um gjaldþrotaskipti.

— 2326

5. gr. — 2332

1932, nr. 34, 23. júní. Lög um breyting á lögum nr. 7, 14. júní 1929, um tannlækningar.

— 602, 603

1932, nr. 23, 23. júní. Lög um lax- og silungsveiði.

94. gr. — 933

1933, nr. 48, 19. júní. Lög um leiðsögu skipa.

— 2912, 2914

17. gr. — 2556

1933, nr. 93, 19. júní. Víxillög.

2. gr. — 1392, 1395, 2320, 2324

10. gr. — 1392, 1395, 2317, 2321

19. gr. — 2056

33. gr. — 1395

34. gr. — 1392, 2052, 2318, 2322

53. gr. — 1393, 2052, 2318, 2322

69. gr. — 1395

70. gr. — 2052

1933, nr. 94, 19. júní. Lög um tékka.

1. gr. — 2149, 2152

4. gr. — 2150, 2152

12. gr. — 2150, 2152

22. gr. — 2150

40. gr. — 2150, 2152

73. gr. — 2779

1935, nr. 6, 9. janúar. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.

— 759

1936, nr. 7, 1. febrúar. Lög um samningsgerð, umboð og ógilda löggæringa.

III. kafli — 2388

6. gr. — 2253

- 10. gr. — 443
- 11. gr. — 443
- 30. gr. — 1355, 2545
- 31. gr. — 1440, 2545, 2546
- 32. gr. — 1440, 1447, 2150, 2529, 2530, 4911, 2546
- 33. gr. — 1440, 2529, 4913, 2811
- 36. gr. — 2018, 1846, 2811, 2815, 2842, 2843
- 40. gr. — 2388

1936, nr. 85, 23. júní. Lög um meðferð einkamála í héraði.

- 2053
- XVII. kafli — 1371, 1417, 1418, 2052, 2056, 2118, 2150, 2152, 2320, 2324, 2795, 2850, 2853
- 36. gr. — 2008, 2276
- 37. gr. — 144, 589, 2513
- 53. gr. — 906
- 71. gr. — 2118
- 92. gr. — 1417
- 106. gr. — 589
- 110. gr. — 1370, 2126
- 113. gr. — 49, 284, 2053, 2836, 2837
- 116. gr. — 1013
- 118. gr. — 177, 1598, 1601, 1730, 1732, 2324
- 129. gr. — 897
- 140. gr. — 1958
- 175. gr. — 47, 394, 933, 1436, 2041, 2049, 2065, 2085, 2086, 2383
- 177. gr. — 47, 1042, 2086, 2512, 2920
- 178. gr. — 637, 1620, 2460, 2620
- 181. gr. — 933
- 193. gr. — 1010
- 196. gr. — 2032, 2082
- 207. gr. — 1371, 1375, 1418, 2056, 2118
- 208. gr. — 1396, 1418, 2051, 2056, 2118, 2317, 2320, 2324, 2852
- 229. gr. — 1417

1937, nr. 46, 13. júní. Lög um samvinnufélög.

- VII. kafli — 2719
- 1. gr. — 2730
- 3. gr. — 2718, 2719, 2730

- 5. gr. — 2718, 2723
- 8. gr. — 2719, 2723
- 25. gr. — 2718, 2719, 2723, 2730
- 31. gr. — 2723, 2730

1938, nr. 47, 11. júní. Lög um fasteignasölu.

- 1022
- 5. gr. — 2529, 2529, 2546
- 12. gr. — 2546

1938, nr. 80, 11. júní. Lög um stéttarfélög og vinnudeilur.

- 368
- 7. gr. — 17, 19
- 11. gr. — 2768, 2775
- 18. gr. — 368
- 44. gr. — 17
- 45. gr. — 18

1940, nr. 19, 12. febrúar. Almenn hegningarlög.

- VIII. kafli — 2171
- XII. kafli — 2921, 2931
- XVII. kafli — 1159
- XXII. kafli — 1878
- 2. gr. — 385, 573, 1878
- 5. gr. — 2694
- 15. gr. — 295, 1155
- 16. gr. — 295, 1155
- 20. gr. — 376, 744, 662, 668, 671, 674, 835, 1055, 1878, 2181, 2230, 2279
- 29. gr. — 1831
- 42. gr. — 455, 458, 515, 525, 701, 1240, 1893, 2663
- 46. gr. — 754
- 49. gr. — 1044, 1047, 1160, 1242, 2282
- 57. gr. — 160, 162, 181, 211, 252, 256, 260, 296, 308, 382, 447, 453, 573,
815, 878, 889, 939, 960, 1023, 1029, 1030, 1058, 1160, 1193,
1406, 2141, 2165, 2232, 2282, 2495, 2496, 2552, 2553, 2897
- 60. gr. — 231, 235, 455, 458, 502, 515, 525, 558, 701, 720, 1043, 1049,
1240, 1465, 1467, 1519, 1893, 4287, 2217, 2233, 2495, 2630,
2856, 2890, 2891
- 68. gr. — 959, 960, 1023

69. gr. — 1054, 1193, 1197, 1245, 1256, 1528
70. gr. — 643, 1803, 1879, 2106
71. gr. — 1015, 1333, 1493, 1893, 2167, 2233
72. gr. — 376, 379, 499, 1893, 2167, 2233, 2235
74. gr. — 162, 180, 189, 663
76. gr. — 180, 513, 515, 525, 558, 2167
77. gr. — 231, 455, 457, 458, 499, 502, 512, 515, 558, 573, 643, 701, 720,
939, 1029, 1043, 1049, 1053, 1236, 1242, 1465, 1467, 1519,
2758, 1893, 1905, 2106, 4287, 2167, 2219, 2233, 2282, 2303,
2495, 2631, 2663, 2686, 2694, 2856, 2889, 2890, 2891
78. gr. — 455, 457, 512, 889, 1053, 1236, 1242, 1247, 1465, 2219, 2485,
2495, 5346, 2889
79. gr. — 296, 515
81. gr. — 385, 1826, 1831, 2302
82. gr. — 1826
84. gr. — 1803
106. gr. — 722, 723, 726, 814
108. gr. — 722, 726, 1854
112. gr. — 160
120. gr. — 260
125. gr. — 688
128. gr. — 2276, 2296
138. gr. — 1138, 2277, 2278, 2296
139. gr. — 2277, 2278, 2279, 2296, 2297, 2299
155. gr. — 456, 1529, 2219, 2779
157. gr. — 1159
158. gr. — 2277, 2280, 2296
168. gr. — 960
173. gr. — 617
194. gr. — 211, 234, 671, 674, 835, 842, 1874, 1878, 2198
196. gr. — 1055, 1058, 1230
200. gr. — 643, 1874, 1878
201. gr. — 1849, 1874, 1878
202. gr. — 639, 643, 1230, 1410, 1849, 1874, 1878
209. gr. — 643
211. gr. — 514, 523, 662, 1052, 2181
215. gr. — 889
217. gr. — 231, 713, 720, 779, 1804, 1807, 2686
218. gr. — 162, 169, 181, 189, 231, 663, 674, 814, 821, 1519, 1804, 1807,

2140, 2170, 2171, 2173, 2181, 2198, 2551

219. gr. — 2083, 2089, 2097

232. gr. — 287, 295, 269

234. gr. — 1826

236. gr. — 1831

241. gr. — 1826, 1831

244. gr. — 376, 1800, 1803, 2235, 2494, 2495, 2694, 2856, 2891

247. gr. — 382, 594, 1138

248. gr. — 2016

249. gr. — 447, 453, 1159

253. gr. — 2016

254. gr. — 2481, 2485

255. gr. — 376, 379, 499, 1469, 1893, 2167, 2233, 2235

257. gr. — 162, 169, 308, 1201

259. gr. — 2661, 2662

264. gr. — 756, 843, 1055, 1058, 2085, 2635, 2929, 2934

1941, nr. 46, 27. júní. Landskiptalög.

— 363

4. gr. — 365

6. gr. — 365

11. gr. — 366

14. gr. — 363, 366

1941, nr. 112, 9. október. Lög um lax- og silungsveiði.

2. gr. — 933

1942, nr. 14, 15. maí. Lög um lækna ráð.

2. gr. — 401

4. gr. — 401

6. gr. — 401

1942, nr. 61, 4. júlí. Lög um málflytjendur.

2. gr. — 1321

5. gr. — 976, 2733

8. gr. — 1317, 1321

9. gr. — 2461

1943, nr. 64, 16. desember. Lög um birtingu laga og stjórnvaldserinda.

1. gr. — 1478

2. gr. — 1477

7. gr. — 1478

1943, nr. 116, 30. desember. Lög um ættaróðal og erfðaábúð.

— 141

1944, nr. 33, 17. júní. Stjórnarskrá lýðveldisins Íslands.

2. gr. — 749, 753, 756, 1453, 2642

13. gr. — 1452

31. gr. — 2645

40. gr. — 948, 2919

60. gr. — 814, 1453, 2642, 2921, 2931

65. gr. — 296, 749, 777, 2171, 2634

66. gr. — 814, 822

67. gr. — 487, 489

69. gr. — 487

77. gr. — 775, 948

78. gr. — 775

79. gr. — 1453, 1453

1947, nr. 74, 5. júní. Lög um inngöngu Íslands í Bernarsambandið.

— 2507, 2510

1947, nr. 62, 31. maí. Lög um breyting á lögum nr. 7, 14. júní 1929, um tannlækningar.

— 603

1947, nr. 110, 23. júní. Auglýsing um staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Dalasýslu, nr. 199, 28. ágúst 1940.

— 2507, 2510

1948, nr. 44, 5. apríl. Lög um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnins.

— 2782, 2785

1949, nr. 18, 22. mars. Lög um kyrrsetningu og lögbann.

— 591, 1324

6. gr. — 2086

12. gr. — 913

24. gr. — 913

1949, nr. 57, 25. maí. Lög um nauðungaruppboð.

4. gr. — 56

26. gr. — 55

32. gr. — 55, 2416

35. gr. — 1589

1950, nr. 16, 22. febrúar. Lög um breyting á lögum nr. 116, 30. desember 1943, um ættaróðal og erfðaábúð.

— 225

1951, nr. 27, 5. mars. Lög um meðferð opinberra mála.

— 2498

1953, nr. 25, 16. febrúar. Lög um breyting á lögum nr. 61/1942, um málflytjendur.

1. gr. — 2461

1954, nr. 11, 9. febrúar. Auglýsing um fullgildingu Evrópuráðssamnings um verndun mannréttinda og mannfrelsis.

— 749

1. gr. — 754

5. gr. — 755, 756

6. gr. — 755

1954, nr. 20, 8. mars. Lög um váttryggingarsamninga.

29. gr. — 2310

30. gr. — 2310

92. gr. — 2311

1954, nr. 38, 14. apríl. Lög um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

4. gr. — 471

11. gr. — 2275

13. gr. — 471, 487

1954, nr. 41, 14. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 6, 9. janúar 1935, um tekjuskatt og eignarskatt.

— 2915

54. gr. — 415

1955, nr. 22, 3. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19, 12. febrúar 1940.

4. gr. — 162, 211, 252, 256, 260, 296, 382, 447, 453, 573, 815, 878, 889,
939, 960, 1023, 1030, 1058, 1406, 2141, 2232, 2282, 2495, 2552,
2897

7. gr. — 235, 502, 525, 558, 701, 1240, 1465, 1519, 1893, 2102, 2630, 2890, 2891

1956, nr. 82, 5. júlí. *Reglugerð um reiðhjól með hjálparvél.*
— 2507, 2510

1957, nr. 21, 13. apríl. *Lög um dýravernd.*

1. gr. — 1195, 1196
9. gr. — 1191, 1193, 1196
18. gr. — 1191, 1193

1957, nr. 42, 1. júní. *Lög um húsnæðismálastofnun, byggingarsjóð ríkisins, sparnað til íbúðarbygginga, breyting á I. kafla laga nr. 36/1952 o.fl.*
10. gr. — 384

1957, nr. 53, 5. júní. *Lög um lax- og silungsveiði.*
2. gr. — 933

1957, nr. 158, 23. september. *Reglugerð um slátrun búfjár o.fl.*
— 1196

1960, nr. 10, 22. mars. *Lög um söluskatt.*

— 576
2. gr. — 729, 744, 745
3. gr. — 729, 733, 734, 744
4. gr. — 745
7. gr. — 647
8. gr. — 733
9. gr. — 746
10. gr. — 745
12. gr. — 250, 578, 582, 587, 588
13. gr. — 588, 747
16. gr. — 577, 746
21. gr. — 246, 577, 580, 733, 746, 747
25. gr. — 245, 246
26. gr. — 246, 249, 250
28. gr. — 577

1960, nr. 30, 25. maí. Lög um skipan innflutnings- og gjaldeyris-
mála o.fl.
— 80, 85, 93

1960, nr. 58, 28. júní. Lög um bann við okri, dráttarvexti o.fl.
7. gr. — 2545

1960, nr. 87, 28. desember. Lög um viðauka við lög nr. 18/1887, um veð.
— 357, 1401

1961, nr. 57, 29. mars. Lög um breyting á lögum nr. 25, 5. mars 1951, um
meðferð opinberra mála.
— 2498

1961, nr. 58, 29. mars. Sveitarstjórnarlög.
— 443
47. gr. — 436

1961, nr. 82, 21. ágúst. Lög um meðferð opinberra mála.
— 2498

1962, nr. 5, 7. mars. Lög um sveitarstjórnarkosningar.
14. gr. — 2643
15. gr. — 2643

1962, nr. 8, 14. mars. Erfðalög.
12. gr. — 1823, 1824, 2203
34. gr. — 999
39. gr. — 2195
48. gr. — 2192, 2194, 2195

1962, nr. 70, 28. apríl. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.
— 759
7. gr. — 759
22. gr. — 759

1962, nr. 102, 21. desember. Lög um ættaróðul, ættarjarðir, erfðaábúð og sölu
þjóð- og kirkjujarða.
— 141

1962, nr. 151, 12. september. *Hafnarreglugerð fyrir Seyðisfjarðarhöfn.*

— 443

32. gr. — 436

1963, nr. 21, 23. apríl. *Lög um kirkjugarða.*

26. gr. — 1300

1963, nr. 67, 31. desember. *Sjómannalög.*

18. gr. — 2519, 2525

1964, nr. 19, 21. maí. *Skipulagslög.*

— 119

4. gr. — 1962

10. gr. — 1962

11. gr. — 1962

29. gr. — 1970

30. gr. — 1962, 1963, 1964, 1971

35. gr. — 2866

1964, nr. 34, 21. maí. *Lög um loftferðir.*

— 487

36. gr. — 475

37. gr. — 475

57. gr. — 475

80. gr. — 469, 475

89. gr. — 475

163. gr. — 960

184. gr. — 959, 960

188. gr. — 475

1965, nr. 14, 15. mars. *Lög um launaskatt.*

— 1488, 1489, 1489

1. gr. — 1476

3. gr. — 1477

12. gr. — 1476

14. gr. — 1477

1965, nr. 19, 10. maí. *Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins.*

18. gr. — 384

1966, nr. 33, 26. apríl. *Lög um fuglaveiðar og fuglafriðun.*

2. gr. — 2227, 2229, 2230, 2231

5. gr. — 2227

37. gr. — 2232

41. gr. — 2229

1966, nr. 53, 13. maí. *Lög um vernd barna og ungmenna.*

VI. kafli — 2499

45. gr. — 1875

47. gr. — 1875

1966, nr. 66, 13. maí. *Lög um Framkvæmdasjóð Íslands, Efnahagsstofnun og Hagráð.*

— 603

1966, nr. 71, 6. maí. *Lög um verðtryggingu fjárskuldbindinga.*

— 1119

4. gr. — 1119

1967, nr. 41, 28. apríl. *Lög um bátaábyrgðarfélög.*

— 1099

1968, nr. 40, 23. apríl. *Umferðarlög.*

VI. kafli — 1906, 2309, 2310

25. gr. — 1015

67. gr. — 1911, 2309

69. gr. — 1911, 2309

70. gr. — 1911, 2309, 2310, 2316

74. gr. — 1912

75. gr. — 2316

78. gr. — 2310, 2316

1968, nr. 47, 2. maí. *Lög um vörumerki.*

VI. kafli — 1298

VII. kafli — 1298

4. gr. — 1298

37. gr. — 1298, 2874

38. gr. — 2874

41. gr. — 1298

1968, nr. 51, 2. maí. *Lög um bókhald.*

2. gr. — 536

15. gr. — 1668

1969, nr. 63, 28. maí. *Lög um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf.*

8. gr. — 2280, 2281, 2302

1969, nr. 73, 28. maí. Lög um Stjórnarráð Íslands.

— 1452

4. gr. — 1478

1969, nr. 82, 2. júlí. Áfengislög.

7. gr. — 1043, 1045, 1047, 1247, 1255

8. gr. — 1044, 1046, 1048, 1054, 1242, 1245, 1250, 1256

16. gr. — 1230

18. gr. — 1047, 1053, 1242, 1247, 1249, 1255

24. gr. — 2215, 2217

33. gr. — 1043, 1045, 1047, 1230, 1242, 1255, 2215

34. gr. — 2303

46. gr. — 1250

1969, nr. 96, 31. desember. Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um Stjórnarráð Íslands.

— 1452

9. gr. — 96

1970, nr. 76, 25. júní. Lög um lax- og silungsveiði.

— 2921, 2931

XV. kafli — 926, 1949, 1950, 1951, 1958, 1959

1. gr. — 1402

2. gr. — 927, 932, 933

4. gr. — 927

14. gr. — 932

94. gr. — 926, 932, 1958

1970, nr. 257, 30. nóvember. Reglugerð um gerð og afhendingu aðflutningsskýrslu til tollmeðferðar.

1. gr. — 2301

1971, nr. 64, 16. apríl. Lög um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir.

— 603

1971, nr. 67, 20. apríl. Lög um almannatryggingar.

12. gr. — 1561

1971, nr. 68, 15. júní. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.

— 760, 774

7. gr. — 759

15. gr. — 760

1971, nr. 79, 13. ágúst. Lög um iðju og iðnað.

— 603

10. gr. — 603

1972, nr. 7, 23. mars. Lög um breyting á lögum nr. 68, 15. júní 1971, um tekjuskatt og eignarskatt.

— 760

7. gr. — 760

1972, nr. 23, 3. maí. Lög um breyting á lögum nr. 40/1968, umferðartogum.

3. gr. — 2316

1972, nr. 60, 29. maí. Lög um stofnun og slit hjúskapar.

54. gr. — 2390

1972, nr. 73, 29. maí. Höfundarlög.

— 915, 922, 2498, 2506

V. kafli — 2510

1. gr. — 916, 922

3. gr. — 916, 922, 2507, 2510

4. gr. — 916, 917, 923

5. gr. — 918, 922, 2510

7. gr. — 922

8. gr. — 2507, 2510

33. gr. — 916, 917, 922

54. gr. — 2507

56. gr. — 917, 918, 923

1972, nr. 215, 28. júlí. Reglugerð um leiðsögu skipa.

— 2912

1973, nr. 45, 25. apríl. Hafnarlög.

— 443

1973, nr. 75, 21. júní. Lög um Hæstarétt Íslands.

6. gr. — 692

21. gr. — 2732

45. gr. — 3, 176, 355, 906, 1185, 1597, 1600, 1730, 2051, 2450, 2568

- 47. gr. — 1278
- 48. gr. — 208
- 58. gr. — 1459, 1461, 1463

1973, nr. 102, 27. desember. Lög um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni.

— 2782

1974, nr. 10, 22. mars. Lög um skattkerfisbreytingu.

11. gr. — 577, 746

1974, nr. 32, 10. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 3/1878, um skipti á dánarbúum og félagsbúum o.fl.

— 2326

2. gr. — 221, 227, 2325

1974, nr. 45, 13. maí. Lög um breyting á lögum nr. 44/1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnins.

— 2782, 2785

1974, nr. 51, 16. maí. Lög um gatnagerðargjöld.

— 955

1. gr. — 2864

3. gr. — 2864

4. gr. — 2864

6. gr. — 2864, 2865

1974, nr. 64, 21. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.

1. gr. — 617

1974, nr. 65, 21. maí. Lög um ávana- og fíkniefni.

5. gr. — 1333, 2106

1974, nr. 74, 21. ágúst. Lög um meðferð opinberra mála.

— 749

VI. kafli — 2508

VII. kafli — 2508

XVIII. kafli — 756

- 20. gr. — 2498
- 21. gr. — 2498
- 38. gr. — 2502, 2511
- 40. gr. — 294
- 42. gr. — 2502, 2511
- 43. gr. — 2506
- 61. gr. — 2498, 2921, 2931
- 65. gr. — 2498
- 69. gr. — 296, 2570, 2573
- 108. gr. — 259
- 138. gr. — 2502, 2509
- 150. gr. — 2500, 2510, 2922, 2932
- 151. gr. — 2500, 2502, 2573, 2574, 2922, 2932
- 152. gr. — 2570, 2573, 2574
- 153. gr. — 756
- 154. gr. — 2502, 2512, 2568, 2570
- 157. gr. — 749, 2502, 2511

1975, nr. 299, 15. júlí. Reglugerð um fiskveiðilandhelgi Íslands.

— 2782

1. gr. — 2785

1975, nr. 446, 9. október. Reglugerð um gatnagerðargjöld í Hafnarfirði.

— 955

1976, nr. 16, 21. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 19/1940, almennum hegningarlögum.

— 296

3. gr. — 458, 701, 1240, 1893

1976, nr. 18, 23. apríl. Lög um bátaábyrgðarfélög.

17. gr. — 1096, 1097

19. gr. — 1099, 1099

1976, nr. 59, 31. maí. Lög um fjölbýlishús.

1. gr. — 955

1976, nr. 64, 31. maí. Ábúðarlög.

22. gr. — 1822

30. gr. — 1822

1976, nr. 65, 31. maí. *Jarðalög.*

- 3. gr. — 364
- 6. gr. — 363
- 7. gr. — 363
- 9. gr. — 363
- 12. gr. — 363
- 47. gr. — 141
- 57. gr. — 141
- 60. gr. — 141

1976, nr. 81, 31. maí. *Lög um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.*

- 2781
- 3. gr. — 2782
- 5. gr. — 2782, 2782, 2784, 2785
- 6. gr. — 2783, 2784
- 13. gr. — 2782
- 17. gr. — 2783, 2785
- 21. gr. — 2783, 2785

1976, nr. 101, 28. desember. *Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.*

- 1029
- 11. gr. — 722

1976, nr. 367, 22. mars. *Reglugerð um bátaábyrgðarfélög.*

- 31. gr. — 1097, 1100

1977, nr. 35, 12. maí. *Lög um viðauka við lög nr. 94/1933, um tékka.*

- 2779

1978, nr. 6, 5. maí. *Gjaldþrotalög.*

- 2327, 2327, 2815
- II. kafli — 2327
- VII. kafli — 226
- VIII. kafli — 1882, 2333
- XIII. kafli — 2333
- XIV. kafli — 2333
- 1. gr. — 2326, 2333
- 2. gr. — 1148, 2840
- 8. gr. — 263, 265, 2334, 2358, 2656, 2658, 2898, 2904, 2908

- 10. gr. — 2333
- 11. gr. — 2333
- 17. gr. — 1362
- 19. gr. — 2332, 1882
- 22. gr. — 2332, 2334
- 24. gr. — 355
- 25. gr. — 2334, 2720
- 30. gr. — 2332
- 32. gr. — 1358, 1362, 1841, 1845, 2271, 2272, 2274, 2658
- 43. gr. — 221, 227
- 49. gr. — 221, 227
- 51. gr. — 607, 608, 614, 615, 2815, 2816, 2837, 2840
- 54. gr. — 1141, 1149, 1151, 1358, 1361, 1362, 1363, 1882, 1882, 1889,
2815, 2837, 2842, 2898, 2902, 2908
- 56. gr. — 1362, 1363
- 59. gr. — 1151, 2656, 2898, 2902, 2904, 2908
- 61. gr. — 1151, 1882, 1889, 2815, 2837, 2840, 2841, 2902
- 62. gr. — 1363, 1882, 1889, 2898, 2908
- 63. gr. — 1152, 2898, 2902, 2904, 2908
- 64. gr. — 608, 616, 2902, 2908
- 65. gr. — 607, 608, 609, 615, 1882
- 68. gr. — 1358, 1880, 1888
- 78. gr. — 2326, 2332
- 89. gr. — 317
- 91. gr. — 1881
- 105. gr. — 2332
- 111. gr. — 1794, 1796
- 114. gr. — 2447, 2529, 2719, 2909
- 115. gr. — 316, 496, 2447, 2611
- 116. gr. — 2548
- 119. gr. — 2052
- 120. gr. — 316, 2447, 2451, 2908
- 126. gr. — 316

1978, nr. 32, 12. maí. Lög um hlutafélög.

— 762, 1644, 1657

V. kafli — 2664, 2665, 2676, 2678, 2681

6. gr. — 772

7. gr. — 2676, 2682

- 18. gr. — 2433
- 19. gr. — 2433
- 20. gr. — 2433
- 27. gr. — 2664, 2679
- 32. gr. — 2676, 2682
- 33. gr. — 2676, 2682
- 34. gr. — 2665, 2677, 2679, 2682
- 35. gr. — 2676, 2681
- 37. gr. — 762, 772
- 42. gr. — 763, 773
- 46. gr. — 2839
- 52. gr. — 1653, 2442, 2666, 2677, 2680, 2682
- 54. gr. — 2442
- 55. gr. — 1653, 1664
- 56. gr. — 1654, 1665
- 58. gr. — 1653, 2442
- 60. gr. — 1644, 2476, 1654, 1658, 1658, 1665
- 61. gr. — 1665
- 63. gr. — 1644, 1657
- 68. gr. — 1644, 1658
- 69. gr. — 1645, 1653, 1658, 1665
- 76. gr. — 772
- 108. gr. — 413
- 110. gr. — 763
- 113. gr. — 1796
- 114. gr. — 1796
- 126. gr. — 127
- 132. gr. — 1655, 1665

1978, nr. 39, 10. maí. Þinglýsingalög.

- 355
- 3. gr. — 1222
- 6. gr. — 55
- 7. gr. — 1225, 1228, 2609
- 14. gr. — 55
- 15. gr. — 55, 56, 135, 2757
- 18. gr. — 2757
- 23. gr. — 2757
- 24. gr. — 1222, 1224, 1226, 1228

- 28. gr. — 366
- 29. gr. — 1185, 1189, 1707, 1708
- 31. gr. — 1185, 1189
- 47. gr. — 361
- 49. gr. — 2606, 2609

1978, nr. 40, 18. maí. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.
— 760, 763, 775

1978, nr. 42, 18. maí. Iðnaðarlög.
— 1489

1978, nr. 52, 11. maí. Lög um breyting á lögum nr. 82/1969, áfengislögum.
— 1255
5. gr. — 1043, 1047, 1230, 2215

1978, nr. 54, 16. maí. Byggingarlög.
IV. kafli — 1962
31. gr. — 850

1978, nr. 65, 16. maí. Lög um breyting á lögum nr. 40/1968, umferðarlögum.
1. gr. — 2309

1978, nr. 72, 10. maí. Lög um breyting á lögum nr. 46/1941, um landskipti.
1. gr. — 366

1978, nr. 73, 10. maí. Lög um breyting á lögum nr. 29/1885, um lögtak og fjárnám án undangengins dóms eða sáttar.
1. gr. — 547

1979, nr. 13, 10. apríl. Lög um stjórn efnahagsmála o.fl.
39. gr. — 1119, 1120, 1128, 2118

1979, nr. 19, 1. maí. Lög um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum og til launa vegna sjúkdóms og slysaforfalla.
— 329, 1115
1. gr. — 2775
5. gr. — 1115, 2519, 2525
6. gr. — 1115, 2519, 2525

1979, nr. 23, 21. maí. Lög um breyting á lögum nr. 3/1878 um skipti á dánarbúum og félagsbúum o.fl.

— 2326

1. gr. — 1541

1979, nr. 44, 1. júní. Lög um húsaleigusamninga.

13. gr. — 1186, 1189

17. gr. — 1189

20. gr. — 1582

54. gr. — 1582

56. gr. — 70

1979, nr. 63, 31. maí. Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála.

— 80, 83, 85, 94

1. gr. — 80

2. gr. — 80

1979, nr. 292, 16. maí. Byggingarreglugerð.

VII. kafli — 1932

4. gr. — 653

1980, nr. 7, 22. febrúar. Lög um breyting á lögum nr. 40, 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt.

— 760, 763

32. gr. — 760

1980, nr. 39, 23. maí. Lög um breyting á lögum um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir.

— 603

1980, nr. 46, 28. maí. Lög um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

— 2380

1. gr. — 2382

13. gr. — 2083, 2382

14. gr. — 2083, 2382

20. gr. — 2083

21. gr. — 2083, 2379

23. gr. — 2083, 2379, 2382

29. gr. — 2083

37. gr. — 2382

42. gr. — 2382

46. gr. — 2083

49. gr. — 1690

81. gr. — 2082

1980, nr. 49, 30. maí. Lög um breyting á lögum nr. 67/1936, sjómannalögum.
— 2519, 2525

1980, nr. 167, 3. mars. Reglugerð um gjald af nýreistum húsum til greiðslu
skipulagsgjalds.
— 2866

1980, nr. 521, 30. september. Reglugerð um gatnagerðargjöld í
Bessastaðahreppi.
2. gr. — 2864
3. gr. — 2864
5. gr. — 2864
6. gr. — 2864

1981, nr. 9, 15. apríl. Barnalög.
15. gr. — 348
18. gr. — 1533
20. gr. — 1533
21. gr. — 345
22. gr. — 346, 348

1981, nr. 20, 18. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19,
1940, sbr. lög nr. 22/1955.
2. gr. — 1465, 1519
11. gr. — 189, 663, 2170, 2181
12. gr. — 1804

1981, nr. 24, 18. maí. Lög um breyting á lögum nr. 94/1933, um tékka.
24. gr. — 1417

1981, nr. 28, 26. maí. Lög um breyting á lögum nr. 85/1936, um meðferð
einkamála í héraði.
41. gr. — 1010

1981, nr. 75, 14. desember. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.
— 492, 760, 774, 775, 1300
9. gr. — 760, 763, 773

- 13. gr. — 414
- 17. gr. — 775
- 30. gr. — 2913
- 31. gr. — 1636
- 68. gr. — 2912, 2913, 2915, 2918, 2920, 2919
- 96. gr. — 577, 584, 853, 1636
- 97. gr. — 1636
- 100. gr. — 585, 586
- 101. gr. — 577, 584, 586
- 102. gr. — 584, 586
- 106. gr. — 1404, 1406, 1636
- 107. gr. — 1406
- 108. gr. — 249, 250
- 110. gr. — 249, 764
- 112. gr. — 246, 249, 250, 764
- 116. gr. — 1911

1981, nr. 77, 1. október. Lög um dýralækna.

— 1577

1981, nr. 95, 11. desember. Lög um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o.fl.

3. gr. — 81, 82, 94

1981, nr. 468, 7. júlí. Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 446, 9. október 1975, um gatnagerðargjöld í Hafnarfirði.

— 955

1982, nr. 5, 27. febrúar. Lög um breytta tekjuöflun ríkissjóðs vegna ráðstafana í efnahagsmálum.

— 1478, 1479, 1489, 1489, 1490

II. kafli — 1476

3. gr. — 1477, 1488

14. gr. — 1488

1982, nr. 33, 4. maí. Lög um breyting á lögum nr. 10/1960 um sölu-skatt.

— 399

1. gr. — 578

4. gr. — 245

5. gr. — 246

7. gr. — 577

1982, nr. 75, 13. maí. *Lög um breyting á lögum nr. 19/1940, almennum hegningarlögum og um breyting á sektarmörkum nokkurra laga.*

9. gr. — 1470

1982, nr. 145, 7. apríl. *Reglugerð um launaskatt.*

— 1477

3. gr. — 1477, 1488, 1489

1982, nr. 486, 23. ágúst. *Reglugerð um söluskatt.*

10. gr. — 729, 744, 745

13. gr. — 745

24. gr. — 733

34. gr. — 747

1983, nr. 33, 23. mars. *Lög um bann við ofbeldiskvikmyndum.*

— 2499

2. gr. — 2499, 2510

3. gr. — 2510

1983, nr. 59, 1. júní. *Lög um heilbrigðisþjónustu.*

1. gr. — 604

1983, nr. 787, 13. desember. *Reglugerð um ökukennslu, ökuþróf o.fl.*

50. gr. — 466

1984, nr. 60, 1. júní. *Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins.*

— 382

70. gr. — 384

74. gr. — 384

75. gr. — 384

84. gr. — 384

1984, nr. 62, 15. maí. *Lög um húsaleigu sem fylgir breytingum vísitölu húsnæðiskostnaðar.*

— 1367

1984, nr. 68, 30. maí. *Löggræðislög.*

13. gr. — 2633, 2639

14. gr. — 2634

15. gr. — 2634

16. gr. — 2634

17. gr. — 2634

1984, nr. 78, 30. maí. *Lög um breyting á höfundarlögum nr. 73/1972.*

— 2498, 2506, 2507

7. gr. — 917, 923

1984, nr. 90, 30. maí. *Lög um breyting á jarðalögum nr. 65/1976.*

5. gr. — 364

1984, nr. 231, 20. apríl. *Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 367, 22. mars 1976, um bátaábyrgðarfélög.*

2. gr. — 1100

1985, nr. 9, 26. apríl. *Lög um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs.*

4. gr. — 2913

5. gr. — 2913

1985, nr. 34, 19. júní. *Siglingalög.*

XV. kafli — 2215

24. gr. — 342

158. gr. — 2348, 2565

164. gr. — 1258, 1261

165. gr. — 1261

171. gr. — 2348, 2556, 2565

197. gr. — 327, 2349, 2566

238. gr. — 889, 890

1985, nr. 35, 19. júní. *Sjómannalög.*

9. gr. — 2120

25. gr. — 808, 811

27. gr. — 808, 811, 2126

36. gr. — 58, 62, 65, 68, 2154, 2156, 2157, 2159, 2514, 2519, 2521, 2525

45. gr. — 322, 327

197. gr. — 512

1985, nr. 38, 12. júní. *Lög um tannlækningar.*

— 603

6. gr. — 603, 604

9. gr. — 603, 604

1985, nr. 46, 27. júní. *Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.*

— 80, 81, 85, 94

41. gr. — 81, 82, 85, 86, 94, 95

55. gr. — 85

1985, nr. 68, 27. júní. *Útvarpslög.*

36. gr. — 2617

1985, nr. 86, 4. júlí. *Lög um viðskiptabanka.*

50. gr. — 1607

1985, nr. 93, 12. febrúar. *Hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn.*

— 2912

1985, nr. 318, 1. ágúst. *Skipulagsreglugerð.*

— 1962, 1971

1985, nr. 377, 29. september. *Hafnarreglugerð fyrir Vestmannaeyjahöfn.*

8. gr. — 2556

1986, nr. 3, 1. mars. *Lög um ráðstafanir í ríkisfjármálum, verðlags- og lánsfjármálum 1986.*

— 1478, 1490

III. kafli — 1477

6. gr. — 1477, 1489, 1489, 1490

12. gr. — 1489

1986, nr. 8, 18. apríl. *Sveitarstjórnarlög.*

III. kafli — 2649

1. gr. — 119

14. gr. — 2645, 2650

19. gr. — 1207, 1208

26. gr. — 2644, 2650

36. gr. — 2642, 2645, 2650

37. gr. — 2641, 2642, 2643, 2649

38. gr. — 2643

87. gr. — 2650

91. gr. — 2650

108. gr. — 2641, 2643, 2644, 2649

1986, nr. 11, 30. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 7/1936, um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga.

— 1447, 2815

1. gr. — 1440

2. gr. — 1440

3. gr. — 1440

6. gr. — 2842

1986, nr. 21, 30. apríl. Lög um breyting á siglingalögum nr. 34/1985.

— 327

1986, nr. 24, 7. maí. Lög um skiptaverðmæti og greiðslumiðlun innan sjávarútvegsins.

— 2342

4. gr. — 2336, 2337, 2338, 2339, 2343

1986, nr. 27, 10. janúar. Gjaldskrá Hitaveitu Hafnarhrepps.

2. gr. — 2851

4. gr. — 2851

7. gr. — 2850, 2852

1986, nr. 34, 5. maí. Lög um fasteigna- og skipasölu.

— 2671

7. gr. — 1023

9. gr. — 1592, 1596, 1788

10. gr. — 388, 2709

14. gr. — 1596

17. gr. — 1023

1986, nr. 34, 20. janúar. Reglugerð um viðauka við reglugerð fyrir Íslenskar Getraunir nr. 472, 13. apríl 1981.

2. gr. — 2709

1986, nr. 43, 23. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 18/1887, um veð, sbr. lög nr. 87/1960.

— 357, 1402

1. gr. — 1397, 1401, 1402, 1403

1986, nr. 94, 31. desember. Lög um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

3. gr. — 470

4. gr. — 470

1986, nr. 151, 11. mars. *Reglugerð um launaskatt.*

11. gr. — 1477, 1478, 1489

1986, nr. 329, 16. júní. *Reglugerð um skírteini gefin út af flugmálastjóra.*

— 470, 474, 487

1987, nr. 10, 26. febrúar. *Lög um breyting á lögum um fasteigna- og skipasölu nr. 34/1986.*

— 1792

1987, nr. 21, 24. mars. *Lög um breytingu á lögum nr. 24/1986, um skiptaverðmæti og greiðslumiðlun innan sjávarútvegsins.*

3. gr. — 2336, 2337, 2338, 2339

1987, nr. 25, 27. mars. *Vaxtalög.*

III. kafli — 149, 153, 240, 266, 274, 286, 342, 374, 389, 403, 489, 540, 546, 638, 644, 649, 663, 674, 1203, 904, 939, 949, 957, 1004, 1129, 1186, 1261, 1355, 1356, 1367, 1396, 1423, 1437, 1442, 1490, 1499, 1596, 1627, 1692, 1760, 1762, 1794, 1808, 1842, 1873, 1883, 1933, 1946, 1972, 2058, 2073, 4193, 2126, 2205, 2214, 2220, 2264, 2267, 2270, 2272, 2311, 2349, 2390, 2397, 2406, 2452, 2503, 2512, 2531, 2550, 2635, 2711, 2713, 2769, 2776, 2779, 2789, 2792, 2798, 2813, 2853, 2887, 2920, 2930, 2934, 2939

2. gr. — 843

5. gr. — 1261

7. gr. — 489, 644, 674, 843, 1059, 2073, 2086, 2311, 2557, 2566, 2776, 2929, 2934

8. gr. — 644, 843, 949

10. gr. — 71, 78, 149, 153, 178, 193, 251, 656, 757, 923, 1797, 2031, 2041, 2042, 2050, 2052, 2086, 2130, 2152, 2335, 2383, 2520, 2526, 2254

11. gr. — 1730

12. gr. — 78, 149, 342, 757, 2031, 2042, 2383, 2513, 2520, 2526, 2798, 2939

14. gr. — 2052

15. gr. — 757, 2065, 2085, 2405, 2503, 2512

1987, nr. 30, 27. mars. *Lög um orlof.*

— 329

2. gr. — 332

6. gr. — 332

12. gr. — 332

1987, nr. 45, 30. mars. *Lög um staðgreiðslu opinberra gjalda.*

30. gr. — 2580, 2581, 2582

31. gr. — 2581, 2582

1987, nr. 50, 30. mars. *Umferðarlög.*

— 396

XIII. kafli — 1906

2. gr. — 1897

4. gr. — 786, 2156, 2892

5. gr. — 2892

10. gr. — 1905

15. gr. — 2789, 2792

20. gr. — 2787, 2791

22. gr. — 2788, 2791

25. gr. — 2156, 2788

36. gr. — 2156, 2788, 2791

37. gr. — 816, 1897

45. gr. — 171, 173, 458, 467, 786, 817, 1015, 1068, 1108, 1904, 2226,
2694

48. gr. — 467, 1897

63. gr. — 1690, 2279, 2300

64. gr. — 1690

75. gr. — 1691

79. gr. — 1897

84. gr. — 1897

89. gr. — 2792

90. gr. — 1693, 2792

92. gr. — 2154

97. gr. — 2792

100. gr. — 173, 465, 467

1068, 1493, 1897, 2226, 2694

101. gr. — 174, 458, 466, 573, 1243, 1493, 1496, 1897, 1899, 2686, 2694

102. gr. — 174, 458, 817, 1015, 1108, 1243, 1493, 1496, 1899, 2686, 2694,
2699

104. gr. — 1895, 2226

1987, nr. 55, 30. mars. Tollalög.

- 23. gr. — 2301
- 30. gr. — 2278
- 34. gr. — 2278
- 39. gr. — 2276, 2278
- 63. gr. — 2278, 2298
- 64. gr. — 2278
- 65. gr. — 2278, 2298
- 66. gr. — 2278
- 123. gr. — 2278, 2279, 2302
- 124. gr. — 2278, 2279
- 125. gr. — 2279
- 136. gr. — 2303

1987, nr. 80, 16. október. Lög um kosningar til Alþingis.

- 24. gr. — 1208
- 50. gr. — 2644, 2278
- 87. gr. — 2645
- 91. gr. — 2645
- 126. gr. — 2643

1987, nr. 89, 29. desember. Lög um breyting á lögum nr. 21/1963, um kirkjugarða.

- 1. gr. — 1300

1987, nr. 92, 28. desember. Lög um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

- 8. gr. — 2912, 2915, 2918, 2920
- 17. gr. — 2918

1987, nr. 492, 28. október. Reglugerð um öryggisbúnað véla.

- 4. gr. — 2083
- 7. gr. — 2379

1988, nr. 38, 19. maí. Lög um breytingu á áfengislögum, nr. 82/1969, með síðari breytingum.

- 2. gr. — 1047, 1255
- 3. gr. — 1044, 1256

1988, nr. 48, 19. maí. *Lög um fangelsi og fangavist.*

— 755

5. gr. — 754

8. gr. — 2569

26. gr. — 748, 749, 753, 753, 754, 755

36. gr. — 755

1988, nr. 50, 24. maí. *Lög um virðisaukaskatt.*

— 45, 47

2. gr. — 647

3. gr. — 2589

42. gr. — 647

50. gr. — 647

1988, nr. 53, 19. maí. *Læknalög.*

15. gr. — 2419

1988, nr. 54, 19. maí. *Lög um breyting á lögum um meðferð einkamála í héraði nr. 85, 1936.*

— 2032

21. gr. — 47, 933, 2041, 2383

26. gr. — 1417

1988, nr. 79, 15. febrúar. *Reglugerð um persónuafslátt og sjómannaafslátt.*

II. kafli — 2912

12. gr. — 2913, 2915, 2919

14. gr. — 2913

1988, nr. 86, 28. september. *Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins.*

— 382

104. gr. — 384

108. gr. — 384

109. gr. — 384

118. gr. — 384

1988, nr. 107, 26. febrúar. *Reglugerð um stærð og þyngd ökutækja.*

1. gr. — 1691

1988, nr. 283, 3. júní. *Auglýsing um friðlýsingu Geitlands í Borgarfirði.*

4. gr. — 2229

1989, nr. 3, 13. janúar. Lög um breytingu á lögum nr. 45/1971, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, með síðari breytingum.
— 2812

1989, nr. 9, 2. mars. Lög um efnahagsaðgerðir.
14. gr. — 1397

1989, nr. 20, 4. apríl. Lög um verðbréfaviðskipti og verðbréfasjóði.
III. kafli — 2852
18. gr. — 2852

1989, nr. 48, 16. maí. Lög um breytingar á erfðalögum nr. 8/1962, með síðari breytingum.
7. gr. — 1823, 2203

1989, nr. 53, 24. maí. Lög um samningsbundna gerðardóma.
4. gr. — 2592, 2595, 2601
5. gr. — 21, 2592
6. gr. — 21, 26
9. gr. — 21

1989, nr. 67, 29. maí. Lög um breytingu á vaxtalögum, nr. 25, 27. mars 1987.
— 939
1. gr. — 1261
2. gr. — 644, 843, 1059, 2086, 2557, 2566, 2929, 2934

1989, nr. 90, 1. júní. Lög um aðför.
V. þáttur — 2375
XIV. kafli — 2378
XV. kafli — 1457, 2416
1. gr. — 548, 550, 1607, 1780
3. gr. — 1608
4. gr. — 850, 851
5. gr. — 1389
7. gr. — 1608
8. gr. — 1608
17. gr. — 869
21. gr. — 1608

- 26. gr. — 851
- 36. gr. — 1603, 1608
- 43. gr. — 1249
- 51. gr. — 1608
- 57. gr. — 869
- 62. gr. — 491
- 64. gr. — 845
- 66. gr. — 2378
- 67. gr. — 869
- 78. gr. — 124, 220, 979, 983, 1206, 1211, 1380, 1385, 1583, 1668, 1780, 1817
- 83. gr. — 979, 1206, 1211, 1326, 1380, 1583, 1780, 1817
- 84. gr. — 1390
- 85. gr. — 1989
- 86. gr. — 2376
- 89. gr. — 550
- 90. gr. — 2378, 2416
- 92. gr. — 1318, 869, 1455, 1607, 2415
- 94. gr. — 2416
- 102. gr. — 1100

1989, nr. 92, 1. júní. Lög um aðskilnað dómsvalds og umboðsvalds í héraði.
— 1537

I. kafli — 1833

2. gr. — 1536

18. gr. — 2275

1989, nr. 119, 28. desember. Lög um breyting á lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með áorðnum breytingum.

13. gr. — 647

1989, nr. 120, 28. desember. Lög um breytingu á lögum nr. 86/1985, um viðskiptabanka.

1. gr. — 1608

1989, nr. 240, 30. apríl. Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 329/1986, um skírteini gefin út af Flugmálastjórn.

— 470

1989, nr. 319, 27. júní. Reglugerð um innheimtu á vangoldnum söluskatti.

— 588

1989, nr. 341, 5. júlí. Reglugerð um umferðarmerki og notkun þeirra.

— 1897

11. gr. — 1897

1989, nr. 348, 10. júlí. Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 319/1989 um innheimtu á vangoldnum söluskatti.

— 588

1990, nr. 17, 5. apríl. Lög um ábyrgðadeild fiskeldislána.

— 2809

5. gr. — 2809

8. gr. — 2809

1990, nr. 31, 23. apríl. Lög um kyrrsetningu, lögbann o.fl.

— 1324

V. kafli — 2375, 2376

VI. kafli — 107, 2376

5. gr. — 107

9. gr. — 104

13. gr. — 104

15. gr. — 107, 2378

22. gr. — 2375, 2378

24. gr. — 591, 592, 1298, 1324, 1325, 1645, 1653, 1654, 1659, 1655, 1663,
1665

33. gr. — 1324, 1653, 2376

34. gr. — 2375, 2376, 2377

36. gr. — 104, 2128, 2129

1990, nr. 38, 15. maí. Lög um stjórn fiskveiða.

4. gr. — 2782

19. gr. — 2782

20. gr. — 2782

22. gr. — 2782

1990, nr. 39, 15. maí. Lög um Verðjöfnunarsjóð sjávarútvegsins.

— 855

1990, nr. 43, 16. maí. Lög um Lánasýslu ríkisins.

3. gr. — 2809

4. gr. — 2809

1990, nr. 54, 16. maí. Lög um innflutning dýra.

— 80

1990, nr. 89, 3. ágúst. Bráðabirgðalög um launamál.

— 470, 489

1. gr. — 476, 806, 807

2. gr. — 475, 476, 487

3. gr. — 806

4. gr. — 475

5. gr. — 475

15. gr. — 475

1990, nr. 90, 13. ágúst. Lög um tekjustofna sveitarfélaga.

V. kafli — 1300

3. gr. — 2644

1990, nr. 116, 28. desember. Lög um breyting á sektarmörkum nokkurra laga o.fl.

33. gr. — 2229

1990, nr. 120, 20. desember. Lög um breyting á lögum nr. 17, 3. apríl 1990, um ábyrgðadeild fiskeldislána.

— 2809

1990, nr. 205, 4. maí. Reglur um netaveiði göngusilunga í sjó.

— 2921, 2931

1990, nr. 313, 27. júlí. Auglýsing um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi.

— 81, 83, 85

IV. kafli — 146

1990, nr. 344, 17. júlí. Reglugerð um skírteini gefin út af Flugmálastjórn.

— 470, 474, 487

1991, nr. 4, 4. febrúar. Lög um launamál.

— 471, 487, 489

2. gr. — 471

1991, nr. 19, 26. mars. *Lög um meðferð opinberra mála.*

— 749

VI. kafli — 876

VII. kafli — 790

IX. kafli — 2014

XIX. kafli — 260

XX. kafli — 260, 639

XXII. kafli — 1015

2. gr. — 851

6. gr. — 2469

25. gr. — 2498, 2580

26. gr. — 2498

27. gr. — 2498, 2580

28. gr. — 464

31. gr. — 876

34. gr. — 877

43. gr. — 873, 876

45. gr. — 259, 300, 781, 834, 873, 1196, 1197, 1199, 1527, 1878, 2229,
2696

46. gr. — 259, 781, 793, 833, 834, 1196, 1197, 1199, 1527, 1878

47. gr. — 1878

48. gr. — 166, 873

58. gr. — 208

68. gr. — 1043

70. gr. — 825

71. gr. — 211, 1154, 1155, 2098

75. gr. — 1577, 1579, 1580, 2014

78. gr. — 873

89. gr. — 813, 821

90. gr. — 813, 821

97. gr. — 2921, 2931

98. gr. — 813, 822

102. gr. — 777

103. gr. — 28, 29, 103, 214, 268, 269, 270, 431, 432, 433, 435, 618, 675,
677, 685, 876, 986, 1540, 1564, 1567, 1569, 1570, 1572, 1574,
1576, 1585, 1628, 1629, 1695, 1697, 1782, 1929, 1930, 2011,
2012, 2018, 2114, 2115, 2196, 2198, 2220, 2201, 2353, 2354,
2579, 2868

106. gr. — 1540, 1585

- 108. gr. — 2013, 2014, 2015
- 110. gr. — 269, 2355
- 112. gr. — 876
- 115. gr. — 463, 465
- 116. gr. — 876, 1103
- 117. gr. — 385, 643, 722, 726, 939, 1049, 1103, 1191, 1196, 1255, 1800,
1878, 1901, 2142, 2181, 2783, 2785
- 118. gr. — 2142, 2487
- 119. gr. — 876
- 122. gr. — 209, 873, 877, 2696
- 123. gr. — 2169, 2779
- 124. gr. — 465
- 125. gr. — 158, 456, 699, 702, 825, 1053, 2165, 2779, 2854, 2856
- 128. gr. — 209, 210
- 129. gr. — 465, 4291, 2696, 2779
- 133. gr. — 34, 1805, 2502
- 135. gr. — 1233, 1879
- 139. gr. — 2217
- 142. gr. — 210
- 144. gr. — 2196
- 147. gr. — 462, 934, 2170, 2221
- 150. gr. — 2221
- 153. gr. — 1540
- 155. gr. — 639, 640, 1804, 2139, 2170
- 158. gr. — 208, 2235
- 159. gr. — 1849, 1874, 1900
- 161. gr. — 461
- 162. gr. — 461, 462
- 163. gr. — 208
- 165. gr. — 235, 297, 525, 558, 574, 939, 1050, 1054, 1074, 1240, 1256,
1905, 2097, 2102, 2220, 2631, 2785, 2897
- 166. gr. — 1197
- 167. gr. — 461
- 168. gr. — 258, 2089, 2090, 4291, 2687, 2779
- 169. gr. — 503, 1874
- 170. gr. — 260
- 171. gr. — 2142
- 172. gr. — 643, 668, 833, 843, 1058, 1527
- 173. gr. — 161, 639, 640, 813, 1804

- 174. gr. — 161
- 175. gr. — 2922, 2932
- 176. gr. — 2502, 2922, 2929, 2932, 2934
- 178. gr. — 2922, 2932
- 191. gr. — 1015
- 194. gr. — 341

1991, nr. 20, 23. mars 1991. Lög um skipti á dánarbúum o.fl.

- XIV. kafli — 47
- XVII. kafli — 2475
- 27. gr. — 1823, 1824
- 28. gr. — 2423
- 38. gr. — 2423
- 44. gr. — 2424
- 100. gr. — 44, 47
- 104. gr. — 2478
- 109. gr. — 2475, 2478
- 112. gr. — 2475
- 120. gr. — 2424
- 122. gr. — 2475
- 124. gr. — 2475
- 125. gr. — 2475
- 133. gr. — 1554

1991, nr. 21, 26. mars. Lög um gjaldþrotaskipti, o.fl.

- 1542
- 19. gr. — 856, 860, 2362
- 20. gr. — 856, 860, 2362
- 21. gr. — 856, 860, 2357, 2358, 2360, 2362, 2363
- 28. gr. — 1687
- 65. gr. — 105, 107, 108, 491, 494, 845, 852, 853, 2415, 2461, 2463
- 67. gr. — 1809
- 72. gr. — 1809, 2738
- 73. gr. — 1809, 2738
- 74. gr. — 1809
- 75. gr. — 317
- 85. gr. — 1811
- 100. gr. — 2271
- 109. gr. — 679, 1726

- 110. gr. — 679, 682, 683, 855, 856, 859, 860, 1377, 1726, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2362, 2363, 2364
- 111. gr. — 855, 856, 1726, 2360
- 112. gr. — 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1726, 1726, 1744, 1745, 1747, 1754
- 113. gr. — 679, 1543, 1726, 1745
- 114. gr. — 678, 682, 1543, 1754
- 118. gr. — 1794
- 120. gr. — 1724
- 130. gr. — 69, 2447, 2909
- 143. gr. — 1882
- 154. gr. — 1810
- 155. gr. — 139, 2447, 2611
- 157. gr. — 316, 1882
- 164. gr. — 315, 2448
- 168. gr. — 178
- 171. gr. — 1724
- 178. gr. — 1812, 2741
- 179. gr. — 844

1991, nr. 31, 19. mars. Lög um breyting á lögum um fangelsi og vinnuhæli, nr. 48, 19. maí 1988.

- 1. gr. — 754
- 2. gr. — 749, 753

1991, nr. 85, 27. desember. Lög um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt með áorðnum breytingum.

- 10. gr. — 2913

1991, nr. 90, 23. desember. Lög um nauðungarsölu.

- 4. þáttur — 2748
 - IV. kafli — 1017
 - VI. kafli — 1089
 - XI. kafli — 1205, 2585, 2590
 - XIV. kafli — 688, 1092, 1094, 2591
- XVII. kafli — 1589
 - 6. gr. — 1308, 1312, 1313
 - 9. gr. — 1608

- 11. gr. — 2590
- 12. gr. — 110, 111
- 13. gr. — 1607, 2590
- 15. gr. — 115, 116, 1640
- 16. gr. — 1093, 1607, 2410
- 17. gr. — 2590
- 19. gr. — 1093, 1607, 4669, 4670, 2410, 2410
- 20. gr. — 1607
- 21. gr. — 1607
- 22. gr. — 137, 139, 977, 1017, 1607, 2410
- 24. gr. — 1093
- 28. gr. — 1210
- 32. gr. — 1094
- 35. gr. — 1589
- 36. gr. — 1589
- 39. gr. — 1589, 2410
- 44. gr. — 1088, 1089, 1092, 1093, 1095
- 45. gr. — 1093
- 47. gr. — 1589
- 49. gr. — 1094, 1774, 2747
- 50. gr. — 1760, 1762, 1773, 1774, 2747
- 55. gr. — 1094, 1776, 1777, 1780
- 56. gr. — 1210, 1211
- 65. gr. — 1205
- 66. gr. — 1640
- 67. gr. — 2586, 2590
- 68. gr. — 2590
- 73. gr. — 139, 626, 951, 1607
- 74. gr. — 139, 688, 977, 1017, 2747
- 75. gr. — 140, 1609, 2747
- 76. gr. — 688, 2747
- 77. gr. — 2747
- 79. gr. — 1777
- 80. gr. — 56, 688, 689
- 82. gr. — 688
- 83. gr. — 1094, 2590
- 84. gr. — 688
- 85. gr. — 688, 2630, 1777
- 96. gr. — 1586, 1589, 1590

1991, nr. 91, 31. desember. Lög um meðferð einkamála.

- XIII. kafli — 2878
- XVII. kafli — 319, 320, 1085, 2027, 2150, 2795
- XIX. kafli — 87, 2644
- XXIII. kafli — 1811
- XXIV. kafli — 228
- XXVII. kafli — 621, 2845
- 2. gr. — 2911
- 5. gr. — 695, 697, 850, 1087, 1537, 1538, 2007, 2008, 2009, 2010, 2276, 2469
- 16. gr. — 98, 100, 602
- 17. gr. — 1086, 1452, 2445, 2150
- 18. gr. — 2167, 2365, 2366, 2113
- 19. gr. — 495, 496, 2110, 2113
- 20. gr. — 2741
- 22. gr. — 2844
- 23. gr. — 1823, 1824, 1825, 2051
- 24. gr. — 1453, 1457, 2880, 2884
- 25. gr. — 83, 602, 1203, 1451, 1453, 1947, 2476, 2719
- 27. gr. — 428
- 33. gr. — 312
- 35. gr. — 311
- 36. gr. — 310, 311
- 46. gr. — 1020, 1077
- 48. gr. — 319
- 50. gr. — 320
- 51. gr. — 1021
- 60. gr. — 1636
- 63. gr. — 1840
- 67. gr. — 2419
- 76. gr. — 2464
- 77. gr. — 1314
- 78. gr. — 1314
- 80. gr. — 18, 32, 96, 428, 1077, 1555, 2643
- 85. gr. — 2876, 2878
- 89. gr. — 2876, 2878
- 90. gr. — 2878
- 92. gr. — 2350, 2351, 2352

- 95. gr. — 96, 989
- 96. gr. — 311, 550, 1811, 2735
- 97. gr. — 115, 2352
- 99. gr. — 492, 1020, 1077
- 100. gr. — 1586, 1590, 1698, 2032
- 101. gr. — 96, 1077, 1784, 2444
- 102. gr. — 1087
- 103. gr. — 32
- 104. gr. — 211, 228, 229, 1586, 1698, 1784
- 105. gr. — 12
- 108. gr. — 553
- 111. gr. — 355, 722
- 112. gr. — 1077, 1087
- 114. gr. — 1010
- 115. gr. — 1728, 2006, 2984
- 116. gr. — 1547, 1552, 1561, 1563, 1757
- 118. gr. — 621, 2027, 2029, 2051, 2150, 2317, 2321
- 119. gr. — 621
- 122. gr. — 37, 38, 40, 41
- 124. gr. — 79
- 129. gr. — 1299, 1833, 2073, 2776
- 130. gr. — 489, 555, 1083, 1461, 1558, 2367, 2866, 2939
- 131. gr. — 11, 1461, 2006, 2371, 2845
- 133. gr. — 4, 623, 1376, 1377, 1459, 1461, 1463, 1824, 2107, 2422, 2603
- 137. gr. — 688, 1674, 1677, 1925
- 138. gr. — 1812
- 143. gr. — 1386, 1387, 1390
- 144. gr. — 976, 2418, 2422, 2480, 2876
- 145. gr. — 1555
- 147. gr. — 844, 1293, 1674
- 150. gr. — 625, 1101, 2372, 2369
- 151. gr. — 625, 2641
- 152. gr. — 1101, 1591, 1597, 1600, 1611, 1615, 1621, 1709, 1713, 2372,
2369, 2684, 2712, 2794, 2935, 2941
- 153. gr. — 42, 1824
- 157. gr. — 2445
- 158. gr. — 2909
- 161. gr. — 1316
- 163. gr. — 1597, 1600, 1730, 1760, 2051, 2450, 2795

164. gr. — 1448, 1833, 2006

165. gr. — 489

166. gr. — 1824, 2032, 2051, 2107, 2128, 2444, 2603, 2844

1991, nr. 92, 23. desember. Lög um breyting á ýmsum lögum vegna aðskilnaðar dómsvalds og umboðsvalds í héraði.

6. gr. — 987, 1536, 1538

107. gr. — 2013

1991, nr. 558, 12. nóvember. Auglýsing um breytingu á auglýsingu um afgreiðslutíma lyfjabúða utan Reykjavíkur nr. 50/1983.

— 603

1992, nr. 5, 28. febrúar. Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 46, 27. júní 1985 með síðari breytingum.

— 85

1992, nr. 20, 22. maí. Barnalög.

16. gr. — 1533

18. gr. — 1535

75. gr. — 1389, 1390

1992, nr. 29, 27. maí. Lög um viðauka við lög nr. 39, 15. maí 1990, um verðjöfnunarsjóð sjávarútvegsins.

— 855

1992, nr. 37, 27. maí. Lög um sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla.

1. gr. — 1687

2. gr. — 1687

3. gr. — 1687

10. gr. — 1687

1992, nr. 40, 26. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19, 12. febrúar 1940.

— 1309

2. gr. — 211, 235, 671, 674

4. gr. — 1055, 1230

9. gr. — 1849, 1878

10. gr. — 639, 643, 1230, 1410, 1849, 1878

1992, nr. 41, 27. maí. Lög um brunavarnir og brunamál.

22. gr. — 299

1992, nr. 41, 27. janúar. Auglýsing um almenna skilmála fyrir uppboðssölu á fasteignum o.fl.

9. gr. — 1210

1992, nr. 44, 4. febrúar. Reglugerð um bann við rækjuveiðum vestan Kolbeinseyjar.

7. gr. — 1205

1992, nr. 55, 7. janúar. Auglýsing um setningu flugreglna.

— 960

1992, nr. 58, 2. júní. Lög um vernd barna og ungmenna.

14. gr. — 180

63. gr. — 1875

66. gr. — 1875

1992, nr. 87, 17. nóvember. Lög um gjaldeyrismál.

— 85

1992, nr. 88, 17. nóvember. Lög um innflutning.

— 86, 95

1. gr. — 80, 85, 86, 94

5. gr. — 81

1992, nr. 112, 29. desember. Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 46, 27. júní 1985, með síðari breytingum.

— 85

1992, nr. 179, 4. maí. Reglugerð um gæsluvarðhaldsvist.

41. gr. — 2013, 2014

80. gr. — 2014

1992, nr. 326, 3. september. Reglugerð um dragnótaveiðar.

1. gr. — 2782

5. gr. — 2783

- 1992, nr. 415, 26. nóvember. *Reglugerð um gjaldeyris- og innflutningsleyfi.*
— 81, 85
- 1993, nr. 31, 14. apríl. *Hjúskaparlög.*
103. gr. — 2475, 2478
104. gr. — 2475, 2478
- 1993, nr. 37, 30. apríl. *Stjórnsýslulög.*
— 1951
13. gr. — 1951
- 1993, nr. 38, 4. maí. *Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála, nr. 19, 26. mars 1991, með síðari breytingum.*
2. gr. — 464
- 1993, nr. 44, 7. maí. *Lög um breyting á umferðarlögum nr. 50, 30. mars 1987.*
— 817, 1243, 2279, 2687, 2694, 2788
23. gr. — 1470
25. gr. — 458, 466, 573, 1899
26. gr. — 458, 1108, 1899
- 1993, nr. 50, 19. maí. *Skaðabótalög.*
26. gr. — 1055
29. gr. — 1055
- 1993, nr. 53, 23. janúar. *Gjaldskrá fyrir sorphreinsun í Stöðvarhreppi fyrir árið 1991.*
— 679
4. gr. — 1747, 1754
- 1993, nr. 61, 19. maí. *Lög um breyting á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 86/1988 með síðari breytingum.*
17. gr. — 385
- 1993, nr. 73, 19. maí. *Lög um breytingu á skipulagslögum nr. 19/1964, ásamt síðari breytingum.*
— 119
- 1993, nr. 99, 8. september. *Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.*
— 94
2. gr. — 95
52. gr. — 82, 83, 85, 94, 95

- 1993, nr. 116, 20. desember. Lög um breyting á lagaákvæðum á sviði heilbrigðis- og tryggingamála vegna aðildar að samningi um Evrópskt efnahagssvæði.
— 1099
- 1993, nr. 126, 28. desember. Lög um breytingu á lögum um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, nr. 99, 8. september 1993.
— 81
- 1993, nr. 258, 1. júlí. Reglugerð um bann við togveiðum á Lónsdjúpi.
— 2301
- 1994, nr. 15, 16. mars. Lög um dýravernd.
— 1577
- 1994, nr. 19, 22. mars. Lög um breyting á sveitarstjórnarlögum, nr. 8, 18. apríl 1986, með áorðnum breytingum.
— 1207, 1208
- 1994, nr. 37, 19. apríl. Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála nr. 19, 26. mars 1991.
5. gr. — 2660
7. gr. — 2221
10. gr. — 2221
13. gr. — 2139
19. gr. — 1849, 1874, 1899
22. gr. — 2221
23. gr. — 2221
- 1994, nr. 38, 19. apríl. Lög um breyting á lögum um meðferð einkamála, nr. 91, 31. desember 1991.
— 1730
5. gr. — 2641
6. gr. — 1591, 1597, 1600, 1621, 1709, 2372, 2684, 2712, 2794, 2935, 2941
11. gr. — 2445
12. gr. — 2909
17. gr. — 1597, 1600, 1760, 2450, 2568, 2795
20. gr. — 1824, 2032, 2107, 2128, 2603, 2844
24. gr. — 1591, 1597, 1600, 1611, 1615, 1621, 1689, 1709, 1713, 1823, 2651, 2684, 2712, 2794, 2935, 2941

1994, nr. 62, 19. maí. Lög um mannréttindasáttmála Evrópu.

— 2469, 2502, 2603, 2634

1994, nr. 64, 19. maí. Lög um vernd, friðun og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum.

1. gr. — 2228

8. gr. — 2227, 2229

1994, nr. 264, 20. maí. Reglugerð um bann við togveiðum og dragnótaveiðum við Ingólfshöfða og Hrollaugseyjar.

— 2781, 2784

1. gr. — 2782, 2783, 2785

2. gr. — 2782, 2785

IV. EFNISKRÁ TIL YFIRLITS

	Bls.
Aðfararheimild	547, 1455
Aðfinnslur	20, 79, 104, 136, 143, 147, 171, 179, 228, 271, 461, 466, 560, 1043, 1051, 1103, 1242, 1249, 1397, 1553, 1581, 1603, 1628, 1759, 1779, 1804, 1924, 1949, 2051, 2127, 2149, 2170, 2196, 2257, 2551, 2621, 2660, 2686, 2743, 2854
Aðför	547, 844, 861, 979, 1096, 2412
Aðilaskipti	1365, 2844
Aðilaskýrsla	319
Aðild	1, 97, 1729, 1823, 2019, 2447
Afnotamissir	241
Afsláttur	143, 1335, 1421, 1839, 2912
Afurðalán	354, 1855, 2799
Agaviðurlög	748
Akstur án ökuréttinda	1235
Andmælaréttur	1949
Arfleiðsluhæfi	991
Aukabiðdagagjald	333
Ábyrgð	1855, 2799
Áfengislög	1043, 1047, 1051, 1230, 1242, 1247, 1249, 2237
Áfrýjun	1389, 2640
Áfrýjunarfjárhæð	1101, 2139
Áfrýjunarstefna	2170
Áhættutaka	396
Ákæra	1103, 1191, 1249, 1798, 2227, 2487, 2781
Ákærvald	2580
Ávana- og fíkniefni	1328, 2100, 2104, 2575
Bankar	2271
Bifreiðar	171, 396, 458, 466, 698, 700, 702, 781, 786, 792, 813, 1015, 1060, 1068, 1103, 1470, 1492, 1689, 1895, 1899, 1906, 2154, 2221, 2306, 2621, 2686, 2696, 2787, 2892

	Bls.
Birting dóms	2854
Birting laga og stjórnvaldserinda	1476
Boðun til þinghalds	2350
Bókanir	208
Bókhald	1022, 1666
Bráðabirgðalög	469
Brenna	298
Brot gegn valdstjórninni	566, 722, 813
Brot í opinberu starfi	2275
Brot gegn 2. mgr. 112. gr. hgl.	158
Brot gegn 4. mgr. 220. gr. hgl.	566
Brotflutningur húss	891
Bætur	2904
Börn	343, 400, 639, 1389, 1532, 1849, 1874
Dagsektir	190
Dómarar	2421, 2467
Dómkvaðning matsmanna	1448, 1634
Dómsátt	2302
Dómstólar	1536, 2007
Dráttarvextir	245
Dýravernd	1191
Eftirlaun	1719
Eigin úttekt	728
Eignardómsmál	36, 39
Eignarleigusamningur	2241
Eignarréttarfyrrvari	1371
Eignarréttur	129, 154
Eignasala	1787
Eignaspjöll	298, 1198
Einföld ábyrgð	262
Einkaleyfi	2161
Einkaumboð	901
Endurgreiðsla	2898
Endurupptaka	686, 1015, 1674, 1809, 1924, 2350
Erfðaskrá	991, 2182
Evrópska efnahagssvæðið	1451
Fangelsi	748
Farbann	1741, 2355
Farmsamningur	333

Fasteign	271, 539, 1222, 1226, 2941
Fasteignakaup	387, 1307, 1335, 1421, 1913, 1931, 2057, 2203, 2248, 2255, 2265, 2398, 2700
Fasteignasala	150, 1591, 2527
Félagsdómur	17
Félagsgjöld	2712
Félagsslit	1937
Fésekt	1022, 1404
Fésekt felld niður	1043, 1047, 1242
Fiskeldi	2344
Fiskveiðibrot	2781
Fjárdráttur	381, 1130
Fjármál hjóna	526, 2474
Fjárnám	1222, 1226, 1300, 1307, 1683, 2071
Fjárskipti	413
Fjársvik	498, 934, 1157, 2487
Flugslys	959
Flýtimeðferð	79
Forgangskrafa	221
Framfærslueyrir	343, 1532
Framsal kröfuréttinda	861
Frávísun:	
A. Einkamál:	
1. Frá héraðsdómi	36, 39, 117, 625, 976, 987, 1012, 1017, 1451, 1553, 1559, 1577, 1586, 1698, 1947, 2374, 2474, 2909
2. Frá héraðsdómi að hluta	1088, 1949, 2030, 2555
3. Frá Hæstarétti	1, 228, 319, 590, 1101, 1386, 1389, 1581, 1776, 1779, 1924, 2368, 2372, 2421, 2479, 2732
4. Frá Hæstarétti að hluta	1088
5. Frá Félagsdómi	17
B. Opinber mál:	
Frávísun að hluta	1249
Frávísun frá Hæstarétti hafnað	42, 1823
Frávísun felld úr gildi	1455, 2869
Frávísunarkröfu hafnað	590
Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	30, 97, 495, 972, 1293, 1532, 2110, 2365, 2580
Frávísunarúrskurður felldur úr gildi að hluta	424

Frávísunarúrskurður staðfestur	1678, 2734, 2876
Frelsissskerðing	2497, 2568
Frelsissvipting	2632
Friðhelgi einkalífs	287
Friðhelgi heimilis	813
Fuglaveiðar	2227
Fyrning	6, 1096, 1823, 2306, 2497
Gabb	258
Gallar	143, 387, 1263, 1335, 1421, 1913, 1931, 2043, 2057, 2255, 2265, 2398
Gagnaöflun	208, 2026, 2464
Gatnagerðargjald	947, 2858
Gáleysi	2154
Geðheilbrigðisrannsókn	1154
Gerðardómur	20, 2592
Geymslugreiðsla	2057
Gjafsókn	1621, 2474, 2568
Gjafvörn	343, 2921, 2931
Gjaldddagi	1392
Gjaldtaka	1961
Gjaldþrotaskipti	1, 104, 154, 221, 313, 354, 491, 606, 678, 844, 855, 1032, 1140, 1357, 1376, 1397, 1541, 1719, 1743, 1793, 1809, 1880, 2325, 2356, 2447, 2461, 2527, 2655, 2664, 2678, 2717, 2737, 2814, 2898, 2904
Grandleysi	154
Greiðsla	2067
Greiðslustöðvun	262, 1787, 2356, 2655
Gripdeild	934
Gæsluvarðhald: Sjá Kærumál.	
Hald á munum	2497
Haldréttur	1203, 1666, 2585
Handtaka	813, 2921, 2931
Hegningarauki	2481, 2487
Heimsóknarbann	2013
Heimvísun ..	34, 208, 809, 1009, 1257, 1314, 1528, 1727, 1783, 2098, 2161, 2684
Hjón	343, 1532, 2384
Hlutabréf	758
Hlutfé	2425
Hlutfélög	758, 1642, 1656, 2425, 2447, 2814
Hlutfjárhækkun	2664, 2678

Hlutdeild	1157, 2854
Húsaleiga	1001
Húsaleigusamningur	69, 221, 1184, 1209, 1365
Húsbónðaábyrgð	400
Húsleit	813
Hylming	503, 2481
Hæfi	2275
Hæfi dómara	1536, 3000
Hæfi stjórnvalds	844
Höfundarréttur	914, 2497, 2611
Innheimta opinberra gjalda	576
Innsetningargerð	124, 216, 1203, 1389, 1666
Ítrekun	375, 1015
Jarðalög	363
Játningarmál	2100, 2104, 2575
Kaupgjaldsmál	798, 804, 1109, 2336
Kaupleigusamningur	154
Kaupmáli	526, 606, 2384
Kaupsamningur	271, 539, 1839, 2527, 2858, 2909, 2941
Kaupskylda	2425
Kjarasamningur	469
Kjörskrá	1207
Kosningar	2640
Kosningaréttur	1207
Kröfu um að dómara í héraði víki sæti hafnað	694
Kröfu um að héraðsdómari víki sæti hafnað	1085
Kröfu um að hæstaréttardómara víki sæti hafnað	690
Kröfugerð	30, 354, 424, 1553, 2447, 5186
Kynferðisbrot	639, 1055, 1230, 1408, 1849, 1874, 2098
Kýrsetning	104, 2374
Kærufrestur	2421, 2479
Kæruheimild	20, 228, 1386, 1776, 2013, 2368, 2372, 2732
Kærumál:	

A. Einkamál:

1. Aðfararheimild	1455
2. Aðför	2412
3. Áfrýjun	1389
4. Börn	1389
5. Dómarar	2421, 2467

6. Dómkvaðning matsmanna	1448, 1634
7. Dómsátt	1541
8. Dómstólar	2007
9. Eignardómsmál	36, 39
10. Endurupptaka	1674, 1924, 2350
11. Erfðaskrá	991
12. Farbann	1741, 2355
13. Félagsdómur	17
14. Fjárnám	1683
15. Fjárslit milli hjóna	2474
16. Framsal kröfuréttinda	861
17. Frávísun: a. Frá héraðsdómi	36, 39, 117, 625, 976, 987, 1017, 1451, 1553, 1559, 1577, 1586, 1698
b. Frá Hæstarétti	1, 228, 319, 1101, 1386, 1389, 1581, 2368, 2372, 2732
c. Frá Félagsdómi	17
18. Frávísun felld úr gildi	1455, 2869
19. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	30, 97, 424, 495, 972, 1293, 1532, 2110, 2365, 2580
20. Frávísunarúrskurður staðfestur	1678, 2734, 2876
21. Geðheilbrigðisrannsókn	1154
22. Gerðardómur	20, 2592
23. Gjaldþrotaskipti	104, 221, 313, 491, 844, 855, 1376, 1541, 1719, 1743, 1809, 2356, 2461, 2737
24. Heimvísun	1314, 1783
25. Hæfi dómara	1536
26. Innsetningargerð	124, 216, 1203, 1389, 1666
27. Kröfugerð	424
28. Kröfu um að dómara í héraði víki sæti hafnað	694
29. Kröfu um að héraðsdómari víki sæti hafnað	1085
30. Kröfu um að hæstaréttardómara víki sæti hafnað	690
31. Kyrrsetning	2374
32. Kærufrestur	2421, 2479
33. Kæruheimild	1386, 2013
34. Læknar	2417
35. Lögbann	1323, 1642, 1656
36. Lögtak	6
37. Lögvarðir hagsmunir	1451
38. Matsbeiðni	1314

39. Matsgerð	2583
40. Málskostnaðartrygging	3, 622, 1376
41. Málskostnaður	11, 553, 2368, 2372
42. Nauðungarsala	48, 110, 129, 136, 686, 1078, 1088, 1307, 1603, 1630, 1638, 1704, 1759, 1776, 1783, 1834, 2407, 2585, 2743
43. Ómerking	1314, 1783
44. Óvígð sambúð	44
45. Res judicata	1547, 1755
46. Sakauki	2110
47. Skuldaröð	678
48. Skýrslugjöf	1076
49. Stef nubirting	2876
50. Úrskurður stjórnar Lögmannafélags Íslands	1316
51. Útburðargerð	979, 1209, 1379, 1581, 1779, 1817
52. Vitni	1019, 2464
53. Vixilmál	619
54. Þinglýsing	363, 1222, 1226, 2470
B. Opinber mál:	
1. Aðfinnslur	1628
2. Gæsluvarðhald:	
a. A – liður 103. gr. laga nr. 19/1991	434, 985, 1566, 1568, 1570, 1573, 2016, 2114, 2196, 2353, 2578, 2867
b. C – liður 103. gr. laga nr. 19/1991	268, 684, 1566, 1570, 1575, 1584, 1628, 1781, 2011, 2201, 2867
c. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	28, 102, 213, 617, 1539
d. 106. gr. laga nr. 19/1991	1539
3. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi ..	431, 675, 1564, 1695, 1928
4. Réttarstaða sakbornings	872
Lagaskil	1541
Landamerki	987, 1536
Landskipti	363
Laun	147
Laun í veikindum	2514, 2521
Launaskattur	1476
Lausafjárkaup	143, 236, 1263, 1371, 2067
Lax- og silungsveiði	1949
Lánskjaravísitala	2116
Leiðbeiningarskylda	104, 2444

	Bls.
Leyfissvipting	1022
Lífeyrisréttur	1621, 1947
Líkamsárás	161, 179, 252, 560, 662, 713, 777, 813, 1497, 1517, 1804, 2139, 2170, 2551
Líkamsmeiðing af gáleysi	2088
Líkamsmeiðingar	2759
Líkamstjón	1733
Lóðaframlagsgjald	1961
Lóðasamningur	891
Læknar	400, 2417
Læknaráð	991, 2632
Lögbann	1323, 1642, 1656
Lögbann fellt úr gildi	590
Löggjafarvilji	1476
Löghald	2127
Lögmenn	2461
Lögregluáminning	287
Lögreglumenn	2759, 2921, 2931
Lögreglurannsókn	298
Lögræðislög	2632
Lögsagnarumdæmi	1536
Lögskýring	1476
Lögtak	6
Lögtaksréttur	1096
Lögvarðir hagsmunir	1451, 1455, 2640
Manndráp	514
Manndráp af gáleysi	878
Mannréttindasáttmáli Evrópu	2632
Mannréttindi	2497
Matsbeiðni	1314
Matsgerð	387, 1839, 1949, 1973, 2043, 2583
Mál fellt niður	2444
Málflutningshæfi	1085, 2444
Málflutningsmaður	461
Málflutningsumboð	2732
Málflutningsþóknun	1316
Málflutningur	1314
Málsástæður	110, 175, 354, 1184, 1559, 1597, 1600, 2051
Málshöfðunarfrestur	1357

Málskostnaðartrygging	3, 622, 1376, 1459, 1461, 1463, 2107, 2108, 2603
Málskostnaður	11, 553, 2368, 2372, 2844
Málskostnaður hjá stjórnvaldi	1323
Málsvarnarlaun	1517
Meðdómendur	1397, 1497
Meiðyrði	1823
Miski	400, 2071, 2257, 2379, 2497
Nauðasamningur	262, 1300, 2884
Nauðgun	230, 671, 826
Nauðungarsala	48, 110, 129, 136, 686, 976, 1017, 1078, 1088, 1184, 1203, 1209, 1307, 1603, 1630, 1638, 1704, 1759, 1776, 1783, 1834, 2407, 2585, 2743
Neyðarhjálp	258
Nytjastuldur	2660
Of hraður akstur	1895
Opinber skipti	44
Opinberir starfsmenn	469, 1130
Orlof	329
Óðalsréttur	136
Ógilding	79
Ólögmætur sjávarafli	1683
Ómaksbætur	16, 984, 1218, 1219, 1220, 1221
Ómerking	34, 208, 809, 1009, 1012, 1257, 1314, 1528, 1727, 2519, 1783, 1823, 1947, 2098, 2127, 2161, 2555, 2684
Ómerking að hluta	1249
Ómerking nauðungarsölumeðferðar	1088
Óvígð sambúð	44, 413
Prókúra	1411
Rangar sakargiftir	1060
Rannsókn opinbers máls	2497
Rannsóknarathafnir	1557
Ráðgjöf	1117
Refsiákvörðun	934, 2100, 2104, 2575
Refsivist	748
Res judicata	1547, 1559, 1755
Reynslulausn	455, 458, 700, 1235, 1247, 1517, 1890, 2233, 2621
Réttarfar	809
Réttarstaða sakbornings	872
Réttindasvipting	878, 2215, 2221

Riftun	30, 69, 606, 901, 1140, 1335, 1880, 2655, 2814, 2898, 2904
Rökstuðningur dóms	1257
Sakarefni	1451
Sakarkostnaður	2088
Sakaúki	2110
Sakbending	777
Samaðild	2365
Sameign	2447
Sameignarfélag	758, 1906, 1937
Sameining mála	813
Samlagsaðild	495
Samningsaðild	1719
Samningur	124, 901, 924, 1001, 1439, 2248
Samvinnufélag	2717
Sektir	245
Seta í óskiptu búi	1823
Sératkvæði	64, 79, 158, 179, 208, 298, 343, 375, 514, 606, 639, 671, 728, 758, 826, 901, 914, 924, 959, 1001, 1009, 1117, 1130, 1191, 1263, 1282, 1293, 1371, 1386, 1476, 1517, 1541, 1547, 1559, 1733, 1743, 1906, 1961, 1995, 2088, 2127, 2154, 2170, 2325, 2336, 2356, 2379, 2717, 2799, 2912
Séralit	662
Séreign	526
Siglingar	2344, 2555
Sjálfskuldarbréf	1411
Sjálfskuldarábyrgð	1793, 2651
Sjómannaölög	58, 64, 798, 804, 2120, 2154, 2514, 2521
Sjómenn	322, 2336, 2912
Sjóslys	878
Sjóveð	322
Sjúkrahús	400
Skaðabótakrafa	1293, 1913, 2869
Skaðabótakröfu vísað frá héraðsdómi	2139
Skaðabótamál	704, 1559, 1689, 1733, 2071, 2759, 2787, 2921, 2931
Skaðabætur	79, 241, 252, 367, 396, 560, 566, 576, 639, 657, 662, 671, 1055, 1130, 1278, 1517, 1621, 1931, 1973, 1995, 2043, 2257, 2265, 2306, 2344, 2379, 2398, 2555, 2568, 2605, 2632, 2700, 2854
Skattar	245, 576, 1300, 2912
Skattlagning	947
Skattskylda	758, 1476

Skattsvik	1404
Skilnaðarsamningur	1532, 2384
Skilorð .. 252, 258, 287, 381, 445, 514, 1022, 1157, 1404, 1517, 2139, 2275, 2551	
Skilorðsrof	230, 1043, 1047, 1465, 2164, 2777, 2854
Skiprúmssamningur	2120
Skiptastjóri	313
Skipti	844
Skipulag	117, 1961
Skjalabrot	1157, 2275
Skjalafals	455, 503, 556, 934, 1060, 1528, 2218, 2777
Skriflegur málflutningur	1591, 1597, 1600, 1611, 1615, 1621, 1689, 1709, 1703, 1727, 1823, 2651, 2684, 2712, 2794, 2880, 2884, 2909, 2935, 2941
Skuldabréf	216, 1411, 2026, 2116, 2794, 2844
Skuldajöfnuður	190, 387, 1421, 1630, 2271, 2527, 2555
Skuldamál	150, 1597, 1600, 2880
Skuldaröð	678, 855, 1032, 1397, 1541, 1743, 2325, 2356
Skyldusparnaður	381
Skýrslugjöf	1076
Staðgreiðsla opinberra gjalda	1575
Starfslok	2120
Stefna	1553
Stefnubirting	2876
Stjórnarskrá	748, 777, 813, 947, 1451, 2632, 2640
Stjórnsýsla	117, 343, 436, 576, 1949, 2640
Stjórnvaldsákvörðun	79
Stöðvun atvinnureksturs	576
Sveitarstjórn	262, 539, 2640
Söluskattur	576, 728
Söluskilmálar	1209
Sölupóknun	1787
Sönnun	143, 826, 1517, 2696, 2884
Tekjuskattur	758, 1404
Tékkalög	2149
Tékkar	2777
Tékkasvik	556
Tilraun	826, 1157, 2167, 2233, 2487
Tollalagabrot	2237, 2275
Tómlæti	2030, 2271, 2391, 2640, 2768

	Bls.
Trygging	590
Tryggingarbréf	354, 1078
Umboð	436, 1787
Umboðssvik	445, 1157
Umferðarlög	458, 466, 566, 698, 702, 781, 786, 792, 813, 1015, 1060, 1068, 1103, 1235, 1470, 1492, 1895, 1899, 2221, 2306, 2621, 2686, 2696, 2787, 2892
Umsýsluviðskipti	2127
Undanskot sönnunargagna	158
Uppsagnarfrestur	329
Uppsögn	322, 1109, 1278, 1709, 2435, 2768
Upptaka	1043, 1047, 1051, 1242, 1249, 1328, 2100, 2104, 2575, 2781
Úrskurður stjórnar Lögmannafélags Íslands	1316
Útburðargerð	979, 1209, 1379, 1581, 1779, 1817
Útgáfa stefnu	42
Úthlutun söluverðs	48, 110, 129, 625, 861, 1078, 1704, 1759, 1834, 2743
Útivist	14, 15, 16, 175, 212, 429, 430, 686, 797, 984, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1638, 1813, 1814, 1815, 1816, 2909
Útivist í héraði	1597, 1600, 1674, 2350
Valdmörk	2497, 2640
Vanaafbrotamaður	2167, 2233
Vanheimild	2241
Vanhæfi	2467
Vanlýsing	1793
Vanreifun	424, 1586, 1678, 2030, 2869
Varnarþing	310
Varnir	1371
Vátrygging	657, 1855, 1906, 2306, 2487, 2799
Vátryggingarsamningar	1282
Veð	129, 136, 236
Veðbókarvottorð	2605
Veðsetning	1397
Veðskuldabréf	547, 1704
Veðiréttur	924
Veikindaforföll	58, 64
Verðbréfafyrirtæki	1117
Verðtrygging	271, 1117
Verkfall	367
Verksamningur	190, 241, 436, 628, 645, 1611, 1615, 1703, 2019, 2043, 2651, 2880, 2884

Verslunarkaup	310
Vextir	110, 678, 1834, 2030, 2306
Viðskiptabréf	2067
Viðurlagaákvörðun	466, 498, 501, 503, 556, 698, 700, 702, 824, 1235, 1242, 1247, 1404, 1465, 1468
Viðurlög	2777
Vinnulaun	1439, 1611, 1615
Vinnusamningur	58, 64, 147, 322, 1709, 2391, 2435, 2768, 2935, 4259
Vinnuslys	1733, 1995, 2071, 2379
Vinnuvélar	1689
Vis major	1973
Vitni	208, 619, 1019, 2464
Vítur	313, 461, 777, 976, 1085, 1517, 2421
Víxilmál	619, 1392, 1455, 2051, 2317, 2321
Vottar	1411
Vörslur	2737
Vörumerki	1293
Þagnarskylda	2417
Þingfesting	82, 90
Þinglýsing	48, 236, 363, 1184, 1222, 1226, 1704, 2470, 2605
Þjófnaður	375, 501, 503, 556, 824, 934, 1235, 1328, 1465, 1468, 1798, 1890, 2164, 2167, 2233, 2487, 2686, 2854, 2889
Póknun	1591
Pýðing skjala	1386
Ökuréttarsvipting	171, 458, 461, 466, 813, 1015, 1068, 1492, 1895, 1899, 2621, 2686, 2892
Ökuréttur	698, 700, 702
Ölvun	171
Ölvunarakstur	458, 461, 466, 1015, 1060, 1068, 1235, 1492, 1899, 2221, 2621, 2686, 2696
Ölvun við siglingu skips	2215
Örorka	400, 2071, 2257, 2379
Öxulþungi	1470
45. gr. laga nr. 75/1973	175, 1184
1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991	722
168. gr. almennra hegningarlaga	959
XVII. kafli laga um meðferð einkamála	2026, 2149
32. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978	2271

V. EFNISSKRÁ

	Bls.
<i>Aðfararheimild</i>	
Veðskuldabréf sem aðfararheimild. Sjá aðför.	547
Árangurslaus aðför fór fram hjá K til tryggingar tveimur víxlum. Mætti K við gerðina og hreyfði ekki andmælum. Höfðaði K eftir það mál á hendur eigendum víxlanna og krafðist meðal annars ógildingar þeirra. Þeirri kröfu var vísað frá héraðsdómi, þar sem K hefði borið að fara að ákvæðum XV. kafla aðfararlaga nr. 90/1989, ef hann vildi hafa uppi mótmæli gegn gildi aðfararheimildanna. Í dómi Hæstaréttar sagði, að aðfarargerð væri stjórnssýsluathöfn og hefði ekki réttarverkanir, er takmarki svigrúm dómstóla til að meta gildi aðfararheimilda. Dómstóll hefði ekki fjallað um þá víxla, sem legið hefðu til grundvallar beiðni um aðför hjá K. Hefði hann ekki afsalað sér rétti til að bera gildi þeirra undir dómstóla í almennu einkamáli, þótt hann hefði kosið að láta hjá líða að neyta heimilda aðfararlaga til þess að fá þannig fram niðurstöðu í dómsmáli um aðfararhæfi víxlanna. Þótt sú ákvörðun kynni að hafa ákveðnar lögfylgjur, hefði K engu að síður lögvarða hagsmuni af því, að dómur kvæði á um gildi þeirra víxla, er um væri að ræða. Frávísun héraðsdómara var því felld úr gildi og lagt fyrir hann að taka þennan þátt málsins til efnismeðferðar.	1455
<i>Aðfinnslur</i>	
Ýmis óviðurkvæmileg ummæli sóknaraðila í garð varnaraðila voru átalín. Einnig var talið ámælisvert, að sóknaraðili byggði málatalilbúnað sinn á drætti, er hann átti að verulegu leyti sök á sjálfur.	20
Framlagning á ljósritum úr dagblöðum var talin óþörf, enda ekki á þeim gögnum byggt í málinu.	79
Aðfinnsluvert þótti, að sýslumaður hafði ekki við framkvæmd kyrrsetningargerðar gætt leiðbeiningarskyldu sinnar gagnvart S, er var ólöglerður.	104
Frágangi var ábótavant á kærumálgögnum að því leyti, að fjöldi þeirra	

var í tveimur eintökum á mismunandi stöðum í heftum, og þótti framsetning ruglingsleg.	136
Rétt hefði verið að kveðja til sérfróða meðdómendur í héraði.	143
Mál var fyrst munnlega flutt og dómtekið 18. mars 1991. Var það endur- upptekið og flutt að nýju 19. september sama ár, þar sem „ekki tókst vegna mikilla anna dómarans að ljúka dómi í málinu innan eðlilegra tímamarka.“ Þessi langi dráttur á málsmeðferð þótti að- finnsluverður.	147
Í ölvunarakstursmáli 23. nóvember 1991 var engin skýrsla tekin af bif- reiðastjóra þeirrar bifreiðar, er lenti í árekstri við bifreið ákærðu, og skýrsla af farþega í þeirri bifreið var ekki tekin fyrr en 13 mánu- ðum eftir slysið. Lögregluskýrsla var fyrst tekin af ákærðu rúmum fimm mánuðum eftir slys, og var hún svipt ökurétti til bráðabirgða þann dag. Rétt hefði verið, úr því sem komið var, að það biði dóms í málinu, sbr. Hrd. 1991:1632. Ákæra var ekki gefin út fyrr en 4. mars 1993. Hin ófullkomna lögreglurannsókn og dráttur á máls- meðferð fram að útgáfu ákæru voru átalín.	171
Athugavert þótti, að við fyrstu yfirheyrslur yfir ákærðu hjá rannsóknar- lögreglu var þess ekki gætt að kalla til fulltrúa barnaverndaryfir- valda, sbr. 2. mgr. 14. gr. laga nr. 58/1992, eða fá ákærðu réttar- gæslumann, en þetta var sérstaklega brýnt vegna ungs aldurs henn- ar og hinna alvarlegu sakargifta á hendur henni.	179
Kæra vegna endurupptöku máls þótti ófyrirsynju og ámælisverð, þar sem hliðstætt keruefni hafði verið dæmt í Hæstarétti 5. nóvember 1993.	228
Aðfinnsluvert þótti, að dæmdir vextir voru ekki tilgreindir í dóms- orði.	271
Sjá Vítur.	461
Opinbert mál vegna ölvunaraksturs var fyrst tekið fyrir í héraðsdómi 11. september 1992. Næst var þingað í málinu og á það lagður dómur 8. október 1993. Þessi dráttur á einföldu máli hafði eigi verið skýrður, og var hann aðfinnsluverður.	466
Er ákærða var birt ákæra við þingfestingu opinbers máls, voru liðnir tæpir tíu mánuðir frá útgáfu ákæru. Dráttur sá hafði ekki verið réttlættur af héraðsdómara. Sjá Líkamsárás.	560
Í ákæru voru ekki talin upp öll tæki og efni til áfengisgerðar, sem upp- tökukrafa laut að, svo sem rétt og skylt var, heldur látið við það sitja að vísa í gögn málsins. Sá málatilbúnaður af hálfu ákæruvalds þótti aðfinnsluverður. Sjá Áfengislagabrot.	1043
Með öðru tveggja ákæruskjala var B gefið að sök að hafa framleitt allt	

að 300 lítra af gambra og allt að 16 lítra af sterku áfengi, auk sölu á hálfum lítra áfengisins. Er B var yfirheyrður fyrir dómi, féll ákær- andi frá öllum ákæruatriðunum að undanskilinni framleiðslu á 12 líturum af áfengi, þótt ekkert nýtt hefði komið fram að öðru leyti frá útgáfu ákæru. Í sömu ákæru voru ekki talin upp öll tæki og efni til áfengisgerðar, sem upptökukrafa laut að, svo sem rétt og skylt var, heldur látið við það sitja að vísa í gögn málsins. Þótti þessi málatil- búnaður af hálfu ákæruvalds ámælisverður.	1051
Verknaðarlýsingu í ákæru ábótavant. Sjá Ákæra.	1103
Í ákæruskjölum voru ekki talin upp öll þau efni og tæki, sem upp- tökukröfur lutu að, svo sem rétt og skylt var, heldur látið við það sitja að vísa í gögn málsins. Í hinum áfrýjaða dómi var sami háttur hafður á í dómsorði. Var það óviðunandi og aðfinnsluvert. Sjá Áfengislög.	1242
Upptökukrafa í ákæruskjali og afgreiðsla hennar í dómsorði héraðs- dóms voru talin óviðunandi og aðfinnsluverð. Þá þótti rannsókn máls og málatilbúnaði verulega ábótavant. Sjá Áfengislög.	1249
Að því var fundið, að kvaddir voru til samdómendur í héraði, þar sem ágreiningur fjallaði eingöngu um lagaatriði. Sjá Gjaldþrota- skipti.	1397
Athugavert þótti, að kvaddir voru til meðdómendur í héraði. Þá þóttu aðilayfirheyrslur mun lengri en efni voru til. Verulega var talið skorta á, að spurningar lögmanna hefðu verið nægilega gagnorðar og markvissar. Þá hefði aðila liðist að fara um gagnaðila niðrandi orðum, sem í engum tengslum hefðu verið við sakarefnið. Ljóst þótti, að verulega hefði á það skort, að formaður dómsins hefði haft viðhlítandi stjórn á skýrslutökum. Allt þótti þetta aðfinnslu- vert. Sjá Líkamsárás.	1497
Aðfinnsluvert þótti, að í kæru máls til Hæstaréttar hafði sóknaraðili tek- ið upp alla kröfugerð sína í héraði og jafnframt meginefni stefn- unnar. Var það talið andstætt fyrirmælum 145. gr. laga nr. 91/1991. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1553
Máli var haldið til dóms að ófyrirsynju, þar sem nýlega hafði verið dæmt um hliðstætt efni í Hæstarétti. Sjá Útburðargerð.	1779, 2374
J var leidd fyrir héraðsdómara, áður en úrskurður um gæsluvarðhald var kveðinn upp. Voru þá bornar undir hana til staðfestingar lögreglu- skýrslur, er lutu að sakargiftum hennar. Að því loknu var hún fyrst yfirheyrð sjálfstætt og þá einungis um það sakarefni, er leiddi til handtöku hennar. Þessi málsmeðferð þótti í andstöðu við megin-	

reglur réttarfars í opinberum málum og var aðfinnsluverð. Sjá Gæsluvarðhald.	1628
Sjá Nauðungarsala.	1759
Átalið var, að opinbert mál var tekið til dóms í héraði 12. janúar 1994, en dómur ekki kveðinn upp í því fyrr en 21. febrúar sama ár. Var þá löngu liðinn sá frestur til uppkvaðningar dóms, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 133. gr. laga nr. 19/1991. Sjá Líkamsárás.	1804
Sjá Endurupptaka.	1924
Ágreiningsmáli um takmörkun fiskihverfis ár var skotið til yfirmatsmanna samkvæmt XV. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði með bréfi 27. janúar 1984. Samkvæmt ákvörðun yfirmatsnefndar var meðferð málsins fyrir henni frestað 2. júlí 1984 meðan leitað var úrlausnar dómstóla um ágreining vegna undirmatsgerðarinnar. Málinu var skotið til bæjarþings í október 1984, en með dómi 30. apríl 1985 var því vísað frá bæjarþinginu. Sá dómur var staðfestur í Hæstarétti 12. júní sama ár. Var málinu síðan stefnt til aukadómpings og þingfest þar 20. september 1985. Málið lá svo óhreyft til ársins 1988, er það var tekið fyrir í júlí og tvisvar í september. Frekari gögn voru þá lögð fram og málinu frestað til aðalflutnings. Aðalflutningur fór þó ekki fram fyrr en 28. október 1991. Eftir það var málið rekið með skaplegum hraða. Meðferð málsins fyrir aukadómpingi var átalinn. Sjá Lax- og silungsveiði.	1949
Í héraðsdómi var nánast engin málavaxtalýsing og engin grein gerð fyrir rekstri málsins. Þótti þetta aðfinnsluvert. Sjá Skuldabréf.	2026
Frá þingfestingu til dómtöku máls liðu um fimm ár. Þinghöld á þeim tíma háði sá dómari, sem kvað upp hinn áfrýjaða dóm. Þessi stórfelldi og algerlega ástæðulausi dráttur á meðferð málsins var brýnt brot á reglum þágildandi laga nr. 85/1936 og var hann vítaverður. Sjá Víxlar.	2051
Á það var bent, að héraðsdómara hefði verið rétt að fresta meðferð staðfestingarmáls, þar til dómur hefði verið kveðinn upp í Hæstarétti í aðalmálinu. Ennfremur þótti athugavert, hversu langur tími leið frá aðalflutningi og þar til dómur var upp kveðinn. Sjá Umsýsluviðskipti.	2127
Einkamál, sem frestað hafði verið til aðalmeðferðar, lá óhreyft í rúm tvö ár, er nýr dómari tók við rekstri þess. Þessi dráttur á meðferð málsins var átalinn. Sjá Tékkaölög.	2149
Sjá Líkamsárás.	2170
Er Þ var færður fyrir héraðsdóm vegna kröfu um gæsluvarðhald, lét hér-	

aðsdómari við það eitt sitja að færa til þingbókar stutta athugasemd hans um kæruefnið. Var engin sjálfstæð skýrsla tekin af P. Sá háttur á meðferð málsins var óviðunandi og þá sérstaklega í ljósi hins alvarlega kæruefnis. Málsmeðferðin fór í bága við meginreglur opinbers réttarfars um yfirheyrslu fyrir dómi og var átalín. Sjá Gæsluvarðhald.	2196
Að því var fundið í opinberu máli, að í hinum áfrýjaða dómi var ekki greint svo nákvæmlega sem skyldi frá atvikum málsins, sönnunargögnum og rökstuðningi fyrir niðurstöðum héraðsdómara um sönnunaratriði. Sjá Líkamsárás.	2551
Átaldir voru annmarkar á rannsókn lögreglu við yfirheyrslu vitna í ölvunarakstursmáli, en meðal annars hafði verið rætt við vitni í síma og síðar farið til þeirra með skýrslu til undirskriftar. Sjá Umferðarlög.	2621
Nokkuð vantaði á, að í héraðsdómi hefði málavöxtum verið gerð viðhlítandi skil, og umfjöllun um sönnunaratriði þótti ábótavant. Sjá Nytjastuldur.	2660
Að því var fundið í ölvunarakstursmáli, að ökumaður var fyrst yfirheyrður hjá lögreglu fjórum mánuðum eftir annan ölvunaraksturinn og lögreglumenn þeir, sem afskipti höfðu þá af honum voru yfirheyrðir rúmum átta mánuðum eftir aksturinn. Sjá Umferðarlög.	2686
Fundið var að drætti héraðsdómara á meðferð ágreiningsmáls vegna útlutunar söluverðs fasteignar. Sjá Nauðungarsala.	2743
Í bókunum héraðsdómara kom ekki fram, að ákærði hefði verið yfirheyrður sjálfstætt um málsatvik, áður en lögregluskýrsla var borin undir hann eða hvort vakin hefði verið athygli hans á rétti til að fá skipaðan verjanda. Ekki þótti alveg næg ástæða til ómerkingar. Sjá Þjófnaður.	2854

Aðför

P veðsetti íbúð sína með skuldabréfi til lífeyrissjóðs S. Bréfinu var þinglýst. Í því var ákvæði, er heimilaði fjárnám í hinu veðsetta án dóms eða sáttar við greiðslufall samkvæmt 15. gr. laga nr. 29/1885. Fullnægði bréfið áskilnaði ákvæðisins um undirritun og vottun, sbr. 1. gr. laga nr. 73/1978. M eignaðist íbúðina með afsali, þar sem hann tókst á hendur skuldbindingar samkvæmt veðskuldabréfinu og veitti lífeyrissjóðurinn samþykki við því. Lífeyrissjóðurinn krafðist aðfarar í íbúð M á grundvelli veðskuldabréfsins. Skuldabréfið fullnægði skilyrðum 7. t. l. mgr. 1. gr. laga nr. 90/1989 sem aðfarar-

grundvöllur, þótt M hefði ekki ritað undir það, og bar sýslumanni að taka aðfararbeiðni lífeyrissjóðsins fyrir.	547
Sjá Gjaldþrotaskipti.	844
Aðför gerð í uppboðsandvirði fasteignar. Sjá Framsal kröfuréttinda.	861
Aðför heimiluð fyrir útburði og kostnaði af gerðinni, ef til kæmi. Sjá Útburður.	979
Að kröfu V var gert fjárnám í bát, eign B hf. fyrir váttryggingariðgjöldum af honum. Samkvæmt 17. gr. laga nr. 18/1976 um bátaábyrgðarfélög átti V lögveð í v/b B og lögtaksrétt fyrir skoðunarkostnaði og váttryggingariðgjöldum af bátnum. Lögtaksrétturinn hélst í tvö ár frá gjalddaga kröfunnar. Fjárnáms var krafist vegna iðgjalda fyrir tímabilið 1. mars til 31. desember 1991 og allt árið 1992 svo og vegna matskostnaðar bæði árin. Samkvæmt 1. mgr. 31. gr. reglugerðar um bátaábyrgðarfélög féll iðgjald í gjalddaga við upphaf váttryggingartímabils. Gjaldldagi iðgjalds 1991 var því 1. mars á því ári. Fjárnámsbeiðni V var dagsett 18. janúar 1993. Hinn 8. mars 1993 var B hf. birt boðun til fjárnáms, sem hófst 10. sama mánaðar. Þá voru liðin meira en tvö ár frá gjalddaga iðgjalds vegna ársins 1991 og lögtaksréttur fyrir kröfu V vegna þess árs fyrndur. Er frá iðgjaldsskuld 1992 höfðu verið dregnar innborganir frá LÍÚ, lækkun iðgjalds vegna hafnarlegu og afsláttur af iðgjaldi, stóð ekkert eftir af lögtakskröfu V vegna ársins 1992. Var fjárnámið því fellt úr gildi.	1096
Sjá Nauðungarsala.	1603
Að kröfu bankans Í hf. var fasteign seld á nauðungaruppboði. Var bankanum lögð út eignin sem ófullnægðum veðhafa og seldi hann eignina skömmu síðar á frjálsum markaði. Söluhagnaður myndaðist við þá sölu og ráðstafaði bankinn honum til greiðslu á kröfum tryggðum með aðfararveði í eigninni, sem ekkert hafði fengist greitt af við nauðungaruppboðið. Engu af hagnaðinum var ráðstafað til greiðslu á kröfu, er M var ábyrg fyrir, og var að kröfu Í hf. gerð árangurslaus aðför hjá henni. Krafðist M þess, að hin árangurslausa aðfarargerð yrði ógilt og dómur staðfesti, að fjárnámskrafa Í hf. væri að fullu greidd. Ótvírætt þótti, að með útlagningu eignarinnar hefði Í hf. fengið fullnustu, sem nægði til efnda á eftirstöðvum þeirrar kröfu, sem bankinn hefði tekið undir sjálfum sér. Með vísan til 3. mgr. 32. gr. laga nr. 57/1949 um nauðungaruppboð var færð niður fjárkrafa á hendur M og hún talin að fullu efnd með nauðungaruppboðinu. Var ekki fallist á, að Í hf. hefði verið heimilt gagnvart M að ráðstafa söluhagnaði eignarinnar til greiðslu fjár-	

námskröfu síðar í réttindaröð áhvílandi á eigninni. Hin árangurs- lausa aðfarargerð var ógilt.	2412
--	------

Aðilaskipti

Aðilaskipti að húsaleigusamningi. Sjá Húsaleigusamningur.	1365
Sjá Skuldabréf.	2844

Aðilaskýrsla

Stefnendur urðu ekki kallaðir fyrir dóm til skýrslugjafar í víxilmáli, enda samrýmdist það ekki forræði aðila á sakarefni. Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	319
--	-----

Aðild

S hf. kærði þá ákvörðun Héraðsdóms Reykjavíkur að verða við beiðni GÓ, GP og H um að skipa skiptastjóra í þrotabúi T hf., en jafn- framt laut beiðnin að endurupptöku gjaldþrotaskipta á þrotabúinu. Enda þótt þessi ósk tengdist dómsmálum milli þrotabúsins og S hf., sem ekki var meðal kröfuhafa, skapaði það félaginu engan rétt til afskipta af úrlausn þessa álitaefnis. Skorti því lagaskilyrði fyrir kærunni og var málinu sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti. Sjá Gjald- þrotaskipti.	1
Krafist var sýknu af hálfu K vegna endurgreiðslukröfu T og þrotabús U á hendur K vegna skuldabréfs, þar sem á K hvíldi ekki greiðsluskylda vegna umrædds bréfs. Sjá Frávísun héraðsdómara felld úr gildi.	97
D höfðaði mál á hendur F hf. til innheimtu tveggja vörureikninga. Eina málsástæða F hf. var sú, að félagið hefði ekki hafið starfsemi sína á þeim tíma, sem vörurnar voru keyptar, og gæti því ekki verið aðili málsins. Viðskiptin, sem fjallað var um í málinu, höfðu verið gerð í nafni O. Ómótmælt var, að F hf. hefði yfirtekið þá starfsemi, sem rekin var í því nafni, og notað áfram nafnið O í erlendum sam- skiptum sínum, þar á meðal við D. D hafði sent félaginu yfirlit um skuldir þess án þess að athugasemdir hefðu verið við það gerðar. F hf. var dæmt til greiðslu skuldarinnar.	1729
Aðild eftirlifandi ekkju með búsetuleyfi að meiðyrðamáli. Sjá Meiðyrði.	1823
Sjá Verksamningur.	2019
Sjá Gjaldþrot.	2447

Afnotamissir

E krafðist skaðabóta úr hendi V vegna afnotamissis, er hann taldi sig hafa orðið fyrir vegna dráttar af hendi V á viðgerð á bátsvél. V varð ekki gefin sök á þeim drætti og var hann sýknaður.	241
---	-----

Afsláttur

Sjá Lausafjárkaup.	143
Sjá Fasteignakaup.	1335, 1421
Krafist afsláttar af kaupverði verslunarreksturs og fasteignar. Sjá Kaup-samningur.	1839
Deilt um sjómannaafslátt. Sjá Skattar.	2912

Afurðalán

Gerð var krafa um, að samþykkt yrði utan skuldaraðar krafa vegna af-urðaláns, sem tryggt var með veði í eldisfiski. Sjá Gjaldþrotaskipti.	354
Sjá Ábyrgð.	2799
S gerði umsýslusamning við H hf. um sölu á laxi til N. Vegna erfiðrar fjárhagsstöðu H hf. var þess óskað, að bankinn L veitti H hf. af-urðalán. Varð að samkomulagi milli S og L, að S legði inn á lokað-an gjaldeyrisreikning innstæðu, er bankinn einn hefði ráðstöfunar-rétt yfir. L veitti H hf. afurðalán sömu fjárhæðar. Vegna vanskila óskaði L eftir gjaldþrotaskiptum á búi H hf. Með samkomulagi í skiptarétti milli L og H hf. var fallið frá skiptabeiðni gegn því, að H hf. framseldi bankanum fiskafurðir félagsins. Var ætlunin að slátra öllum eldisfiski í lok desember 1988 en vegna óveðurs varð eigi að eldiskvíum komist fyrr en um miðjan febrúar 1989. Kom þá í ljós, að eldisfiskurinn hafði sloppið úr kvíunum vegna skemmda á þeim. Vátrygging vegna eldisfisksins rann út 31. janúar 1989. Höfðaði S mál á hendur L og krafðist þess að fá afhenta þá innstæðu, er S hafði lagt á hinn lokaða gjaldeyrisreikning hjá L. Taldi S bankann bera ábyrgð á því, að vátryggingin féll úr gildi, en ef svo hefði ekki farið, hefði S verið skaðlaus vegna óhappsins. Var litið svo á, að eftir að til þess kom, að L yfirtók fiskafurðir H hf., hefði S haft réttmæta ástæðu til að líta svo á, að þau mál, er vörðuðu vörslur af-urðanna, væru undir stjórn og á ábyrgð bankans. Tæki það meðal annars til vátryggingar. Bar L ábyrgð á því gagnvart S, að vátrygg-ingin var ekki framlengd. Var krafa S um afhendingu á innstæðu reikningsins tekin til greina.	1855

Agaviðurlög

26. gr. laga nr. 48/1988 um einangrunarvist í fangelsi, er ekki teldist til refsitíma, var í andstöðu við 2. og 65. gr. stjórnarskrárinnar. Sjá Refsivist.	748
---	-----

Akstur án ökuréttinda

Ákærði var sakfelldur fyrir akstur án ökuréttinda. Með tilliti til sakarferils var ákærði sviptur ökurétti ævilangt. Sjá Þjófnaður, Ölvunar-akstur og Reynslulausn.	1235
--	------

Andmælaréttur

Sjá Lax- og silungsveiði.	1949
--------------------------------	------

Arfleiðsluhæfi

Sjá Erfðaskrá.	991
---------------------	-----

Aukabiðdagagjald

Gerð var krafa um aukabiðdagagjald vegna tafa á losun farms í erlendri höfn. Sjá Farmsamningur.	333
--	-----

Ábyrgð

Sjá Afurðalán.	1855
---------------------	------

F hf. rak sjókvíaeldi á laxi og silungi og keypti félagið fiskeldistryggingu hjá R hf. vegna seiðanna. F hf. gerði afurðalánasamninga við bankann V hf. og gaf FÍ út yfirlýsingu um sjálfskuldarábyrgð á viðbótarláni til fiskeldis vegna afurðalánanna. FÍ ritaði bankanum bréf um, að váttryggingarmál F hf. væru í miklum ólestri og hefðu verið það, er FÍ tókst á hendur ábyrgð á afurðalánasamningunum. Lýsti FÍ því jafnframt yfir, að ábyrgð sín á lánum F hf. væri ekki í gildi. Eftir það sagði V hf. upp öllum viðskiptum við F hf. og gjaldfelldi allar skuldir félagsins við bankann, þar á meðal afurðalánasamningana. Krafði bankinn T, sem tekið hafði við sjálfskuldarábyrgð FÍ, um greiðslur vegna samninganna. Ósannað þótti, að bankinn hefði mátt vita, að fiskeldistrygging F hf. hefði ekki verið í fullu gildi, þegar sjálfskuldarábyrgð FÍ var veitt. Þótti ekki hafa verið sýnt fram á neitt, er leyst gæti T undan þeirri sjálfskuldarábyrgð, sem FÍ tókst á hendur gagnvart bankanum og voru kröfur hans því teknar til greina. Sératkvæði.	2799
--	------

Áfengislög

V var ákærður fyrir að hafa framleitt 144 lítra af gamba og 4 lítra af sterku áfengi. Neitaði hann að hafa lagt í meira en 90 lítra af áfengi. Lögreglumenn þeir, er stóðu að húsleitinni, helltu gambran-
--

um niður, að undanskildum 223 ml, sem sendir voru til efnagreiningar. Báru tveir þeirra, að brúsarnir hefðu verið fullir. Sá þriðji kvaðst geta fullyrt, að svo mikið hefði verið af vökva, að upp úr þeim hefði slest, og hefði hann kynnt sér, hversu marga lítra brúsarnir tækju. Magn gambrans var ekki mælt eða skráð á fullnægjandi hátt. Þar sem svo stóð á bar að halda þeim sönnunargögnum til haga og leggja á þau hald, sbr. 68. gr. laga nr. 19/1991. Þess var ekki gætt og varð því að leggja til grundvallar játningu V um magnið. Með broti sínu rauf V skilorðsbundinn hluta dóms, þar sem hann hafði verið dæmdur í sex mánaða fangelsi, þar af þrjá mánuði skilorðsbundna í þrjú ár. Refsing fimm mánaða fangelsi. Ekki þóttu vera fyrir hendi lagaskilyrði til að dæma V til greiðslu sektar jafnframt refsivist, þar sem V var hvorki ákærður fyrir áfengissölu né að hann hefði framið brotin í ávinningsskyni, sbr. 3. mgr. 33. gr. áfengislaga og 49. gr. almennra hegningarlaga. Staðfest var ákvörðun héraðsdómara um upptöku á 223 ml af gamba og plastbrúsum. Lagaheimild þótti ekki vera til upptöku á sykri og geri. Í ákæru voru ekki talin upp öll tæki og efni til áfengisgerðar, sem upptökukrafan laut að, svo sem rétt og skylt var, heldur látið við það sitja að vísa í gögn málsins. Sá málatilbúnaður þótti aðfinnsluverður.

1043

H var sakfelldur fyrir framleiðslu á 98 lítrum af áfengi. Hafði H tvívegis áður gerst sekur um brot gegn 7. gr. og 18. gr. áfengislaga. Með broti sínu rauf hann skilorðsbundinn dóm þar sem hann var dæmdur í 30 daga fangelsi. Refsing H var ákveðin 3 mánaða fangelsi. H var hvorki ákærður fyrir áfengissölu né að hann hefði framið brotin í ávinningsskyni, sbr. 3. mgr. 33. gr. áfengislaga og 49. gr. almennra hegningarlaga. Voru því ekki lagaskilyrði til að dæma hann til greiðslu fésektar jafnframt refsivist. Staðfest var ákvörðun héraðsdómara um upptöku á áfengi, plasttunnum, eimingartækjum og kolasfum.

1047

B var sakfelldur fyrir framleiðslu á 22 lítrum af sterku áfengi og 330 lítrum af gamba. Við ákvörðun refsingar var hafður í huga óvenju langur brotaferill við bruggun og/eða sölu áfengis. Refsing B ákveðin fangelsi í fimm mánuði. Staðfest var ákvörðun héraðsdómara um upptöku á sterku áfengi, gamba, tunnum, plastbrúsum, flösku, síu, sigtunarbúnaði, tögum, áfengismæli og eimingartækjum. Ekki var lagaheimild fyrir upptöku á sykri, svo sem gert hafði verið í héraði. Með öðru tveggja ákæruskjala var B gefið að sök að

hafa framleitt allt að 300 lítra af gamba og allt að 16 lítra af sterku áfengi, auk sölu á hálfum lítra áfengisins. Er B var yfirheyrður fyrir dómi, féll ákærandi frá öllum ákæruatriðunum að undanskilinni framleiðslu á 12 lítrum af áfengi, þótt ekkert nýtt hefði komið fram að öðru leyti frá útgáfu ákæru. Í sömu ákæru voru ekki talin upp öll tæki og efni til áfengisgerðar, sem upptökukrafa laut að, svo sem rétt og skylt var, heldur látið við það sitja að vísa í gögn málsins. Þótti sá málalítilbúnaður af hálfu ákæruvalds ámælisverður. Sjá Aðfinnslur.	1051
K meðal annars sakfelldur fyrir áfengislagabrot með því að hafa með veitingu áfengis og fégjöf tælt 15 ára dreng til kynferðismaka. Sjá Kynferðisbrot.	1230
V var sakfelldur fyrir framleiðslu á 410 lítrum af gamba og 153,5 lítrum af sterku áfengi. Jafnframt var ákærði sakfelldur fyrir akstur án ökuréttinda og undir áhrifum áfengis. Refsing tiltekin með vísan til 77. gr. og 78. gr. almennra hegningarlaga, fangelsi í fjóra mánuði. Svipting ökuréttar ævilangt. Jafnframt upptaka á áfengi og áhöldum til áfengisgerðar. Lagaskilyrði þóttu ekki til fésektar jafnframt refsivist. Sjá Aðfinnslur.	1242
Ákærði var sakfelldur fyrir framleiðslu og sölu á 70 lítrum af sterku áfengi. Frá uppkvaðningu hins áfrýjaða dóms hafði ákærði verið dæmdur í tveggja mánaða fangelsi fyrir sams konar brot. Refsing ákvörðuð með hliðsjón af 78. gr. almennra hegningarlaga, sex mánaða fangelsi, en ákærði hafði rofið eftirstöðvar 137 daga reynslulausnar. Jafnframt 100.000 króna sekt.	1247
E og K voru ákærðir fyrir áfengislagabrot með því að hafa, E frá því fyrir árslok 1992 og K frá því í marsmánuði 1993, og fram til 13. júlí 1993 í söluskyni og til eigin nota bruggað og eimað sterkt áfengi, E um 220 lítra og K um 200 lítra. Ekki kom fram, að E og K hefðu staðið í sameiningu að þessum verknaði, eins og sókn málsins miðaðist við. Í héraði var E sakfelldur fyrir að hafa einn frá því í árslok 1992 og fram til mars eða apríl 1993 en þá í félagi við K bruggað í söluskyni og til eigin nota samtals 200 lítra af sterku áfengi. Frekari sakfellingu á hendur K var ekki að finna í forsendum héraðsdóms. Viðurkenndi hann einungis að hafa átt hlut að framleiðslu á 15 til 20 lítrum af sterku áfengi og ekki í söluskyni. Við flutning málsins í héraði óskaði ákæruvaldið eftir því, að málið yrði flutt með tilliti til þess, að brot K kynni að varða við 46. gr. áfengislaga. Þess sá ekki stað í héraðsdómi. Málalítilbúnaður á hendur K þótti haldinn slíkum	

annmörkum, að eigi varð hjá því komist að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og málsmeðferð í héraði, að því er K varðaði, og vísa ákæru gegn honum frá héraðsdómi. Staðfest var sakfelling héraðsdóms yfir E og refsing hans ákveðin 250.000 króna sekt. Í ákæruskjali var krafist upptöku á munum, tækjum og efnum, sem lögregla lagði hald á við rannsókn málsins, án þess að það væri tilgreint nákvæmlega, svo sem rétt og skylt var. Sami háttur var hafður á í dómsorði hins áfrýjaða dóms. Var þetta óviðunandi og aðfinnsluvert. Upp-taka var látin miðast við framlagðan lista sækjanda málsins fyrir Hæstarétti. Rannsókn málsins og málatilbúnaði þótti verulega ábótavant. Auk framangreindra annmarka á ákæru skorti þar nákvæma tilgreiningu á ætluðu áfengismagni. Engrar staðfestingar naut í málinu á því, hvað orðið hefði af þeim rúmlega 250 lítrum af gamba, sem lögregla fann á heimili E. Engar skýrslur voru teknar af öðru heimilisfólki en ákærðu né af vitnum, sem kynnu að hafa notið hluta afraksturs hinnar ólöglegu framleiðslu áfengis, eins og framburður E gaf þó fullt tilefni til. Þótti þetta aðfinnsluvert.	1249
Sjá Tollalagabrot.	2237

Áfrýjun

Verkanir áfrýjunar til æðri réttar á forsjármáli. Sjá Börn.	1389
Úrskurði héraðsdóms um frávísunarkröfu var ekki áfrýjað sérstaklega með áfrýjuðum dómi samkvæmt 1. mgr. 151. gr. laga nr. 91/1991. Var ekki nægilegt að taka fram í áfrýjunarstefnu, að óskað væri endurskoðunar á úrskurðinum. Frávísunarástæður komu engu að síður til skoðunar fyrir Hæstarétti, þar sem þær sættu eftir efni sínu úrlausn dómsins án kröfu. Sjá Kosningar.	2640

Áfrýjunarfjárhæð

Úrskurði héraðsdóms varð ekki skotið til Hæstaréttar með kæru, þar sem fjárnámskrafa nam 65.911 krónum og náði þannig ekki áfrýjunarfjárhæð, sbr. 1. mgr. 152. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 4. mgr. 150. gr. sömu laga og 3. mgr. 95. gr. laga nr. 90/1989. Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	1101
---	------

Áfrýjunarstefna

Áfrýjunarstefna óskýr um það, í hverju skyni áfrýjað var. Sjá Líkamsárás.	2139
Refsimáli var áfrýjað í heild sinni til Hæstaréttar með áfrýjunarstefnu.	

Við munnlegan flutning málsins fyrir Hæstarétti kom fram, að ágreiningur var einvörðungu um refsíákvörðun og hefði því verið rétt að takmarka áfrýjun málsins við það atriði og geta þess í áfrýjunarstefnu samkvæmt 155. gr. laga nr. 19/1991, sbr. 147. gr. sömu laga. Sjá Líkamsárás.	2170
<i>Áhættutaka</i>	
Leggja varð til grundvallar, að S hefði verið ljóst eða mátt vera ljóst, að D væri óhæfur til að stjórna bifreið, en þeir S og D höfðu ásamt fleirum setið að drykkju sterks áfengis. Staðhæfing S um, að hann hefði verið færður meðvitundarlaus í bifreiðina, var ósönnuð og stangaðist m.a. á við framburð vitnis. Þar sem S tók þátt í förinni við þessar aðstæður fyrirgerði hann rétti sínum til bóta.	396
<i>Ákæra</i>	
G var gefið að sök að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Saksókn í málinu var í reynd á því reist, að G hefði tekist á hendur að stjórna bifreið, á meðan hún var dregin af annarri bifreið, án þess að aflvél hennar væri í gangi. Verknaðarlýsing í ákæruskjalinu fullnægði þannig ekki kröfum, sem gerðar eru í c-lið 1. mgr. 116. gr. laga nr. 19/1991, sbr. 1. mgr. 117. gr. sömu laga, og þótti það aðfinnsluvert. Frágangur skjalsins þótti og athugaverður að því leyti, að tilvísanir til lagagreina voru leiðréttar með handritun. Þrátt fyrir annmarka á efni ákærunnar voru ekki nægar ástæður til að vísa henni frá hér- aðsdómi, þar sem sýnt var, að G duldist ekki, hvaða atferli væri á hann borið, og hafði vörn af hans hálfu ekki orðið áfátt þessa vegna. Sjá Umferðarlög.	1103
Við meðferð máls var leitt í ljós, að lýsing í ákæru var röng að því leyti, að vír var ekki notaður við aflífun ísbjarnar, heldur var nælontóg brugðið um hálsinn, eins og fram kom í hinum áfrýjaða dómi. Sjá Dýravernd.	1191
Annmarkar á ákæru. Sjá Áfengislög.	1249
Sjá Þjófnaður.	1798
Sjá Fuglaveiðar.	2227
Sjá Fjársvik.	2487
Mál reifað með hliðsjón af öðru ákvæði en ákært var fyrir og vörn því ekki áfátt, sbr. 1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991. Sjá Fiskveiðibrot. ..	2781

Ákæruvald

Með ákæru ríkissaksóknara var H meðal annars ákærður fyrir brot gegn 30. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda. Í þeim

lögum eru engin þau ákvæði, er skerða fortakslaust vald ríkissaksóknara sem æðsta handhafa ákærvalds. Brast héraðsdómara því heimild til að vísa þessum þætti ákærunnar frá dómi á þeim forsendum, að sakarefnið væri enn í höndum skattyfirvalda. 2580

Ávana- og fíkniefni

- H var ákærður fyrir að hafa keypt 100 g af hassi og nokkurt magn af LSD í Amsterdam, búið um 17,4 g af hassi og 50 skammta af LSD í pakka og sent til Íslands á tiltekið pósthólf. H var einnig ákærður fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn og sett í plastpoka mælitæki, lítið útvarps- og segulbandstæki og nokkur heyrnartól og fært hlutina að vöruafgreiðsludyrum, þar sem lögregla kom að honum. Héraðsdómari sakfelldi ákærða fyrir innflutning á hassi og LSD og að hafa ætlað efnin til sölu og dreifingar. Hæstiréttur taldi ljóst af verknaðarlýsingu ákæru, að H væri einvörðungu ákærður fyrir innflutning á þessum efnum. Kom þá ekki til álita, hvort hann hefði ætlað þau til sölu eða dreifingar að einhverju leyti. Var H sakfelldur samkvæmt ákæru. Þá var H einnig sakfelldur fyrir þjófnað. Refsing fangelsi í 15 mánuði. Upptæk voru gerð 17,4 g af hassi og 50 skammtar af LSD. 1328
- G og L voru sakfelld fyrir brot á lögum um ávana- og fíkniefni, en þau höfðu í ágóðaskyni staðið sameiginlega að innflutningi á 1.965,3 g af hassi, sem L flutti innanklæða til landsins frá Amsterdam. G og L játuðu skýlaust háttsemi sína. Refsing G fangelsi í sex mánuði. Refsing L fangelsi í fjóra mánuði. Hassið var gert upptækt. 2100
- G var sakfelldur fyrir brot á lögum um ávana- og fíkniefni, en hann hafði flutt til landsins frá Amsterdam 167,2 g af amfetamíni og hafði í vörslum sínum 0,1 g af hassi, sem fannst við húsleit. G játaði skýlaust háttsemi sína. Refsing fangelsi í átta mánuði. Hassið var gert upptækt. 2104
- H stóð að því með V að flytja til landsins í ágóðaskyni samtals 267 g af amfetamíni, þar af 34 g í töfluformi. Efnið var falið í líkama H, sem játaði brot sitt. Refsing H fangelsi í tuttugu mánuði. Upptaka alls efnisins. 2575

Bankar

Er bú ÍP hf. varð gjaldþrota, átti félagið innstæðu á þrem hlaupareikningum í bankanum Í hf. Krafði þrotabúið bankann ítrekað um innstæðu á reikningunum, meðal annars með bréfaskriftum við banka-

eftirlit Seðlabanka Íslands. Í hf. skuldajafnaði innstæðu á reikningunum gegn skuld búsin við bankann. Bankinn sendi búinu hvorki sérstaka tilkynningu um skuldajöfnuð né hreyfði því í kröfufýlsingum, að hann teldi sig eiga rétt til að nota innstæður á reikningum þessum til skuldajafnaðar. Kom yfirlýsing um skuldajöfnuð ekki fram fyrr en í greinargerð bankans í héraði, löngu eftir að hann hafði einhliða ráðstafað innstæðum upp í skuldir. Með þessu þótti bankinn hafa fyrirgert rétti til að bera fyrir sig skuldajöfnuð. Kom þá ekki sérstaklega til álita, hvernig skýra bæri 32. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978.

2271

Bifreiðar

Ákærða ók bifreið sinni undir áhrifum áfengis og varð árekstur við aðra bifreið.	171
Sjá Áhættutaka.	396
Sjá Ölvunarakstur.	458, 466, 1060, 1068, 1899, 2221, 2621
Sjá Umferðarlög.	698, 813, 1015, 1103, 1470, 1492, 1895, 2686, 2696, 2892
Sjá Ökuréttur.	700, 702
Sýkna af akstri bifreiðar undir áhrifum áfengis. Sjá Umferðarlög. ...	781, 786, 792
Sjá Skaðabótamál.	1689, 2787
Ágreiningur var um það, hvort J, sem var félagsmaður í sameignarfélaginu K, ætti rétt til fullra bóta úr ábyrgðartryggingu bifreiðar félagsins vegna slyss, er hann varð fyrir sem farþegi í bifreiðinni og ökumaður hennar var talinn eiga sök á. Eignarhluti J í sameignarfélaginu nam 42 % og hafði hann fengið tjón sitt bætt að 58 %. Eigendur í sameignarfélagi voru taldir bera fulla og ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum félagsins og þar á meðal þeim skaðabótakröfum, er á það kynnu að falla. Ekki þóttu haldbær rök til að gera greinarmun á réttarstöðu manns, sem varð fyrir tjóni af völdum bifreiðar, sem hann átti í sameign með öðrum og félagsmanns í sameignarfélagi, sem hlýtur skaða af bifreið í eign félagsins. Báðir verða að þola skerðingu bótaréttar gagnvart váttryggingarfélagi í hlutfalli við eignarhlutdeild í bifreiðinni vegna þeirrar ríku persónulegu ábyrgðar, sem henni fylgir, enda er lagareglum um ábyrgðartryggingu bifreiða ætlað að tryggja tjónsbætur þriðja manns en ekki váttryggingartaka sjálfs. Ekki lá fyrir, að J hefði á þeim tíma er slysið varð, notið slysathyggingar farþega í eigin bifreið. Varð hann að bera tjón sitt í hlutfalli við eignarhlutdeild sína í K sf. Sératkvæði.	1906
Sjá Sjómannalög.	2154
Reiðhjólamaður S varð fyrir fólksbifreið, er H ók og átti. Varð S 10 %	

varanlegur öryrki eftir slysið. Höfðaði hann mál á hendur H og tryggingafélaginu SA hf. til greiðslu skaðabóta. Ágreiningslaust var, að S átti óskertan bótarétt samkvæmt ákvæðum VI. kafla umferðarlaga nr. 40/1968, en tryggingafélagið hafði greitt honum hámarksbætur samkvæmt 70. gr. umferðarlaga. Eftir undirstöðurökum váttryggingar samkvæmt VI. kafla umferðarlaga var rétt að líta svo á, að váttryggingarfjárhæð á þeim tíma, er slysið varð, héldist óbreytt sem hámark bótagreiðslna fyrir tjón af slysinu án tillits til síðari verðlagsbreytinga, en talsverður tími hafði liðið frá slysdegi þar til váttryggingafélagið greiddi út bætur. S hafði ekki sýnt fram á, að félagið hefði gengist undir að sæta hækkun á bótagreiðslum vegna verðlagsbreytinga í upphafi eða síðar. Ágreiningur var um vaxtagreiðslu af bótafjárhæð. Váttryggingarfélaginu var talið nauðsynlegt að gera S viðvart um, að vextir af bótakröfu hans væru að fynrast, ef félagið hugðist firra sig ábyrgð á greiðslu þeirra frá slysdegi, svo sem hann hafði gert kröfu til. Rétt þótti í því efni að hafa hliðsjón af 30. gr. laga nr. 20/1954, þótt þau ættu ekki við með beinum hætti. Fyrir lá hins vegar, að mótbára um fyrningu vaxta var ekki höfð uppi fyrr en endanleg krafa S var komin fram. Þótti S ekki þurfa að sæta þeirri mótbáru. Átti hann óskertan rétt á vöxtum frá slysdegi. Þótti rétt að leggja til grundvallar einfalda vexti. 2306

Birting dóms

Sjá Þjófnaður. 2854

Birting laga og stjórnvaldserinda

Sjá Skattskylda. 1476

Boðun þinghalds

Boðun héraðsdómara til þinghalds með símbréfi. Sjá Endurupptaka. ... 2350

Bókanir

Á þótti skorta í bókunum héraðsdómara. Sjá Ómerking. 208

Bókhald

Ó lét meðal annars undir höfuð leggjast að færa lögskipað bókhald. Sjá Staðgreiðsla opinberra gjalda. 1022

Viðurkenndur haldsréttur í bókhaldsgögnum vegna vinnu við þau, þar sem fullnaðaruppgjör hafði ekki farið fram. Sjá Innsetningargerð. 1666

Bráðabirgðalög

Bráðabirgðalög vegna almennra launahækkana. Sjá Kjarasamningur. ... 469

Brenna

H var ákærður fyrir brennu eða stórfelld eignaspjöll, með því að hafa lagt eld að tveimur stöðum á jarðhæð íbúðarhússins á bænum N. Í héraðsdómi var H sakfelldur fyrir eignaspjöll en almannahætta var eigi talin hafa stafað af brunanum. Í Hæstarétti var H sýknaður, þar sem ákæruvaldinu hafði eigi tekist sönnun þess, að um íkveikju hefði verið að ræða. Sératkvæði. Sjá Lögreglurannsókn. 298

Brot gegn valdstjórninni

E sakfelldur fyrir brot gegn 1. mgr. 106. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa, er lögreglumenn hugðust fjarlægja skráningarmarki af bifreið hans, slegið lögreglumanninn G hnefahögg í andlitið með þeim afleiðingum, að hann bólgnadi á neðri vör, fékk sár á vörina og vinstri framtönn í neðri góm losnaði. Einnig sakfelldur fyrir brot gegn 4. mgr. 220. gr. almennra hegningarlaga og 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga. Refsing varðhald í 60 daga, skilorðsbundið í tvö ár. Sjá Brot gegn 4. mgr. 220. gr. hgl. og Umferðarlög. 566

Eftirlitsmaður fjármálaráðuneytisins með öikumælum kom í húsnaði Bifreiðastöðvar H þeirra erinda að ræða við K um lagfæringu á skráningu bifreiðar hans, sem notuð var til leiguaksturs án þess að vera skráð sem slík. K þótti sannur að broti gegn 1. mgr. 106. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa tekið um öxl eftirlitsmannsins, leitt hann að dyrunum og ýtt við honum með fæti. Ósannað þótti, að K hefði sparkað á eftir og í eftirlitsmanninn. Refsing K ákveðin 30.000 króna sekt. Lagaskilyrði brast til þess, að 108. gr. hegningarlaga kæmi til álita. Sjá 1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991. ... 722

E sakfelldur fyrir brot gegn valdstjórninni með því að hafa slegið lögreglumann í andlitið þannig að varðaði við 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Líkamsárás. 813

Brot gegn 2. mgr. 112. gr. hgl.

Ákærði tók við hnífi, sem notaður hafði verið til atlögu að manni, af kunningja sínum. Hann heyrði á vettvangi, að ásökun kom fram

um þessa atlögu, án þess að gefa sig fram og afhenda hnifinn lög- reglumönnum, sem komnir voru á staðinn. Sekt 30.000 krónur. Sér- atkvæði.	158
--	-----

Brot gegn 4. mgr. 220. gr. hgl.

E sakfelldur fyrir brot gegn 4. mgr. 220. gr. hegningarlaga með því að hafa á ófyrirleitinn hátt stofnað lífi og heilsu J í stórhættu með því að aka bifreið af ásetningi á hann, svo að hann varð að setjast upp á vélarhlíf hennar, aka með hann þannig stuttan spöl og snög- hemla, svo að hann féll í götuna, en við þetta skrámaðist J á vinstri sköflungi og marðist á báðum fótum. Einnig sakfelldur fyrir brot gegn 1. mgr. 106. gr. hegningarlaga og 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga. Sjá Brot gegn valdstjórninni og Umferðarlög.	566
--	-----

Brot í opinberu starfi

Með ákæruskjali ríkissaksóknara var höfðað opinbert mál á hendur E, fyrrverandi bæjarfógeta, og G, fyrrverandi yfirlögregluþjóni, fyrir brot í opinberu starfi, tollalagabrot og áfengislagabrot. Sakargiftir á hendur E lutu að verulegu leyti að meðferð hans á valdi toll-
stjóra. Valdheimildir hans í því embætti þótti verða að meta með
hliðsjón af þeim skorðum, sem beitingu þess valds eru settar sam-
kvæmt lögum, þótt þeirra lagaákvæða hafi ekki verið getið í ákæru-
skjali. Var E sakfelldur fyrir þá háttsemi að hafa bókað einhvern af
starfsmönnum embættisins mættan við fyrirtöku uppboðsmála fyrir
hönd gerðarbeiðenda en gæta sjálfur hagsmuna þeirra og áskilja
sér greiðslur fyrir. Þessi störf voru hvorki embættisathafnir né hluti
af starfsskyldum og fóru raunar í bága við þær. Þóknun hans fyrir
mætingar var færð á frumrit kvittana en ekki afrit í vörslu embætt-
isins og var það refsivert. Þá var E sakfelldur fyrir að hafa gefið
starfsmönnum sínum fyrirmæli um að innleysa ekki tékka frá sér
heldur láta þá liggja á sjóði embættisins. E og G voru báðir sýknað-
ir af sakargiftum varðandi útfyllingu á aðflutningsskýrslu um hesta-
kerru í apríl 1991. E var hins vegar sakfelldur fyrir afskipti af inn-
flutningi á tveimur hestakerrum í febrúar 1992 og einni í maí 1993,
en hann og eiginkona hans voru í raun innflytjendur tveggja þeirra.
Hann brast því heimild sem tollstjóra til afskipta af þessum inn-
flutningi. Þá var afhending E á kerrunum 1992 ótollafgreiddum til
Á honum óheimil. E var sýknaður af því ákæruatriði að hafa vísvit-
andi afhent kerruna með verulegu magni af reiðtygjum. Ósannað

þótti, að hann hefði vitað um þann varning og sams konar varning auk áfengis og húsmuna í kerrunni 1993. G var sýknaður af liðsinni við E varðandi framangreindan innflutning í febrúar 1992. E og G voru sýknaðir af sakargiftum varðandi skil og skráningu áfengis, er lögregla hafði lagt hald á og var í geymslu á lögreglustöð. Miða varð við, að öllu áfenginu hefði verið eytt og tilgangi haldlagningar þess að sínu leyti þannig náð. Af gögnum málsins varð ráðið, að meðferð á haldlögðu áfengi, sem ekki þótti hæft til sölu á vegum Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins, hefði ekki verið í föstum skorðum á landinu. Ekki lá fyrir, að tollstjórar hefðu nokkru sinni sent áfengisversluninni ósöluhæft áfengi, sem hald hafði verið lagt á. Við ákvörðun refsingar E þótti óhjákvæmilegt að líta til þess, að hann gegndi trúnaðarstörfum í þágu almennings og ríkisvaldsins á þeim tíma, er ákæra tók til, og fór með opinbert vald sem lögreglustjóri, tollstjóri og fram til 1. júlí 1992 einnig sem dómari. Hann hafði hins vegar látið af embætti sínu vegna málsins og var talið, að það hefði haft í för með sér umtalsverða röskun á högum hans. Refsing E var ákveðin þriggja mánaða varðhald skilorðsbundið til þriggja ára. Jafnframt var hann dæmdur til að greiða fésekt til ríkissjóðs, 600.000 krónur. 2275

Brotflutningur húss

Eigendum gert að fjarlægja sumarbústað úr landi landeiganda. Sjá Lóðasamningur. 891

Bætur

Sjá Gjaldþrot. 2898

Börn

H gerði kröfu um tvöfalt meðlag úr hendi fyrrverandi eiginmanns með tveimur börnum þeirra. Sjá Framfærslueyrir. 343

Sjá Læknar. 400

Sjá Kynferðisbrot. 639, 1849, 1874

Með dómi héraðsdóms var V fengin forsjá dóttur sinnar og G. Óskaði V sama dag eftir því við dóminn, að forsjá hennar með barninu, sem dvaldist hjá G, yrði komið á með aðfarargerð samkvæmt 75. gr. barnalaga. Í dómi héraðsdóms var ekki kveðið svo á, að áfrýjun hans tálmaði ekki aðför. Slík ályktun varð heldur ekki dregin af 75. gr. barnalaga. Þar sem áfrýjunarstefna í málinu hafði verið gefin út, þegar aðfararbeiðni V var tekin fyrir, hefði héraðsdómari átt að fresta málinu með úrskurði, uns forræðisdeila G og V yrði til lykta

leidd í æðra dómi. Þeim úrskurði hefði mátt skjóta til Hæstaréttar. Héraðsdómari heimilaði hins vegar framgang aðfarar og bar honum þá að taka afstöðu til þess í úrskurði sínum, hvort málskot hans myndi fresta aðför, eins og G hafði krafist. Það gerði hann ekki berum orðum. Fyrir lá, að V voru fengin umráð dóttur sinnar með aðfarargerð á grundvelli úrskurðar héraðsdómara gegn andmælum G. Þrátt fyrir nefnda annmarka þótti við svo búið ekki rétt með tilliti til hagsmuna barnsins, að högum þess yrði frekar raskað, á meðan forræðismálið sætti áfrýjun. Þóttu ekki efni til þess, að Hæstiréttur tæki fremur en gert hafði verið afstöðu til hins kærða úrskurðar. Málinu var því vísað frá Hæstarétti.	1389
Sjá Framfærslueyrir.	1532

Dagsektir

Í verksamningi voru ákvæði um dagsektir, ef dráttur yrði á verklokum. Breytingar urðu á tímaáætlun verksamningsins. Ekki var talið, að verkkaupi hefði sýnt fram á, að verksali hefði við þær breytingar skuldbundið sig til þess að skila verkinu á sérstaklega ákveðnum tíma, að viðlögðum dagsektum samkvæmt samningnum.	190
--	-----

Dómarar

Sjá Kærufrestur.	2421
Með dómi Hæstaréttar var dómur héraðsdóms í máli ákæruvaldsins gegn Þ úr gildi felldur og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju. Byggðist niðurstaðan á nánar tilgreindum annmörkum á sönnunarfærslu fyrir dómi eftir ákæru í málinu. Héraðsdómari vék þá sæti með úrskurði. Fyrri efnisúrlausn dómarans var ekki talin gera hann vanhæfan í málinu og var lagt fyrir hann að taka málið til efnismeðferðar og dómsálagningar.	2467

Dómkvaðning matsmanna

E hafði með höndum umboð til sölu á verslunarvörum O hf. og reksturs olíustöðva félagsins. Með matsgerð dómkvaddra matsmanna hugðist E leiða í ljós upplýsingar um kostnað af starfsemi í þágu O hf. og framlag O hf. til hennar. Um ágreining aðila var málarekstur fyrir héraðsdómi. Í greinargerð sinni í héraði lét E þess ekki sérstaklega getið, að afla þyrfti gagna með matsgerð. Á hinn bóginn þótti á það að líta, að öflun sýnilegra sönnunargagna hafði ekki

verið lýst lokið. Jafnframt varð ekki séð, að unnt væri að kenna E um þá miklu töf, sem orðið hafði á rekstri málsins. Að því athuguðu þóttu ekki efni til að hafna beiðni E um dómkvaðningu matsmanna og var lagt fyrir héraðsdómara að taka hana til viðeigandi meðferðar.	1448
Af hálfu M hf. var þess krafist, að dómkvaddir yrðu matsmenn til að skoða og meta skattframtal félagsins árið 1991. Með beiðni sinni þótti M hf. fara fram á mat, sem öðrum þræði myndi fjalla um túlkun á lagareglum. Var kröfum hans um dómkvaðningu hafnað.	1634

Dómsátt

Sjá Gjaldprotaskipti.	1541
----------------------------	------

Dómstólar

Sjá Hæfi dómara.	1536, 2007
-----------------------	------------

Dráttarvextir

V hf. var gerð fésekt með úrskurði ríkisskattaneftndar vegna þess að félagið hafði vantalið veltu sína á söluskattsskýrslum. Félagið var kafið um dráttarvexti af sektinni. Til þess brast lagaheimild. Sjá Skattar.	245
---	-----

Dýravernd

Skipverjum var gefið að sök að hafa, er þeir voru á grálúðuveiðum, náð að fanga ísbjörn, sem var á sundi, með snöru og síðan sammælt um að deyða dýrið og framkvæmt það með því að útbúa og bregða snöru, þ.á m. einni úr vír, um háls dýrsins og eftir það allir hert að hálsi þess við skipshliðina, þar til það drapst eftir nokkrar mínútur og ákærðu innbyrtu hræið. Var atferlið talið varða við 1. mgr. 9. gr., sbr. 1. mgr. 18. gr., laga nr. 21/1957 um dýravernd. Vegna heimfærslu til refsíákvæða varð að skilja ákæru þannig, að ekki hafi verið talið saknæmt af hálfu ákærðu að fanga ísbjörnninn og deyða hann, heldur hefði ólögmatum aðferðum verið beitt við aflífun dýrsins. Lagt var til grundvallar, að ákærðu hefðu haft í hyggju að fanga ísbjörnninn í því skyni að færa hann lifandi til hafnar. Náðu þeir að bregða vírstroffu utan um miðju dýrsins og hugðust hífa það þannig um borð í skipið. Í málinu naut hvorki gagna um áverka á dýrinu né skýrslu um krufningu þess. Ekki þótti hafa verið sýnt fram á, að ákærðu hefðu með aðferðum sínum valdið ísbirninum meiri þján-

ingum en efni voru til. Þá var eigi talið, að þeir hefðu hlotið að sjá það fyrir, að tilætlan þeirra myndi ekki takast. Voru þeir sýknaðir. Sératkvæði. Sjá Ákæra.	1191
---	------

Eftirlaun

Kröfu í þrotabú vegna eftirlauna hafnað. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1719
---	------

Eigin úttekt

Sjá Söluskattur.	728
-----------------------	-----

Eignardómsmál

Mál höfðað með eignardómsstefnu og krafist fulls og óskoraðs eignarréttar að afréttarlandi. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	36
Mál höfðað með eignardómsstefnu og krafist fulls og óskoraðs eignarréttar að afréttarlandi. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	39

Eignarleigusamningur

Frystitæki gengu kaupum og sölum frá Hi sf. til J sf. Byggt var á því, að Hi sf. væri enn eigandi frystitækisins, þegar fjármögnunarfyrirtækið L hf. gerði samning við J sf. um fjármögnunarleigu á frystitækinu. Hv hf. var eigandi að 90 hundraðshlutum í J sf. L hf. hafði ekki sýnt fram á, að Hv hf. hefði öðlast eignarrétt að tækinu, er kaupsamningur milli Hi sf. og J sf. tók til. Eignaraðild Hv hf. að J sf. leiddi ekki til þess, að Hv hf. hefði við kaupsamninginn orðið eigandi tækisins, enda félögin hvort um sig sjálfstæður lögaðili. L hf. hafði ekki sýnt fram á, að réttarsamband hefði stofnast milli L hf. og Hi sf. í málinu, þannig að félagið gæti beint bótakröfu að Hi sf. Var Hi sf. því sýknað af kröfu L hf.	2241
--	------

Eignarréttarfyrrvari

Sjá Lausafjárkaup.	1371
-------------------------	------

Eignarréttur

S hf. leitaði til fjármögnunarfyrirtækisins G hf. um fjármögnun til kaupa á lyftara. Var það samþykkt með því skilyrði, að hluti kaupverðs lyftarans kæmi frá S hf. og eigendur félagsins tækjust á hendur persónulega greiðsluábyrgð á kaupverði hans. Sú ábyrgð fékkst þó ekki, þegar til kom. G hf. greiddi fyrir kaupunum með erlendu lánsfé og gaf S hf. út tvö skuldabréf fyrir lánsfjárhæðinni. Ekki var	
---	--

talið, að G hf. hefði tekist sönnun þess, að svo hefði um samist, að hann á grundvelli fjármögnunarleigusamnings eignaðist lyftarann. Þvert á móti voru ekki efni til að álykta á annan veg en að S hf. hafi öðlast eignarumráð yfir lyftaranum þegar við kaup hans af Gl hf. og að hlutur G hf. í viðskiptunum hafi eingöngu verið peningalán til S hf. vegna kaupanna.	129
Deilt var um eignarrétt að hljóðblöndunarborði. Sjá Gjaldþrot.	154

Eignasala

Krafið sölubóknunar vegna eignasölu á greiðslustöðvunartímabili. Sjá Greiðslustöðvun.	1787
--	------

Eignaspjöll

H var ákærður fyrir brennu eða eignaspjöll með því að hafa lagt eld í íbúðarhús að bænum N. Sjá Brenna og Lögreglurannsókn.	298
G var gefið að sök að hafa slegið í hægra afturbretti bifreiðar fyrirverandi eiginkonu sinnar með þeim afleiðingum að brettið rispaðist. Konan kærði atvikið átta dögum síðar. Sá lögreglumaður þá þessar rispur en enga dæld á brettinu. Sex vikum síðar hafði konan fengið skoðunarmann váttryggingarfélags til að meta tjónið af rispunum. Var ákærði þá kallaður til yfirheyrslu. Hann kvaðst hafa rekið fótinn utan í bifreiðina á leið framhjá henni, en alls ekki slegið í hana. Ekki var unnt að ganga úr skugga um, hvort rispur á bifreiðinni hefðu verið nýjar, þegar hafist var handa um að tryggja sannanir um atferli G. Ekki þótti fram kominn næg sönnun þess, að G hefði framið þann verknað, sem honum var gefin að sök, og var hann sýknaður.	1198

Einföld ábyrgð

P hf. þurfti á nýrri vél að halda til framleiðslu sinnar og gerði fyrirtækið samning við erlendan framleiðanda. Fór P hf. fram á bankaábyrgð bankans B og fékk einfalda ábyrgð bæjarsjóðs A vegna bankaábyrgðarinnar. Ábyrgð A skyldi gilda í 9 mánuði. P hf. fékk greiðslustöðvun á þeim tíma og fór B fram á, að A endurgreiddi upphæðina samkvæmt ábyrgðinni vegna getuleysis P hf. P hf. fékk greiðslustöðvun sína framlengda og fór B fram á, að A framlengdi ábyrgð sína. Ágreiningur laut að því, hvort hin einfalda ábyrgð A hafi orðið virk, áður en ábyrgðartíminn var úti. Í dómi Hæstaréttar segir, að B hafi með bréfi beint kröfu sinni að A. Hafi það verið

innan þess tíma, sem A hafði bundið ábyrgð sína. Með því hélt B kröfu sinni í gildi gagnvart A, meðan á greiðslustöðvun P hf. stóð, sbr. 8. gr. laga nr. 6/1978. Var B ekki háður því, að framlenging ábyrgðartímans yrði samþykkt af hálfu A. Ábyrgðin var því greiðslukræf við nauðasamning P hf.	262
<i>Einkaleyfi</i>	
Sjá Ómerking.	2161
<i>Einkaumboð</i>	
S hf. fékk einkaumboð til sölu og dreifingar á Don Cano framleiðsluvörum. Sjá Samningur.	901
<i>Endurgreiðsla</i>	
Sjá Gjaldþrot.	2904
<i>Endurupptaka</i>	
Synjað var endurupptöku ágreiningsmáls um gildi nauðungarsölu. Sjá Nauðungarsala.	686
Ölvunarakstursmáli var áfrýjað að fengnu leyfi Hæstaréttar til endurupptöku samkvæmt XXII. kafla laga nr. 19/1991. Héraðsdómari hafði beitt ítrekunaráhrifum brots, er voru niður fallin.	1015
S höfðaði mál á hendur G. Útivist varð af hálfu G, er málið skyldi flutt um frávisunarkröfu hans og lagði héraðsdómari dóm á það. G beiddist endurupptöku málsins. Að kröfu héraðsdóms setti G tryggingu fyrir málskostnaði. S mótmælti endurupptökunni og vísaði til þess, að tryggingin hefði komið of seint fram. Þá taldi S ekki lagagrundvöll til að verða við beiðni G um endurupptöku, þar sem útivist hans í héraði hefði orðið vegna ákvörðunar hans en ekki fyrir mistök. Samkvæmt 1. mgr. 137. gr. laga nr. 91/1991 eru þau skilyrði ein sett fyrir endurupptöku útivistarmáls í héraði, að um hana sé beðið innan þriggja mánaða frá því máli lauk og innan mánaðar frá því stefnda varð kunnugt um málalok. Ótvírætt var talið, að beiðni G um endurupptöku og trygging hefði borist héraðsdómi í tæka tíð. Héraðsdómsmálið var því endurupptekið.	1674
Endurupptöku á gjaldþrotaskiptum til niðurfellingar þeirra hafnað. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1809
V hf. höfðaði mál á hendur P, B, K og S og var stefna árituð um aðfararhæfi 13. janúar 1994. P, B, K og S kröfðust endurupptöku málsins	

með vísan til 1. mgr. 137. gr. einkamálalaga nr. 91/1991. Talið var, að Þ hefðu verið málsúrslitin kunn 2. febrúar 1994 og beiðni hans um endurupptöku hefði verið héraðsdómi kunn 3. mars sama ár. Miða bæri mánaðarhugtakið við sama dag næsta mánaðar og hefði því frestur Þ til endurupptöku málsins verið liðinn. B, K og S voru ekki taldir hafa staðið að beiðni um endurupptöku og var máli þeirra sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti. Að því var fundið, að beiðnin um endurupptöku málsins hafði borist héraðsdómi 3. mars 1994 en var ekki tekin fyrir á dómþingi fyrr en 15. september sama ár. Enga skýringu var að finna í gögnum málsins á þessum verulega drætti á meðferð hennar.

1924

H og S hf. kröfðust endurupptöku á einkamáli, er var dómtekið eftir að útivist hafði orðið í því af þeirra hálfu. Var byggt á því, að útivist hefði orðið sökum þess, að ekki hefði borist tilkynning héraðsdómara um fyrirhugað þinghald. Álitaefnið laut að því, hvort boðun héraðsdómara til þinghalds með símbréfi hefði fullnægt áskilnaði 1. mgr. 92. gr. laga nr. 91/1991 um, að tilkynningar héraðsdómara skuli sendar með sannanlegum hætti. Í tengslum við beiðni um endurupptöku málsins leituðu H og S hf. upplýsinga hjá Pósti og síma um öryggi símbréffssendinga. Af þeim upplýsingum varð ráðið, að ekki yrði fullyrt, eins og gerð tækjanna væri háttað, að símbréf bærisk þeim, sem það væri ætlað, jafnvel þótt sendandi hefði í höndum staðfestingarmiða þess efnis, að sending hefði farið fram. Var boðun héraðsdómara því ekki talin hafa fullnægt skilyrðum ákvæðisins. Lagt var fyrir hann að endurupptaka málið.

2350

Erfðaskrá

Lögerfingjar Á, en þau voru öll systkinabörn hennar, fóru þess á leit, að bú Á yrði tekið til opinberra skipta eftir andlát hennar. Því var mótmælt af hálfu Þ, þar sem hann væri einkaerfingi Á samkvæmt erfðaskrá. Lögerfingjar Á vefengdu erfðaskrá hinnar látnu og byggðu á því, að hún hefði ekki verið hæf til að gera erfðaskrána sökum þess, að hún hefði ekki verið heil heilsu andlega á þeim tíma. Formskeyrðum erfðalaga var talið fullnægt við gerð hinnar umdeildu erfðaskrár. Arfleiðsluvottar vottuðu undirskrift Á og að hún hefði verið heil heilsu andlega og allsgáð og gert hana af fús- um og frjálsum vilja. Lögerfingjar Á lögðu fram vottorð tveggja lækna, sem stunduðu Á á öðrum tíma en þeim, er erfðaskráin var samin. Kom m.a. fram, að Á hefði þá ekki verið hæf til að gera

erfðaskrá af heilsufarsástæðum. Læknir sá er annaðist Á á þeim tíma, er erfðaskráin var samin, vildi ekki gefa vottorð um heilsufar hennar, en gaf þó í skyn, að hún hefði verið andlega heil á þeim tíma. Þótti Á, eftir því sem gögn málsins gáfu vísbendingu um, hafa verið hæf til að skilja gildi erfðaskrárinnar. Kröfu lögerfingjanna um, að lækna ráð gæfi álit sitt á læknisvottorðunum, er fyrir lágu í málinu, var hafnað, þar sem þau tóku ekki mið af ástandi Á á þeim tíma, sem hún undirritaði erfðaskrána. Var erfðaskráin metin gild arfleiðsluheimild.	991
Á gerði erfðaskrá 9. júlí 1983. Af hálfu erfingja var því haldið fram, að með erfðaskrá 14. október 1984 og yfirlýsingu sama dag, svo og með yfirlýsingu frá 12. október 1989, hefði Á tekið aftur erfðaskrá sína frá 9. júlí 1983. Ekki var talið, að í framangreindum skjölum hefðu komið fram ótvíræður vilji Á til afturköllunar erfðaskrárinnar. Aftur á móti hefðu komið fram í skjölunum frá 14. október 1984 ráðagerðir um breytingar á erfðaskránni, sem ekki var unnt að meta gildar, þar sem skjölin uppfylltu ekki reglur erfðalaga um form erfðaskráa. Kröfu erfingja Á um, að skipti á dánarbúi hans færu ekki fram samkvæmt erfðaskrá heldur I. kafla erfðalaga nr. 8/1962, var hafnað.	2182
<i>Evrópska efnahagssvæðið</i>	
Sjá Lögvarðir hagsmunir.	1451
<i>Fangelsi</i>	
Sjá Refsivist.	748
<i>Farbann</i>	
Þ var grunaður um stórfelld brot á skattalögum og 262. gr. almennra hegningarlaga. Með dómi Hæstaréttar skömmu áður hafði verið felldur úr gildi gæsluvarðhaldsúrskurður, þar sem lögregla hefði ekki sýnt fram á, að þörf væri á frekara gæsluvarðhaldi Þ, sem hann hafði þá sett í fjóra daga. Fram var komið, að rannsókn málsins beindist meðal annars að því að varpa ljósi á ráðstöfun Þ á verulegum hluta þess endurgreidda virðisaukaskatts, sem hann var grunaður um að hafa fengið með röngum skýrslum. Var honum gert að sæta farbanni.	1741, 2355
<i>Farmsamningur</i>	
Skipafélagið N hf. flutti laust fiskimjöl fyrir A hf. til R í Póllandi. Jafnframt var í sömu ferð flutt sekkjað fiskimjöl fyrir S til Ungverja-	

lands. Eftir að skipið lagði úr höfn náðust samningar milli A hf., S og R um það, að R myndi einnig yfirtaka kaup á hinu sekkjaða mjóli, þar sem samningar S við kaupendur í Ungverjalandi gengu til baka. N hf. krafði A hf. um aukabiðdagagjald vegna tafa við losun farmsins í Póllandi. Á það var ekki fallist. Litið var á það sem staðreynd í málinu, að A hf. hefði fallið frá tilkalli til aukabiðdagagjalds úr hendi R vegna þeirra samninga, er komust á um kaup á hinum sekkjaða farmi. Hafi A hf. þá einnig ætlast til þess, að ábyrgð hans gagnvart N hf. félli niður. Við þær aðstæður var N hf. rétt að gefa sérstaklega til kynna, þegar séð varð fram á töf á losun, að hann héldi fast við kröfu til aukabiðdagagjalds gagnvart A hf. .

333

Fasteign

B og G gerðu kaupsamning við A hf. um kaup á timbureiningahúsi.

Ágreiningur reis um innihald og efndir samningsins. Sjá Kaupsamningur.

271

Ágreiningur reis um kaupverð fasteignar. Sjá Kaupsamningur.

539

Fjárnám voru gerð í fasteign á byggingarstigi, er ekki hafði verið skráð í fasteignabók þinglýsingarstjóra. Sjá Þinglýsing.

1222, 1226

B og H seldu S og E fasteign. Töldu seljendur kaupendur hafa vanefnt kaupsamning aðila og viðauka við hann. Í upphaflegum kaupsamningi var kveðið á um, að greiðslutilhögun hluta útborgunar skyldi vera í samræmi við samning, sem gerður yrði vegna sölu á eign annars kaupanda, en greiðslum skyldi þó lokið eigi síðar en tiltekinn dag. Með viðauka við kaupsamninginn voru gerðar breytingar á honum, meðal annars varðandi útborgunargreiðslurnar. B og H voru ekki talin hafa lagt mál sitt þannig fyrir dómstóla að unnt væri að sjá, hvernig sú greiðslutilhögun á húsbréfum og peningum, sem raun varð á, hefði verið þeim óhagstæðari en gert var ráð fyrir í kaupsamningi aðila og viðauka við hann. Voru kaupendur sýknaðir af fjárkröfum seljenda.

2941

Fasteignakaup

Mótmæli tekin til greina við nauðungarsölu fasteignar á grundvelli fjárnáms í réttindum að íbúð samkvæmt kaupsamningi. Sjá Nauðungarsala.

1307

Kaupendur fasteignar kröfðust riftunar á kaupsamningi vegna galla á henni. Til vara var krafist skaðabóta eða afsláttar af kaupverði. Húsið var byggt á árinu 1953. Aldur hússins, útlit þess og upplýs-

ingar, sem seljendur létu kaupendum í té um ástand þess, þóttu hafa gefið kaupendum tilefni til rækilegrar skoðunar á húsinu, áður en kaup voru ráðin. Samkvæmt frásögn kaupenda virtist skoðun sú, er fram fór, hafa verið næsta yfirborðsleg. Talið var, að kaupendur hefðu mátt gera sér grein fyrir því, er þau keyptu íbúð í svo gömlu húsi, að verulega kynni að hafa skort á, að fullnægt hefði verið þeim kröfum, sem síðar voru gerðar um einangrun húsa. Hafði ekki verið sýnt fram á, að einangrun íbúðarinnar hefði verið lakari en búast hefði mátt við í jafngömlu húsi. Sú málsástæða, að íbúðin hefði verið óíbúðarhæf vegna kulda, þótti ósönnuð, enda hafði verið búið í henni frá upphafi. Sprungur í útveggjum hússins hefðu ekki getað dulist kaupendum við eðlilega skoðun. Ekki var fallist á riftun kaupanna en kaupendum dæmdur afsláttur af kaupverði fasteignarinnar.

1335

Seld var fasteign í smíðum. Kaupandi greiddi ekki síðustu greiðslu kaupverðs samkvæmt kaupsamningi og gaf eigi heldur út skulda-
bréf fyrir eftirstöðvum kaupverðs. Taldi hann sér heimilt að efna ekki þessar samningsskyldur sínar vegna þess að eigi hefði verið lokið ákveðnum verkþáttum við frágang hússins. Seljendur kröfðust riftunar kaupsamnings vegna vanefnda kaupanda. Því var lýst yfir við flutning málsins fyrir Hæstarétti, að kaupandinn hefði fullgert húsið og selt það. Hafði hann aukið verðmæti þess frá kaupum málsaðila um rúmar sex milljónir króna. Seljendur voru ekki taldir hafa skýrt, á hvern hátt riftun færi fram að svo komnu máli, yrði á kröfu þeirra fallist. Riftunarkröfunni var því vísað frá dómi vegna vanreifunar. Til vara kröfðust seljendur þess, að kaupandi yrði dæmdur til að efna samningsskyldur sínar. Talið var, að kaupanda hefði brostið lagaheimild til að halda greiðslum eftir á eindæmi sitt og var krafan tekin til greina. Kaupandinn gagnáfrýjaði málinu og hafði uppi bótakröfur á hendur seljendum vegna ófullnægjandi frágangs á hinni seldu fasteign. Frágangi hússins þótti ábótavant í ýmsu. Þótti kaupandi eiga rétt á afslætti af kaupverði og var þeirri fjárhæð skuldajafnað upp í kröfu seljenda.

1421

Seljendur fasteignar höfðuðu mál á hendur kaupendum til heimtu fjárhæðar, sem þeir höfðu haldið eftir við greiðslu á kaupverði fasteignar. Kaupendur töldu sér það heimilt vegna galla á íbúðinni, sem þeir kröfðust bóta fyrir. Í kröfugerð þeirra fólust bætur vegna viðgerða á sprungum á útveggjum hússins, kostnaði við viðgerð á svalahurð og svalaglugga og kostnaði við að setja upp einangrun á

bak við miðstöðvarofn. Við vettvangsskoðun dómenda í héraði voru sprungur á útveggjum íbúðarinnar augljósar utanfrá. Kaupendur höfðu áður haft afnot af annarri íbúð í húsinu og sótt húsfundi í þágu eiganda hennar, en á þeim vettvangi höfðu verið umræður um athugun á væntanlegum endurbótum á ytra byrði hússins. Var þeim því gefið tilefni til að athuga gaumgæfilega, áður en kaup voru gerð, hvort leki gæti verið á útveggjum. Í matsgerð voru gallar á hurð og svalaglugga ekki raktir til annars en aldurs og venjulegrar notkunar og töldu matsmenn þá hafa verið augljósa við skoðun. Kaupendur voru ekki taldir hafa sýnt fram á, að frágangur á útvegg á bak við miðstöðvarofn hefði verið andstæður opinberum reglum um húsbyggingar. Kröfum þeirra var hafnað og þeir dæmdir til að greiða seljendum þá fjárhæð, er haldið hafði verið eftir af kaupverði eignarinnar.

1913

Kaupandi fasteignar höfðu mál á hendur seljendum og krafðist bóta eða afsláttar vegna galla, sem hann taldi hafa verið á fasteigninni. Hann hélt því fram, að leki hefði komið fram í kjallara undir íbúðarhúsnæði annars vegar og bílskúr og atvinnuhúsnæði hins vegar, en það mætti rekja til þess, að jarðvatnslagnir hefðu ekki verið neðan við gólfplötu í kjöllum, heldur 70 til 80 cm ofan í jörðu. Lagnirnar hefðu ekki tekið við jarðvatni niður á nægilegt dýpi og hefði þannig vatn og raki náð að komast inn í kjallarann. Kaupandinn átti að geta ráðið af söluýfirliti eignarinnar og teikningum og ýmsu því, sem blasti við, þegar eignin var skoðuð, að húsrými í kjöllum hefði ekki verið samþykkt af byggingaryfirvöldum. Það breytti því þó ekki, að hann mátti reikna með því, að gengið væri frá húsrými í kjöllum í samræmi við opinberar reglur um gerð og búnað fasteigna að því leyti, sem annað var ekki upplýst af hálfu seljanda eða var sýnilegt við skoðun eignarinnar og fyrirbyggjandi teikninga. Gat kaupandi vænst þess, að jarðvatnslagnir nægðu til að vatn og raki kæmust ekki inn um gólf og veggi í kjöllum. Seljandi bar fébótaábyrgð á þessum galla.

1931

Seljendur fasteignar höfðu mál á hendur kaupendum til heimtu loka-greiðslu samkvæmt kaupsamningi um hana. Kaupendur héldu greiðslunni eftir vegna galla, er þeir töldu vera í leiðslum í baðherbergi. Matsgerð vegna gallans lá ekki fyrir fyrr en eftir þetta. Var talið, að kaupendur hefði brostið heimild til að halda eftir greiðslu á eindæmi sitt í bága við ákvæði kaupsamningsins og hefðu þeir heldur ekki losnað undan skyldum sínum með geymslugreiðslu.

Ósannað þótti, að gallar í baðherbergi hefðu verið til staðar við sölu íbúðarinnar. Við afhendingu hennar hafi hins vegar verið komnar fram bólur í vegg við forstofuhurð og hafi öllum aðilum verið kunnugt um það. Þótti ósannað, að seljendur hefðu vitað af þessum skemmdum í málningu fyrr en þeir tæmdu íbúðina skömmu fyrir afhendingu, og að þeim hefði mátt vera ljóst af hverju þær stöfuðu. Fram var komið, að seljendur mótmæltu skaðabótaskyldu gagnvart kaupendum vegna gallanna, þótt þeir hefðu boðið fram afslátt. Kaupendur höfðu ekki á því byggt, að þeir ættu rétt á afslætti úr hendi seljenda. Þeir voru dæmdir til að greiða seljendum umsamdar eftirstöðvar kaupverðs gegn útgáfu af-

2057

Hlutafélag keypti fasteign af fjórum aðilum og hóf ýmsar framkvæmdir við hana. Kaupverð eignarinnar skyldi meðal annars greitt með víxli. Seljendur riftu kaupum á eigninni sökum greiðslufalls á víxl-inum. Hlutafélagið fékk dómkvadda matsmenn til að meta til verðs framkvæmdir félagsins við eignina. Fallist var á ýmsar kröfur félagsins á hendur seljendum byggðar á mati hinna dómkvöddu matsmanna. Hins vegar þótti félagið ekki eiga rétt til greiðslu úr hendi seljenda á matsverði loftljósa og ljósapera, sem seljendur höfðu boðið því að fjarlægja úr húsinu skömmu eftir að matsgerðin lá fyrir.

2203

Banki höfðaði mál á hendur hlutafélagi og krafðist greiðslu vegna rofa á samningi um fasteignakaup. Byggði bankinn á því, að félagið hefði tekið að sér 12. október 1987 að kaupa fasteign í Danmörku í eigu bróður framkvæmdastjóra félagsins, en bankinn átti kröfu á átt-unda veðrétti eignarinnar, sem var í nauðungarsölumeðferð. Frá þeim samningi hefði félagið horfið. Bankinn ritaði félaginu bréf 11. desember 1987, þar sem lýst var áhuga á því, að kaupun færðu fram, og gerð tillaga um á hvern hátt það yrði gert með aðstoð bankans. Voru þau kjör ekki í samræmi við bréf félagsins 12. október. Varð ekki annað séð af bréfi bankans en að tilhöggun kaupanna hafi þá ekki enn verið afráðin. Því bréfi virtist ekki hafa verið svarað. Í bréfi hlutafélagsins 9. febrúar 1988 var svo frá því skýrt, að áhugi á kaupunum væri ekki lengur fyrir hendi. Þótt félagið bæri fyrir sig brostnar forsendur breytti það ekki því, að bankinn hafði ekki sýnt fram á, að tilboð hans frá 11. desember 1987 um aðstoð við kaupun hefði verið samþykkt fyrir þennan tíma eða síðar. Félagið var sýkn- að af kröfu bankans.

2248

Seljandi fasteignar höfðaði mál á hendur kaupendum til heimtu loka-

greiðslu samkvæmt kaupsamningi, en greiðslunni höfðu kaupendur haldið eftir, þar sem þeir töldu galla vera á þaki eignarinnar. Dómkvaddir voru matsmenn til að meta galla á eigninni. Samkvæmt mati þeirra var talið, að annmarki á þakkanti væri einkum útlitsgalli. Lögðu þeir til, að þakkanturinn yrði hækkaður um 4 cm til að ráða bót á því. Ekki var fallist á það með kaupendum, að um leyndan galla væri að ræða, er seljandi bæri ábyrgð á, en þakkanturinn var í samræmi við samþykktar byggingarnefndarteikningar. Jafnframt var fjallað í matsgerð um vandamál, er tengdist því, að útloftun þaks hússins væri ófullnægjandi. Eftir kaupin hafði annar seljenda sjálfur annast framkvæmdir við húsið. Var talið, að rekja mætti frágang á þaki til framkvæmda hans. Kröfur seljanda um heimtu lokagreiðslu voru teknar til greina.

2255

Eftir að kaupendur fasteignar fluttu inn í hana, urðu þeir þess varir, að hluti gólfplötu var tekinn að síga. Kröfðu þeir seljanda um skaðabætur vegna galla. Lagt var til grundvallar, að sig gólfplötunnar yrði rakið til þess, að fylling hafði verið fjarlægð undan hluta hennar, áður en málsaðilar gerðu kaupin um eignina. Annar kaupenda skoðaði eignina tvisvar, áður en kaup voru gerð, og fékk meðal annars lánað vasaljós til að lýsa inn um gat á millivegg í kjallara. Ljóst þótti, að erfitt var að sjá undir gólfplötuna nema á mjög takmörkuðu svæði. Við þær aðstæður var ekki unnt að komast að því, að jarðvegsfylling hafði skriðið undan stórum hluta gólfplötunnar. Ekki var á það fallist, að kaupendur hefðu fyrirgert bótarétti vegna ófullnægjandi skoðunar á eigninni, áður en kaup voru ráðin. Við munnlegan málflutning í Hæstarétti var skýrt, hvernig lögn frá gestasalerni í húsinu var komið fyrir. Þótti ljóst, að við þá aðgerð, er fólst meðal annars í að rjúfa gat á gólfplötu, hefði seljanda verið unnt að komast að því betur en áður, í hvaða ástandi fylling undir gólfplötu var og þar með hve mjög hún hefði skriðið undan á stóru svæði. Talið var, að eftir það hefði honum mátt vera ljóst, að ástand fyllingarinnar hefði verið með þeim hætti, að úrbóta væri þörf. Seljandi var skaðabótaskyldur vegna tjóns kaupenda.

2265

Kaupendur inntu ekki af hendi lokagreiðslu samkvæmt kaupsamningi um fasteign, þar sem þeir töldu seljanda ekki hafa látið fara fram fullnægjandi viðgerð á þaki vegna leka, eins og hann hefði skuldbindið sig til. Niðurstaða dómkvaddra matsmanna var á þá leið, að aðferð sú, er seljandi hugðist viðhafa til þess að lagfæra þaklekann, gæti ekki borið árangur. Hafði seljandi hvorki hnekk matinu né

bent á aðra ódýrari aðferð en matsmenn lögðu til. Var talið, að vanefnd seljanda hefði verið fyrir hendi á afsalsdegi, og bar honum að bæta kaupendum kostnað vegna nauðsynlegra lagfæringa á þaki. Sú fjárhæð var dregin frá greiðslu þeirri, er kaupendur áttu að inna af hendi á afsalsdegi.	2398
Eftir fasteignakaup varð vart vatnsleka inn um gafl hússins. Við athugun kom í ljós, að húsið var hlaðið úr vikursteini en ekki steinsteyp, svo sem kaupandi taldi. Krafðist hann skaðabóta vegna leyndra galla. Í niðurstöðum dómkvaddra matsmanna kom fram, að orsök lekans væri sú, að múrhúðun væri þar ónýtt og lek. Mun hættara væri, að vatn gengi í gegnum hlaðna vegg en steinsteypa. Rík ástæða var talin til þess, að seljendur hefðu gefið kaupanda fullnægjandi upplýsingar fyrir kaupin um byggingarefni hússins, svo að unnt hefði verið að meta á réttum forsendum líkur fyrir varanleika viðgerða seljenda vegna leka. Seljendur voru ekki taldir hafa rækt skyldur sínar við fasteignakaupin. Var fallist á með kaupanda, að eignin hefði ekki haft þá eiginleika, sem hann mátti ætla, að hún hefði. Bótaskylda seljenda var talin vera fyrir hendi, sbr. 2. mgr. 42. gr. laga nr. 39/1922 með lögjöfnun. Seljendur voru dæmdir til greiðslu skaðabóta.	2700

Fasteignamat

Í lýsingu fasteignasölu sagði, að nýtt þak hefði verið á húsi einu. Miða varð við, að sú lýsing hafi verið gerð til að uppfylla skilyrði 2. tl. 1. mgr. 10. gr. laga nr. 34/1986 um fasteigna- og skipasölu. Sjá Galli.	387
---	-----

Fasteignasala

Deila um gjalddaga sölulauna vegna sölu á fasteign. Sjá Skuldamál.	150
Fasteign var seld fyrir milligöngu fasteignasölu. Kaupendur buðu fasteign sína upp í sem greiðslu kaupverðs. Starfsmenn fasteignasölnnar önnuðust öflun upplýsinga um fasteignirnar og frágang skjala við söluna. Fasteignasalan krafði kaupendur um sölubóknun vegna sölu á eign þeirra. Neituðu þeir að inna þá greiðslu af hendi, þar sem eignin hefði ekki verið í umboðssölu hjá fasteignasölunni. Ekki var talið, að tilboð þeirra um makaskipti hefði án frekari viðræðu falið í sér söluumboð til fasteignasölnnar, sem ekki gætti ákvæða 9. gr. laga nr. 34/1986 um öflun söluumboðs fyrir eignina. Gagnstæð venja í fasteignaviðskiptum, sem þótti ósönnuð, var ekki talin ráða úrslitum eftir setningu þessara laga. Fasteignasölunni bar	

sanngjörn þóknun fyrir skjalagerð og aðstoð við að koma á samningi, sbr. 1. mgr. 14. gr. laga nr. 34/1986.	1591
Sjá Kaupsamningur.	2527

Félagsdómur

Sjá Frávísun frá Félagsdómi.	17
-----------------------------------	----

Félagsgjöld

M. samtök fyrirtækja í málm- og skipaðnaði, höfðuð mál á hendur V hf. og kröfðu um félagsgjöld fyrir árin 1989 og 1990. Fullyrðingar hlutafélagsins um munnlega úrsögn úr samtökunum gengu gegn skýrum ákvæðum laga þeirra um það, hvern hátt skyldi hafa á við úrsögn. Félaginu tókst ekki að hnekkja því, að miða bæri úrsögn við lok árs 1990. Voru kröfur M teknar til greina.	2712
---	------

Félagsslit

Sjá Sameignarfélög.	1937
--------------------------	------

Fésekt

Ó dæmd fésekt að fjárhæð 1.000.000 krónur jafnframt fangelsisvist í fimm mánuði skilorðsbundið til þriggja ára fyrir brot á lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda og bókhaldslögum. Sjá Staðgreiðsla opinberra gjalda.	1022
A dæmd fésekt að fjárhæð 3.000.000 krónur auk refsivistar fyrir brot á lögum um tekjuskatt og eignarskatt. Sjá Skattsvik.	1404

Fésekt felld niður

Ekki þóttu vera fyrir hendi lagaskilyrði til að dæma ákærða til greiðslu fésektar jafnframt refsivist vegna áfengislagabrots. Sjá Áfengislagabrot, Áfengislög.	1043, 1047, 1242
---	------------------

Fiskeldi

Sjá Skaðabætur.	2344
----------------------	------

Fiskveiðibrot

M var sakfelldur fyrir fiskveiðibrot með því að hafa verið að dragnótaveiðum á svæði, þar sem allar togveiðar og dragnótaveiðar höfðu verið bannaðar. Háttsemi hans var talin varða við 6. gr. laga nr. 81/1976 um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Refsing 300.000 króna	
---	--

sekt til Landhelgisgíðs Íslands. Afli og veiðarfæri gerð upptæk. Sjá Ákæra.	2781
--	------

Fjárdráttur

Þ var sakfelldur fyrir fjárdrátt með því að hafa haldið eftir af launum starfsmanna tveggja fyrirtækja skyldusparnaðarfé en eigi staðið skil á því til veðdeildar Landsbanka Íslands, heldur dregið fyrirtækjunum féð og notað til reksturs þeirra. Refsing þriggja mánaða fangelsi skilorðsbundið til tveggja ára.	381
Þ var sakfelldur fyrir fjárdrátt og brot í opinberu starfi með því að hafa sem afgreiðslumaður og aðstoðarútsölustjóri dregið sér fé úr sjóði vínbúðar Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins frá miðju ári 1986 fram á mitt ár 1991. Lagt var til grundvallar, að Þ hefði dregið sér fé sem svaraði andvirði þeirra birgða, sem á vantaði við talningu, enda ekkert fram komið í málinu, er gaf tilefni til að rengja niðurstöður þeirra. Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins gerði kröfu um skaðabætur úr hendi Þ að fjárhæð 23.251.530 krónur og var Þ dæmdur til greiðslu þeirrar fjárhæðar auk vaxta. Refsing Þ fangelsi í tvö ár. Sératkvæði.	1130

Fjármál hjóna

Sjá Séreign.	526
Hjón óskuðu eftir leyfi til skilnaðar að borði og sæng. Ágreiningur var milli þeirra um fjárslit, þar sem maðurinn taldi bera að beita 104. gr. hjúskaparlaga nr. 31/1993 um þau, en konan taldi þau eiga að ráðast af ákvæðum 103. gr. sömu laga. Bar konan ágreining aðila undir dómstóla. Málið þótti ekki hafa verið lagt fyrir með þeim hætti, að skilyrðum 2. mgr. 125. gr. laga nr. 20/1991 um skipti á dánarbúum o.fl. væri fullnægt. Að auki var sá meginannmarki á málinu, að konan hafði ekki gert nægilega grein fyrir því, hvort annar aðilanna eða þeir báðir ættu eignir umfram skuldir, sem gætu komið til skipta á milli þeirra við fjárslit. Brast því skilyrði til að fella dóm á ágreininginn, sbr. 1. mgr. 25. gr. laga nr. 91/1991. Var málinu vísað frá héraðsdómi. Sjá Gjafsókn.	2474

Fjárnám

Fjárnám voru gerð í fasteign á byggingarstigi, er ekki hafði verið skráð í fasteignabók þinglýsingarstjóra. Sjá Þinglýsing.	1222, 1226
Að kröfu Gjaldheimtunnar í Reykjavík var gert fjárnám hjá D hf. fyrir	

opinberum gjöldum samkvæmt álagningarseðli í júlí 1992, er á voru lögð vegna tekjuársins 1991. Bú félagsins var úrskurðað gjaldþrota 20. nóvember 1991 og kröfulýsingarfrestur rann út 6. febrúar 1992. Nauðasamningur var staðfestur með dómsúrskurði 26. maí 1992. Af hálfu félagsins var því haldið fram, að krafa Gjaldheimtunnar væri niður fallin vegna vanrækslu eða tómletis, þar sem kröfu hefði ekki verið lýst í þrotabúið fyrir lok kröfulýsingarfrests. Álagning var talin hafa farið fram eftir þeim reglum, sem um væri mælt í lögum um tekjustofna sveitarfélaga, lögum um kirkjugarða og lögum um tekjuskatt og eignarskatt. Hefðu hin álögðu gjöld myndast á árinu 1991 en ekki orðið gjaldkræf fyrr en eftir að þau voru lögð á eða í ágúst 1992. Hefði því hvorki verið unnt að lýsa þeim í þrotabú félagsins né koma þeim að við nauðasamninginn. Þá varð ekki séð, að á þessum tíma hefðu legið fyrir þau gögn, sem voru grundvöllur álagningar aðstöðugjalda. Kröfum hlutafélagsins var hafnað og fjárnám sýslumanns staðfest.	1300
Mótmæli tekin til greina við nauðungarsölu fasteignar á grundvelli fjárnáms í réttindum að íbúð samkvæmt kaupsamningi. Sjá Nauðungarsala.	1307
Að kröfu G var gert fjárnám hjá M hf. fyrir álögðu gjaldi vegna ólög-mæts sjávarafla. Af hálfu hlutafélagsins var því haldið fram, að kröfunni hefði verið beint að röngum aðila, auk þess sem hún væri samningskrafa og félli því undir nauðasamning félagsins, er staðfestur var 9. september 1993. Gögn málsins þóttu benda til þess, að hlutafélagið hefði gert út þann bát, er aflaði umfram heimildir, og hefði félagið mátt gera ráð fyrir því, að litið yrði á það sem útgerðaraðila bátsins. Fiskistofu var því rétt að beina álagningu gjaldsins að félaginu. Samkvæmt 2. mgr. 10. gr. laga nr. 37/1992 fellur gjaldið í gjalddaga við álagningu þess. Samkvæmt 1. tl. 1. mgr. 28. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. hefur nauðasamningur ekki áhrif á kröfu, sem orðið hefur til á hendur skuldara, eftir að úrskurður um heimild til að leita nauðasamninga var kveðinn upp. Hið sérstaka gjald var lagt á 25. júní 1993 en heimild félagsins til nauðasamninga fékkst með úrskurði 19. maí sama ár. Krafan var því ekki samningskrafa og var fjárnámið staðfest.	1683
Sjá Skaðabótamál.	2071

Fjárskipti

Eiginleg sambúð L og G var talin hafa hafist, er þau fluttu í tiltekna íbúð. Ljóst þótti þó, að fjárhagsleg samstaða hefði myndast með

þeim fyrir þann tíma. Konan var ekki talin hafa öðlast eignarhlutdeild í örorkubótum mannsins, er hann hélt nægilega sérgreindum í verðbréfum og á bankabók, né í Mercedes Benz bifreið hans. Á hinn bóginn þótti konan hafa öðlast eignarhlutdeild í annarri bifreið og íbúð, er keypt var á sambúðartíma. Eignarhluti konunnar var talinn vera 10 % en eignarhluti mannsins 90 %.	413
--	-----

Fjársvik

G var sakfelldur fyrir fjársvik með því að hafa á tveimur stöðum tekið á leigu myndbandstæki og spólur í þeim tilgangi að draga sér munina og selja, sem hann gerði með aðstoð kunningja síns, og afla sér þannig fjár. Refsing G þótti hæfilega ákveðin fangelsi í sex mánuði og var við ákvörðun hennar höfð hliðsjón af 72., 77. og 255. gr. almenndra hegningarlaga.	498
Sjá Refsiákvörðun.	934
Sjá Umboðssvik.	1157
M var sakfelldur fyrir tilraun til vátryggingarsvika og Ö fyrir hlutdeild í broti M, en Ö fór fyrir M að kvöldi dags inn í verslun hans og fjarlægði þaðan ýmis rafmagnstæki að verðmæti 839.000 krónur og kom þeim í geymslu. Að morgni næsta dags tilkynnti M lögreglu og tryggingafélagi sínu um þjófnað úr versluninni. Lögregla fann hluta af varningnum í bifreið, sem brotamennirnir voru í. Ö var jafnframt sakfelldur fyrir þjófnað á tveimur myndsendum, ljósritunarvél og rafsúðuvél á öðrum stöðum. Refsing M sex mánaða fangelsi, en fullnustu þriggja mánaða var frestað skilorðsbundið til þriggja ára. Refsing Ö, sem var hegningarauki við sjö mánaða fangelsisdóm, var átta mánaða fangelsi. Hafði þá verið tekinn upp fjögurra mánaða skilorðsbundinn hluti sjö mánaða dómsins.	2487
Sjá Skjalafals	2777

Flugslys

B var ákærður fyrir að hafa eigi viðhaft næga aðgæslu við stjórn flugvélar við aðflug og lendingu með aðstoðarflugmann og 18 farþega innanborðs með því að hefja undirbúning og aðflug að flugvelli, enda þótt þá hefði eigi verið nægilegt skyggni vegna myrkurs og regns, með þeim afleiðingum, að B lenti flugvélinni utan flugbrautar, þar sem hún rann um 240 metra vegalengd um öryggissvæði út í mýrlendi og stakkt þar á nefið. Í dómi Hæstaréttar sagði, að með því að halda áfram aðflugi til landingar, þótt B hefði ekki greint flug-

brautina framundan, hefði hann tekið mikla áhættu að ástæðulausu. Með því hefði hann sýnt gáleysi og eigi viðhaft næga aðgæslu við stjórn flugvélarinnar. Hefði hann lagt flugvélina og alla, sem í henni voru, í hættu. Varðaði brot hans m.a. við 2. mgr., sbr. 1. mgr., 168. gr. almennra hegningarlaga. Refsing varðhald í þrjá mánuði skilorðsbundið til tveggja ára. Ekki var tekin til greina krafa ákærvalds um, að B yrði sviptur réttindum til að starfa í loftfari. Sératkvæði.

959

Flýtimeðferð

Mál hlutafélags gegn landbúnaðarráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs vegna synjunar á tollafgreiðslu á soðinni svínaskinku og soðnum hamborgarhrygg sætti flýtimeðferð í Hæstarétti samkvæmt 5. mgr. 124. gr. laga nr. 91/1991.

79

Forgangskrafa

K tók verslunarhúsnæði á leigu af hlutafélagi en varð síðar gjaldþrota. Talið var, að ekki hefði verið sýnt fram á, að búið hefði eigi þegar eftir töku þess til gjaldþrotaskipta getað gefið yfirlýsingu um, hvort nýtt yrði réttar samkvæmt 1. mgr. 43. gr. laga nr. 6/1978. Hefði þrotabúið í reynd nýtt sér rétt samkvæmt leigusamningnum eftir töku þess til gjaldþrotaskipta. Átti félagið því samkvæmt 49. gr. laga nr. 6/1978 rétt á að fá greidda leigu fyrir húsnæðið sem forgangskröfu samkvæmt 3. tl. 82. gr. laga nr. 3/1878, sbr. 2. gr. laga nr. 32/1974, þar til yfirlýsingin var gefin.

221

Framfærslueyrir

V gerði kröfu til þess, að úr gildi yrði felldur úrskurður dómsmálaráðuneytisins um breytingu á samkomulagi um fjárhæð meðlagsgreiðslna, þar sem honum var gert að greiða fyrirverandi eiginkonu sinni H tvöfalt meðlag með hvorri dætra þeirra. Við þennan úrskurð var á því byggt, að V hefði ekki staðið við munnlegt loforð um þátttöku í kostnaði við dagvistun barnanna. Með hliðsjón af þessu og þar sem talið var andstætt þörfum barnanna að binda framfærslueyri frá V við einfalt meðlag voru H og dómsmálaráðherra sýknuð af kröfum V. Sératkvæði.

P og M gerðu með sér skilnaðarsamning, þar sem kveðið var á um forsjá barna þeirra og meðlagsgreiðslur. P krafði M síðar um endurgreiðslu ofgreidds meðlags. Héraðsdómari vísaði málinu frá dómi,

343

þar sem undir sýslumann ætti að breyta samningi aðila um með-
lagsgreiðslur, sbr. 1. mgr. 18. gr. barnalaga nr. 20/1992. Af saman-
burðarskýringu á eldri og yngri barnalögum var talið leiða, að ekki
væri raunhæft úrræði að vísa P til sýslumanns með kröfur sínar.
Hinn kærði frávisunarúrskurður var því felldur úr gildi og lagt fyrir
héraðsdómara að ljúka efnisdómi á málið.

1532

Framsal kröfuréttinda

Hinn 25. júní 1993 gaf P hf. út yfirlýsingu, þar sem félagið ávísaði VÍ hf.
fjárhæð þeirri, er P hf. yrði hugsanlega úthlutað vegna nauðungar-
sölu á fasteign. 3. nóvember 1993 var af hálfu VS gert fjárnám hjá P
hf. í kröfu félagsins til úthlutunar af uppboðsandvirði fasteignar-
innar. Fjárnámssgerðin var endurupptekin 16. desember sama ár að
kröfu VS og fjárnám gert í greiðslu samkvæmt kröfu, sem fjárnám
hafði verið gert í 3. nóvember. Af hálfu P hf. og VÍ hf. var fjárnám-
inu mótmælt og því haldið fram, að umrædd krafa hefði verið
framseld, áður en fjárnámið hefði verið gert. Mótmæli P hf. og VÍ
hf. voru ekki tekin til greina og krafðist VÍ hf. úrlausnar dómstóla
um fjárnámssgerð sýslumanns. Litið var svo á, að í ávísun P hf. 25.
júní hefði falist áskorun til væntanlegs greiðanda um að greiða VÍ
hf. þá fjárhæð, sem félaginu kynni að verða úthlutað af uppboðs-
andvirði fasteignarinnar. Áskorunin hefði ekki falið í sér framsal
kröfuréttinda og hefði P hf. því verið eigandi kröfunnar, þegar
fjárnámið fór fram 3. nóvember. Gekk aðfararveð VS samkvæmt
fjárnáminu 3. nóvember, sem endurupptekið var 16. desember,
framar rétti VÍ hf. samkvæmt ávísuninni. Breytti engu í því sam-
bandi tilkynning P hf. til sýslumanns 11. nóvember þess efnis, að
umrædd greiðsla hefði verið framseld. Var því hafnað kröfu VÍ hf.
um, að ógilt yrði fjárnám VS í greiðslu af uppboðsandvirði fast-
eignarinnar.

861

Frávisun

A. Einkamál

1. Frá Héraðsdómi

Hrepparnir Bólstaðarhlíðarhreppur, Seyluhreppur og Lýtingsstaða-
hreppur höfðuðu mál með eignardómsstefnu og kröfðust fulls og
óskoraðs eignarréttar að afréttarlandinu Eyvindarstaðaheidi í Ból-
staðarhlíðarhreppi í Austur-Húnavatnssýslu. Í kröfugerð vísuðu
þeir til kaupsamnings og þinglesins landamerkjabréfs fyrir Eyvind-

arstaðaheidi. Að auki vísuðu hrepparnir um rétt sinn til kaupsamnings að hluta úr jörðinni S. Þar sem sóknaraðilar vísuðu til skilríkja fyrir eignarréttindum að heiðarlandinu, brast skilyrði til að höfða málið sem eignardómsmál samkvæmt 122. gr. laga nr. 91/1991. Var málinu vísað frá héraðsdómi.	36
Hrepparnir Svínavatnshreppur og Torfalækjarhreppur höfðuðu mál með eignardómsstefnu og kröfðust fulls og óskoraðs eignarréttar að af-réttarlandinu Auðkúluheidi í Svínavatnshreppi í Austur-Húna-vatnssýslu. Í kröfugerð vísuðu þeir til þinglesins afsals og landa-merkjabréfs. Að auki vísuðu hrepparnir um rétt sinn til afsala að hluta úr fimm jörðum. Þar sem sóknaraðilar vísuðu til skilríkja fyrir eignarréttindum að heiðarlandinu, brast skilyrði til að höfða málið sem eignardómsmál samkvæmt 122. gr. laga nr. 91/1991. Var málinu vísað frá héraðsdómi.	39
Hreppsnefnd Austur-E og M, V og S, eigendur jarðarinnar H I og II, kröfðust þess, að ógiltur yrði með dómi úrskurður félagsmálaráðuneytisins, þar sem ferðafélaginu Ú var veitt leyfi til að endurbyggja skála sinn á Fimmvörðuhálsi á grundvelli 3. mgr. 1. gr. byggingar-laga nr. 54/1978, sbr. 3. gr. sömu laga. Þá var þess krafist, að ferða-félagið Ú yrði dæmt til að flytja umræddan skála af hálsinum. Óljóst þótti, hvort skálinn væri innan landamerkja jarðarinnar H I og II. Einnig var uppi ágreiningur um staðarmörk sveitarfélaga og mörk milli heimalanda, afrétta og hálendis. Talið var, að viður-kenning á dómkröfum fæli í sér, að kveðið yrði á um framangreind álítaefni að hluta til, án þess að málssókninni hefði í upphafi verið markaður sá farvegur og án þess að þeim, sem hugsanlega hefðu hagsmuni að gæta, hefði verið gefinn kostur á að gæta réttar síns. Var því staðfestur sá úrskurður héraðsdóms að vísa málinu frá dómi.	117
Yfirlýsing um, að leitað yrði úrlausnar dómstóla, kom of seint fram. Áskilnaður um það nægði ekki. Sjá Úthlutun uppboðsandvirðis. ..	625
Ágreiningsmáli vegna nauðungarsölu vísað frá héraðsdómi. Sjá Nauð-ungarsala.	976
Mál var talið svo vanreifað, bæði af hálfu stefnanda og meðalgöngu-stefnanda í héraði, að eigi hefði mátt leggja dóm á efni þess. Sjá Ómerking.	1012
Eigandi jarðarinnar L í N-Í sýslu höfðaði dómsmál á hendur eigendum jarðanna F og S í A-B sýslu til að fá staðfest með dómi landamerki jarðanna, þar sem þær lágu saman við Borgarvötn á Kollafjarðar-	

heiði. Eigendur jarðanna F og S tóku til varna og var ágreiningur um landamerkin. Við það var miðað, að ágreiningur væri um landamerki jarðanna á því svæði öllu, þar sem jarðirnar lágu saman á Kollafjarðarheiði. Með hliðsjón af meginreglum landamerkjalaga bar að leysa úr ágreiningi til hlítar, en við ákvörðun þeirrar merkjalínu þótti meðal annars skorta heildaruppdrátt af þrætusvæðinu, þar sem aðilar hefðu markað kröfulínur til sóknar og varnar. Ekki varð ráðin bót á þeim annmarka undir rekstri málsins, sbr. 95. gr. 1. nr. 91/1991. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdómara um frávisun málsins vegna annmarka á málsmeðferðinni. Ekki var fallist á það með eigendum jarðanna S og F, að þar sem sýslumörk væru á þrætusvæðinu og um leið mörk stjórnsýsluumdæma, hefði átt að gefa fyrrsvarsmönnum viðkomandi lögaðila kost á að koma sjónarmiðum sínum á framfæri. Hefðu aðilar eingöngu deilt um landamerki jarða en mörk sveitarfélaga væru ekki til skoðunar í málinu.

987

Nauðungarsölumáli vísað frá héraðsdómi, þar sem gerðarþoli hafði ekki aflað samþykkis gerðarbeiðanda fyrir málskoti, sbr. 4. mgr. 22. gr. nauðungarsölulaga. Sjá Nauðungarsala.

1017

Sjá Lögvarðir hagsmunir.

1451

Á fundi í byggingarhópnum H var samþykkt tillaga um brottrekstur E hf. úr hópnum vegna vanskila á umsömdu framlagi til byggingarkostnaðar. E hf. höfðaði mál á hendur H og krafðist aðallega ógildingar á eignaskiptasamningi um fasteignina S 1 í Reykjavík. Af hálfu E hf. hafði verið látið við það sitja að mótmæla brottrekstrinum sem ólögmætum, en skuld félagsins við H virtist ekki hafa verið vefengd. Réttarstaða E hf. gagnvart byggingarhópnum og framgangur krafna félagsins voru talin hljóta að hafa ráðið af úrlausn þess ágreiningsefnis. Það var því talið óhjákvæmilegt, að E hf. hefði fyrst og fremst látið á það reyna í málinu og hagað kröfugerð sinni í samræmi við það. Seinni aðalkrafa E hf. var um viðurkenningu á hlutdeild í eignarrétti að tilteknum hlutum fasteignarinnar S 1. Engin grein hafði verið gerð fyrir því, hvað lægi til grundvallar þeirri skiptingu eignarinnar, sem krafan byggðist á. Þá skorti á, að grein hefði verið gerð fyrir því, hvernig haga ætti skuldaskilum við gagnaðila málsins. Varakröfur E hf. í héraði þóttu meira og minna vanreifaðar og málartilbúnaði félagsins einnig að ýmsu öðru leyti áfátt. Var málinu vísað frá héraðsdómi. Sjá Aðfinnslur, Stefna.

1553

I slasaðist við vinnu. Höfðaði hún mál á hendur vinnuveitanda sínum og

fékk dæmdar skaðabætur á grundvelli 20 % varanlegrar örorku. Í taldi líðan sína hafa farið versnandi eftir það og hefði hún orðið óvinnufær með öllu. Höfðaði hún á ný mál fyrir héraðsdómi og krafðist frekari skaðabóta. Í dómi Hæstaréttar sagði, að I hefði kosið að leggja mál sitt fyrir dómstóla með ákvæðnum hætti rúmu ári eftir slysdag og hefði hún byggt á hefðbundnum gögnum um örorku og verðmæti tapaðra vinnutekna og lífeyrisréttinda. Úrlausn héraðsdóms hefði orðið í samræmi við áratugalanga dómvenju og hefði henni ekki verið áfrýjað. I gæti ekki byggt kröfugerð sína nú vegna sama tjónsatviks á nýrri málsástæðu um óvinnufærni, enda hefði grundvöllur fyrra örorkumats, er málsúrslit hefðu ráðist af, ekki raskast I í óhag, að því er séð varð. Var málinu vísað frá héraðsdómi. Sératkvæði.

1559

Rannsóknarlögreglu ríkisins var sent til framhaldsrannsóknar mál, er varðaði meint brot gegn lögum um dýravernd nr. 15/1994 og lögum um dýralækna nr. 77/1981. Rannsóknin beindist að slysi, er hestur varð fyrir á landsmóti hestamanna. Eigendur hestsins kröfðust úrskurðar héraðsdómara um ógildingu eða ólögmæti rannsóknar, sem fram fór hjá héraðsdýralækni og Rannsóknarlögreglu ríkisins á fótbroti gæðingsins, sbr. 75. gr. laga nr. 19/1991. Á var talið skorta, að þeir hefðu gert nákvæma grein fyrir því, hvaða aðgerðir rannsóknarlögreglu þeir vildu bera undir dómstóla og þá hver ágreiningur væri uppi um lögmæti þeirra. Þá þóttu ekki efni til að úrskurða um það á grundvelli 75. gr., hvað byggja mætti á þeim gögnum, er lögreglu bárust frá héraðsdýralækni. Kröfum eigenda hestsins var vísað frá héraðsdómi.

1577

J hf. gerði kröfu til þess fyrir héraðsdómi, að JK yrði dæmdur til að greiða félaginu skaðabætur. Héraðsdómari vísaði málinu frá dómi án kröfu, þar sem kröfugerð og málsástæður félagsins væru óljósar og vanreifaðar. Í kærnu til Hæstaréttar byggði félagið á því, að héraðsdómari hefði ekki gætt réttra aðferða við frávísun málsins, þar sem honum hefði borið að fara fyrst að ákvæðum 104. gr., sbr. og 1. mgr. 100. gr. laga nr. 91/1991, og gefa aðilum kost á að tjá sig sérstaklega um það, hvort slíkir gallar væru á málinu, að frávísun varðaði. Einnig var því haldið fram af hálfu J hf., að ekki hefðu verið efnislegar forsendur fyrir frávísun málsins, þar sem kröfugerð félagsins og málsástæður fullnægðu réttarfarskröfum. Loks væri rétt að fara með kröfu félagsins eftir reglum nýrri laga um nauðungarsölu nr. 90/1991 en ekki eldri laga. Ekki þóttu efni til að

hnekkja mati héraðsdómara, enda var málatilbúnaður J hf. byggður á ákvæðum laga nr. 90/1991, sem ekki voru talin eiga við, sbr. 6. mgr. 96. gr. laganna. Þá var talið heimilt samkvæmt 100. gr. laga nr. 91/1991 að vísa máli frá dómi án kröfu eftir dómtöku þess, þótt málflutningi hefði ekki verið beint að því atriði, teldi dómari að ekki yrði bætt úr annmarka á máli með þeim hætti, sem mælt er fyrir um í 104. gr. laganna. Frávísun héraðsdómara var staðfest. 1586

G og I keyptu fasteign af J og M. Við undirritun kaupsamnings var undirritaður viðauki, þar sem tilgreindir voru gallar á fasteigninni, er seljendur tóku að sér að greiða viðgerð á. G og I seldu eignina og við þá afsalsgerð höfðu þau uppi kröfur á hendur J og M vegna leka, sem hefði komið fram, eftir að hinir nýju eigendur tóku við eigninni. G og I kröfðu J og M um skaðabætur vegna lekans á grundvelli álitsgerða, er byggðar voru á áætlunum. Voru þær ýmist gerðar vegna kostnaðar af viðgerðum af völdum lekans eða byggðar á skoðun á mun víðtækari göllum. Þá var ekki gerður greinarmunur í stefnu fjárhæð á kostnaði vegna viðgerðar á göllum samkvæmt mismunandi ákvæðum viðaukakaupsamnings. Málatilbúnaði G og I þótti svo ábótavant, að ekki yrði lagður efnisdómur á málið. Var málinu vísað frá héraðsdómi ex officio. Í kærui til Hæstaréttar byggðu G og I meðal annars á því, að héraðsdómari hefði ekki gefið aðilum kost á að tjá sig um frávísunarpátt málsins, áður en hann tók hann til dóms. Héraðsdómara var talið heimilt samkvæmt 100. gr. laga nr. 91/1991 að vísa málinu frá án kröfu eftir dómtöku þess, þótt ekki hefði verið fjallað um það atriði í málflutningi, þar sem hann taldi eigi unnt að bæta úr ágöllum málsins með þeim hætti, sem mælt er fyrir um í 104. gr. laganna. 1698

Sjá Lífeyrisréttur. 1947

Sjá Kyrretning. 2374

Sjá Fjárslit milli hjóna. 2474

E seldi M hf. bát. Samkvæmt samningnum skyldi kaupandi yfirtaka veðskuldir og greiða E eftirstöðvar kaupverðs. Svo var um samið munnlega milli aðila, að útborgað söluverð bátsins skyldi renna til greiðslu á fjárkröfum V hf. á hendur E. Bú E var tekið til gjaldþrotaskipta og á skiptafundi var J veitt heimild til að höfða mál á hendur M hf., en hann taldi hið munnlega samkomulag aðila ekki hafa verið efnt af hálfu M hf. Í málinu naut takmarkaðra heildstæðra gagna um bókhaldsfærslur E og V hf. Að engu marki var þar að finna bókhaldsgögn frá M hf. Talið var, að gögnum málsins

og upplýsingum um álitaefni þess hefði verið svo áfátt, að dómur varð ekki á það lagður. Ómerkning og frávísun frá héraðsdómi.	2909
---	------

2. Frá héraðsdómi að hluta

Í nauðungarsölumáli samkvæmt XIV. kafla laga nr. 90/1991 var kröfu um, að sýslumanni yrði gert að boða aðila málsins til fundar, vísað frá héraðsdómi. Sjá Nauðungarsala.	1088
Málatilbúnaður á hendur öðrum tveggja ákærðu vegna brots á áfengislögum þótti haldinn slíkum annmörkum, að eigi varð hjá því komist að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og málsmeðferð í héraði, að því er hann varðaði, og vísa ákæru gegn honum frá héraðsdómi. Sjá Áfengislög.	1249
Pegar einkamál var höfðað gegn Þ, var hún látin og laut dánarbúið forræði skiptaráðanda. Mátti ekki eftir þágildandi réttarforsreglum höfða einkamálið á hendur dánarbúinu, sbr. 33. gr. laga nr. 3/1878 um skipti á dánarbúum o.fl. Kröfum á hendur dánarbúinu var vísað frá héraðsdómi. Sjá Lax- og silungsveiði.	1949
Sjá Vextir.	2030
Sjá Skaðabætur.	2555

3. Frá Hæstarétti

Sjá Aðild.	1
Úrskurður héraðsdómara um gagnaöflun samkvæmt 104. gr. laga nr. 91/1991 og frestun málsins ex officio vegna hennar sætti ekki kæru til Hæstaréttar samkvæmt XXIV. kafla laga nr. 91/1991. Var kærumáliinu því sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti.	228
Í hf. höfðaði víxilmál á hendur A, IB, S og I samkvæmt XVII. kafla laga nr. 91/1991. Af hálfu A og IB var skorað á forsvarsmenn Í hf. að gefa skýrslu um málsatvik. Varð kröfugerð þeirra ekki skilin öðru vísi en svo, að forsvarsmenn Í hf. yrðu kallaðir fyrir dóm þrátt fyrir neitun. Ekki voru talin lagaskilyrði til að kveða upp úrskurð um það, enda samrýmdist það ekki forræði aðila á sakarefni, að hann væri skyldaður til skýrslugjafar fyrir dómi samkvæmt 48. gr., sbr. 2. mgr. 50. gr., laga nr. 91/1991. Þeim ágreiningi varð ekki skotið til Hæstaréttar. Brast því heimild til kæru málsins.	319
Fulltrúi sýslumanns endurupptók lögbannsgerð hálfum mánuði eftir uppkvaðningu áfrýjaðs dóms í staðfestingarmáli, og var það gert að beiðni lögmanns stefnda, sem krafðist þess, að skilað yrði trygging-	

arfé, sem afhent hafði verið sýslumanni vegna lögbannsins. Því var mótmælt af hálfu áfrýjanda. Þrátt fyrir það varð fulltrúi sýslumanns við kröfu lögmanns stefnda. Málskot til Hæstaréttar á því ágreiningsefni, sem ekki sætti úrlausn héraðsdóms, átti sér enga lagastoð og var kröfu áfrýjanda, er að þessu laut, vísað ex officio frá Hæstarétti.	590
Samkvæmt kærðum úrskurði héraðsdóms var heimilað fjárnám hjá B hf. fyrir kröfu V að fjárhæð 65.911 krónur auk vaxta og kostnaðar. Voru ekki uppfyllt lagaskilyrði um áfrýjunarfjárhæð, sem þóttu eiga við um málskotið. Var málinu því vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti. Sjá Áfrýjunarfjárhæð.	1101
Kæruheimild þótti skorta fyrir kæru úrskurðar héraðsdómara um þýðingu framlagðra dómskjala. Sératkvæði. Sjá Kæruheimild.	1386
Kæru á úrskurði héraðsdóms vegna aðfarargerðar samkvæmt 75. gr. barnalaga vísað frá Hæstarétti. Sjá Börn.	1389
Sjá Útburðargerð.	1581
Frávísun frá Hæstarétti, þar sem kæruheimild skorti í ágreiningsmáli samkvæmt XIV. kafla laga nr. 90/1991. Sjá Nauðungarsala.	1776
Sjá Útburðargerð.	1779
Sjá Endurupptaka.	1924
Sjá Kæruheimild.	2368, 2372
Sjá Kærufrestur.	2421, 2479
Borið var undir héraðsdóm gildi aðfarar hjá R. Héraðsdómur taldi skilyrðum 2. mgr. 5. gr. laga nr. 61/1942 um málflytjendur ekki fullnægt til að B væri heimilt að annast málflytningsstörf fyrir R, þar sem þau væru ekki í hjúskap. Sá úrskurður var kærður til Hæstaréttar. Kæruheimild var ekki talin vera fyrir hendi og var málinu vísað frá Hæstarétti.	2732
4. Frá Hæstarétti að hluta	
Í nauðungarsölumáli féll sóknaraðili fyrir héraðsdómi frá kröfu um úrskurð um frestun á umráðum uppboðskaupanda yfir seldri eign. Kröfu hans um sama efni var því vísað frá Hæstarétti. Sjá Nauðungarsala.	1088
5. Frá Félagsdómi	
Óumdeilt var, að H og S hf. áttu ekki aðild að kjarasamningi, er Alþýðusamband Íslands f.h. R taldi félagið hafa brotið gegn. Málsefn-	

ið varð eigi borið undir Félagsdóm á grundvelli 7. gr. laga nr. 80/1938, sbr. 44. gr. laganna.

17

B. Opinber mál

Frávísun felld úr gildi

Sjá Aðfararheimild. 1455

L höfðaði mál á hendur P og krafðist þess, að lögbann yrði staðfest við því, að P flytti inn, dreifði eða seldi gallabuxur eða annan fatnað merktan L. Þá krafðist L skaðabóta úr hendi P. Héraðsdómur féllst á lögbannsbeiðni L en vísaði skaðabótakröfunni frá dómi sökum vanreifunar. Í héraði lágu fyrir gögn um sölu P á þessum vörum og kaupverð þeirra. Í kæru sinni til Hæstaréttar lýsti L því yfir, að í héraði hefðu legið fyrir allar þær upplýsingar um tjón hans og ávinning P, sem unnt væri að veita. Með hliðsjón af þessu var L talinn eiga rétt á að fá efnisdóm um skaðabótakröfu sína. Var lagt fyrir héraðsdómara að taka hana til efnismeðferðar.

2869

Frávísun frá Hæstarétti hafnað

Útivist varð af hálfu áfrýjanda J við fyrirtöku máls í Hæstarétti og var það felld niður. J skaut málinu á ný til Hæstaréttar með útgáfu nýrrar áfrýjunarstefnu. Þingfestingardegi málsins var breytt í Hæstarétti, þar sem ekki hafði tekist að birta áfrýjunarstefnu fyrir stefnda Ö. Ö krafðist frávísunar málsins frá Hæstarétti með þeim rökum, að breyting á þingfestingardegi jafngildi útgáfu nýrrar áfrýjunarstefnu. Heimild 4. mgr. 153. gr. laga nr. 91/1991 til að skjóta málinu að nýju til Hæstaréttar hefði því verið notuð oftast en einu sinni. Eigi var fallist á þennan skilning og var málið þingfest.

42

Sjá Meiðyrði.

1823

Frávísunarkröfu hafnað

B krafðist þess, að vísað yrði frá dómi máli Tannlæknafélags Íslands á hendur sér, er höfðað hafði verið til staðfestingar á lögbanni sýslumanns við því að beita samningi, er B hafði gert við Tryggingastofnun ríkisins og tók til tannsmíðavinnu B í munnholi sjúklinga. Fallist var á, að Tannlæknafélagið ætti lögvarða hagsmuni af því að fá úr því skorið fyrir dómi, hvort B hefði með samningi sínum og framkvæmd hans brotið gegn rétti þeim, er það taldi félagsmönnum sínum tryggðan með lögum. 15. gr. laga nr. 38/1985 um tannlækningar girti ekki fyrir það, að félagið gæti leitað úrlausnar dóm-

stóla um það atriði með því að höfða einkamál á hendur B. Kröfu B var því hafnað.	590
--	-----

Frávísunarúrskurður felldur úr gildi

G höfðaði mál á hendur V til endurgreiðslu á kaupverði bátsvélar. Héraðsdómari vísaði málinu frá á grundvelli d. og e. liða 1. mgr. 80. gr. laga nr. 91/1991 vegna þess, að G gerði ekki beina kröfu um viðurkenningu riftunar, en taldi hana felast í kröfu um endurgreiðslu. Talið var, að af málalíbúnaði G í héraði hafi mátt ráða, að í kröfugerð hans fælist krafa um viðurkenningu á riftun, enda hafi riftun samkvæmt eðli máls verið forsenda fyrir kröfu hans um endurgreiðslu kaupverðs vélarinnar. Málflutningur beggja aðila hafi einnig virst lúta að því. Frávísunarúrskurðurinn var því felldur úr gildi.	30
T og Þrotabúi U höfðu uppi endurgreiðslukröfu á hendur K og J vegna skuldabréfs. J var sýknaður vegna aðildarskorts. K hafði ekki uppi varnarástæðu fyrir héraðsdómi byggða á aðildarskorti, en héraðsdómari vísaði málinu frá dómi án kröfu, þar sem aðild T og Þrotabús U að kröfunni væri ekki ljós. Í dómi Hæstaréttar sagði, að ófullnægjandi málflutningur K að þessu leyti, að mati héraðsdómara, hefði ekki að lögum getað leitt til frávísunar kröfunnar frá dómi, enda valdi aðildarskortur sýknu en ekki frávísun, sbr. 2. mgr. 16. gr. laga nr. 91/1991. Frávísunin var því felld úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka þátt K í málinu til efnismeðferðar.	97
Aðalkrafa S fyrir héraðsdómi gegn R varðaði ágreining um skyldu R til að efna in natura kaupsamning þeirra um íbúð. Af þeirri kröfugerð leiddi óhjákvæmilega þá kröfu S, er hann gerði á hendur öðrum varnaraðilum en H vegna síðari ráðstafana og kaupsamninga um íbúðina. Eigi varð séð að kröfugerð þessi væri haldin annmörkum, sem valda hefði átt frávísun málsins frá héraðsdómi. Hins vegar var réttarfarsskilyrðum ekki fullnægt fyrir aðild H að málinu, og var kröfu S gegn H sjálfkrafa vísað frá héraðsdómi.	424
Aðilasamlag þótti vera fyrir hendi. Sjá Samlagsaðild.	495
S byggði málalíbúnað sinn á því, að umdeild viðskipti hefðu verið á milli einkafyrirtækis hans B og einkafyrirtækis G, M, en ekki hlutafélaganna B hf. og M hf., svo sem byggt hafði verið á í fyrri mála-rekstri aðila. Héraðsdómari vísaði málinu frá dómi ex officio, þar sem ekki hefði verið unnt að sjá, á milli hverra viðskiptin hefðu átt sér stað. Skilyrði þóttu vera fyrir hendi fyrir héraðsdómara til að	

taka efnislega afstöðu til málatilbúnaðar aðila, en S hefði fengið tækifæri til að varpa ljósi á hin umdeildu viðskipti með nýjum gögnum, aðilaskýrslum og vitnaleiðslum. Þá hefði hann leitast við að skýra breyttan málatilbúnað sinn og fyrir lá framsal á stefnukröfum málsins frá B hf. til S persónulega. Hinn kærði úrskurður var því felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið upp að nýju til löglegrar meðferðar.	972
Sjá Skaðabótakrafa.	1293
Sjá Framfærslueyrir.	1532
Sjá Sakauki.	2110
Í ágreiningsmáli um eignaraðild að hluta fasteignar var kaupandi eignarhlutans ekki talinn eiga óskipta skyldu með seljandanum gagnvart kröfu annars eiganda hússins um skaðabætur eða viðurkenningu eignarréttar að hlutanum. Var úrskurði héraðsdómara um frávísun hrundið.	2365
Sjá Ákærvald.	2580

Frávísunarúrskurður staðfestur

Skiptastjóri þrotabús K hf. höfðaði mál á hendur J til endurgreiðslu á fjárhæð, er hann taldi hana hafa fengið greidda úr sjóðum hins gjaldþrota félags. Fram var komið, að bókhaldsgögnin fundust utan dyra, eftir að á þau hafði rignt og snjóað. Af því hlutust þau vandkvæði, að erfiðleikum var bundið að sjá af þeim heillega mynd af rekstri félagsins. Við svo búið var talin nauðsyn á gagngerri endurskoðun bókhaldsins. Málinu var vísað frá héraðsdómi vegna vanreifunar.	1678
Í samningi um fjármögnunarleigu var gert ráð fyrir því, að leigusali gæti, ef til vanefnda leigutaka kæmi, tekið til sín leigumuninn og dregið andvirði hans frá skuldinni. Í gögnum málsins sá þess ekki stað, að leigusali hefði gert reka að því að ná til sín umráðum umdeildrar bifreiðar með aðför til þess að slíkt uppgjör gæti farið fram eða fallið frá eignarrétti sínum að bifreiðinni til þess að geta krafist um fullar efndir. Málatilbúnaður leigusalans var þvert á móti á því reistur, að leigutakinn yrði dæmdur til að greiða skuld sína að fullu, en leigusalinn héldi engu að síður eignarráðum sínum á bifreiðinni. Þeir annmarkar þóttu á þessum málatilbúnaði, að dómur yrði ekki lagður á kröfur leigusalans, og var málinu vísað frá héraðsdómi. ..	2734
Sjá Stefnumbirting.	2876

Frelsissskerðing

Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497
----------------------------------	------

R var vegna þungunar látin laus úr gæsluvarðhaldi, en með úrskurði daginn eftir var henni að kröfu ákærvalds gert að sæta vistun í sérstakri geymslu í fangelsinu í Kópavogi samkvæmt 4. tl. 69. gr. laga nr. 74/1974. Hæstaréttur hnekkti þessum úrskurði nokkru síðar, og var R þá leyst úr haldi. Var byggt á því, að ákærvaldið hefði ekki aflað gagna sérfræðinga um heilsufar og vistun R. Höfðaði hún skaðabótamál á hendur ríkissjóði vegna ólögmætrar frelsis-skerðingar. Þegar lítið var til þess, hvernig háttað var aðstæðum og aðbúnaði í fangelsinu í Kópavogi og þess, að ekkert í gögnum málsins benti til annars en R hefði búið við góða heilsu þann hluta meðgöngutímans, sem liðinn var, voru taldar verulegar líkur á því, að gæsluvist hennar eftir 4. tl. 69. gr. laga nr. 74/1974 hefði orðið áfram í fangelsinu í Kópavogi. Var þá einnig höfð hliðsjón af 8. gr. laga nr. 48/1988, þar sem ráð er fyrir því gert, að vanfærar konur verði vistaðar í fangelsi. Voru því ekki næg skilyrði til þess samkvæmt 152. gr. laga nr. 74/1974 að dæma R bætur. 2568

Frelsisvipting

S krafðist bóta úr ríkissjóði og hendi lækni fyrir miska og útlagðan kostnað vegna þeirrar ráðstöfunar læknisins að láta flytja hann af heimili hans og á Fjórðungssjúkrahús og leggja hann síðan inn á sjúkrahús í Reykjavík til rannsóknar og meðferðar, gegn vilja hans og með valdi. Var S útskrifaður næsta dag án þess að nokkuð fyndist að heilsu hans, er ástæðu gæfi til meðhöndlunar að svo komnu. Talið var, að efnisleg skilyrði hefði skort til þess, að ákvæði 2. mgr. 13. gr. lögræðislaga nr. 68/1994 ættu við. Meginreglu 13. gr. lögræðislaga yrði að skoða í ljósi ákvæða 65. gr. stjórnarskrárinnar og Mannréttindasáttmála Evrópu. Var vistun S á sjúkrahúsinu ekki lögmæt og voru ríkissjóður og læknirinn bótaskyldir in solidum. Staðfest var það álit læknaáðs, að ótti læknisins um blæðingu í heila S eða aðra vefræna geðtruflun gat átt rétt á sér. Þrátt fyrir það var læknirinn ekki talinn hafa gætt alls, sem við átti, áður en hann tók ákvörðun sína um valdbeitingu og flutning á S til Reykjavíkur. 2632

Fríðhelgi einkalífs

G var ákærður fyrir að hafa, þrátt fyrir áminningar lögreglu, ofsótt og ónáðað P með símhringingum heim til hennar og á vinnustað og látið hana ekki í friði á götum úti, bæði gangandi og akandi, svo og

að vera með ónæðisathafnir utan við heimili hennar og önnur hús, þar sem hún var gestkomandi, þannig að hún gat ekki um frjálst höfuð strokið. Var G sakfelldur fyrir brot gegn 232. gr. almennra hegningarlaga og dæmdur til fjögurra mánaða varðhaldsvistar, en þar af var fullnustu þriggja mánaða frestað skilorðsbundið í fjögur ár.

287

Friðhelgi heimilis

Sjá Handtaka og Lífkamsárás.

813

Fuglaveiðar

H og R voru ákærðir fyrir brot gegn 2. gr. laga nr. 33/1966 um fuglaveiðar og fuglafriðun fyrir að ætla til fuglaveiða í landinu G, sem var friðland. Verknaðarlýsing í ákæru þótti ekki skýr. Skilja varð hana þó svo, að ákært væri fyrir tilraun til fuglaveiða. Í kjölfar landnáms virtist landið G hafa verið fullkomið eignarland. Þegar litið var til hinna elstu heimilda um rétt Reykholtskirkju að landinu G, virtist það hins vegar vafa undirorpið, hvort landið væri eignarland, þar sem tekið var fram í þeim heimildum, að skógur fylgdi landi. Ekki varð ráðið af afsali, hvort landið G teldist þar afréttur eða eignarland. Þá varð ekki heldur ráðið af gögnum málsins, hvort Hálsahreppur eða Reykholtshreppur ættu bein eignarréttindi að landinu eða einvörðungu beitarrétt eða önnur afnotaréttindi. Þar sem vafi lék á um það, hvernig eignarrétti hreppanna að hinu umdeilda landi væri háttað, voru ákærðu sýknaðir.

2227

Fyrning

G lét gera lögtak í fasteign þrotabús S 13. október 1988. Með því var slitið fyrningu á kröfu G samkvæmt 12. gr. laga nr. 14/1905, en krafan fyrntist á fjórum árum samkvæmt 3. tl. 3. gr. nefndra laga. Lögtakinu var fylgt eftir með beiðni um nauðungaruppboð 6. júlí 1989, er fór fram 20. júní 1990. Ekkert kom upp í greiðslu á uppboðskröfu G. Bú S var tekið til gjaldþrotaskipta 30. júní 1992. Hinn 25. ágúst sama ár lýsti G kröfu í þrotabúið, og var hún móttækin af skiptastjóra 28. sama mánaðar. Fyrningarfrestur vegna kröfunnar var þá ekki liðinn.

6

Lögtaksréttur fyrir skoðunarkostnaði og váttryggingariðgjaldi af bát fyrndur. Sjá Aðför.

1096

Ummæli í meiðyrðamáli talin varða við 234. gr. almennra hegningarlaga.

Sök var fyrnd samkvæmt 1. tl. 1. mgr. 81. gr. laganna, þannig að sýknað var af kröfu um greiðslu á kostnaði af birtingu dóms, sbr. 6. mgr. 82. gr. Sjá Meiðyrði.	1823
Sjá Bifreiðar.	2306
Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497

Gabb

Sjá Neyðarhjálp.	258
-----------------------	-----

Gagnaöflun

Par sem meðferð máls fyrir héraðsdómi þótti ábótavant, á þótti skorta að skýr afstaða hefði verið tekin til óska verjanda um gagnaöflun og gögn vantaði, varð ekki hjá því komist að fella héraðsdóm úr gildi og vísa málinu heim í hérað til frekari gagnaöflunar, aðalmeðferðar og dómsálagningar að nýju. Sératkvæði. Sjá Ómerking.	208
Sjá Skuldabréf.	2026
Sjá Vitni.	2464

Gallar

Á hélt því fram, að galli hefði verið í sjálfskiptingu bifreiðar, er hann keypti af H. Varð Á að bera halla af skorti á sönnun um það.	143
Kaupendur fasteignar báru því við, að galli hefði verið í þaki hennar og héldu eftir eftirstöðvum kaupverðs vegna gallans og skemmda honum tengdum. Seljandi krafðist efnda. Lögð var fram matsgerð dómkvaddra matsmanna. Fallist var á, að um leyndan galla hefði verið að ræða, er seljandi bæri skaðabótaábyrgð á. Skuldajöfnuður.	387
Borið við leyndum galla við kaup á hesti. Sjá Lausafjárkaup.	1263
Galli í fasteignakaupum. Sjá Fasteignakaup.	1335, 1421, 1913, 1931, 2057, 2255, 2265, 2398
Sjá Skaðabætur.	2043

Gatnagerðargjald

S var með bréfi bæjarritara H tilkynnt, að umsókn hans um lóð hefði verið samþykkt. Því bréfi fylgdu skilmálar um úthlutun lóða, en í þeim kom fram fjárhæð gatnagerðargjalds fyrir einbýlishús. Mátti honum vera ljóst, að gatnagerðargjald það, sem honum var í upphafi gert að greiða, hefði miðast við einbýlishús og hefði hann því getað búið við hækkun gjaldsins, ef hann fengi leyfi til að byggja þar tvíbýlishús, svo sem síðar varð. Bar honum því að greiða herra gatnagerðargjald en í fyrstu var krafist.	947
S og R keyptu fasteign af P. Ágreiningur reis um það, hvort seljanda eða	

kaupendum bæri að greiða B-gatnagerðargjald, er krafði hafði verið um skömmu eftir afhendingu eignarinnar. Héldu kaupendur eftir af greiðslu kaupverðs fjárhæð, sem gjaldinu nam. Nægilega þótti í ljós leitt, að álagning gjaldsins hefði í raun farið fram, áður en kaupsamningur var gerður. Í hann var sett ákvæði að beiðni kaupenda þess efnis, að öll álögð gjöld vegna byggingarinnar skyldu vera á kostnað seljanda. Samkvæmt því var greiðsla gatnagerðargjaldsins á ábyrgð P.

2858

Gáleysi

Sjá Sjómannalög.

2154

Geðheilbrigðisrannsókn

B sætti gasluvarðhaldi vegna rannsóknar á ætlaðri íkveikju húss. Hafði hann í engu viljað tjá sig um málsatvik. Með hliðsjón af þeim atburði og gögnum málsins þótti rétt, að fram færi rannsókn á geðheilbrigði hans, sbr. d-lið 1. mgr. 71. gr. laga nr. 19/1991.

1154

Gerðardómur

Ekki voru talin vera fyrir hendi skilyrði til að leysa gerðarmenn frá störfum vegna dráttar á máli.

20

Félagsmenn í tilteknu félagi gerðu kröfu til þess, að eftirlaunasjóður þeirra skipaði gerðarmann af sinni hálfu í gerðardóm til að fjalla um ágreining vegna lífeyrisréttinda. Með kröfum sínum voru hinir tilgreindu félagsmenn í raun taldir leitast við að hnekkja gildi ákvæða reglugerðar sjóðsins gagnvart sér í stað þess að fá leyst úr efni eftirlaunaréttinda sinna hjá sjóðnum. Sá ágreiningur var ekki talinn þess eðlis, að hann gæti fallið innan ákvæða í reglugerðinni um rétt sjóðfélaga til að bera undir gerðardóm ágreining við stjórn sjóðsins „út af reglugerð þessari“. Var sjóðnum því óskyldur að tilnefna mann í gerðardóm fyrir sitt leyti.

2592

Geymslugreiðsla

Ekki fyrir hendi skilyrði til geymslugreiðslu í fasteignakaupum. Sjá Fasteignakaup.

2057

Gjafsókn

Gjafsókn fyrir Hæstarétti vegna kröfu um skaðabætur vegna líkams-
tjóns. Sjá Skaðabætur.

1621

Í úrskurði héraðsdóms hafði farist fyrir að ákveða umboðsmanni sókn-

araðila, er fengið hafði gjafsókn í héraði og fyrir Hæstarétti, þóknun vegna flutnings máls fyrir héraðsdómi. Sóknaraðili undirritaði sjálf kæru til Hæstaréttar, en greinargerð var þar ekki lögð fram af hennar hálfu. Varð því að líta svo á, að hún hefði flutt mál sitt sjálf fyrir Hæstarétti og varð henni ekki ákveðin þóknun úr ríkissjóði fyrir það í skjóli gjafsóknar. Sjá Fjárslit milli hjóna.	2474
Gjafsókn fyrir Hæstarétti vegna kröfu um skaðabætur vegna ólögmætrar frelsisskerðingar. Sjá Frelsissskerðing.	2568

Gjafvörn

V krafðist þess, að felldur yrði úr gildi úrskurður dómsmálaráðuneytisins, þar sem honum var gert að greiða H tvöfalt meðlag með hvorri dætra þeirra. H var veitt gjafvörn fyrir Hæstarétti.	343
Gjafvörn fyrir Hæstarétti. Sjá Handtaka.	2921, 2931

Gjalddagi

Gjalddagi víxils. Sjá Víxilmál.	1392
--------------------------------------	------

Gjaldtaka

Sjá Skipulag.	1961
--------------------	------

Gjaldþrotaskipti

S hf. og T hf. gerðu með sér kaupsamning. Ágreiningur reis um efndir samningsins. Höfðaði T hf. tvö mál fyrir bæjarþingi af þeim sökum. Varð samkomulag um, að yngra málið hvíldi, uns dómur lægi fyrir í eldra málinu. Með dómi Hæstaréttar í því voru héraðsdómur og meðferð málsins að hluta ómerkt og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju. Byggðist dómurinn á því, að bú T hf. tók ekki við rekstri málsins, eftir að það var tekið til gjaldþrotaskipta og var enn formlegur aðili að því, er héraðsdómur var kveðinn upp, og lögmaður þess annaðist rekstur þess án umboðs frá þrotabúinu. Þá þótti rétt, að málin yrðu sameinuð í eitt mál í héraði. Hluthafar í T hf. óskuðu endurupptöku gjaldþrotaskipta í þrotabúi félagsins, en þeim var lokið fyrir uppkvaðningu hins fyrrnefnda hæstaréttardóms. Sjá Aðild.	1
Á grundvelli árangurslausrar kyrrsetningargerðar var bú S tekið til gjaldþrotaskipta. Sjá Kyrrsetning.	104
Í hf. og H hf. gerðu samning um sameiningu félaganna. Um var samið, að Í hf. tæki við eignum og skuldum H hf. og fyrirtækin yrðu rekin	

sem eitt félag undir nafni Í hf. Í hf. rifti samningnum á grundvelli brostinna forsendna. H hf. varð gjaldþrota og gerði bústjóri kaupsamning við Í hf. um allt lausafé H hf. Samkvæmt samningnum gerði þrotabúi H hf. ekki athugasemdir við það, að Í hf. gengi inn í kaupleigusamninga, sem H hf. hafði gert við kaupleigufyrirtæki. Ekki var fallist á, að málsástæða Í hf. byggð á grandleysi um eignarrétt L hf. að hljóðblöndunarborði á grundvelli kaupleigusamnings hefði við haldbær rök að styðjast.	154
Fallist var á, að húsaleiga fengist greidd sem forgangskrafa. Sjá Forgangskrafa.	221
Bú T hf. var tekið til gjaldþrotaskipta 1988 og lauk skiptum 1992. Félagið rak tvö mál gegn S hf. Fyrri málinu var vísað frá dómi, þar sem farist hafði fyrir, að þrotabúi T hf. tæki við aðild þess. Með beiðni til héraðsdóms var þess krafist af hálfu stjórnarmanna T hf., GÓ, GP og H, að skipaður yrði skiptastjóri í þrotabúi T hf. Laut beiðnin jafnframt að endurupptöku gjaldþrotaskipta, en því var haldið fram, að bú T hf. ætti kröfu á hendur S hf. er hlyti að teljast eign í skilningi 1. mgr. 164. gr. gjaldþrotalaga nr. 21/1991. Í dómi Hæstaréttar sagði, að hvorki hefði verið þörf á skipun skiptastjóra né endurupptöku búsmæðferðar fyrr en á það reyndi, hvort þrotabúinu áskotnaðist fé, þar sem heimild GÓ, GP og H til reksturs dómsmálanna af hálfu þrotabúsins hefði enn verið í fullu gildi. Þrátt fyrir það þótti hin kærða ákvörðun um skipun skiptastjóra mega standa óhögguð, enda raskaði hún í engu hagsmunum þeirra, er að lögum gátu átt hlut að máli. Sjá Vítur.	313
L krafðist þess að fá samþykktá utan skuldaraðar kröfu vegna afurðaláns, sem tryggt var með veði í eldisfiski þrotabús Í hf. Af hálfu þrotabúsins var því haldið fram, að greiðslur hefðu fyrst gengið inn í elstu lánin og væru þau tvö tryggingarbréf, er deilt var um, að fullu greidd. Litið var svo á, að sú regla ætti ekki við um viðskipti aðila, en fjárhæð skuldarinnar á hverjum tíma skipti máli fremur en aldur lánanna. Samkvæmt tryggingarbréfunum gildi samningur aðila, þar til öll veðsett framleiðsla lántaka væri seld og allar skuldir hennar vegna greiddar. Veðrétturinn hélst, á meðan veðið var fyrir hendi. Var krafa L tekin til greina.	354
Krafa S um gjaldþrotaskipti á búi G var byggð á 1. og 4. tl. 2. mgr. 65. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti. Var um fjárhag G vísað til bréfs hans til S, þar sem fram var sett yfirlýsing um eignaleysi og beiðni um gjaldþrotaskipti. Krafa S á hendur G var byggð á áætlun	

opinberra gjalda utan staðgreiðslu, en G hafði lýst kröfur S á hendur sér óréttmætar. Ekki hafði G nýtt sér kæruehimildir laga nr. 75/1981 og enga tilraun hafði hann gert til þess undir rekstri málsins að sýna fram á, að yfirlýsing hans um eignaleysi ætti ekki við rök að styðjast. Fullnægt var áskilnaði 4. tl. 2. mgr. 65. gr. til þess að taka bú G til gjaldþrotaskipta þrátt fyrir mótmæli af hans hálfu.	491
K gerðist sjálfskuldarábyrgðarmaður að fjárskuldbindingum dóttur sinnar KK og tengdasonar E gagnvart bankanum B vegna verslunarreksturs þeirra KK og E. Í framhaldi af því gerðu hjónin G og K með sér kaupmála, þar sem íbúð þeirra hjóna skyldi vera séreign konunnar G. Eftir það veðsetti G íbúðina til tryggingar skuld við bankann L samkvæmt veðskuldabréfi, er hún gaf út að beiðni E. Gjaldþrotaskiptum lauk í búi E án þess að nokkuð fengist upp í lýstar kröfur. B krafðist þess, að rift yrði gjafagerningi samkvæmt kaupmálanum og að íbúðinni yrði skilað í samræmi við 64. gr. gjaldþrotalaga. Ekki þóttu vera fullnægjandi skilyrði til að fella niður eða lækka kröfu B samkvæmt 65. gr. gjaldþrotalaga, þrátt fyrir erfiðar aðstæður G. Ekki varð hjá því komist að rifta þeirri gjöf K til G, er fólst í kaupmálanum. Bar G að skila íbúðinni til B. Sératkvæði.	606
Ágreiningur reis um stöðu dráttarvaxtakröfu í skuldaröð eftir töku bús til gjaldþrotaskipta. Sjá Skuldaröð.	678
Að kröfu sýslumanns var gerð aðför hjá K hf. vegna ógreiddra opinberra gjalda. Á grundvelli aðfarargerðarinnar krafðist sýslumaður gjaldþrotaskipta á búi K hf. Af hálfu K hf. var þess krafist, að kröfu um gjaldþrotaskipti yrði synjað á grundvelli vanhæfis sýslumanns við aðförina vegna fyrri afskipta hans af K hf. Ekki var á þá málsástaðu fallist og ekkert talið fram komið við aðförina, er sýndi fram á hlutdrægni sýslumanns. Þá olli það ekki vanhæfi sýslumanns, að hann hafði farið með innheimtu kröfunnar, sbr. 2. mgr. 4. gr. laga nr. 90/1989. Þegar litið var til þeirra upplýsinga, er stjórnarformaður K hf. hafði gefið við aðfarargerðina og síðar við meðferð málsins fyrir héraðsdómi, voru ekki efni til að draga í efa, að gerðin hefði í meginatriðum gefið rétta mynd af fjárhag K hf. Var því fallist á þá niðurstöðu héraðsdómara, að fullnægt væri lagaskilyrðum til að taka bú K hf. til gjaldþrotaskipta, sbr. 1. tl. 2. mgr. 65. gr. laga nr. 21/1991.	844
Af hálfu E hf. var þess krafist, að krafa vegna vinnu, er innt var af hendi í þágu B hf., eftir að B hf. var veitt leyfi til greiðslustöðvunar, yrði	

viðurkennd sem búskrafa í þrotabú félagsins samkvæmt 4. tl. 110. gr., sbr. 3. mgr. 111. gr., laga nr. 21/1991, og að hún greiddist af andvirði veðsettra eigna á undan veðtryggðum kröfum. Samkvæmt framlögðum gögnum fólst vinna E hf. annars vegar í frágangi bókhalds og gerð áætlaðs efnahagsreiknings og hins vegar í skýrslugerð vegna tilrauna til nauðasamninga og gerð endurgreiðslubeiðna til Verðjöfnunarsjóðs sjávarútvegsins. Kröfur E hf. um endurgjald fyrir þjónustu í þágu B hf. eftir frestdag voru taldar njóta réttarstöðu samkvæmt 4. tl. 110. gr. gjaldþrotalaga. Ekki þótti unnt að taka afstöðu til þess, hvort kröfur E hf. gengju frammar veðkröfum samkvæmt 111. gr., þar sem engra gagna naut í málinu um veðsettar eignir þrotabús B hf. né hvert hefði verið umfang starfa E hf. vegna endurgreiðslubeiðnanna. Þá hefði E hf. enga grein gert fyrir því, að hvaða marki vinna hans kynni að öðru leyti að hafa varðað veðsettar eignir. Krafa E hf. var því viðurkennd sem krafa eftir 4. tl. 110. gr. laga nr. 21/1991 með þeirri takmörkun, sem leiðir af 3. mgr. 111. gr. laganna.

855

P hf. leitaði til K hf. um fjármögnun smíði tveggja fasteigna. P hf. seldi B hf. og S hf. fasteignirnar. Af hálfu P hf. var ekki unnt að setja veð til tryggingar lánnum K hf. en félagið framseldi K hf. rétt sinn til tiltekinnna greiðslna frá B hf. og S hf. samkvæmt samningi um kaupin. Að auki fékk K hf. þinglýst yfirlýsingum á eignirnar, þar sem P hf. skuldbatt sig til að gefa ekki út afsal fyrir eignunum né heimila þinglýsingu veðbanda vegna fjárskuldbindinga eða annarra kvaða, án samþykkis K hf. Vegna ágreinings milli P hf. annars vegar og B hf. og S hf. hins vegar um efndir á samningum aðila fékk K hf. ekki hinar framseldu kröfur greiddar. P hf. varð gjaldþrota og lýsti K hf. kröfu í búið. Var þess krafist, að hún yrði viðurkennd sem krafa utan skuldaraðar, en til vara sem veðkrafa samkvæmt 1. og 2. mgr. 83. gr. laga nr. 3/1878. Ekki var fallist á aðalkröfu K hf., þar sem greiðslur á kröfum P hf. á hendur B hf. og S hf. höfðu ekki farið fram. Höfðu þær ekki með nokkru móti verið í vörslu P hf. Þá var varakrafa K hf. ekki tekin til greina, þar sem með yfirlýsingunum hefði ekki stofnast veðréttindi eða ígildi slíkra réttinda. Krafa K hf. í þrotabú P hf. var flokkuð sem almenn krafa.

1032

Skiptastjóri þrotabús JL hússins hf. höfðaði mál á hendur LJ og JL hf. til riftunar á greiðslum, sem inntar höfðu verið af JL húsinu hf. til þessara aðila á síðustu tveimur árum fyrir frestdag. Á því var byggt, að eigendur JL hússins hf., þ.á m. LJ og JL hf., hefðu lagt fé-

laginu til aukið fé til að sporna við hallarekstri þess. Óhjákvæmi- legt þótti að líta svo á, að greiðslur JL hússins hf. til LJ og JL hf. á tveimur síðustu árum fyrir frestdag hefðu verið venjulegar eftir at- vikum og hefðu því riftunarskilyrði 54. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 ekki verið fyrir hendi. Á hinn bóginn þóttu vera skilyrði samkvæmt 59. gr. laganna til að rifta öllum greiðslum eftir frestdag, sem var sá dagur, er félagið óskaði nauðasamninga án gjaldþrotameðferðar, en frá þeim degi mátti félagið ekki greiða nokkrum af væntan- legum samningsmönnum skuldir, eindagaðar eða óeindagaðar, og atvinnurekstur félagsins var undir umsjá skiptaréttar, sbr. 1. og 2. mgr. 36. gr. laga 6/1978.	1140
Í hf. afhenti R símbúnað fjórum dögum fyrir gjaldþrot félagsins. Ekkert endurgjald kom fyrir, en R skuldajafnaði andvirði búnaðarins við skuld Í hf. við sjóði í vörslu R. Eftir gjaldþrot Í hf. höfðaði þrotabú- ið mál á hendur R og krafðist riftunar og greiðslu búnaðarins auk vaxta. Miðað var við, að upphaf málshöfðunarfrests í 1. mgr. 68. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 væri við lok kröfulýsingarfrests og hafði málið verið höfðað innan hans. Varð málinu ekki vísað frá héraðsdómi ex officio. Sýnt þótti, að afhending símbúnaðarins hefði eins og á stóð verið óvenjulegur greiðslueyrir í merkingu 54. gr. laga 6/1978. Var því ekki skilyrði til skuldajafnaðar eftir 32. gr. laganna. Greiðslunni var rift og R dæmt til að greiða þrotabúi Í hf. umkrafða fjárhæð.	1357
Krafist var málskostnaðartryggingar af hálfu þrotabús. Sjá Málskostnaðartrygging.	1376
V hf. gaf út tryggingarbréf, svonefnt allsherjarveð, til Í hf. til tryggingar greiðslu á þremur víxlum. Með tryggingarbréfinu var settur að veði allur hafbeitarlax V hf., sem endurheimtist árin 1989 til 1992. Eftir gjaldþrot V hf. var þess krafist af hálfu Í hf., að krafa í þrotabú V hf. yrði viðurkennd sem forgangskrafa. Endurheimtur hafbeitarlax var talinn afli í merkingu 4. mgr. 4. gr. veðlaga nr. 18/1887, sbr. 1. gr. laga nr. 43/1986, sbr. 14. gr. laga nr. 9/1989, og var heimilt að veð- setja hann til eins árs. Þegar af þeirri ástæðu var veðsetning til fjög- urra ára ólögmat, enda varð að líta svo á, að eingöngu væri í trygg- ingarbréfinu veðsett það, sem aflaðist. Var kröfu Í hf. skipað sem almennri kröfu í þrotabúi V hf. Að því var fundið, að kvaddir voru til samdómendur í héraði, þar sem ágreiningur málsins fjallaði ein- göngu um lagaatriði.	1397
K varð fyrir vinnuslysi hjá P hf. 26. september 1990. Skaðabótamál K	

gegn Þ hf. var þingfest 6. febrúar 1992 og lauk því með réttarsátt 29. mars 1993. Bú Þ hf. var tekið til gjaldþrotaskipta 25. október 1993 og var frestdagur við skiptin 22. september 1993. K lýsti kröfu í þrotabúið sem forgangskröfu samkvæmt 5. tl. 1. mgr., sbr. 2. mgr., 112. gr. laga um gjaldþrotaskipti nr. 21/1991. K hafði höfðað mál sitt í gildistíð laga nr. 3/1878 um skipti á dánarbúum og félagsbúum o.fl. Í lögum nr. 21/1991 var ekki að finna ákvæði um réttarstöðu bóta-krefjenda við gjaldþrotaskipti, sem sótt hefðu vinnuveitanda til ábyrgðar fyrir 1. júlí 1992 innan tilskilinna tímamarka 84. gr. laga nr. 3/1878, en ekki innan málshöfðunarfrests 112. gr. laga nr. 21/1991, er hafði verið stytur með þeim. Í dómi Hæstaréttar sagði, að K hefði höfðað mál til heimtu fébóta innan fimmtán mánaða frá slys-degi og haldið rétti sínum til laga, eins og þá hefði verið kostur. Varð ekki talið, að unnt væri að beita hinu nýja lagaákvæði K til óhagræðis, þótt skipti á þrotabúi Þ hf. færu að öðru leyti eftir nýrri lögunum. Kröfu K var því haldið fram nægjanlega snemma, til þess að hún gæti notið forgangs við skipti þrotabúsins. Máli K gegn Þ hf. hafði lokið með réttarsátt 29. mars 1993, eins og áður sagði. Niður-lagsákvæði 2. mgr. 112. gr. laga nr. 21/1991 var skýrt svo, að kröfur nytu að öðru jöfnu réttarverndar ákvæðisins, þótt máli hefði lokið með dómsátt í stað dóms, enda færi önnur niðurstaða í bága við sjónarmið um málsforræði aðila í einkamálum og úrræði til hag-ræðis í réttarfari. Sératkvæði.

1541

H og S gerðu með sér samning um eftirlaun H, er starfaði hjá félaginu í 39 ár. Er H var kominn á eftirlaun, gerðu S og M hf. með sér samning um yfirtöku M hf. á rekstri verslunarsviðs S. Í samningnum sagði, að M hf. skyldi annast um greiðslu eftirlauna til þeirra aðila, sem til slíkra réttinda hefðu unnið hjá S. Bú M hf. var úrskurðað gjaldþrota og lýsti H eftirlaunakröfu í þrotabúið. Ágreiningur reis um kröfuna og var honum skotið til dómstóla. Aðila greindi ekki á um, að H félli undir samning S og M hf. Samningurinn varð ekki skilinn öðruvísi en svo, að H ætti kröfu áfram á S eða sjóði félagsins, en S ætti svo aftur kröfu á M hf. Samningurinn hafði verið gerður án samráðs við H og hafði hann ekkert aðhafst þá eða síðar til að tryggja sér viðurkenningu á aðild að honum, umfram það að taka án athugasemda við eftirlaunagreiðslum úr hendi M hf. Var H ekki talinn hafa sýnt fram á, að hann ætti beina kröfu til greiðslu úr þrotabúi M hf. Eftirlaunakröfu hans á hendur þrotabúinu var synjað.

1719

Ágreiningur reis milli E og þrotabús M hf. um það, hvernig kröfu E, er

hann studdi við samning milli sín og M hf., yrði skipað í skuldaröð við gjaldþrotaskipti á búi M hf. Krafa E varðaði laun, orlof, áunníð orlof og innheimtuþóknun og taldi E kröfuna eiga undir 1. og 3. tl. 1. mgr. 112. gr. laga nr. 21/1991 sem forgangskröfu. Kröfunni hafði verið skipað sem almennri kröfu, þar sem svo hafði verið litið á, að E hefði verið verktaki í þjónustu M hf. en ekki launþegi. Í dómi Hæstaréttar sagði, að ágreiningsefnið gæti ekki út af fyrir sig ráðist af því, að samningur E og M hf. var nefndur verksamningur og aðilar hans verktaki og verkkaupi. Færi það eftir heildarmati á efni samningsins og þeim starfa, sem E hefði tekið að sér. E hefði þegið föst mánaðarlaun, átt rétt á uppsagnarfresti og laun hans hefðu tekið breytingum eftir almennum kjarasamningum. Samningi aðila hefði svipað til venjulegs samnings verkstjóra að flestu leyti. Með honum hefðu E ekki verið falin ákveðin verk, er greitt hefði verið fyrir miðað við skil á þeim, heldur hefði hann tekið að sér að sinna ákveðinni tegund verkefna og leggja til þeirra persónulega vinnu sína, er hann hefði haft að aðalstarfi. Til þess að samningurinn yrði virtur sem verksamningur, þyrfti hann að vera það samkvæmt efni sínu. Var efni hans ekki talið vera slíkt og átti krafa E í protabú M hf. að vera forgangskrafa. Sératkvæði. 1743

Ágreiningur snerist um það, hvort aðgerðarleysi um að lýsa kröfu í protabú aðalskuldara leysi sjálfskuldarábyrgðarmenn undan ábyrgð sinni. Sjá Sjálfskuldarábyrgð. 1793

Í hf. krafðist gjaldþrotaskipta á búi K á grundvelli árangurslauss fjárnáms og var úrskurður um gjaldþrotaskipti kveðinn upp, eftir að K féll frá því að halda uppi vörnum gegn kröfunni. K krafðist endurupptöku á gjaldþrotaskiptunum og færði þau rök fyrir beiðninni, að unnt væri með vísan til meginreglu réttarfars um málsforræði aðila að heimila slíkt, þar sem báðir mál aðilar hefðu beiðst endurupptöku málsins, þótt beina heimild fyrir endurupptöku væri ekki að finna í lögum nr. 21/1991. Ekki þóttu lagaskilyrði fyrir endurupptöku málsins. Frá uppkvaðningu úrskurðar um gjaldþrotaskipti og þar til kröfulýsingarfresti við skipti er lokið, gildi almenn regla einkamálaréttarfars um málsforræði ekki að því leyti, að aðilar geti sammælt um endurupptöku á meðferð kröfu um skipti til að fá þau felld niður. 1809

G seldi B sf. bifreið. Kaupverð var greitt með skuldabréfi. Skömmu fyrir gjalddaga bréfsins hafði annar forsvarsmanna B sf. samband við G og tjáði honum, að félagið gæti ekki greitt skuldabréfið vegna erf-

iðrar fjárhagsstöðu. B sf. seldi G bifreiðina aftur með afsali. Kaupverðið var greitt með yfirtöku skuldabréfsins ásamt vöxtum. Nokkrum dögum síðar seldi G bifreiðina fósturmóður forsvarsmanns B sf. G hélt því fram, að söluverðið hefði ekki verið raunverulegt verðmæti bifreiðarinnar, heldur hefði það byggst á framreikningi skuldabréfsins. Bú B sf. var tekið til gjaldþrotaskipta. Höfðaði þrotabúið mál á hendur G til riftunar framangreindum viðskiptum. Talið var, að afhending bifreiðarinnar hefði í raun verið greiðsla á skuld félagsins samkvæmt skuldabréfinu. Var sú greiðsla óvenjulegur greiðslueyrir í skilningi 1. mgr. 54. gr. laga nr. 6/1978. Greiðslan fór fram innan 6 mánaða frests samkvæmt ákvæðinu og var fallist á riftun hennar. G var dæmdur til að greiða þrotabúi B sf. fjárhæð, sem samsvaraði söluverði bifreiðarinnar til fósturmóður fyrirvarsmanns félagsins.

1880

Ágreiningur var um það, hvar í skuldaröð þrotabús K hf. skyldi skipa söluskattskrófu tollstjórans í Reykjavík, sem myndaðist á greiðslustöðvunartímabili K hf. frá 29. september til 10. nóvember 1988, en þann dag var fyrirtækið úrskurðað gjaldþrota. Tollstjóri krafðist þess, að kröfunni yrði skipað í skuldaröð sem búskrófu samkvæmt 3. tl. 82. gr. skiptalaga nr. 3/1878. Deildu aðilar um það, hvort miða bæri upphaf skipta í því sambandi við frestdag, sem var 26. september 1988, eða við uppkvaðningu gjaldþrotaúrskurðar 10. nóvember 1988. Miðað við gildandi lög á þeim tíma, er málið tók til, var ekki heimild til annars en að miða upphaf skipta í merkingu 3. tl. 82. gr. laga nr. 3/1878 við uppkvaðningu gjaldþrotaúrskurðar. Kröfu tollstjóra var því skipað sem almennri kröfu við skipti á þrotabúinu. Sératkvæði.

2325

S hf. greiddi lán inn á reikning SH hf., sem veitt hafði verið heimild til greiðslustöðvunar. Félagið var síðan úrskurðað gjaldþrota. S hf. krafðist þess, að krafa sín í þrotabúið yrði viðurkennd sem búskrafa samkvæmt 4. tl. 110. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Úrslit málsins réðust af efnisskilyrðum niðurlagsákvæðis 2. mgr. 21. gr. laga nr. 21/1991. Eins og málið lá fyrir varð ekki séð, að öyggjandi hefði verið, að lánveitingin hefði mátt virðast til þess fallin að treysta hagsmunum kröfuhafa við eftirfarandi gjaldþrot. Þótt meiri kostnaður hefði á þeim tíma fylgt riftun einstakra verka en framhaldi þeirra þótti ekki sýnt, að lánveitingin hefði fyrirsjáanlega verið kröfuhöfum til hagsbóta. Svo mikill vafi þótti leika á í því efni, að lagaskilyrði þóttu ekki vera til þess að viðurkenna for-

gangsrétt til handa S hf. á grundvelli 4. tl. 110. gr. laga nr. 21/1991, enda varð sú viðurkenning samkvæmt meginreglu laganna um jafnræði kröfuhafa að eiga sér örugga stoð í aðdraganda og stofnun þeirrar kröfu, sem forgangs var krafist fyrir. Forgangskröfu S hf. var hafnað. Sératkvæði.	2356
Ú og L gengu til samstarfs um rekstur veitingahúss með þeim hætti, að L keypti húsnæði og annaðist rekstur þess í nafni einkafirma síns, en Ú lagði fram áhöld og tæki og sérþekkingu sína sem matreiðslumeistari, og stjórnaði hann daglegum rekstri í eldhúsi og veitingasal. Þegar upp úr samstarfi slitnaði, höfðaði Ú mál á hendur L og krafði um fjárhæð, er hann taldi sig eiga inni hjá L við slit hins sameiginlega reksturs. Eftir að Ú höfðaði málið varð hann gjaldþrota. Skiptaréttur heimilaði Ú að reka málið áfram á eigin ábyrgð og kostnað. Er málið kom fyrir Hæstarétt var skiptameðferð búsins lokið án þess að greiðsla kæmi upp í lýstar kröfur. Tók Ú sjálfur við meðferð málsins á ný. Við það var miðað, að Ú ætti rétt á, að L greiddi honum sem svaraði helmingi nettó-eignar fyrirtækisins við slit hins sameiginlega reksturs. Í málinu þótti hins vegar ekki verða dæmt um það, hvort L ætti einhverjar gagnkröfur á hendur Ú vegna vanefnda hlutafélags, er Ú hafði stofnað og keypt hafði hinn sameiginlega rekstur Ú og L, þar sem L hafði engar formlegar kröfur gert vegna þess. Krafa Ú var þannig tekin til greina að fullu.	2447
Áskorunarstefna var árituð um aðfararhæfi á hendur H sem útgefanda skuldabréfs. Tók hún ekki jafnframt til ábyrgðarmanna. Ákvæði 1. tl. 3. mgr. 65. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. þóttu ekki því til fyrirstöðu, að krafa Þ, er fengið hafði dómkröfur framseldar sér, um gjaldþrotaskipti á búi H á grundvelli 1. tl. 2. mgr. 65. gr. laganna, næðu fram að ganga. Sjá Lögmenn.	2461
Sjá Kaupsamningur.	2527
Eftir að P hf. var veitt greiðslustöðvun, tóku sölusamtökin S til sín greiðslur af söluandvirði vörusendinga frá P hf. upp í eldri skuldir fyrirtækisins. P hf. höfðaði mál á hendur S og krafðist endurgreiðslu. Samkvæmt 8. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 var P hf. óheimilt að greiða gjaldfallnar skuldir, eftir að fyrirtækinu var veitt heimild til greiðslustöðvunar. Féll því sjálfkrafa niður samningsbundin heimild S til að taka til sín hluta af söluandvirði vörusendinga frá P hf. upp í eldri skuldir. Var S gert að endurgreiða þrotabúi P hf. fjárhæðina.	2655
Bú V hf. var tekið til gjaldþrotaskipta. H og S hf. lýstu kröfum í prota-	

búið, þar sem krafist var endurgreiðslu á hlutafé, er greitt hafði verið vegna hlutafjárhækkunar. Talið var, að löglega hefði verið tekin ákvörðun um hlutafjárhækkun og breytti því eigi, þótt þar hefði skort á nánari útfærslu hlutafjárhækkunarinnar. H og S hf. voru ekki talin geta borið fyrir sig, að áskrift væri óskuldbindandi, þótt hún hefði ekki farið fram að öllu leyti samkvæmt ákvæðum V. kafla laga nr. 32/1978 um hlutafélög. Sú skylda hvíldi á H og G, er seldi S hf. sinn hlut, sem stjórnarmönnum í V hf. að tilkynna til hlutafélagaskrár, að hlutafjárhækkun væri lokið. Kröfu H og S hf. á hendur þrotabúi V hf. var hafnað.	2664, 2678
Sjá Samvinnufélög.	2717
Með úrskurði héraðsdóms var bú I tekið til gjaldþrotaskipta. Skiptastjóri búsins gerði kröfu til þess, að tiltekin tæki um borð í bát, er I hafði gert fjármögnunarleigusamning við L hf. um, yrðu afhent þrotabúinu. Þessir munir voru í vörslu þrotamanns við upphaf skipta og féllu ekki undir undanþáguákvæði 72. gr. og 73. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. L hf. hafði ekki sýnt fram á eignarrétt að mununum með þeim hætti, að komið yrði í veg fyrir afhendingu þeirra til þrotabúsins. Voru kröfur skiptastjórans teknar til greina.	2737
Við stofnun L hf. var gerður samningur milli hluthafa um skipulag og starfsemi félagsins. Tilteknir aðilar, sem voru handhafar lands- og veiðiréttinda, voru eigendur 48% hlutafjár félagsins. Ósætti varð milli þeirra og eiganda 49% hlutafjár, er leiddi til þess, að sá hinn sami gerði hinum fyrrnefndu tilboð um yfirtöku á hlutafé þeirra. Var þessu tilboði tekið, og skyldi samningssamband þeirra eftirleiðis aðeins vera um leigu á landi og veituréttindum. L hf. varð gjaldþrota og höfðaði þrotabúið mál á hendur fyrrum eigendum 48% hlutafjárins og krafðist þess, að kaupum yrði rift, þar sem L hf. hefði afsalað sér svo verulegum fjárhagslegum hagsmunum, án þess að nokkur raunveruleg verðmæti hefðu fyrir komið, að um dulbúinn gjafagerning hefði verið að ræða. Tiltekin viðskipti þóttu benda til þess, að hlutafjáreign seljenda hefði ekki verið talin verðlaus á þeim tíma, er kaup fóru fram, og var ekki talið, að jafna mætti sölunni við gjafagerning í skilningi 51. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978. Ætla varð, að sölusamningurinn hefði verið gerður með endurskipulagningu félagsins í huga og að ráðamönnum félagsins hefði þótt hann hagstæður á þeim tíma, sem hann var gerður. Ekki var á það fallist, að ráðstöfun ráðamanna L hf. hefði verið ótil-	

hlýðileg eða til þess fallin, að minna yrði til ráðstöfunar til kröfuhafa, ef til gjaldþrots kæmi. Voru seljendur sýknaðir af kröfum þrotabúsins.	2814
T hf. framseldi B hf. viðskiptamannakröfur fjórum dögum fyrir gjaldþrot T hf., meðan á greiðslustöðvun stóð hjá félaginu. Með þessu móti greiddi T hf. skuld við B hf. Höfðaði þrotabúið mál á hendur B hf. og krafðist riftunar og endurgreiðslu. Þessi ráðstöfun T hf. var óheimil samkvæmt 1. mgr. 8. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 og riftanleg samkvæmt 59. gr., auk þess sem greiðslueyrir var óvenjulegur í skilningi 54. gr. laganna. B hf. samþykkti riftun en gerði engar ráðstafanir til skila á kröfunum. Var endurgreiðslukrafa þrotabúsins tekin til greina með vísan til 62. gr. og 63. gr. laga nr. 6/1978.	2898
Málsatvik hin sömu og hér að framan. Þrátt fyrir framsal viðskiptamannakröfu til B hf. voru öll bókhaldsgögn hana varðandi í höndum þrotabús T hf. Skiptastjóri þrotabúsins þótti hafa haft tök á að hlutast til um innheimtu kröfunnar hjá skuldara hennar eftir samþykkt riftunar. Með öllu þótti ósannað, að þrotabúið hefði beðið tjón af ráðstöfun þessari og voru búinu því eigi dæmdar bætur samkvæmt 63. gr. laga nr. 6/1978. Var B hf. sýknað af bótakröfu þrotabúsins.	2904

Grandleysi

Ekki var fallist á, að málsástæða Í hf. byggð á grandleysi um eignarrétt L hf. að hljóðblöndunarborði á grundvelli kaupleigusamnings hefði við haldbær rök að styðjast.	154
--	-----

Greiðsla

Sjá Lausafjárkaup.	2067
-------------------------	------

Greiðslustöðvun

Sjá Einföld ábyrgð.	262
HV var ráðinn til aðstoðar S við störf hans sem aðstoðarmaður H hf. á greiðslustöðvunartíma félagsins, og skyldi hann, eins og S, fá greitt fyrir störf sín tímavinnukaup. S bar fyrir héraðsdómi, að venjan hefði verið sú, að hann hefði gert reikning fyrir vinnu þeirra beggja og þeir síðan gert upp sín í milli samkvæmt vinnuframlagi. HV krafði H hf. um greiðslu sölulauna vegna sölu á frystitogara og hlutabréfa í H hf. Ósannað þótti, að honum og S hefði verið falið það sem sérverkefni að selja eignir félagsins. Vegna ráðningarkjara	

sinna bar HV að vekja athygli á því, að hann áskildi sér sölubóknun sem hundraðshluta söluverðs eigna félagsins, til þess að stjórn félagsins gæti tekið afstöðu til slíkrar kröfu fyrirfram. Þetta gerði HV ekki, enda tryggði hann sér ekki ótvírætt umboð samkvæmt 9. gr. laga nr. 34/1986 um fasteigna- og skipasölu, sem hann taldi sig þó bundinn af. H hf. var sýknað af kröfum HV.	1787
Sjá Gjaldþrotaskipti.	2325, 2356
Sjá Gjaldþrotalög.	2655

Gripdeild

Sjá Refsiákvörðun.	934
-------------------------	-----

Gæsluvarðhald

J var undir rökstuddum grun um stórfellda líkamsárás á fulltrúa sýslumannsins á Eskifirði. Árásin hafði í för með sér lífsháska. Með vísan til 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var J gert að sæta gæsluvarðhaldi í 44 daga.	28
Við yfirheyrslur hjá lögreglu og fyrir dómi hafði T viðurkennt að hafa veist með hnífi að R með þeim afleiðingum, að R hlaut áverka á hægri upphandlegg, er að mati læknis hafði verið lífshættulegur. T var einnig, þrátt fyrir neitun, undir rökstuddum grun um að hafa lagt til H með hnífi og veitt honum verulega áverka, m.a. stungu í brjóstið. Með vísan til 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var T gert að sæta áfram gæsluvarðhaldi í 45 daga.	102
Ó var undir rökstuddum grun um aðild að stórfelldu fíkniefnamisferli þannig að varðað gat við 173. gr. a almennra hegningarlaga. Rannsókn málsins hafði staðið yfir í rúmt hálft ár og hafði Ó setið í gæsluvarðhaldi í 147 daga. Rannsókn málsins var svo að segja lokið, en ekki hafði tekist að ljúka frágangi þess og senda það ríkissaksóknara. Óhjákvæmilegt þótti með skírskotun til 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991, að Ó sætti áfram gæsluvarðhaldi í 48 daga, en farið hafði verið fram á gæsluvarðhald í 84 daga.	213
B var handtekinn grunaður um aðild að fjölda innbrota og þjófnaða dagana á undan og tékkafalsi í tengslum við það. Þá hafði B viðurkennt að hafa tekið á leigu bifreið hjá bílaleigunni B sf. undir fölsku nafni og hafa ekki skilað henni. Loks höfðu ríkissaksóknara verið send 16 mál undanfarnar vikur, þar sem B hafði gengist við hegningarlagabrotum, einkum innbrotum og þjófnuðum. Á grund-	

velli c-liðar 103. gr. laga nr. 19/1991 var B gert að sæta gæsluvarðhaldi í 45 daga.	268
K var undir rökstuddum grun um aðild að fíkniefnainnflutningi. Var honum gert að sæta gæsluvarðhaldi í 15 daga á grundvelli a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	434
Til meðferðar fyrir héraðsdómi var ákæra á hendur Ó og 17 öðrum, þar sem þeim var gefið að sök að hafa á árunum 1992 og 1993 staðið að innflutningi á miklu magni fíkniefna til landsins og sölu þeirra, þannig að varðaði við 173. gr. a almennra hegningarlaga. Með vísun til 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var Ó gert að sæta áfram gæsluvarðhaldi, þar til dómur félli í máli hans í héraði, þó ekki lengur en í 93 daga.	617
B hafði játað aðild að fjölda þjófnaðar- og skjalafalsbrota, sem voru til rannsóknar. Með hliðsjón af brotaferli B var henni gert, með vísan til c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991, að sæta gæsluvarðhaldi í 45 daga.	684
J var grunaður um aðild að átökum, þar sem alvarlegir líkamsáverkar hlutust af. Með vísun til a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var J gert að sæta gæsluvarðhaldi í 12 daga.	985
Í héraði var Ó verið sakfelldur fyrir brot gegn 173. gr. a almennra hegningarlaga og 1. mgr. 155. gr. hegningarlaga og dæmdur til fangelsisvistar í fjögur ár og sex mánuði. Honum var gert að sæta áfram gæsluvarðhaldi til þess tíma, er hann hefði tekið ákvörðun um, hvort dómi héraðsdóms yrði afnýjað til Hæstaréttar, og var gæsluvarðhald byggt á 2. mgr. 103. gr. og 106. gr., sbr. 1. mgr. 153. gr., laga nr. 19/1991.	1539
S var grunaður um aðild að innbrotum og þjófnuðum, sem voru til rannsóknar. Þá hafði hann nýlega verið látinn laus af Litla-Hrauni eftir þriggja og hálfs árs refsivist. Með vísan til a- og c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var S gert að sæta gæsluvarðhaldi í 37 daga.	1566
U og H voru grunaðir um aðild að þremur innbrotum, en í bifreið þeirra höfðu fundist ýmsir horfnir munir og fé. Með vísan til a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var þeim gert að sæta gæsluvarðhaldi í 5 daga.	1568
U sætti gæsluvarðhaldi vegna gruns um aðild að innbrotum og á frumstigi var rannsókn vegna ætlaðrar aðildar hans að fjársvikum. Fyrir Hæstarétt var lögð skýrsla Rannsóknarlögreglu ríkisins, þar sem vitnað var í upplýsingar tveggja danskra lögreglumanna, sem hugðust yfirheyra U og fleiri vegna innbrota þar í landi. Þar kom og	

fram, að U hafði nýlega verið vísað úr landi í Danmörku til þriggja ára. Væntanlegar voru þaðan ákærur, þar sem U voru gefin að sök brot á fikniefnalögum, rangar sakargiftir og hylming. Einnig voru þar í rannsókn mál varðandi ætlaða hlutdeild hans í innbrotum. Skilyrði a- og c-liða 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til áframhaldandi gæsluvarðhalds þóttu vera fyrir hendi og var honum gert að sæta gæsluvarðhaldi í 46 daga.	1570
H var grunaður um aðild að innbrotum, en við húsleit hjá honum fundust horfnir munir. Verulegs ósamræmis þótti gæta í framburði H og annarra, er handteknir höfðu verið vegna málsins. Með vísan til a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var H gert að sæta gæsluvarðhaldi í 8 daga.	1573
Gæsluvarðhald S var framlengt, eftir að ákæra hafði verið gefin út á hendur honum, þar sem honum var gefið að sök brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga. Með vísan til c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var honum gert að sæta áframhaldandi gæsluvarðhaldi, þar til dómur gengi í máli hans í héraði, en þó eigi lengur en í 28 daga. Sjá 2349.	1575
S hafði verið dæmdur til tveggja ára fangelsisvistar fyrir héraðsdómi. Áfrýjaði hann dóminum til Hæstaréttar. Með hliðsjón af sakarferli S var honum gert að sæta gæsluvarðhaldi á grundvelli c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991, á meðan mál hans væri til meðferðar fyrir æðra dómi. Sjá 2349, 2365.	1584
J var grunuð um aðild að fjölda innbrots- og þjófnaðarmála, er sættu rannsókn hjá lögreglu. Þá hafði hún hlotið sex refsisdóma á undanförnum fimm árum fyrir brot gegn almennum hegningarlögum. Skilyrði þóttu til gæsluvarðhalds J á grundvelli c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. J var gert að sæta gæsluvarðhaldi í 46 daga. Sjá Aðfinnslur.	1628
Er P var handtekinn, fundust rúmlega 100 g af hassi í fórum hans. Grunur lék á, að tengsl væru milli P og tveggja annarra aðila, er krafist hafði verið gæsluvarðhalds yfir, varðandi sölu og meðferð fikniefna. Yfirheyrslur höfðu ekki nema að takmörkuðu leyti farið fram. P var gert að sæta gæsluvarðhaldi í 11 daga á grundvelli a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1781
U var handtekinn grunaður um innbrot og þjófnaði. Er málið kom til Hæstaréttar var því lýst yfir af hálfu lögreglu, að ekki væri lengur krafist gæsluvarðhalds yfir U á grundvelli a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. U var úrskurðaður til að sæta gæsluvarðhaldi í 45 daga á grundvelli c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Sjá 2356.	2011

Sjá Heimsóknarbann.	2013
S var undir rökstuddum grun um stórfelld brot gegn 248. gr. og 253. gr. almennra hegningarlaga í tengslum við fjármálasamskipti sín við sex konur. Rannsókn málsins varðandi fjármálasamskipti S og fjögurra kvennanna hafði staðið í sex mánuði, er hann var úrskurðaður í gæsluvarðhald. Af gögnum málsins varð ráðið, að flest þau skjöl, er málinu tengdust, væru þegar komin fram. Hæstarétti þóttu ekki efni til lengra gæsluvarðhalds en þeirra 11 daga, sem S hafði þegar sætt á grundvelli a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	2016
Fyrir lá rökstuddur grunur um aðild E að innflutningi verulegs magns hættulegra fíkniefna frá Luxemborg. Málið sætti frumrannsókn hjá lögreglu, en E hafði frá upphafi neitað aðild að því. Þar sem ólokið var veigamiklum þáttum í rannsókn málsins þótti hætta á, að E gæti torvelað framgang hennar. Með vísan til a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 var 11 daga gæsluvarðhaldsúrskurður héraðsdóms staðfestur.	2114
Fyrir lá rökstuddur grunur um brot P gegn 1. mgr. 194. gr. og 1. eða 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Hafði P neitað að hafa veist að kæranda með þeim hætti, er hún greindi frá. Var enn ólokið veigamiklum þáttum í rannsókn málsins og gat P torvelað framgang hennar. Með vísan til þess og a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 þótti rétt, að P sætti gæsluvarðhald í 14 daga. Varð gæsluvarðhald hans ekki jafnframt byggt á 2. mgr. 103. gr. laganna. Sjá Aðfinnslur.	2196
S var úrskurðaður í gæsluvarðhald í 20 daga á grundvelli c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991, en hann hafði vikurnar á undan ítrekað verið handtekinn vegna gruns um brot gegn 1. mgr. 155. gr., 244. gr. og 1. mgr. 259. gr. almennra hegningarlaga.	2201
S var undir rökstuddum grun um að hafa staðið að sölu og dreifingu verulegs magns fíkniefna. Málið sætti frumrannsókn hjá lögreglu, en S hafði að mestu neitað aðild að því. Þar sem ólokið var veigamiklum þáttum í rannsókn málsins þótti hætta á, að S gæti torvelað framgang hennar. Með vísan til þess og a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 þótti rétt, að S sætti gæsluvarðhald í 14 daga.	2353
S var úrskurðaður í gæsluvarðhald í 10 daga á grundvelli a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991, en hann hafði verið handtekinn vegna gruns um brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga.	2578
S var úrskurðaður í gæsluvarðhald í 22 daga á grundvelli a- og c-liða 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991, eftir að vera handtekinn vegna gruns um brot gegn 155. gr. og 244. gr. almennra hegningarlaga.	2867

Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi

- Krafist var gæsluvarðhalds yfir S á grundvelli 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Óvarlegt þótti að gera ráð fyrir, að verknaður S varðaði við 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Voru því ekki efni til gæsluvarðhalds á grundvelli 2. mgr. 103. gr. Krafan var einnig studd við c- og d-lið 1. mgr. 103. gr. Ákvæðin þóttu ekki eiga við, þegar lítið var til þess, að S hafði ekki frá árinu 1990 gerst sekur um brot gegn almennum hegningarlögum. Gæsluvarðhaldsúrskurður var því felldur úr gildi. 431
- Krafist var gæsluvarðhalds yfir H á grundvelli a-liðar 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Í dómi Hæstaréttar sagði, að skilyrðum a-liðar 1. mgr. 103. gr. um gæsluvarðhaldsvistun hefði verið fullnægt á þeim tíma, er málið var til meðferðar fyrir héraðsdómi. Ekki hefði sóknaraðili gert Hæstarétti grein fyrir framvindu rannsóknar málsins, en á sjötta dag væri liðið frá atlögu þeirri, er lá til grundvallar kröfu um gæsluvarðhald. Hefði því ekki verið sýnt fram á, að þörf væri lengra gæsluvarðhalds vegna rannsóknarinnar. Ekki þótti nauðsynlegt með tilliti til almannahagsmuna, að H sætti gæsluvarðhaldi á grundvelli 2. mgr. 103. gr. laga 19/1991. Gæsluvarðhaldsúrskurðurinn var því felldur úr gildi. 675
- B var úrskurðaður í gæsluvarðhald vegna gruns um kynferðisbrot gagnvart stúlkubörnum. Af gögnum málsins varð ekki annað ráðið en rannsókn þess væri vel á veg komin. Ekki hafði verið sýnt fram á, að skilyrði a-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 væru fyrir hendi. Gæsluvarðhaldsúrskurðurinn var því felldur úr gildi. 1564
- P var grunaður um stórfelld brot á lögum um virðisaukaskatt, lögum um tekjuskatt og eignarskatt og 262. gr. almennra hegningarlaga tengd rekstri einkafyrirtækis hans og fyrirtækinu V hf. P var framkvæmdastjóri fyrirtækjanna og hafði að eigin sögn sjálfur annast gerð virðisaukattsskýrslna, er til rannsóknar voru. Lögregla hafði lagt hald á bókhaldsgögn P og fyrirtækja hans svo og tölvu, er bókhaldsvinna var unnin á. Eigi var talið, að lögregla hefði sýnt fram á, að rannsóknarhagsmunir væru slíkir, að þörf væri á frekara gæsluvarðhaldi P. Þá væru lögreglufirvöldum tæk önnur úrræði til þess að tryggja nærveru P. Gæsluvarðhaldsúrskurður var felldur úr gildi. 1695
- Krafist var gæsluvarðhalds G á grundvelli c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Rökstuddur grunur var um aðild hans að 22 innbrotum

eina og sömu nóttina. Ekki hafði verið gerð grein fyrir því, að til meðferðar væru önnur mál á hendur honum. Áður hafði G verið dæmdur vegna 19 innbrota og þjófnaða á fjögurra mánaða tímabili. Voru liðnir um fjórir mánuðir frá því gæsluvarðhaldi í tengslum við þá brotahrinu lauk. Þegar lítið var til sakarferils G, þótti ekki nægilegt tilefni til gæsluvarðhalds á grundvelli c-liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1928
---	------

Hald á munum

Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497
----------------------------------	------

Haldsréttur

Við innsetningargerð í stálbát í smíðum var borið við haldsrétti á grundvelli verksamnings um nýsmíðina. Sjá Innsetningargerð.	1203
Viðurkenndur haldsréttur í bókhaldsgögnum vegna vinnu við þau, þar sem fullnaðaruppgjör hafði ekki farið fram. Sjá Innsetningargerð.	1666
Sjá Nauðungarsala.	2585

Handtaka

Lögreglu var heimilt að handtaka ákærða, sem ekki hafði gegnt kvaðningu til að gefa skýrslu í opinberu máli, sbr. d-lið 98. gr. laga nr. 19/1991. Lögreglumenn handtóku ákærða á heimili hans án dómsúrskurðar eða samþykkis ákærða. Brast lögreglu heimild til þess að fara inn í herbergi ákærða og handtaka hann. Sjá Líkamsárás.	813
S og G voru handteknir vegna kæru um að hafa þá skömmu áður ásamt fleiri mönnum átt þátt í að hindra störf lögreglumanns og veiðieftirlitsmanns og taka haldlagt net úr höndum hins síðarnefnda. Kröfðust S og G skaðabóta úr ríkissjóði vegna tilefnislausrar og ólögmætrar frelsisskerðingar, en þeir höfðu verið handteknir og sættu innilokun í um fimmtán og sextán klukkustundir. Af atvikum þótti í ljós leitt, að framferði mannanna hefði verið með þeim hætti, að lögregla hefði haft lögmæta ástæðu til að handtaka þá. Atferli S og G og félaga þeirra hefði farið í bága við þá meginreglu, sem felst í 60. gr. stjórnarskrárinnar, að enginn geti í brád komið sér hjá að hlýða yfirvaldsboði. Eðlileg var talin sú ráðstöfun sýslumanns að óska eftir því, að Rannsóknarlögregla ríkisins myndi annast rannsókn málsins, en um langan veg var að fara fyrir rannsóknarlögreglumenn. Fleiri voru grunaðir en einn í málinu og var ekki óeðlilegt, að S og G væru hafðir í haldi, þar til frumrannsókn	

færi fram. Dráttur á rannsókn þótti ekki óhæfilegur í ljósi aðstæðna. Aðgerðir lögreglu voru ekki harkalegri eða viðtakari en tilefni og aðstæður buðu. Sýkna. 2921, 2931

Hegningarauki

Sjá Hylming. 2481
Sjá Þjófnaður. 2487

Heimsóknarbann

Forstöðumaður fangelsa á höfuðborgarsvæðinu tók ákvörðun um að meina B að heimsækja R í gæsluvarðhald. Ákvörðunin var talin reist á öryggissjónarmiðum og styðjast við heimild í 3. mgr. 41. gr. reglugerðar nr. 179/1992 um gæsluvarðhaldsvist. Var hún staðfest. 2013

Heimvísun

Sjá Ómerking. 34, 208, 809, 1009, 1257, 1314, 1528
1727, 1783, 2161, 2684
Sjá Kynferðisbrot. 2098

Hjón

Sjá Framfærslueyrir. 343, 1532
H og U gerðu með sér kaupmála fyrir stofnun hjúskapar, þar sem fasteign var gerð að séreign konunnar U. Síðar afréðu þau að leita skilnaðar og var þá undirritaður skilnaðarsamningur. Eftir það höfðaði H dómsmál á hendur U með kröfu um ógildingu á kaupmálanum og skilnaðarsamningnum á þeim grundvelli, að U hefði sviksamlega skýrt rangt frá atvikum, sem máli skiptu um gerð kaupmálans, og skilnaðarsamningurinn hefði bersýnilega verið ósanngjarn á þeim tíma, er til hans var stofnað. Engin haldbær rök þóttu hafa verið færð fram fyrir því, að H hefði verið beittur sviksamlegri launung eða misneytingu við gerð kaupmálans. H þótti ekki hafa sýnt fram á, að nokkur þau atvik hefðu verið fyrir hendi við gerð skilnaðarsamningsins, er valdið hefðu því, að hann hefði ekki mátt gera sér grein fyrir þýðingu samningsins eða efni hans. U var sýknuð af kröfum H. 2384

Hlutabréf

Sjá Skattskylda. 758

Hlutfé

Sjá Hlutfélög.	2425
---------------------	------

Hlutfélög

Sjá Skattskylda.	758
Sjá Lögbann.	1642, 1656

E höfðaði mál á hendur T hf., K, M, S og Ö og gerði kröfu til þess, að félaginu ásamt greindum hluthöfum yrði gert skylt á grundvelli samnings hluthafa um útreikning á virði hlutabréfa í félaginu og kaup og sölu þeirra að greiða E fjárhæð gegn framsali E á 20% hlutfjár í félaginu. Ljóst þótti, að hvorki félagið sjálft né S eða Ö voru aðilar að því samkomulagi, er E byggði kröfu sína á. Þá var hvergi í samningnum mælt beinlínis fyrir um það, að hluthafi, sem vildi selja hlut sinn í félaginu, gæti með einhliða ákvörðun sinni skyldað aðra hluthafa til að kaupa eignarhlutann. Hefði orðið að taka það skýrlega fram í samningnum, ef ætlunin hefði verið að leggja þar slíka skyldu á hluthafa án tillits til viljaafstöðu þeirra. Var ekki unnt gegn mótmælum K og M að skylda þá til að kaupa hlut E í félaginu. Sýkna.	2425
Sjá Gjaldþrot.	2447, 2814

Hlutfjárhækkun

Sjá Gjaldþrotaskipti.	2664, 2678
----------------------------	------------

Hlutdeild

Sjá Umboðssvik.	1157
Hlutdeild í þjófnaðarbroti. Sjá Þjófnaður.	2854

Húsaleiga

Sjá Samningur.	1001
---------------------	------

Húsaleigusamningur

K og Ó sf. gerðu með sér húsaleigusamning, þar sem K leigði Ó sf. þrjár hæðir og kjallara húseignar í Reykjavík. Var leigutaka óheimilt að framleigja hið leigða án samþykkis leigusala og heimild til framsals á leigurétti var ekki veitt. Ó sf. seldi veitingarekstur, sem fyrirtækið hafði haft með höndum í húsnæðinu og skuldbatt sig til að tryggja kaupendum, að samningurinn héldi, þótt samþykkis K hefði ekki verið aflað. Veitingareksturinn var seldur öðru sinni og var enn byggt á framangreindum húsaleigusamningi og tekið fram, að ekki

lægi fyrir húsaleigusamningur áritaður af leigusala til kaupanda um húsnæðið. Talið var að J, eiganda Ó sf., hefði verið ljóst, að K yrði að samþykkja nýjan leigutaka. Ósannað þótti, að K hefði samþykkt aðilaskipti að húsaleigusamningnum og með því leyst J undan skuldbindingum sínum samkvæmt honum.	69
K gerði leigusamning við Ka hf. um leigu á verslunarhúsnæði félagsins. K varð gjaldþrota og gerði félagið kröfu til þess, að leiga eftir gjaldþrot K fengist greidd sem forgangskrafa. Á það var fallist. Sjá Forgangskrafa.	221
Sjá Samningur.	1001
Með samningi 3. september 1981 tóku P og G á leigu fasteign. Leigutími skyldi vera til 20 ára. Húsaleigusamningnum var þinglýst 13. júní 1984. Hinn 11. desember 1986 var þinglýst kvittun, þar sem P og G greiddu húsaleigu fyrirfram fyrir tímabilið 1. mars 1986 til 1. mars 1991. Á grundvelli veðskuldabréfa útgefna 29. apríl 1983 og sem þinglýst var á fasteignina 3. maí sama ár, fengu nokkrir aðilar umrædda fasteign lagða sér út sem ófullnægðum veðhöfum eftir að hafa orðið hæstbjóðendur á nauðungaruppboði. Eftir uppboðið lýstu hinir nýju eigendur því yfir við P og G, að þeir teldu húsaleigusamning við fyrri eiganda og fyrirframgreiðslu á húsaleigu ekkert gildi hafa gagnvart sér sem útlagningarhöfum. P og G mótmæltu þeim skilningi. Í dómi Hæstaréttar sagði, að ákvæði söluskilmála þess efnis, að kaupandi sé bundinn við löglega gerða leigusamninga, verði að meta með hliðsjón af þinglýsingarreglum eða öðrum lagaákvæðum um rétt hæð slíkra samninga gagnvart veðkröfum í eign. Veðskuldabréfum þeim, sem útlagning eignarinnar til hinna nýju eigenda byggðist á, var þinglýst á eignina á undan leigusamningnum. Samningurinn var því ekki talinn hafa gildi gagnvart þeim frá uppboðsdegi eignarinnar að telja, sbr. 1. mgr. 29. gr. þinglýsingarlaga nr. 39/1978. Hinir nýju eigendur voru heldur ekki bundnir af fyrirframgreiðslu leigugjalds af hálfu P og G í lengri tíma en eitt ár frá uppboðsdegi, en samkvæmt 2. mgr. 31. gr. þinglýsingarlaga er fyrirframgreiðsla leigugjalds í lengri tíma háð þinglýsingu. Rétt þótti, að P og G gyldu hinum nýju eigendum húsnæðisins leigu frá og með næstu mánaðamótum eftir að ár væri liðið frá uppboðsdegi til 1. júní 1990, en leigukröfur nýrra eigenda náðu til þess dags. Leigugjald skyldi fara eftir húsaleigusamningi P og G við fyrri eiganda. Með hliðsjón af 3. tl. 13. gr. laga nr. 44/1979 um húsaleigusamninga þótti rétt, að P og G hefðu tólf mánaða	

frest frá uppsögu dóms Hæstaréttar til að rýma húsnæðið, þar sem það væri sérhannað til reksturs starfsemi þeirra, sem þeir hefðu rekið þar um tæplega þrettán ára skeið. Gera yrði ráð fyrir því, að þeir hefðu aflað sér sérstakrar viðskiptavildar í húsnæðinu og flutningur í annað húsnæði væri háður nokkrum erfiðleikum. Önnur helsta málsástæða P og G í málflutningi fyrir Hæstarétti var sú, að hinir nýju eigendur húsnæðisins hefðu eigi verið grandlausir um leiguréttinn, þegar þeir fengu útgefin eða framseld til sín þau skuldabréf, sem þinglýst var á eignina. Ekki varð séð, að þeirri málsástæðu hefði verið hreyft í héraði og kom hún eigi til álita fyrir Hæstarétti, sbr. 45. gr. laga nr. 75/1973.	1184
Sjá Útburðargerð.	1209
G og S gerðu með sér húsaleigusamning í mars 1987 um skrifstofuhúsnæði í eigu G. Sama dag framleigði S húsnæðið, en samkvæmt samningnum var framleiga heimil. Frá hausti 1987 var G viðtakandi húsaleigu, er framleigutakinn K greiddi. Við árslok rýmdi K húsið og krafði G þá K um ógreidda húsaleigu. K bar því við, að ekkert réttarsamband væri milli þeirra. Í dómi Hæstaréttar sagði, að K hefði greitt G leigugjaldið milliliðalaust. Er leigugreiðslur hefðu farið í vanskil, hefði K beðið G um greiðslufrest og sýnt honum eindreginn vilja sinn til að koma þeim í skil. Í framhaldi af því hefði K gert G tvö kauptilboð í eignina. Þótti G hafa sýnt fram á, að í reynd hefðu orðið aðilaskipti að leigunni á húsnæðinu með þeim hætti, að réttarsamband hefði stofnast milli K og G. Hefði G því verið rétt að krefja K um vangoldið leigugjald.	1365
<i>Húsbóndaábyrgð</i>	
Krafa um örorku- og miskabætur á grundvelli húsbóndaábyrgðar var gerð á hendur sjúkrahúsi vegna ætlaðra mistaka læknis. Sjá Læknar.	400
<i>Húsleit</i>	
Sjá Handtaka og Líkamsárás.	813
<i>Hylming</i>	
Sjá Þjófnaður.	503
Ö var sakfelldur fyrir hylmingu fyrir að hafa tekið við og geymt skartgrip, er A nam á brott úr skartgripaverslun, en skilað hluta þeirra til eiganda gegn greiðslu. Refsing Ö, sem var hegningarauki við átta mánaða fangelsisdóm, var ákveðin þriggja mánaða fangelsi. ..	2481
<i>Hæfi</i>	
Sjá Brot í opinberu starfi.	2275

Hæfi dómara

Ölfushreppur stefndi M, Kópavogsskaupstað, Reykjavíkurborg, Seltjarnarneskaupstað, Garðabæ, Bessastaðahreppi og Hafnarfjarðarkaupstað og lutu dómkröfur hans að viðurkenningu landamerkja og marka sveitarfélaga á afréttum. Krafðist Ö þess, að dómstjóri héraðsdóms Suðurlands viki sæti í málinu vegna vanhæfis. Samkvæmt 2. gr. laga nr. 92/1989 ákvarðast lögsagnarumdæmi héraðsdómstóla af mörkum kaupstaða og sýslna. Krafa Ö var eigi talin varða mörk stjórnsýslu ríkisins eða dómstóla, eins og þau væru ákveðin í þessum lögum. Samkvæmt 2. mgr. 8. gr. laga nr. 41/1919 um landamerki o.fl. skyldi dómsmálaráðherra ákveða, ef deilt væri um landamerki og lönd lágu hvort í sínu lögsagnarumdæmi, í hvoru þeirra héraðsdómari skyldi fara með málið. Ákvæðið var felld úr gildi með 6. gr. laga nr. 92/1991 og leiddi þá niðurfellingu af aðskilnaði dómsvalds og umboðsvalds í héraði samkvæmt lögum nr. 92/1989. Hún hefði hins vegar ekki falið í sér fyrirætlan um það, að héraðsdómari væri ekki eftir sem áður bær að fjalla um ágreining í landamerkjamálaum, þótt lönd lægu í lögsagnarumdæmi þess dómstóls, sem hann starfaði við. Engin haldbær rök þóttu hafa verið færð fram fyrir því, að ákvæði g-liðar 5. gr. laga nr. 91/1991 gætu átt við í málinu. Kröfu Ö var því synjað.

1536

SB höfðaði mál á hendur SJ og tryggingarfélaginu S hf. vegna umferðarslyss, er dóttir SB varð fyrir. Hafði henni verið metin 10% varanleg örorka vegna slyssins. SB krafðist þess, að héraðsdómari viki sæti í málinu, þar sem hann væri sonur eiganda 0,76% hlutafjár í hinu stefnda félagi og væri eigandinn fyrrum forstjóri félagsins til langs tíma og ástæða til að ætla, að dómariinn gæti ekki litið hlutlaust á málavöxtu. Ljóst þótti, að það myndi leiða til nokkurra útgjalda fyrir hið stefnda tryggingarfélag, ef fallist yrði á kröfur SB að einhverju eða öllu leyti. Með hliðsjón af eðli álitaefnisins var hins vegar eigi talið, að slík málalok gætu varðað föður héraðsdómara fjárhagslega með þeim hætti, að efni væru til að draga óhlutdrægni dómarsins með réttu í efa. Var þá meðal annars til þess að líta, að um var að ræða svo lítinn eignarhluta í almenningshlutafélagi, að almennt yrði ekki talin hætta á, að ómálefnaleg sjónarmið gætu haft áhrif á niðurstöðu máls. Kröfu um, að dómari viki sæti, var því synjað.

2007

Hæfi stjórnvalds

Aðför að kröfu sýslumanns. Sjá Gjaldþrotaskipti.	844
---	-----

Höfundarréttur

F og S gerðu með sér samning um, að S ynni fyrir F prentsmiðjuhandrit og læsi yfir prófarkir að loftskýtamannatali. Ágreiningur varð með aðilum um skil á handritinu. Las S engar prófarkir að bókinni og var annar fenginn til þeirra starfa. Eftir útkomu bókarinnar krafðist S skaða- og miskabóta úr hendi F, þar sem hann hefði haft einkarétt á verkinu. Störf S voru fyrst og fremst talin hafa verið endurskoðun á æviskráartextum, sem þegar hefðu verið skráðir á sérstök stöðluð eyðublöð, öflun upplýsinga og lagfæringar með viðbótum og úrfellingum til samræmingar. S hefði ekki unnið einn að verkinu og hefðu aðrir innt af hendi veruleg störf. Ekki var talið, að starf S hefði verið þess eðlis, að það fullnægði lágmarkskröfum um frumleika eða sjálfstæða efnismeðferð, til þess að það skapaði S höfundarrétt samkvæmt höfundarlögum nr. 73/1972. Var F því sýknað af kröfum S. Sératkvæði.	914
Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497
Ö vann að þýðingu á sjónvarpsefni fyrir Í hf. Hann krafðist skaðabóta úr hendi félagsins, þar sem það hefði endursýnt myndefnið, en þóknun til hans hefði aðeins tekið til einnar birtingar. Ö hafði sótt stofnfund og verið einn stofnenda félags þýðenda hjá Í hf. Talið var, að stofnendum þess hefði verið kunnugt um, að kvikmyndir væru endursýndar án þess að þýðendum væri greitt sérstaklega fyrir það. Talið var sannað, að greiðslur Í hf. til Ö hefðu verið miðaðar við alla þá dreifingu á sjónvarpsefni, sem venjuleg var og almenningi kunnug. Sýkna.	2611

Innheimta opinberra gjalda

Sjá Skattar.	576
-------------------	-----

Innsetningargerð

K krafðist þess, að þrjú hlutabréf yrðu tekin með beinni aðfarargerð úr vörslum S og L hf. og framseld sér. Talið var, að í samkomulag það, sem innsetningarkrafa K byggðist á, skorti nauðsynlegar upplýsingar.
--

ar og umfjöllun um veigamikil atriði, sem ágreiningur var um milli aðila. Réttur K var engan veginn svo ótvíræður, að fullnægt væri lagaskilyrðum fyrir innsetningargerð. Sjá Samningur.	124
Hraðfrystihús P hf. var sameinað F hf. F hf. seldi Þó hf. allar eignir, er áður voru í eigu Hraðfrystihúss P hf. Í kaupsamningi aðila var tekið fram, að allar eignir Hraðfrystihúss P hf. væru með í kaupunum. Þá voru í samningnum ýmsir fyrirvarar. Hraðfrystihús P hf. hafði átt inneign í SH og var hún greidd út með skuldabréfi. Protabú Þó hf. gerði kröfu til þess, að skuldabréfið yrði tekið úr vörslum F hf. með beinni aðfarargerð. Ekki var talið, að réttur búans til skulda-bréfsins væri svo ótvíræður og skýlaus, að unnt væri að fallast á kröfu þess um beina aðför samkvæmt 78. gr. laga nr. 90/1989.	216
Sýslumaður seldi á nauðungaruppboði stálbát í smíðum hjá S hf. Á uppboðinu var L slegin smíðin og greiddi hann þegar í stað uppboðs-andvirðið. Er L hugðist taka bátinn í sínar vörslur daginn eftir uppboðið, var honum meinað það af forráðamönnum S hf., sem töldu uppboðið ólögmætt og að S hf. ætti haldsrétt í bátnum á grundvelli verksamnings við fyrri eiganda bátsins. Af hálfu L var krafist innsetningar í bátinn. Í dómi sagði, að samkvæmt uppboðsskilmálum hefði L átt lögvarinn rétt til að taka nauðungarsöluandlagið í sínar vörslur, eftir að hafa staðið skil á boði sínu. Gildi nauðungarsöluunnar og spurning um haldsrétt kæmu til álita við úthlutun uppboðsandvirðis. Réttindi L væru það ljós, að sönnur yrðu færðar fyrir þeim með gögnum, sem 83. gr. laga um aðför nr. 90/1989 kvæði á um, sbr. 78. gr. laganna. Var krafa L um innsetningu í bátinn því tekin til greina.	1203
Forsjá með barni komið á með aðfarargerð. Sjá Börn.	1389
Samkvæmt munnlegu samkomulagi átti SS að vinna að bókhaldi fyrir S hf., A og SJ. SS krafðist þess, að viðurkenndur yrði haldsréttur hans í gögnunum vegna ógreiddrar vinnu við bókhaldið. Ágreiningur var með aðilum um skyldur SS og óljóst, hvort nokkuð hefði verið rætt um endurgjald fyrir vinnu hans. Ljóst þótti, að SS hefði innt af hendi verulega vinnu við bókhaldið, þó að ekki væri tekin afstaða til þess, hvað væri hæfilegt endurgjald fyrir þá vinnu. Á hinn bóginn var lagt til grundvallar, að bókhaldsgögnin hefðu aukist að verðmæti fyrir þá sjálfa eftir meðhöndlun SS. Var þá einkum horft til þess, að eigendur gagnanna hefðu þurft að verja til þess umtalsverðum tíma og fjármunum að koma þeim í sambærilegt horf, ef þeir fengju bókhaldsgögnin afhent í þeirri mynd, sem SS tók við þeim. Varðveisla SS á bókhaldsgögnunum braut ekki sjálf-	

krafa í bága við 15. gr. bókhaldslaga nr. 51/1968 um geymsluskyldu bókhaldsskyldra aðila. Þar sem opinberir hagsmunir stóðu því ekki í vegi, að SS hefði bókhaldsgögnin undir höndum, var hann talinn hafa haldsrétt í þeim, þar sem fullnaðaruppgjör aðila hafði ekki farið fram. Kröfu um innsetningu í hin umdeildu bókhaldsgögn var synjað.	1666
--	------

Ítrekun

Vitnað til sakaferils.	375
Ítrekaður ölvunarakstur. Ítrekunaráhrif fyrsta brots fallin niður. Sjá Umferðarlög.	1015

Jarðalög

Úrskurður yfirlandskiptanefndar um landamerki þriggja jarða var ekki borinn undir jarðanefnd eða landbúnaðarráðherra samkvæmt ákvæðum jarðalaga og var hann því eigi tækur til þinglýsingar.	363
---	-----

Játningarmál

Sjá Ávana- og fíkniefni.	2100, 2104, 2575
-------------------------------	------------------

Kaupgjaldsmál

P starfaði sem skipstjóri hjá S hf. Aðila greindi á um það, með hvaða hætti starfslok P bar að. Var af hans hálfu krafist bóta vegna fyrirvaralausrar uppsagnar úr starfi. P tókst ekki sönnun þess, að honum hefði verið sagt upp störfum fyrirvaralaust. Þá var ekki talið, að S hf. hefði tekist sönnun þess, að P hefði fallið frá rétti sínum til að vinna út þriggja mánaða uppsagnarfrest sinn eða hann hefði að öðru leyti afsalað sér kröfum vegna ráðningarslitanna. Úrslitum réði, að P kom ekki um borð í skip S hf. án þess að honum hefði verið synjað um það berum orðum. Ekki var því af hans hálfu sýnt fram á, að honum hefði verið meinað að starfa uppsagnarfrest sinn.	798
K var sagt upp störfum sem stýrimanni hjá FS hf. með þriggja mánaða uppsagnarfresti frá og með 1. apríl 1991. K var við störf hjá FS hf. til 21. apríl sama mánaðar, er skipi félagsins var lagt. Réð hann sig til starfa hjá öðrum eftir það. Krafði hann FS hf. um laun í uppsagnarfresti sínum á grundvelli sjómannalaga. Um það sagði, að vinnuskylda hefði hvílt á K á uppsagnartíma. Ósannað þótti gegn eindregnum mótmælum FS hf., að K hefði verið leystur undan þeirri	

skyldu, hvorki áður en hann réð sig til annars vinnuveitanda né síðar á uppsagnartímanum. Réttur hans til launa úr hendi FS hf. féll því niður frá þeim tíma, er hann af þeirri ástæðu gat ekki lengur efnt samningsskyldur sínar gagnvart félaginu. Kröfum K um laun á uppsagnartíma var því synjað.

804

B var við störf hjá F hf. sem blaðamaður. Átti hún við veikindi að stríða. Með bréfi til félagsins óskaði B eftir launalausu leyfi án þess að tilgreint væri tilefni beiðinnar. Var B í framhaldi af því ritað uppsagnarbréf, þar sem henni var tilkynnt, að samkomulag gæti orðið um það, að hún hætti störfum þegar í stað eða færi í launalaust leyfi á uppsagnartíma. B höfðaði mál á hendur félaginu og krafðist bóta vegna ólögmatrar uppsagnar úr starfi. Gert var ráð fyrir því, að fyrirsvarsmönnum F hf. hefði að einhverju leyti verið kunnugt um, að B gekk ekki heil til skógar. Hins vegar þótti ósannað, að hún hefði gert félaginu sérstaka grein fyrir veikindum sínum eða skírskotað til þeirra í tengslum við beiðni um launalaust leyfi. Einnig þótti ósannað, að uppsögn af hálfu F hf. hefði byggst á því, að B átti við vanheilsu að etja og hefði af þeim sökum viljað losna við hana úr starfi. Félaginu hefði verið heimilt að segja B upp án þess að tilgreina sérstakar ástæður. Uppsögnin varð því ekki metin ólögmat, þótt síðar hefði komið í ljós, að B var á þessum tíma metin 100 % öryrki. B var ekki talin hafa kannað undirtektir við beiðni sinni um launalaust orlof með viðhlítandi hætti, ekki mætt til vinnu og ekki boðað forföll. Eigi hefði hún heldur leitað eftir viðræðum við starfsmannastjóra F hf. um þá kosti, sem henni gáfust í uppsagnarbréfinu. Gegn eindregnum framburði fréttastjóra F hf. þótti ósannað, að fréttastjórinn hefði gefið B til kynna, að hún þyrfti ekki að mæta til vinnu, eftir að hún afhenti beiðni um launalaust leyfi. B var því talin hafa vanefnt vinnuskyldu sína í uppsagnarfresti og gat hún ekki átt kröfu til launa eða annarra greiðslna úr hendi F hf. fyrir þann tíma. Félagið var sýknað af kröfu B.

1109

S háseti á frystitogara í eigu H hf. deildi við félagið um ákvörðun skiptaverðmætis afla við uppgjör á hásetahlut vegna starfa S á tilteknu tímabili. Afurðirnar, er deilt var um, hafði H hf. selt fyrir milli-göngu SÍS til Asíu með „c&f“ skilmálum. Við útreikning hafði félagið miðað við „fob“ skilmála, en S taldi liggja beint við að miða við „cif“ skilmála, þar sem svo lítið bæri á milli „c&f“ og „cif“ skilmála. Við það hefði hásetahluturinn orðið meiri. Með hliðsjón af orðalagi 1. mgr. 4. gr. laga nr. 24/1986 um skiptaverðmæti og

greiðslumiðlun innan sjávarútvegsins, sbr. 3. gr. laga nr. 21/1987, var H hf. talið heimilt að miða við „fob“ verðmæti við útreikning á aflaverðmæti S. Var félagið því sýknað af kröfu S. Sératkvæði. 2336

Kaupleigusamningur

H hf. varð gjaldþrota og gerði bústjóri kaupsamning við Í hf. um allt lausafé H hf. Samkvæmt samningnum gerði H hf. ekki athugasemdir við það, að Í hf. gengi inn í kaupleigusamninga, sem H hf. hafði gert við kaupleigufyrirtæki. Sjá Gjaldþrot. 154

Kaupmáli

Sjá Séreign. 526
 Kaupmála um fasteign rift á grundvelli gjaldþrotalaga. Sjá Gjaldþrot. .. 606
 Sjá Hjón. 2384

Kaupsamningur

B og G gerðu kaupsamning við trésmiðjuna A hf. um byggingu timbureiningahúss. Gegn mótmælum þeirra þótti félagið ekki hafa sýnt fram á, að timburgólf hefði ekki átt að vera innifalið í verði hússins. Þá sýndi félagið ekki fram á, að kaupendum hefði mátt vera það ljóst vegna venju í starfsgrein A hf. eða atvika að kaupunum, að miða hefði átt við línulegan útreikning vísitölu fremur en hina lögmæltu breytingu hennar, er verðbætur voru reiknaðar vegna umsaminna greiðslna á kaupverði hússins. B og G voru dæmd til greiðslu á hluta ýmissa viðbótarreikninga. 271

Á fundi hreppsnefndar H, þar sem K átti sæti, var samþykkt að kaupa hús hans með áhvílandi veðskuldum fyrir allt að 1.800.000 krónur. Tveimur mánuðum síðar var samþykkt á fundi hreppsnefndar að hækka kaupverðið í 1.940.000 krónur. Sveitarstjóri H kom á vinnustað K skömmu síðar til að fá undirskrift K á kaupsamning vegna lána frá Húsnaðismálastjórn og var kaupverð þar tilgreint 2.200.000 krónur. Mismun þess og hins umsamda kaupverðs áætlaði H sem kostnað við að fullgera húsið. Talið var, að K hefði mátt vera ljóst, að umboð sveitarstjóra H næði einungis til 1.940.000 króna kaupverðs og að undirritun undir skjalið væri þáttur í að ganga frá kaupsamningi, eins og samþykkt hefði verið. Gat hann ekki borið fyrir sig, að skjalið hefði verið fullgildur og endanlegur kaupsamningur um húsið. Kaupverðið 1.940.000 krónur var því lagt til grundvallar. H krafðist þess að frá kaupverðinu drægist skuld K

vegna opinberra gjalda. Ekki þóttu liggja frammi í málinu nægjanleg gögn um þá kröfu og var því eigi unnt að taka hana til greina.

Ó og IÁ gerðu IÓ kaupþilboð í verslunarrekstur og verslunarhúsnæði sportvöruverslunar IÓ. IÓ varð gjaldþrota og töldu Ó og IÁ, að IÓ hefði við samningsgerð leynt fjárþroti sínu. Af þeim sökum og í framhaldi af gjaldþroti hefði velta verslunarinnar orðið til muna minni en gert hefði verið ráð fyrir. Ó og IÁ héldu eftir lokagreiðslum samkvæmt samningi og kröfðust afsláttar af kaupverði. Þrotabú IÓ höfðaði mál á hendur Ó og IÁ til greiðslu eftirstöðva kaupverðs. Ó og IÁ höfðu áskilið sér rétt í greinargerð í héraði til að óska eftir dómkvaðningu matsmanna til að meta hæfilega lækkun kaupverðs vegna minni veltu. Ekki létu þeir þó verða af því. Eftir uppkvaðningu héraðsdóms fengu þeir hins vegar dómkvadda matsmenn til að meta batur eða afslátt af kaupverði verslunarinnar. Ekki komu fram skýringar á því, hvers vegna mat fór ekki fram, áður en héraðsdómur var lagður á ágreiningsefnið. Þótti ljóst, að þau gögn hafði þeim verið í lófa lagið að færa fram í héraði. Þegar litið var til þess og hins, að fullnægjandi rökstuðning skorti fyrir niðurstöðum matsmanna var matsgjörð þessari gegn andmælum þrotabús IÓ enginn gaumur gefinn við úrlausn málsins. Vegna þeirra atvika, er urðu eftir kaupin, þóttu Ó og IÁ eiga rétt til afsláttar af kaupverði.

539

1839

S, H og G vegna þrotabús P hf. kröfðust ógildingar kaupsamnings milli P hf. og R og P um fasteign. Kröfu sína rökstuddu þeir meðal annars með vísan til 5. gr. laga nr. 47/1938 um fasteignasölu, en samkvæmt þeirri lagagrein hefðu viðskipti um fasteignina verið R og P óheimil, þar sem þeir höfðu fasteignina í umboðssölu frá P hf. Litið var svo á, að þátttaka R og P í kaupunum hefði verið andstæð 5. gr. áðurgreindra laga. Á hinn bóginn var litið til þess, að eignin hafði verið í sölu um nokkurt skeið hjá öðrum fasteignasölum án árangurs. Það voru ekki síður forsvarsmenn P hf., sem sóttu á um söluna. Þá var og litið til viðskiptareynslu forsvarsmanna P hf., sem að nokkru nutu aðstoðar lögmanns við samningsgerðina. Hafnað var kröfu um ógildingu kaupsamningsins. R og P höfðu ekki, svo sem kaupsamningur kvað á um, gefið út skuldabréf að tiltekinni fjárhæð. Talið var, að þeim bæri að efna samninginn að því leyti og var miðað við, að fjárhæð hins óútgefna skuldabréfs hefði gjaldfallið eftir efni kaupsamningsins á fyrirhuguðum afborgunardögum. Til skuldajafnaðar kom fjárhæð vegna áfallinna vaxta af veðskuldum

fyrir kaupsamningsdag, er R og P höfðu greitt. Jafnframt kom til skuldajafnaðar andvirði tveggja víxla, sem R og P greiddu S hf. vegna P hf.	2527
Sjá Gatnagerðargjald.	2858
Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	2909
Sjá Fasteign.	2941
<i>Kaupskylda</i>	
Sjá Hlutafélög.	2425

Kjarasamningur

Vorið 1989 voru settar reglur, þar sem hámarksaldur flugumferðarstjóra var færður niður í 60 ár. Vegna styttingar á starfsævi voru málefni flugumferðarstjóra til meðferðar sem sérstakur þáttur við endurskoðun kjarasamnings í júlí 1990. Samningur vegna breyttra starfslokaskilyrða og kjarasamningur við ríkisvaldið voru samþykktir samhljóða á fundi í félagi flugumferðarstjóra. Fjármálaráðuneytið ákvað í ágústmánuði 1990 að stöðva framkvæmd almennra launahækkana frá og með 1. september, en 3. ágúst voru sett bráðabirgðalög um launamál, sem síðan voru staðfest óbreytt á Alþingi. Af hálfu fjármálaráðherra var litið svo á, að sú stöðvun gildi einnig um hið sérstaka samkomulag við félag flugumferðarstjóra. Flugumferðarstjórinn J krafði fjármálaráðherra um greiðslur varðandi laun fyrir starf í september 1990 til og með janúar 1992. Tók krafan til hækkana á launagreiðslum, sem um var fjallað í samkomulaginu. Í dómi Hæstaréttar sagði, að af lögunum um launamál yrði ráðið, að þeim hefði verið beint gegn almennum launahækkunum, er hefðu getað raskað þeim efnahagslegu markmiðum, sem lögunum hefði verið ætlað að verja. Á hinn bóginn yrði ekki séð, að þau hefðu að öðru jöfnu átt að girða fyrir kjarabreytingar af sérstöku tilefni eða í sértæku formi, svo sem með tilfærslum launþega milli launaflokka vegna endurmats á störfum þeirra. Launabreytingar flugumferðarstjóra hefðu verið gerðar af sérstöku tilefni, sem var óumdeilt, og jafnframt í sérgreindu formi sem sjálfstætt samningsefni. Endurmat launakjara þeirra hefði einnig verið sérstakt að því leyti, að það varðaði ekki samanburð við störf eða starfshæfni annarra, heldur breytingu á skilyrðum varðandi starfið sjálft. Eðlilegt væri að líta svo á, að samkomulagið um launahækkanir hefði ekki raskast vegna ákvæða laganna um launamál. Það studdi þá niður-

stöðu, að samkomulagið lá fyrir, áður en lögin voru sett, án þess að á því atriði hefði verið tekið með beinum ákvæðum í lögnum. Hafa varð í huga hið tímabundna gildi laganna, en breytingunni á starfsaldursreglum hefði verið ætlaður varanlegur sess. Loks var til þess að líta, að af hálfu fjármálaráðherra hefði samkomulaginu ekki verið rift í heild sinni, heldur hefði hluti þess verið látinn haldast. Var krafa J tekin til greina.

469

Kjörskrá

Sjá Kosningaréttur.

1207

Kosningar

H höfðaði dómsmál á hendur félagsmálaráðherra, samstarfsnefnd um sameiningu S-bæjar og H-sveitar, hreppsnefnd H-sveitar og bæjarstjórn S-bæjar og krafðist ógildingar á atkvæðagreiðslu, sem fram fór í H-sveit um sameiningu S-bæjar og H-sveitar og úrskurðar félagsmálaráðuneytis um þá kosningu. Samkvæmt meginreglu íslenskra laga sæta þau mál úrlausn dómstóla, sem eigi eru skýrlega undan dómsögu þeirra tekin, sbr. 2. gr. og 60. gr. stjórnarskrárinnar. H gat sem kjósandi í H-sveit borið álitafni um gildi atkvæðagreiðslunnar undir dómstóla og var talin hafa lögvarða hagsmuni af því að fá úrlausn þeirra um málið. Hún hófst handa um málsókn sína tíu vikum eftir úrskurð félagsmálaráðuneytisins. Með hliðsjón af atvikum málsins og þeim brýnu hagsmunum, sem um var aðræða og vörðuðu grundvallaratriði um lýðræðislegar kosningar, var H ekki talin hafa glatað málsóknarrétti sínum með tómlæti. Ekki var talið, að orðalag á kjörseðli hefði verið til þess fallið að hafa áhrif á úrslit kosninganna eða verið á annan hátt andstætt lögum. Kjörseðillinn var þannig úr garði gerður, að skrift sást í gegnum hann, þótt hann væri brotinn saman. Kjörseðillinn tryggði því ekki, að kosningin hefði verið leynileg samkvæmt 14. gr. laga nr. 8/1986, sem er meðal grundvallarákvæða í íslenskum lögum um opinberar kosningar. Brestur í þessu efni er í eðli sínu til þess fallinn að hafa áhrif á úrslit kosningar og getur 36. gr. sveitarstjórnarlaga ekki leitt til annarrar niðurstöðu. Atkvæðagreiðsla sú, sem fram fór í H-sveit, var ógild. Sjá Áfrýjun.

2640

Kosningaréttur

H höfðaði mál gegn borgarstjóranum í R til þess að fá viðurkenndan rétt sinn til að vera á kjörskrá í R við sveitarstjórnarkosningar.

Kvað H nafn hennar hafa fallið niður við samningu kjörskrár í R, þar sem hún væri talin eiga lögheimili í H. Ástæða þess væri sú, að eiginmaður hennar hefði fært heimilisfang hennar til H án samþykkis hennar eða vitneskju. H hafði ekki snúið sér til skráningar-yfirvalda með ósk um leiðréttingu á tilkynningu eiginmanns hennar um flutning þeirra til H, sbr. 4. mgr. 19. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 8/1986, sbr. lög nr. 19/1994. Þá lýsti hún því yfir fyrir héraðsdómi, að þau hefðu ekki slitið samvistir. Var kröfu hennar synjað. 1207

Kröfu um að dómara í héraði víki sæti hafnað

Af hálfu K var þess krafist, að dómara í héraði vikju sæti. Var m.a. á því byggt, að þeir hefðu áður synjað frávísunarkröfu K og nýlega dæmt í sambærilegu máli. Á þetta var ekki fallist. Þá var ekki talið, að bréf forseta Hæstaréttar til Lögmannafélags Íslands, Dómarafélags Íslands og héraðsdómstóla, þar sem fjallað var um athugun og samantekt á kærumálum fyrir Hæstarétti, gæti skipt máli við athugun á hæfi dómenda málsins í héraði. 694

Kröfu um að héraðsdómari víki sæti hafnað

Af hálfu JT, E og JB var þess krafist, að héraðsdómari víki sæti í máli, er S hafði höfðað gegn þeim til innheimtu víxilskuldar. Ekki var fallist á kröfu þeirra, þar sem ekki hafði verið sýnt fram á, að þau atriði, er 5. gr. laga nr. 91/1991 tiltekur, væru fyrir hendi og ekki hafði heldur verið í ljós leitt, að önnur atvik eða aðstæður væru til þess fallnar að draga óhlutdrægni dómarans í efa. Þótti málatilbúnaður JT, E og JB allur stórlega vítaverður. Ljóst þótti, að það væri ekki á færi JT, sem flutt hafði nokkur mál fyrir Hæstarétti, að reka mál þannig fyrir dómstólum, að viðunandi væri. Héraðsdómara í því máli, er var til meðferðar, var rétt að taka afstöðu til þess, hvort neyta bæri úrræða 6. mgr. 17. gr. laga nr. 91/1991. Sjá Vítur. 1085

Kröfu um að hæstaréttardómara víki sæti hafnað

T hæstaréttarlögmaður gerði kröfu til þess sem lögmaður K, að dómara við Hæstarétt vikju sæti í kærumáli við réttinn. Til stuðnings kröfu sinni vísaði lögmaðurinn í bréf, sem hann hafði nýlega sent Hæstarétti, þar sem hann krafðist þess, að hæstaréttardómara vikju sæti í þeim málum, sem hann ætti aðild að sem lögmaður. Var þar m.a. víkið að ódagsettu bréfi forseta Hæstaréttar til Lögmannafélags Íslands, Dómarafélags Íslands og héraðsdómstólanna. Um það sagði

Hæstiréttur, að í nefndu bréfi væri almennt fjallað um nokkur at-
riði varðandi meðferð og fjölda kærumála. Þótt nafn lögmannsins
væri að finna í skrá, er fylgdi bréfinu, yrði ekki á það fallist, að það
gæti valdið því, að staða dómara Hæstaréttar gagnvart lögmannin-
um teldist með þeim hætti, að þeir yrðu vanhæfir til að dæma í mál-
inu, sbr. 6. gr. laga nr. 75/1973. Kröfu lögmannsins var því ekki
sinnt.

690

Kröfugerð

Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	30
Við málflutning fyrir Hæstarétti kom áfrýjandi með nýja aðalkröfu um, að hinn áfrýjaði úrskurður yrði ómerktur og málinu vísað frá skiptarétti. Skilyrðum 45. gr. laga nr. 75/1973 til að koma að nýrri kröfu var ekki fullnægt og var krafan því ekki tekin til greina, sbr. og 111. gr. laga nr. 91/1991.	354
Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	424
Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1553
Sjá Gjaldþrot.	2447
Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur.	2734

Kynferðisbrot

Ó sakfelldur fyrir kynferðisbrot gagnvart fjórum drengjum, 9 til 12 ára. Brot talin varða við 1. og 2. málslíð 1. mgr. 202. gr. almennra heg- ningarlaga. Refsing fangelsi í 10 mánuði.	639
EKKI þótti sannað, að X hefði haft samræði við Ó, eins og honum var gefið að sök í ákæru. Með framburði hans, sem var að öðru leyti í samræmi við framburð konunnar, taldist hins vegar fyllilega sann- að, að hann gerði tilraun til þess að hafa samræði við hana, þar sem hún lá sofandi, eftir að hafa fært hana úr fötum. Var X því talinn sannur að sök um brot gegn 196. gr. almennra hegningarlaga, sbr. 20. gr. Refsing X ákveðin 6 mánaða fangelsi, þar af þrír mánuðir skilorðsbundnir til tveggja ára. Sjá Skaðabætur.	1055
K var sakfelldur fyrir kynferðis- og áfengislagabrot gagnvart 15 ára dreng með því að veita honum áfengi og með féggjöf að tæla hann til kynferðismaka. Varðaði háttsemi K við 2. mgr. 202. gr. almennra hegningarlaga og 3. mgr. 16. gr., sbr. 33. gr., áfengislaga nr. 82/1969. Refsing fangelsi í átta mánuði.	1230
G var sakfelldur fyrir kynferðisbrot með því að hafa haft kynferðismök við 6 ára telpu. Varðaði háttsemi hans við 1. málslíð 1. mgr. 202. gr. almennra hegningarlaga. Refsing fangelsi í átta mánuði.	1408
P var sakfelldur fyrir kynferðisbrot gagnvart fimm ára dóttur sambylis-	

- konu sinnar. Brot hans vörðuð við 1. mgr. 201. gr. og 1. mgr. 202. gr. almennra hegningarlaga. Refsing fangelsi í fimmtán mánuði. ... 1849
- E var ákærður fyrir kynferðisbrot með því að hafa misboðið stjúp dóttur sinni með ítrekaðri kynferðislegri misnotkun, er hún var 9 til 13 ára. Þá var E jafnframt ákærður fyrir að hafa ráðist að stúlkunni á heimili þeirra með ofbeldi, þar sem hún lá í rúmi sínu, þá 13 ára. E var sýknaður af ítrekaðri kynferðislegri misnotkun en sakfelldur fyrir að hafa ráðist að stúlkunni í rúmi hennar. Eigi þóttu efni til endurtekinnar sönnunarfærslu samkvæmt 4. eða 5. mgr. 159. gr. laga nr. 19/1991, sbr. 19. gr. laga nr. 37/1994, og var sönnunarmat héraðsdómara staðfest. Voru brot E talin varða við 1. mgr. 194. gr., 1. mgr. 201. gr. og 1. mgr. 202. gr. almennra hegningarlaga. Atferli E var í ákæru einnig talið varða við b-lið 63. gr. og 66. gr. laga nr. 58/1992 um vernd barna og ungmenna. Ákvæði hegningarlaga voru talin tæma sök. Refsing fangelsi í átján mánuði. 1874
- S var ákærður fyrir kynferðisbrot gagnvart tveimur stjúpðætrum sínum. Ákæra byggðist á kæruskýrslum stúlnanna um það bil átta árum eftir hin meintu brot S og fjórum árum eftir að móðir stúlnanna varð að nokkru kunnugt um tilefni annarrar kærunnar. Við meðferð málsins í héraði hafði engi sérfræðilegra gagna verið aflað um líkamlegt og andlegt atgervi stúlnanna, viðhorf þeirra til S og ákæruefnisins og áhrif hinna meintu brota S á þær. Þó var fram komið, að önnur þeirra að minnsta kosti leitaði til geðlæknis, áður en þær lögðu fram kærur sínar. Skömmu fyrir aðalmeðferð málsins í héraði var því lýst yfir af hálfu ákærvalds, að viðtalsskýrslur læknis við þær myndu ekki, en læknirinn var þá sagður vera erlendis. Eigi varð séð, að ákærvaldið hefði gert frekari reka að því að afla þessara gagna eða kveðja lækninn fyrir dóm til skýrslugjafar. Fyrir héraðsdómi lágu ekki heldur gögn um S og viðhorf hans, sbr. einkum b- og d-lið 71. gr. laga nr. 19/1991. Verjandi ákærða hafði lagt fyrir Hæstarétt álitserð sálfræðings um S. Ofangreind gögn voru talin svo þýðingarmikil við mat á sönnunargildi munnlegs framburðar S og kærenda, að héraðsdómari hefði ekki átt að leggja dóm á málið án þeirra. Var hinn áfrýjaði dómur ómerktur og málinu vísað heim í hérað til frekari meðferðar og dómsálagningar að nýju. 2098

Kýrsetning

V hafði uppi kröfu um gjaldþrotaskipti á búi S á grundvelli árangurslausrar kýrsetningargerðar. S byggði mótmæli sín á því, að hann

hefði að fullu greitt skuld þá, sem krafa um kyrrsetningu byggðist á. Að auki hélt S því fram, að árangurslaus kyrrsetningargerð gæti ekki verið grundvöllur kröfu um gjaldþrotaskipti, þar sem staðfestingarmál hefði ekki verið höfðað, sbr. 36. gr. laga nr. 31/1990. Á þetta var ekki fallist. Þá byggði S á því, að við framkvæmd kyrrsetningargerðarinnar hefði fulltrúi sýslumanns ekki gætt leiðbeiningarskyldu sinnar gagnvart honum sem ólöglærdum aðila, sbr. 9. gr. laga nr. 31/1990. Jafnframt hefði ekki verið farið að 13. gr. laganna, þegar fram komu mótmæli af hans hálfu gegn réttmæti kröfu V. Í dómi Hæstaréttar sagði, að framkvæmd kyrrsetningargerðarinnar hefði verið áfátt að því leyti, að ekki hefði verið fullnægt leiðbeiningarskyldu gagnvart S og væri það aðfinnsluvert. Ljóst væri af mállutningi S, að mótmæli hans hjá sýslumanni hefðu ekki getað hindrað framgang gerðarinnar. Þá hefði S ekki borið það fyrir sig, að hin árangurslausa kyrrsetningargerð hefði gefið ranga mynd af fjárhag hans, sbr. 1. tl. 2. mgr. 65. gr. laga nr. 21/1991. Var því staðfestur sá úrskurður héraðsdómara að taka bú S til gjaldþrotaskipta.

104

Í hf. leitaði eftir því við sýslumann, að kyrrsetningargerð, sem fram fór að kröfu félagsins hjá J, yrði endurupptekin í því skyni, að eignir, sem höfðu verið kyrrsettar, yrðu virtar til peningaverðs. Á þá kröfu féllst sýslumaður. Í dómi Hæstaréttar sagði, að J gæti ekki með réttu leitað sérstakrar dómsúrlausnar til að fá hnekk ákvörðun sýslumanns um endurupptöku nema í skjóli 1. mgr. 34. gr. laga nr. 31/1990. Samkvæmt ákvæðinu var heimild J til þess háð því, að Í hf. hefði ekki mótmælt því, að málið yrði lagt fyrir dóm. Ekki var talið, að því skilyrði hefði verið fullnægt, og var málinu vísað frá héraðsdómi.

2374

Kærufrestur

Með úrskurði héraðsdóms var dánarbú BG tekið til opinberra skipta. Úrskurð þann kærði BB til Hæstaréttar og krafðist þess, að málsmeðferð dómarafulltrúa yrði ómerkt, honum veitt áminning og gert að greiða sekt í ríkissjóð. Er kæra barst héraðsdómi, var löngu liðinn sá frestur, sem BB hafði til að kæra úrskurðinn og aðrar athafnir dómara í héraði varðandi rekstur málsins samkvæmt 1. mgr. 144. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 133. gr. laga nr. 20/1991. Var málinu vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti. Kröfur þær, er BB gerði um úrslit málsins í héraði, þóttu bersýnilega haldlausar. Þá þóttu aðfinnslur

BB um málsmeðferð dómarafulltrúans algerlega tilefnislausar. Var hann víttur fyrir þessa fráleitu og gersamlega ástæðulausu kær. ..	2421
Í endurriti úr þingbók kom fram, að af hálfu málsaðila hefði enginn verið viðstaddur þinghald, þar sem kærður úrskurður í einkamáli var kveðinn upp. Í bréfi, sem fylgdi kærumálgögnum til Hæstaréttar, vottaði héraðsdómari, að sóknaraðila hefðu verið send ályktunarorð hins kærða úrskurðar í símbréfi sama dag og hann var kveðinn upp, en um leið hefði honum verið tilkynnt, að endurrit úrskurðarins væri til reiðu í afgreiðslu héraðsdóms. Því vottorði dómars hafði sóknaraðili ekki hnekk. Var kærufrestur liðinn, þegar kera sóknaraðila barst héraðsdómi. Málinu var vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti.	2479

Kæruheimild

L byggði kröfugerð sína fyrir Hæstarétti á þremur málsástæðum. Í fyrsta lagi hefði ekki verið farið eftir ákvæðum gerðardómssamnings um skipun oddamanns. Í öðru lagi skorti einn gerðardómsmann sérstök hæfisskilyrði vegna setu í öðrum gerðardómi, er fjallað hefði um hluta þess ágreinings, sem þessi gerðardómur átti að leysa úr. Í þriðja lagi hefði orðið verulegur dráttur á meðferð gerðarmálsins vegna vanrækslu gerðardómsmanna. Í dómi Hæstaréttar sagði, að af þessum atriðum væri aðeins hið síðastgreinda kæranlegt til Hæstaréttar samkvæmt 2. mgr. 9. gr. laga nr. 53/1989 um samningsbundna gerðardóma, sbr. 2. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 6. gr. laganna. ..	20
Úrskurður héraðsdómara um gagnaöflun samkvæmt 104. gr. laga nr. 91/1991 og frestun málsins ex officio vegna hennar sætti ekki kær. til Hæstaréttar samkvæmt XXIV. kafla laga nr. 91/1991.	228
S höfðaði mál á hendur F hf., og við þingfestingu þess lagði S fram ýmis skjöl, flest á enskri tungu. Lögmaður F hf. krafðist þess, að dóm-skjölín á ensku yrðu þýdd á íslensku. S féllst á að láta þýða tvö skjalanna en mótmælti kröfunni að öðru leyti. Úrskurður héraðsdómara um þetta úrlausnarefni var kærður til Hæstaréttar. Ákvæði 143. gr. laga nr. 91/1991 þóttu ekki heimila kær. Málinu var vísað frá Hæstarétti. Sératkvæði.	1386
Úrskurði héraðsdóms um umráð yfir eign, sem seld hafði verið nauðungarsölu, varð ekki skotið til Hæstaréttar, þar sem kæruheimild skorti. Sjá Nauðungarsala.	1776
Sjá Heimsóknarban.	2013
Mál var fellt niður með samkomulagi aðila, en úrskurður var kveðinn	

upp um málskostnaðarkröfu. Sá úrskurður var kærður til Hæstaréttar. Í dómi réttarins sagði, að hefði dómur gengið um þá kröfu, er sótt var fyrir héraðsdómi, væri skilyrðum ekki fullnægt til að áfrýja þeim dómi nema með leyfi Hæstaréttar, sbr. 152. gr. laga nr. 91/1991. Samkvæmt eðli máls verður þeim ákvæðum jafnframt beitt um málskot sem þetta. Málinu var því sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti.	2368, 2372
Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	2732

Kærumál

Sjá: IV. EFNISSKRÁ TIL YFIRLITS

Lagaskil

Sjá Gjaldþrotaskipti.	1541
----------------------------	------

Landamerki

Ágreiningur var um landamerki, þar sem þrjár jarðir lágu saman. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	987
Dómkrafa laut að viðurkenningu landamerkja og marka sveitarfélaga á afréttum. Sjá Hæfi dómara.	1536

Landskipti

Með úrskurði yfirlandskiptanefndar samkvæmt landskiptalögum var skorið úr um landamerki þriggja jarða. Sjá Þinglýsing.	363
---	-----

Laun

Ósannað þótti, að H hf. hefði skuldbundið sig til að breyta ekki verk-sviði B á þann veg, sem hann hugðist gera, og átti B enga kröfu til launa á hendur honum vegna fyrirvaralauss brothvarfs úr starfi. .	147
---	-----

Laun í veikindum

T og J, sem voru yfirvélstjórar á skipum E hf., fóru í veikindaleyfi. Greiddi félagið þeim laun í veikindum, mánaðarlaun og fæðispen-inga. Þóttust T og J eiga rétt á launum staðgengils fyrstu tvo mán-uði veikindanna og því hafa átt að auki rétt til greiðslu fyrir frí-daga, bakvaktir, kallvaktir, frystigámatillegg, taxtaleiðréttingar og orlof. Ákvæði 1. mgr. 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985 þótti svo af-dráttarlaust, að það varð eigi skilið öðruvísi en svo, í því sam-hengi er á reyndi, að T og J ættu rétt til þeirra launa, sem þeir	
--	--

hefðu fengið greidd fyrir að gegna starfi sínu áfram, ef veikindi
 hefðu ekki gert þá ófæra til þess. Voru kröfur þeirra teknar til
 greina. 2514, 2521

Launaskattur

Sjá Skattskylda. 1476

Lausafjárkaup

H seldi Á bifreið. Síðar kom í ljós, að tannhjól í sjálfskiptingu bif-
 reiðarinnar voru ónýtt. Í héraðsdómi þótti ekki sannað, að áskilið
 hefði verið, að gírkassi bifreiðarinnar væri í fullkomnu lagi né að H
 hefði með sviksamlegum hætti leynt galla í gírkassanum. Í hér-
 aðsdómi þótti Á þó eiga rétt á afslætti af kaupverði bifreiðarinnar,
 þar sem hann hefði mátt reikna með því, að sjálfskiptingin væri í
 lagi. Samkvæmt dómi Hæstaréttar varð Á að bera halla af skorti á
 sönnun um það, að ástand bifreiðarinnar hefði verið slíkt, sem
 hann hélt fram, þegar hann keypti hana. Var H því sýknaður af
 kröfum Á. 143

D seldi V bifreið og var kaupverð hennar að hluta greitt með skulda-
 bréfi, sem V hafði skömmu áður fengið við sölu bifreiðar og tryggt
 var með veði í þeirri bifreið, en hafði ekki verið þinglýst. Skulda-
 bréfið var gefið út af kaupanda bifreiðarinnar og á því voru tveir
 sjálfskuldarábyrgðarmenn. Skuldabréfið var ekki tækt til þinglýs-
 ingar, þegar viðskipti D og V fóru fram, þar sem bifreiðin hafði þá
 ekki verið umskráð á nafn útgefanda bréfsins. Þess var ekki óskað
 af hálfu D, að V annaðist þinglýsingu bréfsins eða tækist á hendur
 ábyrgð á greiðslu þess með áritun. Ekkert fékkst greitt af bréfinu á
 gjalddaga. Öðru veðskuldabréfi var þinglýst í hinn veðsettu bifreið
 þremur vikum síðar. Þegar sú þinglýsing fór fram, hafði D enn eng-
 an reka gert að því að tryggja réttarstöðu sína með þinglýsingu, en
 þá voru liðnar fimm vikur frá því unnt hefði verið að þinglýsa bréf-
 inu. Ósannað þótti, að umrædd bifreið hefði ekki verið fullnægj-
 andi veð til tryggingar greiðslu samkvæmt skuldabréfinu, hefði því
 verið þinglýst í tæka tíð. Þá var ekkert fram komið um það, að V
 hafi ekki mátt ætla, að bréfið væri fullgild greiðsla. V var því sýkn-
 aður af kröfum D. 236

Samningar tókust með BG og BJ um kaup þess fyrrnefnda á hestinum
 Ö. Umsamið kaupverð var greitt með víxli við afhendingu hestsins.
 BG keypti hestinn sem keppnishest og áskildi, að dýralæknisskoð-

un færi fram, að sér viðstöddum, á hestinum með sérstöku tilliti til heilbrigði fóta. Sú skoðun fór fram, að BG fjarstöddum, sem tafðist á leið sinni á skoðunarstað. BG skoðaði hestinn og reyndi er þangað kom, auk þess sem BJ sýndi hestinn á öllum gangi. Að kvöldi þess dags og næsta dag var hesturinn fluttur í hestaflutningakerru suður á land og tók ferðin um fjórtán klukkustundir fyrir utan hvíld nætursakir. Þá kom í ljós, að hesturinn virtist ganga ójafnt á afturfótum og var hætt við fyrirhugaða keppni. Samkvæmt vottorði dýralæknis kom fram svörin við svokallað beygjupróf á vinstra afturfæti hestsins og á röntgenmynd kom fram breyting, sem gat bent til byrjunareinkenna á spatti. BG krafðist riftunar á kaupunum á þeim forsendum, að hesturinn hefði verið haldinn leyndum galla við afhendingu, sem BJ hefði verið eða mátt vera kunnugt um. Óumdeilt var, að BG, sem var tamningamaður og knapi að atvinnu, skoðaði hestinn fyrir afhendingu og reið honum, jafnframt því sem BJ sýndi hestinn á öllum gangi. Tilskilin dýralæknisskoðun fór fram fyrir afhendingu, en þá voru fætur hestsins skoðaðir og hesturinn sagður feta og brokka eðlilega og vera óhaltur. Á þeim stað var ekki unnt að framkvæma röntgenmyndatöku. Ekki þóttu hafa verið færðar sönnur á, að hesturinn hefði verið haldinn leyndum göllum við afhendingu og var BJ sýknaður af kröfum BG. Sératkvæði.

1263

S og G sf. gerðu með sér samning um kaup þess fyrrnefnda á bát hins síðarnefnda. Kaupin voru rituð á skjal nefnt „Kaupsamningur – skuldabréf með eignarréttarfyrrvara“. Samkvæmt 3. gr. samningsins átti eigandi hins selda tveggja kosta vól staði kaupandi ekki í skilum með kaupverðið. Annars vegar gat hann borið fyrir sig eignarréttarfyrrvara samkvæmt samningnum en hins vegar höfðað mál til innheimtu skuldarinnar samkvæmt XVII. kafla einkamállaga nr. 85/1936. Í kaupsamningnum var þess sérstaklega getið, að það mál mætti reka samkvæmt 3. tl. 207. gr. laganna. G sf. seldi umræddan samning bankanum L, er höfðaði mál á hendur S eftir reglum XVII. kafla laga nr. 85/1936. S bar því við, að hann hefði aldrei fengið afhentan þann hlut, sem hann hefði samið um kaup á. Þegar efni skjalsins var virt í heild sinni, þótti vera um að ræða skuldabréf í skilningi 3. tl. 207. gr. laganna. Hefði málið verið réttilega rekið samkvæmt ákvæðum XVII. kafla og sú vörn S komst ekki að í málinu, að afhending hins selda hefði ekki farið fram. S var dæmdur til greiðslu umkrafðrar fjárhæðar. Sératkvæði.

1371

M seldi S bifreið. M tók sem hluta kaupverðsins víxil á þriðja mann, sem fékkst greiddur, og tvö handhafaskuldabréf, tryggð með veði í fasteign. Hvorugt bréfanna fékkst greitt og höfðaði M mál á hendur S og krafði um eftirstöðvar kaupverðs bifreiðarinnar. M átti þess ekki kost að leita til útgefanda bréfanna, S hf., til þess að fá þau greidd, þar sem enginn var skráður í stjórn félagsins og því ekki unnt að ganga að félaginu. Á undan veðrétti M í hinni veðsettu fasteign hvíldi hærri fjárhæð en sem nam fasteignamati eignarinnar. M gat því ekki náð greiðslu samkvæmt þeim við uppboð eignarinnar. Veðskuldabréfin voru því talin verðlaus með öllu. Afhending bréfanna var ekki talin fullnaðargreiðsla og fyrra kröfuréttarsamband aðila varð virkt að nýju. Var S dæmdur til að greiða eftirstöðvar kaupverðsins.

2067

Lax- og silungsveiði

Ó og P kröfðust þess, að viðurkennt yrði með dómi, að matsgerð um takmörk fiskihverfis tiltekinnar ár hefði ekki gildi sem undirmatsgerð samkvæmt XV. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði, þar sem þeir hefðu ekki fengið að kynna sér nokkur gögn málsins og tjá sig um þau, áður en matsmenn luku álitinu sínu. Í matsgerðinni var talið upp, hvaða heimildir hefðu einkum verið hafðar til hliðsjónar við matsstörfin. Ágreiningslaust var, að Ó og P fengu ekki í hendur og gátu ekki tjáð sig um verulegan hluta þeirra upplýsinga um staðreyndir málsins, sem matsmenn höfðu haft til hliðsjónar. Ekki lá fyrir, að þær upplýsingar hefðu verið öllum tiltækar. Fyrir gildistöku stjórnsýslulaga nr. 37/1993 höfðu dómstólar slegið því föstu, að samkvæmt gildandi rétti ætti að gefa aðilum máls kost á að tjá sig um efni þess, áður en stjórnvald tæki ákvörðun í því, eins og nú er fyrir mælt í 13. gr. laga nr. 37/1993. Þótt í XV. kafla laga nr. 76/1970 sé rætt um matsgerðir og matsmenn verður samkvæmt ákvæðum kaflans og eðli máls að gera sömu kröfur til ákvarðana samkvæmt honum og til úrskurða á stjórnsýslusviði. Aðilar málsins áttu því rétt á að fá í hendur helstu gögn um staðreyndir þess og að fá að tjá sig um þau, áður en matsmenn lögðu endanlegt álit sitt á úrlausnarefnið. Samkvæmt því höguðu matsmenn störfum sínum ekki með fullnægjandi hætti og var krafa Ó og P tekin til greina. Sjá frávisun frá héraðsdómi að hluta og aðfinnslur.

1949

Lánskjaravísitala

Sjá Skuldabréf.	2116
----------------------	------

Leiðbeiningarskylda

Sýslumaður hafði ekki við framkvæmd kyrrsetningargerðar gætt leiðbeiningarskyldu gagnvart S, sem var ólöglærður. Sjá Kyrrsetning.	104
Sjá Málflutningshæfi.	2444

Leyfissvipting

Ó var sviptur leyfi til starfa sem fasteigna- og skipasali í sex mánuði vegna brota á lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda og bókhaldslögum. Sjá Staðgreiðsla opinberra gjalda.	1022
--	------

Lífeyrisréttur

Sjá Skaðabætur.	1621
G höfðaði mál á hendur lífeyrissjóði og krafðist þess, að viðurkenndur yrði réttur sinn til eftirlauna frá sjóðnum sem hlutfall af föstum launum, eins og þau hefðu verið á hverjum tíma. Af hálfu sjóðsins var á því byggt, að G hefði aldrei greitt í lífeyrissjóð af yfirvinnulaunum og ætti hann því ekki rétt til lífeyrisgreiðslna af heildarlaunum. Í sóknargögnum málsins var ekki tilgreind launafjárhæðin, sem G hélt fram, að eftirlaun hans ættu að miðast við. Engin grein var gerð fyrir „föstum launum“, sem um var rætt í kröfugerð hans og ekki heldur gerð grein fyrir þeim lífeyri vegna vaktálags á grunnlaun, sem iðgjald var greitt af og G hafði notið frá því eftirlaunagreiðslur til hans hófust. Þá var hvergi í sóknargögnum vikið að kauptaxta þeim fyrir vaktavinnu, er G byggði nú kröfu sína á og engin grein var gerð fyrir þeim í málinu. Rétt þótti, að verðmæti iðgjalds á móti hækkuðum eftirlaunum væri reiknað út og gögn um það lögð fram í málinu. Þegar á allt var litið var talið, að gögnum málsins og upplýsingum um álitaefni þess hefði verið og væri enn svo áfátt, að dómur yrði ekki lagður á málið. Var hinn áfrýjaði dómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	1947

Líkamsárás

Ákærði lagði til V með hnífi og kom hnífslagið í bak V á vinstra herðablað. Sakfelld fyrir brot gegn 2. mgr. 218. gr. almennra hegningar-	
---	--

laga. Refsing fangelsi í átta mánuði, þar af sex mánuðir skilorðsbundnir.	161
Sannað þótti með framburði ákærðu og vitna, að ákærða og N veittust að G með höggum og spörkum, þar á meðal í höfuð hennar. Brot ákærðu var fært undir 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Refsing fangelsi í þrjú ár. Sératkvæði.	179
Með framburði kæranda og vitna var ákærði talinn sannur að líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa slegið H hnefahögg í andlitið, en við það brotnuðu gleraugu H með þeim afleiðingum, að hann hlaut skurðsár neðan við vinstra augnlok. Refsing varðhald í tvo mánuði skilorðsbundið til tveggja ára.	252
Þ var sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa slegið G mörg hnefahögg í andlitið með þeim afleiðingum, að hann kinnbeinsbrotnaði vinstra megin og bólgnadi og marðist um vinstra auga. Refsing varðhald í þrjá mánuði skilorðsbundið til tveggja ára.	560
D var sakfelldur fyrir líkamsárás með því að hafa stungið K sex hnífstungum með fjaðurhníf, fimm í ofanvert bak og einni í hægri síðu og gengu tvær þeirra inn í brjósthol hans. Héraðsdómari færði brot D undir 211. gr., sbr. 1. mgr. 20. gr., almennra hegningarlaga, þar sem D hlaut að vera ljóst, að hnífstungurnar gætu hæglega orðið K að bana. Hæstiréttur færði brotið undir 2. mgr. 218. gr. hegningarlaga, þar sem ósannað þótti, að D hefði haft í hyggju að svipta K lífi. Varhugavert þótti að fullyrða, að D hefði hlotið að sjá fyrir, að atлага hans með hnífnum gæti leitt til bana. Refsing fangelsi í tvö ár og sex mánuði. Sérálit.	662
Með hliðsjón af áverkavottorði og framburðum vitna og ákærða var hann sannur að líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa hrint M og greitt henni hnefahögg í andlit með þeim afleiðingum, að hún fékk blóðnasir og marðist um bæði augu og í andliti. Refsing varðhald í þrjá mánuði.	713
S var sakfelldur fyrir líkamsárás með því að hafa skorið SJ með hnífi í hægri upphandlegg með þeim afleiðingum, að hann hlaut 5 cm langan skurð, sem sauma þurfti saman með 15 saumum. Refsing 60 daga varðhald skilorðsbundið í þrjú ár.	777
E var ákærður fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga og brot gegn valdstjórninni samkvæmt 1. mgr. 106. gr. sömu laga með því að hafa slegið lögreglumanninn A hnefahögg í andlitið, er lögregla hugðist handtaka E, sem ekki hafði	

gegnst kvaðningu til að gefa skýrslu í opinberu máli. Afleiðingar árásarinnar urðu brot á andlits- og nefbeini A. E bjó á þeim tíma í foreldrahúsum og hafði þar sérstakt herbergi. Talið var, að samþykki föður hans hefði ekki nægt til þess, að lögreglumennirnir mættu leita inngöngu í herbergi E án dómsúrskurðar eða án samþykkis E. Brast lögreglu heimild til þess að fara inn í herbergið og handtaka E, sbr. 66. gr. stjórnarskrárinnar. Sannað þótti með skýrslum lögreglumanna og E, að E hefði veitt A áverka þannig að varðaði við 1. mgr. 218. gr. hegningarlaga. E gat ekki dulist, að ein-kennisklæddir lögreglumenn, sem komnir voru inn á heimili hans, voru að gegna skyldustarfi sínu. Það var talin meginregla íslenskrar stjórnskipunar, að enginn gæti komið sér hjá að hlýða yfirvaldsboði í bráð, þótt hann vefengdi heimild stjórnvalda, sbr. 60. gr. stjórnarskrárinnar. Hefði E haft réttmæta ástæðu til þess að draga í efa, að lögreglumönnum hefði að svo stöddu verið heimilt að handtaka sig. Það hefði þó ekki veitt honum nokkurn rétt til að hindra þá með ofbeldi við framkvæmd starfa sinna. Með því hefði E gerst sekur um brot gegn valdstjórninni samkvæmt 1. mgr. 106. gr. hegningarlaga. Refsing var ákveðin þriggja mánaða fangelsi skilorðsbundið til þriggja ára.

813

H höfðaði mál á hendur K vegna líkamsáverka, er hann hafði hlotið af völdum K, og krafðist skaðabóta. Örorka H vegna áverkanna var metin 15 %. K, sem var ókunnur H, réðst óboðinn inn á heimili hans seint að kvöldi og neitaði tilmælum um að hverfa þaðan á brott. Ljóst þótti, að K hefði verið ölvaður og æstur. Enda þótt einungis H og K gætu borið um upphaf átakanna og mikið bæri í milli í frásögn þeirra, þóttu ekki efni til að draga í efa, að K hefði haft þar frumkvæðið. Talið var sannað, að líkamstjón H mætti rekja til atlögu K og var óskoruð bótaábyrgð felld á hann vegna þess. Við ákvörðun bóta þótti meðal annars rétt að líta til þess, að H var embættismaður ríkisins, skipun hans í embætti ótímabundin og líkur til, að hann gæti gegnt því þrátt fyrir metna örorku, enda hafði hann haldið óskertum launum frá slysdegi. Bætur vegna örorku H voru metnar 1.400.000 krónur og vegna miska 100.000 krónur. Sjá Aðfinnslur.

1497

S var ákærður fyrir líkamsárás með því að hafa slegið B í andlitið með þeim afleiðingum, að tennur í neðra gómi skekkust, kjálkabein brotnaði og tannhold rifnaði. S neitaði sakargiftum. B bar staðfastlega, að S hefði fyrirvaralaust slegið sig hnefahögg í andlitið. Eng-

um öðrum hefði verið til að dreifa. Þremur vitnum bar saman um, að þau hefðu enga áverka séð á B áður en S sleit hann frá tveimur piltum, sem voru að tuskast á gangstétt. Það hefði fyrst verið eftir að S ýtti B út á götuna, í nokkra fjarlægð frá piltunum, sem þau hefðu séð blóð laga úr munni B. Þau hefðu litið af atganginum þá stuttu stund, sem hefði liðið þar á milli. Vitnunum bar einnig saman um, að átök piltanna tveggja hefði fremur líkst tuski eða togstreitu en barsmiðum. Annar piltanna bar við lögreglurannsókn, að hann hefði séð S slá B eitt hnefahögg og strax hefði blætt úr munni hans. Við meðferð málsins gat hann ekki fullyrt þetta. Ekki þótti varhugavert að telja sannað, að S hefði gerst sekur um þá háttsemi, er honum var gefin að sök. S hafði tvívegis áður hlotið refsisdóma fyrir líkamsárás. Með broti sínu rauf hann skilorð annars þess dóms, er kvað á um fjögurra mánaða fangelsi, og skilyrði 30 daga reynslulausnar á eftirstöðvum refsingar vegna ölvunar- og réttinda-leysisaksturs. Refsing sjö mánaða fangelsi. S var gert að greiða B 47.310 krónur í skaðabætur. Vítur. Sératkvæði.

1517

S var sakfelld fyrir líkamsárás fyrir að slá M í átökum í andlitið með þeim afleiðingum, að nefbrot og bólgur hlutust af. Varðaði brotið við 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga. Við átti að beita 3. mgr. 218. gr. a almennra hegningarlaga, en í því sambandi þótti ekki skipta máli, hver upptök atakanna hefðu nánar verið. Refsing 25.000 króna sekt. Sjá Aðfinnslur.

1804

Á var sakfelldur fyrir líkamsárás með því að hafa rekið ölkrús úr þykku gleri í andlit E, þar sem ölkrúsin brotnaði. Við það hlaut E níu skurði í andlit og þrjár minni skrámur. E varð fyrir sjónskerðingu á vinstra auga. Árás Á þótti hrottafengin og háskaleg vegna þeirrar glerkönnu, er Á sló með og af hlutust stórfelld líkamslemstur. Á var dæmdur í níu mánaða fangelsi, en fullnustu sex mánaða af refsivistinni var frestað skilorðsbundið til þriggja ára. Af hálfu E var krafist skaðabóta úr hendi Á. Ágreiningur var í málinu um grundvöll og útreikning örorkutjóns E. Viðurkennt var, að ákveðnir óvissuþættir hefðu áhrif á niðurstöðu útreiknings, en um þá hafði ekki verið fjallað í málinu. Þóttu forsendur bótakröfunnar ekki nægjanlega ljósar til þess, að dómur yrði lagður á hana í refsímálinu. Var henni því vísað frá héraðsdómi.

2139

T var ákærður fyrir að hafa ráðist á R, þar sem R lá í götu, og stungið hann með hnífi í gegnum hægri upphandlegg með þeim afleiðingum, að R hlaut lífshættulega blæðingu. Við það var miðað, að T

- hafi ekki verið í hættu eða átt hendur sínar að verja, þegar hann stakk R með hnífnum. Hins vegar þótti nægjanlega stutt læknisvottorði og framburði vitna, að R hefði áður veist að T og slasað hann, svo að honum blæddi verulega. Var því með hliðsjón af síðari málslið 3. mgr. 218. gr. a almennra hegningarlaga tekið tillit til þess við refsíákvörðun. Þá var lögð til grundvallar sú frásögn T, að honum hefði þótt sér ógnað af framkomu viðstaddra ungmenna, og þess gætt, að hann skildi þau illa sökum tungumálaerfiðleika. Háttsemi T var talin varða við 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga og var refsing ákveðin fangelsi í 18 mánuði. Rannsókn málsins var í upphafi talin hafa farið nokkuð úrskeiðis. T var ekki færður fyrir dómara fyrr en tæpum 30 klukkustundum eftir handtöku. Á því hafði ekki verið gefin haldbær skýring, sbr. 65. gr. stjórnarskrárinnar. T bar áverka, er hann var handtekinn. Þrátt fyrir það var hann ekki færður á slysadeild Borgarspítalans til aðhlynningar fyrr en um 12 klukkustundum síðar. Myndir voru teknar af T nokkru eftir handtöku klæðlitlum án sýnilegrar ástæðu. Þá þótti á skorta, að nægilega hefði verið að því gætt við upphaf rannsóknar að athuga allt, er varpað gæti ljósi á, hvað hefði leitt til þeirra atburða, sem voru tilefni ákæru í málinu. Þá bar að athuga strax, á hvern hátt T hefði hlotið áverka sinn. Var fundið að öllum þessum atriðum. Sér-
atkvæði. 2170
- G sló L í höfuðið, þannig að hann féll í götuna, og sparkaði margsinnis í hann liggjandi með þeim afleiðingum, að hann tvíkjálkabrotnaði. Hann var sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga og dæmdur í fangelsi í sex mánuði, þar sem fullnustu fjögurra mánaða var frestað skilorðsbundið í þrjú ár. Sjá Aðfinnslur. 2551

Líkamsmeiðing af gáleysi

- B var sakfelldur fyrir líkamsmeiðingar af gáleysi samkvæmt 219. gr. almennra hegningarlaga, er hann sem leiðbeinandi hjá siglingaklúbbi og stjórnandi báts þótti ekki sýna nægjanlega varkárni í siglingu með átta börn í kringum tíu ára aldur. Skammt utan hafnargarðs Kópavogshafnar tók B sveig á bakborða, og féll einn drengjanna þá útbyrðis, en hann hafði ekki haft handfestu. Drengurinn lenti í vélarskrúfu bátsins og hlaut alvarlega höfuðáverka, kviðarhol-
áverka og djúpa skurði á fótum og var um tíma í lífshættu. Talið var óvarlegt af B að vera aðeins einn í bátnum með átta börn, eink-

um þegar þess var gætt, að hann átti þess kost að hafa annan umsjónarmann með sér um borð. Við mat á ákæruefni málsins var haft í huga, að B var forstöðumaður siglinganámskeiðs og leiðbeinandi barna þeirra, sem með honum voru í bátnum. Á honum hvíldu þannig sérstakar skyldur til aðgæslu og eftirlits. Einnig var litið til þess, að báturinn gat að ýmsu leyti verið varhugaverður við flutning á hópi barna, enda gerð hans miðuð við önnur hlutverk. Var því þörf mikillar varúðar við stjórn hans og stöðugar umsjónar með börnunum. Refsing B var ákveðin 80.000 króna sekt. Með hliðsjón af 1. mgr. 168. gr. laga nr. 19/1991 þóttu ekki efni til að gera mun á málsvarnarlaunum og saksóknarlaunum í héraði. Sératkvæði. 2088

Líkamsmeiðingar

Sjá Skaðabótamál. 2759

Líkamstjón

Krafist skaðabóta vegna líkamstjóns. Sjá Skaðabótamál. 1733

Lóðaframlagsgjald

Sjá Skipulag. 1961

Lóðasamningur

Þ, Ó og R reistu sumarbústað í landi G. G krafðist þess, að hann yrði fjarlægður úr landi sínu í samræmi við munnlegan leigusamning við Þ árið 1956 og uppsagnarákvæði í lóðarleigusamningi, er skjalfestur hefði verið milli G og Þ árið 1970. Stefndu héldu því fram, að lóðarleigusamningurinn hefði verið gerður til málamynda og í þeim tilgangi einum að varna því, að þeir ynnu eignarrétt að landinu fyrir hefð. Lagt var til grundvallar, að Ó og R hefðu ekki átt sjálfstæðan rétt til spildunnar, heldur hefði Þ verið einn gagnaðili G í lögskiptum um réttindi að landinu. Þeim var öllum gert að fjarlægja sumarbústaðinn samkvæmt skýrum ákvæðum í samningi G og Þ. Ekki var fallist á kröfu þeirra um að láta sumarbústaðinn standa gegn greiðslu bóta. 891

Læknar

Gerð var krafa til örorku- og miskabóta úr hendi Sjúkrahúss K vegna ætlaðra mistaka læknis við aðgerð á hendi I, 9 ára, er hafði hlotið

djúpan skurð í lófa með þeim afleiðingum, að taugar skárust í sundur. Byggt var á húsbóndaábyrgð. Bótaréttur I var fyrir hendi, þar sem tenging á skornum taugum leiddi aldrei til fyllilega eðlilegrar starfsemi framan áverkastaðar. Örkuml I voru þó aðeins að hluta rakin til ófullnægjandi lækni meðferðar, og fékk hún tjón sitt bætt að 3/5 hlutum.	400
Ágreiningur kom upp við opinber skipti á dánarbúi G. Dætur og einkalögregfingar G og sambýliskona hans deildu um það, hvort eignaskiptasamningur um fasteign og samkomulag, sem G og sambýliskonan gerðu og þinglýst var skömmu fyrir andlát G, teldust lífsgerningar eða dánargjöf. Með vísan til 3. mgr. 67. gr. laga nr. 91/1991 og 15. gr. læknalaga nr. 53/1988 var Landspítalinn að kröfu einkalögregfingja G skyldaður til að afhenda héraðsdómi endurrit af gögnum úr sjúkraskrá G, er varpað gætu ljósi á hagi og vitneskju G um sjúkdóm sinn við gerð eignaskiptasamningsins og samkomulagsins.	2417
<i>Læknaráð</i>	
Sjá Erfðaskrá.	991
Sjá Frelsisvipting.	2632

Lögbann

Í hf. krafðist þess, að lögbann yrði lagt við tiltekinni háttsemi Ó, er færi í bága við rétt Í hf. til útsendinga á sjónvarpsefni og samskipti félagsins við áskrifendur að þeim. Engin sérstök dæmi voru tilgreind um þá starfsemi Ó, sem krafist var, að lögbann yrði lagt við. Gegn andmælum Ó var eigi unnt að leggja til grundvallar óstaðfesta frásögn í vikublaði og segulbandsupptöku af símaviðtali, sem Ó viðurkenndi ekki að vera þátttakandi í. Þá þóttu framlagðar auglýsingar í dagblaði um þjónustu Ó ekki skipta sköpum. Af hálfu Í hf. hafði ekki verið sýnt fram á, að þörf fyrir lögbann væri svo brýn, að skilyrðum 24. gr. laga nr. 31/1990 um framgang þess fyrir sýslumanni yrði talið fullnægt. Þegar sýslumaður synjaði lögbannskröfu Í hf. ákvað hann Ó jafnframt 30.000 krónur „í kostnað af málinu fyrir sýslumanni“. Í hf. hafði þá kröfu ekki uppi við sýslumann þegar í stað, að héraðsdómur tæki þá ákvörðun einnig til úrlausnar, svo sem nauðsyn var, ef Í hf. hefði viljað bera hana undir dóm, sbr. 2. mgr. 33. gr. laga nr. 31/1990. Bar héraðsdómara því að vísa kröfunni frá dómi.	1323
Meirihluti stjórnar Í hf. tók ákvörðun á stjórnarfundi um að selja 20 %	

hlutafjár félagsins samkvæmt einu hlutabréfi í S hf. til Ó, D og Só hf., er framseldu hlutabréfið til J. Eigendur meirihluta hlutafjár í Í hf. kröfðust þess, að lögbann yrði lagt við hagnýtingu kaupenda/framsalshafa á þeim rétti, er fylgdi hlutafjáreigninni í S hf., og ráðstöfun hlutabréfsins til þriðja manns. Sýslumaður hafnaði kröfu um lögbann og staðfesti héraðsdómur niðurstöðu sýslumanns. Eftir uppsögu héraðsdóms var boðað til hluthafafundar í Í hf., þar sem umboð stjórnar félagsins var afturkallað og ný stjórn kjörin. Hluthafafundur samþykkti að leita eftir ógildingu eða riftun á sölu hlutabréfsins. Hluthafafundur var talinn fara með æðsta vald í mál-efnum hlutafélaga samkvæmt hlutafélagalögum nr. 32/1978 og færu hluthafar með ákvörðunarvald sitt í málefnum félagsins á hluthafafundum, sbr. 63. gr. laganna. Hluthafar gætu tekið fyrir sérhvert málefni, sem félagið varðaði, og gert um það ályktun og bæri þá stjórn félagsins að fara að því. Þá bæri félagsstjórn að gæta hagsmuna allra hluthafa, sbr. 60. gr. Er stjórn félagsins hefði ráðið að selja hlutabréf félagsins í S hf. hefði ekki verið farið eftir sömu jafnræðisreglu og gætt hefði verið við sölu 80% hlutafjár í S hf. árið áður. Á þeim stjórnarfund, er sala var ráðin, hefði komið fram krafa um, að hluthafafundur tæki ákvörðun um sölu hlutafjárins. Að öllu virtu var talið, að hluthafar þeir, sem þessa kröfðust, hefðu átt rétt á því samkvæmt 69. gr. hlutafélagalaga. Var þá einkum litið til þess, að sala hlutafjár samkvæmt framkomnum tilboðum gat verið til þess fallin að raska rétti hluthafa eftir 60. gr. laganna. Í málinu var ekki tekin afstaða til þess, hvað viðsemjendur um hlutabréfið vissu eða máttu vita um heimildir stjórnarinnar til ráðstöfunar þess. Talið var, að skilyrðum 1. mgr. 24. gr. laga um aðför nr. 31/1990 væri fullnægt til þess að lögbannskrafa næði fram að ganga. 1642, 1656

Lögbann fellt úr gildi

T fékk lagt lögbann við því, að B beitti samningi við Tryggingastofnun ríkisins, þar sem gert var ráð fyrir því, að B starfaði sjálfstætt við tannsmíði án milligöngu tannlækna og tæki mót af tanngómum og mátaði gervitanngarða. Hafði B margsinnis haft samband við landlækni um starfsemi sína, er hún hafði stundað í tæp tuttugu ár. Svo virtist sem starfsemi B hefði að mestu verið látin afskiptalaus af hálfu opinberra aðila, bæði heilbrigðisyfirvalda og ákærvalds, þrátt fyrir ítrekaðar kærur frá T. Þegar það var virt og höfð hlið-

sjón af deiluefni aðila og hagsmunum, er því tengdust, þótti ljóst, að eigi var fullnægt skilyrðum 24. gr. laga nr. 31/1990 til þess að lögbannskrafa T mætti ná fram að ganga. Var þá sérstaklega haft í huga niðurlagsákvæði 1. mgr. og 2. tl. 3. mgr. 24. greinar. Lögbannið var því felld úr gildi.	590
--	-----

Löggjafarvilji

Sjá Skattskylda.	1476
-----------------------	------

Löghald

Sjá Umsýsluviðskipti.	2127
----------------------------	------

Lögmenn

Af hálfu varnaraðila í kærumáli skilaði héraðsdómslögmaður greinargerð til Hæstaréttar. Sá lögmaður fullnægði ekki skilyrðum 2. mgr. 9. gr. laga nr. 61/1942 um málflytjendur til að flytja mál fyrir Hæstarétti. Var litið svo á, að varnaraðili hefði ekki látið málið til sín taka fyrir Hæstarétti. Sjá Gjaldþrotaskipti.	2461
--	------

Lögregluáminning

G sætti tvívegis lögregluáminningu samkvæmt 232. gr. almennra hegningarlaga fyrir að hafa ofsótt og ónáðað P. Fundið var að því, að þess hafði ekki verið gætt sem skyldi við áminningarnar að tilgreina svo gjörla, sem kostur var, efni þeirra ávirðinga, sem áminnt var fyrir, og þau tímabil, er hin ámælisverða hegðun átti að hafa átt sér stað. Það var þó ekki talið koma að sök, enda hafði G viðurkennt fyrir dómi að hafa sætt áminningunum.	287
--	-----

Lögreglumenn

Sjá Skaðabótamál.	2759
Sjá Handtaka.	2921, 2931

Lögreglurannsókn

H var ákærður fyrir brennu eða eignaspjöll með því að hafa lagt eld í íbúðarhúsið að N. Sakfelling héraðsdóms var byggð á vettvangs-rannsókn rannsóknarlögreglumannanna B og G og athugun rafmagnseftirlitsmanns. Rannsóknarlögreglumenn gerðu myndband á vettvangi og létu H lýsa atburðarásinni. Þar kom ekki fram, hvort H var yfirheyrður sem vitni eða grunaður eða hvort annarra	
--	--

ákvæða laga nr. 19/1991 varðandi yfirheyrslur lögreglu hefði verið gætt. Þá kom rannsóknarlögreglumaðurinn B ekki fyrir dóm til skýrslugjafar, en hann var sá lögreglumanna, sem hafði þekkingu og reynslu af rannsókn á brunavettvangi. Ekki var haft samráð við sérfræðinga Brunamálastofnunar við rannsókn brunans, eins og boðið er í 1. mgr. 22. gr. laga nr. 41/1992 um brunavarnir og brunamál. Þá voru hugleiðingar lögreglu á B um það, hvað H hefði getað gengið til með íkveikju, órannsakaðar og engum gögnum studdar. H var sýknaður af kröfum ákærvalds. Sératkvæði.	298
---	-----

Lögræðislög

Sjá Frelsisvipting.	2632
--------------------------	------

Lögsagnarumdæmi

Sjá Hæfi dómara.	1536
-----------------------	------

Lögskýring

Sjá Skattskylda.	1476
-----------------------	------

Lögtak

Sjá Fyrning.	6
-------------------	---

Lögtaksréttur

Lögtaksréttur fyrir skoðunarkostnaði og váttryggingariðgjöldum af bát fyrndur. Sjá Aðför.	1096
--	------

Lögvarðir hagsmunir

B stefndi utanríkisráðherra fyrir hönd íslenska ríkisins og krafðist viðurkenningar á því, að í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið fælist framsal á stjórnarskrárbundnu valdi og að slíkt framsal yrði aðeins gert með því móti, að B gæfist kostur á, sem kjósanda til Alþingis, að koma að málinu. Ennfremur var þess krafist, að lög nr. 66/1993, sem staðfestu samninginn um hið Evrópska efnahagssvæði, yrðu dæmd ógild. Af hálfu utanríkisráðherra var þess krafist, að málinu yrði vísað frá dómi. Samkvæmt 1. mgr. 25. gr. laga nr.

91/1991 urðu dómstólar ekki krafðir álits um lögfræðileg efni nema að því leyti, sem nauðsynlegt væri til úrlausnar um ákveðna kröfu í dómsmáli. Krafa B þótti ekki lögvarin í skilningi 2. mgr. þess ákvæðis og var talin fela í sér beiðni um álit dómstóla án tengsla við úrlausn ákveðins sakarefnis. Var kröfum B vísað frá dómi.	1451
Stefnandi hafði lögvarða hagsmuni af því, að dómur kvæði á um aðfararhæfi víxla. Sjá Aðfararheimild.	1455
Sjá Kosningar.	2640

Manndráp

Þ var sakfelldur fyrir manndráp með því að hafa lagt með hnífi til R, er við það hlaut bana. Eigi var talið sannað, að með Þ hefði búið fyrirfram sá ásetningur að svipta R lífi, er hann fór niður kjallara-tröppurnar að íbúð hans. Þegar Þ kom æðandi inn í eldhúsið með brugðinn hnífinn og lagði til R, hlaut honum þó að vera ljóst, að slík atлага myndi sennilega leiða til dauða. Var verknaðurinn því metinn sem ásetningsverk. Þ rauf með broti sínu skilorð reynslulausnar sjö ára refsivistar. Refsing var ákvörðuð í einu lagi með hliðsjón af 1. mgr. 42. gr., sbr. 60. gr. og 77. gr., sbr. einnig 79. gr., almennra hegningarlaga, 20 ára fangelsi. Sératkvæði.	514
---	-----

Manndráp af gáleysi

Sjá Sjóslys.	878
-------------------	-----

Mannréttindasáttmáli Evrópu

Sjá Frelsissvipting.	2632
---------------------------	------

Mannréttindi

Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497
----------------------------------	------

Matsbeiðni

Sjá Ómerking.	1314
--------------------	------

Matsgerð

Dómkvaddir voru matsmenn til að skoða og meta galla í þaki fasteignar. Sjá Galli.	387
Sjá Kaupsamningur.	1839
Sjá Lax- og silungsveiði.	1949
Eftir uppsögu héraðsdóms var aflað sérfræðilegrar greinargerðar. Fyrir	

héraðsdómi, sem skipaður var sérfróðum meðdómendum, hafði legið matsgerð dómkvaddra manna. Var ekki talið, að málið hefði verið vanreifað í héraði, eins og afstöðu málsaðila til matsgerðarinnar var háttað. Við sönnunarmat var þó höfð hliðsjón af greinargerðinni. Sjá Skaðabætur.	1973
Sjá Skaðabætur.	2043
Í tengslum við rekstur einkamáls fyrir héraðsdómi krafðist H þess, eftir að matsgerð lá fyrir, að hinir dómkvöddu matsmenn létu í ljós rökstutt álit á tveimur atriðum. Matsmennirnir voru taldir hafa lát-ið nægilega uppi álit á öðru atriðinu, enda gæfist H kostur á að leggja eftir þörfum fyrir þá spurningar við skýrslugjöf fyrir dómi. Þá fól hitt álitaefnið í raun í sér kröfu um, að lagt yrði fyrir matsmennina að svara spurningum, sem ekki hafði verið beint til þeirra í samsvarandi horfi í dómkvaðningu. Kröfum H var því sýnað. ...	2583

Mál fellt niður

Sjá Málflutningshæfi.	2444
----------------------------	------

Málflutningshæfi

Héraðsdómara var rétt að taka afstöðu til þess, hvort neyta bæri úrræða 6. mgr. 17. gr. laga nr. 91/1991. Sjá Kröfu um að héraðsdómari víki sæti hafnað.	1085
J flutti sjálf mál sitt og firma síns fyrir Hæstarétti. Hún var ekki lögfræð-ingur að mennt, en henni höfðu verið veittar leiðbeiningar um rekstur og flutning málsins. Ýmis atriði þóttu hafa farið úrskeiðis í málatalibúnaði J og sýnt þótti, að leiðbeiningar hefðu lítinn sem engan árangur borið. Hafði hún áður flutt mál fyrir Hæstarétti með þeim hætti, að aðfinnslum sætti. Var talið, að hana skorti hæfi til að flytja mál sitt fyrir dómi. Ekki þótti hjá því komist að beita ákvæð-um 6. mgr. 17. gr. laga nr. 91/1991 og fara þannig með mál J, eins og ekki hefði verið sótt þing við munnlegan flutning þess af hennar hálfu. Með vísan til 2. mgr. 157. gr. laganna var málið fellt niður fyrir Hæstarétti.	2444

Málflutningsmaður

G var í héraðsdómi dæmdur fyrir ölvunarakstur samkvæmt skýlausri játningu. Gaf hann verjanda sínum K umboð við dómstöku málsins til þess að taka afstöðu til áfrýjunar þess. Ákærvaldið krafðist þess fyrir Hæstarétti, að verjandinn yrði dæmdur til greiðslu fésekt-	
--	--

ar samkvæmt gagnályktun frá 162. gr. laga nr. 19/1991 vegna áfrýjunar sinnar. Í dómi Hæstaréttar sagði, að umboð ákærðra til verjenda til áfrýjunar dóma fyrir uppkvaðningu þeirra yrði að teljast óviðeigandi nema sérstaklega stæði á. Hins vegar þótti ekki nægjanlega fram komið, að verjandinn hefði tilkynnt áfrýjun málsins án samráðs við ákærða. Var honum því ekki gerð sekt. Áfrýjunin þótti á hinn bóginn tilefnislaus og fylgdi hún í kjölfar á óþörfum réttarfarsflækjum verjandans við meðferð málsins í héraði. Var lögmaðurinn víttur fyrir verjandastörfin. Sjá Vítur.

461

Málflutningsumboð

Sjá Frávísun frá Hæstarétti.

2732

Málflutningsþóknun

Stjórn Lögmannafélags Íslands úrskurðar um málflutningsþóknun. Sjá Úrskurður stjórnar Lögmannafélags Íslands.

1316

Málflutningur

Sjá Matsbeiðni.

1314

Málsástæður

Í kæru til Hæstaréttar vísaði S til þeirrar málsástæðu, að samkvæmt 2. mgr. 12. gr. laga nr. 90/1991 missi veðhafi ekki forgangsrétt fyrir vöxtum, þótt uppboðsbeiðni falli niður, ef ný beiðni kemur fram innan sex mánaða frá því það gerðist, sbr. lög nr. 23/1901. Þessari málsástæðu var ekki hreyft í héraði. Hæstiréttur taldi, að skírskotun S til þessarar lagagreinar í kærinni væri ekki of seint fram komin, enda hefði hann byggt málflutning sinn í héraði á því, að hann hefði ekki fyrirgert rétti sínum til vaxta þrátt fyrir útivist við fyrirtöku uppboðsmáls. Sjá Vextir.

110

Áfrýjandinn G reisti kröfur sínar fyrir Hæstarétti í fyrsta lagi á því, að birting stefnu í héraði hefði verið ólögmat, þar sem hún hefði verið birt á vinnustað, sem hún hefði aldrei starfað á. Í öðru lagi hefði kröfugerð á hendur henni í stefnunni verið mjög óskýr og óákveðin. Af hálfu G varð útivist í héraði, eftir að hún hafði látið sækja þing við þingfestingu og nokkrar síðari fyrirtökur. Ekki voru talin skilyrði til þess samkvæmt 45. gr. laga nr. 75/1973, að kröfur G fengju komist að fyrir Hæstarétti.

175

L gerði þá aðalkröfu fyrir skiptarétti og í greinargerð til Hæstaréttar, að

samþykkt yrði utan skuldaraðar krafa hans í þrotabú Í hf. Kröfu þessa byggði L fyrir skiptarétti á því, að hún væri veðkrafa utan skuldaraðar. Með tryggingarskjölum Í hf. til L hefði stofnast handveðsígildi, og væri krafan ekki háð því, hvort skjölunum hefði verið réttilega þinglýst samkvæmt þinglýsingarlögum. Í greinargerð til Hæstaréttar var sama aðalkrafa byggð á allt öðrum málsástæðum. Var nú byggt á því, að skráning breytingar á félagssamþykktum Í hf. hefði verið ólögmæt og tryggingarbréfunum og afurðalánasamningum hefði verið rétt þinglýst. Litið var svo á, að með kröfugerð við málflutning fyrir Hæstarétti hefði L fallið frá þeirri aðalkröfu, er hann gerði fyrir skiptarétti og í greinargerð til Hæstaréttar. Málsástæðu fyrir Hæstarétti hafði ekki verið hreyft í héraði og kom hún ekki til álita. Sjá Húsaleigusamningur. Ekki varð byggt á nýrri málsástæðu vegna sama tjónsatviks. Sjá Frávísun frá héraðsdómi. Í áfrýjunarstefnu hafði ekki verið gerður áskilnaður um nýjar málsástæður fyrir Hæstarétti. Sjá Skuldamál. Ný málsástæða komst að fyrir Hæstarétti. Sjá Víxlar.	354 1184 1559 1597, 1600 2051
--	--

Málshöfðunarfrestur

Málshöfðunarfrestur 1. mgr. 68. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 ekki liðinn, þegar mál var höfðað fyrir bæjarþingi. Sjá Gjaldþrotalög.	1357
---	------

Málskostnaðartrygging

Protabú SH hf. höfðaði mál á hendur J og A til riftunar á viðskiptum aðila skömmu fyrir gjaldþrot SH hf. J og A settu fram kröfu um málskostnaðartryggingu af hálfu protabús SH hf. Lögmáður protabúsins upplýsti, að óvissa væri um verðmæti eigna búsins og væri óvíst, hvort forgangskröfur fengjust greiddar úr því. Var þrotabúinu því gert að setja málskostnaðartryggingu að fjárhæð 1.040.000 krónur í formi bankatryggingar eða jafngildi hennar og frestur til framlagningar tryggingarinnar ákveðinn tvær vikur frá uppkvaðningu dóms Hæstaréttar. Af hálfu S hf. var þess krafist, að SF legði fram málskostnaðartryggingu, þar sem fjárhagur hans væri slæmur. Hafði hann verið úrskurðaður gjaldþrota í október 1991 og lauk skiptum á búi hans ári síðar. 16 % af veðkröfum greiddust en ekkert kom upp í almennar kröfur að fjárhæð 6.435.012 krónur. Þótti S hf. hafa leitt nægar líkur að því,	3
---	----------

að SF væri ófær um greiðslu málskostnaðar og var honum gert að setja tryggingu.	622
Protabú P höfðaði mál á hendur H til innheimtu kröfu. Byggði protabúið kröfu sína á því, að H hefði vanefnt verksamning um steypuviðgerðir og klæðningu á fasteign. Af hálfu H var þess krafist, að protabúið legði fram málskostnaðartryggingu. Í málinu naut ekki upplýsinga um eignir protabúsins. Gjaldþrot eitt sér var ekki talið nægja til að fullnægja áskilnaði b-liðar 1. mgr. 133. gr. laga nr. 91/1991. Ákvæðið væri undantekningarákvæði og háð mati hverju sinni. Þótt óvissa væri um verðmæti eigna protabúsins, væri meðal annars til þess að líta, að krafa H um málskostnað, ef til kæmi, nyti forgangs í búið samkvæmt 110. gr. laga nr. 21/1991, en engar forgangskröfur höfðu verið samþykktar. H hafði ekki leitt nægar líkur að því, að protabú P væri ófært um greiðslu málskostnaðar og var kröfu synjað.	1376
Við þingfestingu máls í Hæstarétti krafðist stefndi þess, að áfrýjandi legði fram málskostnaðartryggingu, þar sem gert hefði verið árangurslaust fjárnám hjá honum. Áfrýjandi mótmælti kröfunni og benti á, að við fjárnámssgerðina hefði gleymst, að áfrýjandi ætti eign, sem rétt hefði verið að benda á. Stefndi var ekki talinn hafa leitt nægar líkur að því, að áfrýjandi væri ófær um greiðslu málskostnaðar og var kröfu hans synjað, sbr. b-lið 1. mgr. 133. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 58. gr. laga nr. 75/1973.	1459
Sams konar mál og næsta á undan.	1461
Við þingfestingu máls í Hæstarétti var þess krafist af hálfu stefnda, að áfrýjanda yrði gert skylt að leggja fram málskostnaðartryggingu, þar sem hann væri búsettur í Bandaríkjunum og að aðilar búsettir hér á landi væru ekki undanþegnir því að setja málskostnaðartryggingu í heimalandi áfrýjanda. Fallist var á kröfu stefnda með skírskotun til a-liðar 1. mgr. 133. gr. laga nr. 91/1991.	1463
Við þingfestingu máls í Hæstarétti var þess krafist af hálfu stefnda, að áfrýjanda yrði gert skylt að leggja fram málskostnaðartryggingu, þar sem fram hefði farið árangurslaust fjárnám hjá honum og í framhaldi af því hefði verið lögð fram beiðni um gjaldþrotaskipti á búi hans. Byggði stefndi kröfu sína á b-lið 1. mgr. 133. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 166. gr. sömu laga. Áfrýjandi hélt því fram, að eignir stæðu undir greiðslu málskostnaðar. Samkvæmt frumvarpi sýslumanns til úthlutunar uppboðsandvirðis fasteignar kynni hann að eiga inni greiðslu að fjárhæð 914.906 krónur. Þá varðaði málið	

- verulega hagsmuni áfrýjanda og í héraði hefði hann gert gagnkröfu vegna skuldabréfs, sem stefndi væri skuldari að, en héraðsdómari hefði ekki fallist á þá kröfu. Stefndi var ekki talinn hafa leitt nægar líkur að því, að áfrýjandi væri ófær um greiðslu málskostnaðar, og var kröfu hans hafnað. 2107
- Við þingfestingu máls í Hæstarétti var þess krafist af hálfu stefnda, að áfrýjanda yrði gert skylt að leggja fram málskostnaðartryggingu, þar sem hann væri eignalaust þrotabú og ekkert lægi fyrir um það, með hverjum hætti búið gæti greitt þann málskostnað, sem því kynni að verða gert að greiða í málinu. Byggði stefndi kröfu sína á b-lið 1. mgr. 133. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 166. gr. sömu laga. Engar upplýsingar lágu frammi um hag áfrýjanda. Ekki hafði verið sýnt fram á, að búið ætti eignir, og varð að líta á orðalag í greinargerð áfrýjanda sem viðurkenningu á því, að búið væri eignalaust að kalla. Þá hafði ekki verið sýnt fram á, að kröfuhafar í búinu gætu ekki lagt fram málskostnaðartryggingu, teldu þeir brýnt, að málinu yrði haldið áfram. Áfrýjanda var gert að leggja fram málskostnaðartryggingu. 2108
- Við þingfestingu máls í Hæstarétti var þess krafist af hálfu gagnáfrýjanda, að aðaláfrýjanda yrði gert skylt að leggja fram málskostnaðartryggingu. Samkvæmt endurriti úr gerðabók sýslumanns kvaðst aðaláfrýjandi vera eignalaus. Í greinargerð fyrir Hæstarétti var því ekki mótmælt, að aðaláfrýjandi væri ófær um greiðslu málskostnaðar. Fallist var á kröfu gagnáfrýjanda sem reist var á b-lið 1. mgr. 133. gr. laga nr. 91/1991. 2603

Málskostnaður

- Eftir að greinargerð hafði komið fram af hálfu stefnda féll stefnandi frá kröfum á hendur honum. Málið var felld niður með vísan til c-liðar 1. mgr. 105. gr. laga nr. 91/1991. Stefndi krafðist þess að fá greiddan málskostnað úr hendi stefnanda að fjárhæð 200.000 krónur með vísan til þess, að hefði útivist orðið af hálfu stefnda, hefðu stefnda verið dæmdar 200.000 krónur í málskostnað í samræmi við hagsmuni í málinu. Málskostnaður til handa stefnda var talinn hæfilegur 30.000 krónur í ljósi þess, að málið var felld niður í beinu framhaldi af sáttumleitunum, sem hófust, er greinargerð hafði verið lögð fram af hálfu hans. 11
- A höfðaði mál á hendur S og E vegna deilna um eignarhald á geymslu í fjölbýlishúsi. Sátt um annað en málskostnað náðist í málinu, áður

en til aðalflutnings kom. Litið var svo á, að A hefði reist kröfu sína á lögmatum hagsmunum, er hún náði fram í kjölfar málshöfðunarinnar. S og E höfðu á hinn bóginn uppi efnisvarnir, sem sýndu, að um vafaatriði var að ræða varðandi eignarhaldið. Þau áttu ríkan þátt í því, að sátt náðist. Samkvæmt meginreglu 3. mgr. 130. gr. laga nr. 91/1991 þótti rétt, að hvor aðili bæri sinn kostnað af málinu. ...	553
Sjá Kæruheimild.	2368, 2372
Sjá Skuldabréf.	2844

Málkostnaður hjá stjórnvaldi

Við meðferð lögbannskrofu ákvað sýslumaður varnaraðila tiltekna fjárhæð „í kostnað af máli fyrir sýslumanni“. Sjá Lögbann.	1323
---	------

Málsvagnarlaun

Sjá Vítur.	1517
-----------------	------

Meðdómendur

Að því var fundið, að kvaddir voru til meðdómendur í héraði, þar sem ágreiningur fjallaði eingöngu um lagaatriði. Sjá Gjaldþrotaskipti. .	1397
Að því var fundið, að kvaddir voru til meðdómendur í héraði í skaðabótamáli vegna líkamsárásar. Sjá Aðfinnslur.	1497

Meiðyrði

B krafðist miskabóta og ómerkingar ummæla V um sig. Eftir útgáfu áfrýjunarstefnu lést V. Ekkja hans, M, fékk leyfi til setu í óskiptu búi og tók við varnaraðild í málinu á grundvelli búsetuleyfisins. M krafðist frávísunar frá Hæstarétti, þar sem B hefði hvorki sett né boðið fram tryggingu fyrir málkostnaði samkvæmt 133. gr. laga nr. 91/1991, en árangurslaust fjárnám hafði farið fram hjá B. Krafan kom ekki til álita, þar sem M hafði ekki krafist tryggingar fyrir málkostnaði. Ekki var heldur tekin til greina krafa um frávísun á þeim grundvelli, að héraðsdómi hefði verið áfrýjað eftir lok áfrýjunarfrests. Áfrýjunarfrestur 1. mgr. 153. gr. laga nr. 91/1991 var ekki liðinn, þegar áfrýjunarstefna var gefin út, en hún var birt að honum liðnum. Í Hæstarétti féll B frá kröfu um refsingu, en greiðslukröfum var haldið uppi gegn M. Krafa um ómerkingu ummæla var að vísu ekki krafa um skyldu málsaðila, sem aðilaskipti gætu orðið að vegna andláts V samkvæmt hljóðan 2. mgr. 23. gr. laga nr. 91/1991, en eftir eðli máls varð að beita þeim réttarreglum, sem vörðuðu af-

drif dómsmáls um fjárhagslega hagsmuni eftir andlát V. Var kröf-
um um ómerkingu ummæla því réttilega haldið uppi á hendur M
og frávisun hafnað. B krafðist miskabóta úr hendi M vegna fjög-
urra ummæla en ómerkingar tveggja þeirra. Ósönnuð þóttu þrenn
ummæli um B en ein sönnuð. Voru þau dæmd ómerk. B hafði á
hinn bóginn ekki sýnt fram á, að þau hefðu verið til þess fallin að
valda honum miska, og voru ekki dæmdar bætur vegna þeirra. Um-
mælin voru talin varða við 234. gr. almennra hegningarlaga, en
samkvæmt 1. tl. 1. mgr. 84. gr. laganna var sök fyrnd, þegar málið
var höfðað. Með vísan til 6. mgr. 82. gr. almennra hegningarlaga
var M sýknuð af kröfu um kostnað af birtingu dómsins. 1823

Miski

Krafa gerð um örorku- og miskabætur vegna ætlaðra mistaka læknis við aðgerð á hendi 9 ára stúlku. Sjá Læknar.	400
Sjá Líkamsárás.	1497
Sjá Skaðabótamál.	2071
Sjá Skaðabætur.	2379
Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497

Nauðasamningar

Ágreiningur var um það, hvort ábyrgð bæjarsjóðs A væri greiðslukræf við nauðasamning P hf. Sjá Einföld ábyrgð.	262
Sjá Fjárnám.	1300
Sjá Verksamningur.	2884

Nauðgun

G var talinn sannur að nauðgun með því að beita stúlkuna J, tæplega 15 ára að aldri, líkamlegu ofbeldi til samræðis. G og J voru sammála um, að í upphafi hefðu samfarirnar verið með samþykki J. Síðar hefði J snúist hugur en G engu að síður haldið áfram. Refsing fang- elsi í tólf mánuði. Sjá Skilorðsrof.	230
E var sakfelldur fyrir tilraun til nauðgunar og líkamsárás. Kom til átaka milli hans og R. Afleiðingar árásarinnar urðu þær, að R hlaut brot á miðkjúku litlafingurs vinstri handar og ýmsar skrámur. Aðkoma á vettvangi og læknisvottorð þóttu benda til langvarandi atlögu E að R. Með hliðsjón af því þyngdi Hæstiréttur refsingu E úr tólf mánaða fangelsi í tveggja ára fangelsi. Sératkvæði.	671
X var ákærður fyrir að hafa á heimili sínu ráðist að Y og þröngvað henni	

til samræðis. Þeim bar saman um, að atburðurinn hefði átt sér stað í kjallaraherbergi í húsi X við Laugaveg, sem var skammt frá dvalarstað Y á þeim tíma. Þau þekktust ekki en Y kom nokkru áður í húsið til að taka þar þátt í gleðskap. Þau urðu ein eftir í kjallaraherberginu og kvaðst hvorugt þeirra hafa farið þangað með kynmök í huga. Þegar barið var að dyrum á efri hæð hússins, fór X klæðalaus til dyra en Y hljóp allsnakin út úr húsinu um kjallaradyr og leitaði skjóls í húsi vinkonu sinnar þar skammt frá. X neitaði stöðugt, að hann hefði beitt Y ofbeldi og að til samfara hefði komið. Framburður Y þótti reikull og í honum gæta ósamræmis um margt, er skipti máli. Þá stangaðist ýmislegt í frásögn hennar á við framburð vitna. Viðurkenndi hún fyrir dómi, að ekkert hefði séð á fatnaði hennar, en samkvæmt frásögn hennar átti X að hafa rifið hana úr öllum fötum, er hún hefði streist á móti. Læknisskoðun á Y fór ekki fram fyrr en tæpum tveimur sólarhringum eftir atburðinn. Sá dráttur þótti óhjákvæmilega rýra gildi hennar í málinu. Lögreglurannsókn í málinu þótti um sumt áfátt. Rannsókn á vettvangi fór ekki fram fyrr en 27 dögum eftir atburðinn og alveg fórst fyrir að yfirheyra íbúa í nágrenni við X, en til þess var brýnt tilefni vegna framburðar Y og vitna um hróp hennar og andstæðar fullyrðingar X í því efni. Þá fórst fyrir, að tekin væri skýrsla af sambýlismanni konunnar. Verulegur vafi þótti leika á um helstu þætti málsins. Einkum þótti frásögn tveggja vitna um neyðaróp frá Y hafa á sér ólíkindablæ. Sú staðreynd, að Y hljóp allsnakin úr húsi X um kl. 4.30 um nóttina, þótti ekki út af fyrir sig nægileg vísbending um, að hann hefði beitt hana ofbeldi. Varhugavert þótti að telja sannað, gegn eindreginni neitun X frá upphafi rannsóknar, að hann hefði gerst sekur um þann verknað, er honum var gefinn að sök, sbr. 46. gr. laga nr. 19/1991. Var hann því sýknaður. Sératkvæði. ...

826

Nauðungarsala

- Fram fór að kröfu J þriðja og síðasta nauðungaruppboð á fasteigninni nr. 32 við Borgartún í Reykjavík. Eignin var slegin S á uppboðinu, en hann krafðist útlagningar samkvæmt 32. gr. laga nr. 57/1947. Sjá Þinglýsing. 48
- Af hálfu uppboðsbeiðanda V var ekki mætt hjá sýslumanni við fyrirtöku uppboðs á fasteign J. Hann sendi inn nýja beiðni um uppboð innan sex mánaða frá því það gerðist. Samkvæmt 2. mgr. 12. gr. laga nr. 90/1991 hafði V ekki fyrirgert forgangsrétti sínum fyrir vöxtum. Sjá Málsástæður, Vextir. 110
- Á opinberu uppboði voru seldir munir í eigu protabús S hf., þ.á m. lyft-

- ari. G hf. taldi sig vera eiganda að lyftaranum á grundvelli fjármögnunarleigusamnings við S hf. vegna kaupa á lyftaranum. Ekki voru talin efni til að álykta á annan veg en að S hf. hefði öðlast eignarumráð yfir lyftaranum þegar við kaupin og að hlutur G hf. í viðskiptunum hefði eingöngu verið peningalán til S hf. Veðsetning S hf. í þágu F var því gild gagnvart G hf., er hafði þinglýst veðskjali á lyftarann síðar en F, sbr. 15. gr. laga nr. 39/1978. Sjá Eignarréttur. 129
- L krafðist nauðungarsölu á jörðinni H á grundvelli veðskuldabréfs. Veðsetning jarðarinnar var talin andstæð 57. gr. jarðalaga um veðsetningu óðalsjarða og uppboðsheimildin því ógild. 136
- B krafðist þess, að til dómsmeðferðar yrði tekin úrlausn um gildi nauðungarsölu á bifreið. Við þingfestingu málsins var mætt af hálfu B, þar sem aðild málsins var ákveðin með B sem sóknaraðila, sbr. 2. mgr. 82. gr. laga nr. 90/1991. Útivist varð síðar af hálfu B og var málið felld niður með úrskurði. B gat ekki krafist endurupptöku málsins samkvæmt 137. gr. laga nr. 91/1991. Ekki var fallist á sjónarmið B um aðild samkvæmt 2. mgr. 74. gr. laga 90/1991. 686
- Sýslumaður tók ekki til greina mótmæli gerðarþola gegn byrjun nauðungarsölu. Með bréfi til héraðsdóms krafðist gerðarþoli þess, að ákvörðun sýslumanns yrði felld úr gildi. Talið var, að aðrir en gerðarbeiðendur gætu ekki skotið slíkri ákvörðun til héraðsdóms nema með samþykki gerðarbeiðenda, sbr. 22. gr. laga nr. 90/1991. Slíku samþykki var ekki fyrir að fara. Málinu var vísað frá héraðsdómi. 976
- Að kröfu G ákvað sýslumaður, að fram færi nauðungarsala á fasteign Á. Til grundvallar nauðungarsölunni lágu lögtaksgerðir G vegna ógreiddra opinberra gjalda. Á skaut ákvörðun sýslumanns til héraðsdóms með kröfu um, að synjað yrði um framgang nauðungarsölunnar. Samkvæmt 4. mgr. 22. gr. nauðungarsölulaga var heimild Á til að bera ákvörðun sýslumanns undir dómstóla háð samþykki G sem gerðarbeiðanda. Ekki lá fyrir, að þess hefði verið aflað. Var málinu því vísað frá héraðsdómi. 1017
- Tryggingarbréf, er S reisti kröfur sínar á við úthlutun uppboðsandvirðis fasteignar, var gefið út af H hf. til tryggingar kröfum S á hendur félaginu. Með yfirlýsingu SA og MG, er seinna kom til, var það einnig látið taka til skulda S hf. Engin skírskotun var í bréfinu til þess, að veðþoli gæti heimilað þriðja aðila að hagnýta sér tryggingarréttindi þau, sem í því fólust. Til að bindandi væri gagnvart veðhöfum, er áttu veðréttindi, er þinglýst hafði verið fyrir yfirlýsingu SA og MG, þurfti því samþykki veðhafanna. Því var hafnað, að trygging-

arbréf H hf. staði jafnframt til tryggingar kröfum á hendur S hf. við úthlutun gagnvart S.	1078
Pann 9. mars 1993 var tekin fyrir hjá sýslumanni krafa L og G um nauðungarsölu fasteignar S hf. Sýslumaður féllst á kröfu F hf. og K hf. um, að þeir teldust aðilar að nauðungarsölunni, sbr. 3. tl. 2. gr. laga nr. 90/1991. Jafnframt var samþykkt beiðni þeirra um, að leitað yrði tilboða í eignina á almennum markaði í þrjá mánuði eða til 9. júní 1993. Einungis L var boðaður til fundar hjá sýslumanni 3. júní 1993 til að taka afstöðu til þriggja fram kominna tilboða, er borist höfðu í eignina. Hafnaði L öllum tilboðunum. Með bréfi 31. ágúst 1993 var S hf. tilkynnt um nauðungarsölu á fasteigninni og þann 1. nóvember 1993 var eignin seld á nauðungaruppboði. F hf. krafðist þess, að ógilt yrði nauðungarsölumeðferð sýslumanns á eigninni. Í dómi Hæstaréttar sagði, að sýslumaður hefði ekki farið að reglum VI. kafla laga nr. 90/1991, er hann boðaði til fyrirtöku 3. júní 1993. Til þess fundar bar honum að boða alla þá, er voru aðilar að nauðungarsölumálinu, sbr. 2. mgr. 44. gr. nauðungarsölulaga, en ekki lá fyrir yfirlýsing samkvæmt 1. mgr. Þar hefðu aðilar átt að eiga þess kost að tjá sig um fram komin tilboð. Jafnframt átti sýslumaður að leita þar eftir boðum í eignina, ef tilboðum yrði ekki unað. Í auglýsingu sýslumanns um framhald uppboðs var fyrirtækið B hf. sagður þinglýstur eigandi eignarinnar, en nafnbreyting hafði orðið á S hf. Ekki kom fram í auglýsingunni, hvort um yngri eða eldra hluta húsnaðisins var að ræða. Auglýsing sýslumanns var talin ófullnægjandi. Samkvæmt framansögðu var eigi farið að lögum við nauðungarsöluna. Nauðungarsölumeðferðin frá og með fyrirtöku sýslumanns 3. júní 1993 var því ómerkt. F hf. gerði jafnframt kröfu til þess, að aðilar málsins yrðu boðaðir til fundar til að taka afstöðu til fram kominna tilboða og ákvörðunar um áframhaldandi sölutilraunir á almennum markaði. Þeirri kröfu var vísað frá héraðsdómi með vísan til 83. gr. laga nr. 90/1991, þar sem ekki yrðu hafðar uppi í máli samkvæmt XIV. kafla laga nr. 90/1991 kröfur um annað en ógildingu nauðungarsölumeðferðar eða viðurkenningu á gildi hennar svo og um málskostnað. Fyrir Hæstarétti gerði F hf. kröfu um úrskurð um frestun á umráðum uppboðskaupanda yfir fasteigninni. F hf. hafði gert sömu kröfu fyrir héraðsdómi en fallið þar frá henni. Var henni því vísað frá Hæstarétti.	1088
Nauðungaruppboð á fasteign. Sjá Húsaleigusamningur.	1785
Nauðungarsala á stálbát í smíðum. Við innsetningargerð af hálfu upp-	

boðskaupanda bar verksali við haldsrétti á grundvelli verksamnings. Sjá Innsetningargerð.	1203
Krafist útburðar í kjölfar nauðungarsölu fasteignar. Sjá Útburðargerð.	1209
Með kaupsamningi við Ó hf. 7. apríl 1989 varð B eigandi íbúðar við H í Reykjavík. Þann 18. október sama ár seldi hann P eignina og var kaupsamningi þinglýst með áritun Ó hf., sem þá var þinglýstur eigandi eignarinnar. Í samningnum var þess ekki getið, að B ætti óefndar skyldur við Ó hf. vegna íbúðarinnar og var ekki kveðið á um yfirtöku P á nokkrum slíkum skyldum. B gaf P afsal fyrir íbúðinni 5. nóvember 1991, þar sem staðfest var, að hún hefði verið afhent P 15. janúar 1990 og hann staðið full skil á greiðslu kaupverðs. Afsali þessu var ekki þinglýst. Með yfirlýsingu 27. febrúar 1990 framseldi Ó hf. V til eignar allar kröfur sínar á hendur B sem kaupanda íbúðarinnar. Á grundvelli framsalsins höfðaði V mál á hendur B til greiðslu á eftirstöðvum kaupverðs samkvæmt samningnum frá 7. apríl 1989, án þess að P væri stefnt eða grein gerð fyrir þinglýstum kaupsamningi hans. Með útivistardómi var B gert að greiða hina umstefndu skuld gegn afsali til hans að íbúðinni. Að dóminum fengnum lét V gera fjárnám í réttindum B að íbúðinni samkvæmt kaupsamningi hans við Ó hf. Við það var miðað, að með kaupsamningnum hefði B framselt öll réttindi sín að íbúðinni til P og hefði hinn þinglýsti eigandi samþykkt það framsal með áritun á samninginn. V væri einvörðungu framsalshafi að kröfuréttindum vegna íbúðarinnar og P óbundinn af þeim dómi, er gengið hefði um þau réttindi. Samkvæmt því var B ekki eigandi að réttindum yfir íbúðinni, sem orðið gætu andlag fjárnáms fyrir dómkröfu V á hendur honum en fjárnámið tók ekki til réttinda P. Voru mótmæli P við framgangi nauðungarsölu fasteignarinnar á grundvelli fjárnámsins tekin til greina.	1307
Með áritun áskorunarstefnu voru dómkröfur Í hf. á hendur S gerðar aðfararhæfar. Fjárnám var gert í eign R á grundvelli þeirrar áskorunarstefnu og tryggingarbréfs, en með því hafði S sett fasteign R að veði fyrir skuldbindingum sínum gagnvart Í hf. Í kjölfarið krafðist Í hf. nauðungarsölu á fasteign R. Þar sem þeirri aðfarargerð, er fram fór, var ekki beint að R, sbr. l. mgr. 36. gr. laga nr. 90/1989 um aðför, varð hún ekki réttur grundvöllur nauðungarsölu á eign R og nauðungarsölumæðferð á fasteigninni því stöðvuð.	1603
Fasteign G var seld nauðungarsölu og var H úthlutað af uppboðsandvirði eignarinnar. G mótmælti úthlutun til H og taldi, að kröfur H	

- hefðu verið greiddar með skuldajöfnuði og því niður fallnar. Í uppboðsmálinu hafði G uppi kröfu til skuldajafnaðar, sem hvorki var orðin aðfararhæf né var viðurkennd af H. Kröfu G um skuldajöfnuð var hafnað með hliðsjón af 40. gr. aðfararlaga nr. 90/1989, en sambærilegt ákvæði er ekki í lögum nr. 90/1991 um nauðungarsölu. 1630
- Af hálfu Í hf. var þess óskað við sýslumann að bifreið M yrði seld nauðungarsölu. Sýslumaður tilkynnti félaginu, að uppboðið færi fram á tilteknum stað og tíma. Jafnframt var tekið fram, að ekki yrði af uppboði, nema félagið sæi um að koma bifreiðinni á uppboðsstað. M var ekki sviptur vörslu bifreiðarinnar og af hálfu Í hf. var ekki mætt á uppboðsstað. Með bréfi sýslumanns var Í hf. tilkynnt, að málið hefði verið fellt niður. Félagið krafist þess, að málið yrði endurupptekið en þeirri beiðni hafnaði sýslumaður. Í hf. bar þá ákvörðun undir dómstóla. Talið var, að málinu hefði ekki verið haldið réttilega fram af hálfu Í hf., þar sem félagið lét ekki mæta við uppboðið, sbr. 15. gr. laga nr. 90/1991. Þar sem sýslumanni hefði ekki borist tilkynning um, að ekki hefði reynst unnt að koma bifreiðinni á uppboðsstað í tæka tíð, hefði honum verið rétt að fella málið niður. Kröfum Í hf. um, að sýslumanni yrði gert að taka málið upp að nýju, var synjað. 1638
- Fasteign var seld nauðungarsölu. Ó og F lýstu kröfum í uppboðsandvirði eignarinnar samkvæmt fjórum veðskuldabréfum F. Bréfum F hafði ekki verið þinglýst á fasteignina, er nauðungarsalan fór fram, en þau voru á hinn bóginn með veði í fasteign Ó. Við sölu hlutabréfa sinna í S hf., sem átti eignina, er skuldabréfin voru gefin út, hafði Ó samið svo um, að veðbréfin yrðu flutt af eign sinni á fasteign hlutafélagsins. Í frumvarpi sýslumanns til úthlutunar af uppboðsandvirði eignarinnar voru ekki teknar til greina kröfur Ó og F um úthlutun. Þeirri niðurstöðu var af hálfu Ó skotið til dómstóla. Fyrir lá í málinu bréf frá F til Ó, þar sem hafnað var ósk Ó um, að veðbréfin yrðu leyst af fasteign hans og flutt yfir á hina fasteignina. Ekki lá fyrir samningur milli skuldara samkvæmt bréfnum og F um stofnun veðs í þeirri fasteign. Var það talið grundvallarskilyrði fyrir stofnun samningsveðs í eigninni. Var ekki talið, að Ó og F hefðu öðlast rétt yfir fasteigninni á grundvelli 2. mgr. 29. gr. þinglýsingarlaga, sem orðið gæti grundvöllur úthlutunar af uppboðsandvirði eignarinnar. Ákvörðun sýslumanns var staðfest. 1704
- Að kröfu F fór fram nauðungarsala á fasteign til lúkningar kröfu samkvæmt skuldabréfi til F, sem bar fjárhæð í bandaríkjadöllum og var

tryggt með 1. veðrétti í eigninni. Við úthlutun sýslumanns var krafa F samkvæmt kröfulýsingu lækkuð. Ágreiningur var um útreikning gengistryggingar og vaxta af skuldabréfinu og hvort taka bæri til greina við úthlutun söluverðs eignarinnar kröfu F til innheimtulauna. Lagt var til grundvallar, að höfuðstóll skuldarinnar og gjaldfallin afborgun væri látin halda gengistryggingu til sölundags eignarinnar, er væri umreiknaður í íslenskar krónur miðað við þann dag, en gjaldfallin afborgun bæri dráttarvexti fyrir peningakröfur í erlendri mynt. Jafnframt að reiknaðir væru samningsvextir af höfuðstólum, er umreiknaðir væru í íslenskar krónur sama dag. Fallist var á, að kröfulýsing F hefði legið fyrir á söludegi eignarinnar, og var lítið til þess við ákvörðun innheimtulauna. Í gögnum F, er lögd höfðu verið fram við söludeferð eignarinnar hjá sýslumanni, var talið skorta mjög á, að gerð hefði verið viðhlítandi grein fyrir því, við hvaða gengi bandaríkjadals gagnvart íslenskrí krónu væri miðað í kröfugerð hans, en gengi bandaríkjadals hafði breyst mjög á þeim tíma, er máli skipti. Þá var kröfugerð F fyrir héraðsdómi talin mjög hvarfandi og mikið skorti á, að gerð hefði verið skilmerkileg grein fyrir reikningslegum forsendum við meðferð málsins. Þótti þetta aðfinnsluvert.

1759

Sýslumaður seldi skip nauðungarsölu og varð S hf. hæstbjóðandi. Framseldi félagið Sc hf. réttindi samkvæmt boðinu. Sýslumaður gaf út yfirlýsingu um, að Sc hf. væru afhent umráð skipsins, en H hf. réð þá enn yfir því. H hf. leitaði úrlausnar héraðsdóms um gildi nauðungarsölnnar og krafðist þess að halda umráðum skipsins, þar til málinu yrði lokið, sbr. 3. mgr. 55. gr. laga nr. 90/1991. Héraðsdómur féllst á þessa kröfu. S hf. og Sc hf. skutu þeim úrskurði til Hæstaréttar. Samkvæmt 1. mgr. 85. gr. laga nr. 90/1991 ræðst heimild til að skjóta til Hæstaréttar úrskurði, sem gengið hefur í dómsmáli samkvæmt XIV. kafla laganna um gildi nauðungarsölu, af 1. mgr. 79. gr. þeirra, þar sem mælt er fyrir um, að úrskurðir héraðsdómara sæti kæru til Hæstaréttar. Sú regla er þó meðal annars háð þeirri takmörkun, að óheimilt er að kæra úrskurð, sem kveðinn er upp undir rekstri máls, nema úrskurður um sams konar atriði geti sætt kæru í einkamáli. Fer þannig eftir ákvæðum 143. gr. laga nr. 91/1991, hvort slíkur úrskurður undir rekstri máls verði kærður til Hæstaréttar. Úrskurðarefnið í málinu varð ekki heimfært undir ákvæði 143. gr. laga nr. 91/1991. Skorti því heimild til kæru málsins og var því vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti.

1776

Hluti fasteignar var seldur nauðungarsölu. Eftir að frumvarp til úthlut-

unar kom fram, var krafa G vegna álagðra fasteignagjalda lækkuð í kjölfar mótmæla. Í héraðsdómi höfðu ekki verið lögð fram nokkur gögn um álagningu hinna umdeildu fasteignagjalda eða grundvöll hennar, sbr. 3. gr. laga nr. 90/1990 um tekjustofna sveitarfélaga að því er fasteignaskatt varðaði, og eldri gagna en eignarskiptasamnings frá 9. apríl 1991 naut ekki við um skiptingu fasteignarinnar milli eigenda. Varð ekki ráðið af skjölum málsins, hvernig skráningu og mati fasteignarinnar hjá Fasteignamati ríkisins hefði verið háttað á þeim tíma, er máli skipti, og ekki varð séð með vissu, hvaða breytingar hefðu orðið á eignarhlutum við gerð samningsins og hverju þær ættu að varða. Málið var því talið of vanreifað til þess, að unnt væri að skera úr ágreiningi málsaðila. Ómerking og heimvísun.

1783

Fasteign var seld nauðungarsölu 16. febrúar 1994 að kröfu F hf., er gerði kröfu í uppboðsandvirðið á grundvelli fjárnáms á 10. veðrétti, er gert var 20. september 1990. Frammi lágu uppboðsbeiðnir F hf. frá 15. janúar 1991, 4. október 1991 og 26. febrúar 1992, er höfðu verið afturkallaðar og loks beiðni 21. september 1993. Í hf. átti síðari veðrétt á grundvelli löggeymslu í janúar 1993. Sýslumaður lækkaði úthlutun til F hf. og jók úthlutun til Í hf. á þeim grundvelli, að F hf. hefði glatað forgangsrétti fyrir vöxtum samkvæmt lögum nr. 23/1901 með því að veita gjaldfresti á kröfunni. Í dómi héraðsdóms, er staðfestur var í Hæstarétti sagði, að F hf. hefði verið aftast í veðröð allt þar til í janúar 1993. Í hf. hefði því ekki verið síðari veðhafi í skilningi laga nr. 23/1901, er F hf. hefði veitt gjaldfresti. Löggeymslan gengi ekki frammar vöxtum, er á kröfu F hf. voru fallnir. Voru kröfur F hf. um óskerta úthlutun teknar til greina.

1834

Að kröfu Í hf. var vélskip í eigu A hf. selt nauðungarsölu. A hf. krafðist þess, að salan yrði felld úr gildi. Var byggt á því, að auglýsing um nauðungarsöluna í Lögbirtingablaði hefði verið haldin slíkum annmörkum, að ógildi sölunnar varðaði. Í auglýsingunni varð misritun á nafni A hf. sem gerðarþola og var ekki getið umdæmisnúmers skipsins. Nafn þess var hins vegar réttilega tilgreint ásamt skipaskrárnúmeri. Talið var, að upplýsingar um ofangreind atriði hefðu nægt til að þjóna þeim aðaltilgangi með birtingu uppboðsauglýsingar að vara þá við, sem njóta óbeinna eignarréttinda í viðkomandi eign. Ekki þótti því næg ástæða til að fella nauðungarsöluna úr gildi af þessum sökum. Þá þótti ekki skipta máli um gildi nauðungarsölunnar, að auglýsingin var ranglega dagsett og sýslumanni

hafði í lokin láðst að taka ákvörðun um, hvar framhaldsuppböð yrði háð.	2407
Er nauðungarsala fór fram á stálbát í smíðum hjá S hf., lagði S hf. fram haldsréttarkröfu. Í kröfulýsingunni var vísað til sammings milli S hf. og G, þar sem sagði, að S hf. hefði haldsrétt í bátnum og keyptu efni til hans, þar til lokauppgjör hefði farið fram. Tók sýslumaður ekki tillit til hennar við mat á árangri sölunnar. Í dómi Hæstaréttar sagði, að haldsréttarkröfu S hf. væri eigi þann veg farið, að hún yrði vefengd án frekari umfjöllunar. Hefði sýslumanni því borið að taka mið af henni við mat á framkomnu boði L, sem eignin var slegin. Það hefði þá ekki nægt til þess, að L hefði fengið eitthvað í sinn hlut af söluverði, sbr. 5. mgr. 67. gr. laga nr. 90/1991. Hefði nauðungarsalan því verið árangurslaus, þar sem önnur boð hefðu ekki komið fram eða ekki verið tekin gild. Var nauðungarsalan því ógild.	2585
Ágreiningur var um það, hvar kröfu B samkvæmt veðskuldabréfi yrði skipað í réttindaröð við úthlutun söluverðs fasteignar og hvort úthluta ætti til viðbótar greiðslu innheimtulauna af þeirri kröfu. Einnig var deilt um það, hvort B ætti að fá úthlutað til greiðslu lögmannsþóknunar vegna tryggingarbréfs. Fallist var á þá kröfu B, að veðskuldabréfið yrði talið hvíla á 4. veðrétti. B hafði ekki sýnt fram á, að hann hefði lagt fyrir sýslumann kröfulýsingu vegna veðskuldabréfsins þess efnis og í því formi sem áskilið er í 2. mgr. 49. gr. laga nr. 90/1991 um nauðungarsölu. Naut B því ekki réttar til að fá greiddan innheimtukostnað af veðskuldinni við úthlutun söluverðs hennar, sbr. 4. mgr. 50. gr. laga nr. 90/1991. Ekki voru talðar fyrir hendi forsendur fyrir úthlutun greiðslu vegna lögmannsþóknunar á grundvelli tryggingarbréfsins, þar sem skilyrði nauðungarsölu hefði skort. Sjá Aðfinnslur.	2743

Neyðarhjálp

Á það var fallist með héraðsdómara, að ákærða hafi hlotið að vera ljóst af þekkingu sinni og langri reynslu sem formaður björgunarsveitar, að langlíklegast væri, að afleiðingar þess að skjóta upp neyðarflugeldum yrðu þær, að hafin yrði neyðarleit. Ákvörðun um refsingu var frestað skilorðsbundið.	258
---	-----

Nytjastuldur

A var gefið að sök að hafa ásamt tveimur öðrum tekið bifreið ófrjálsri hendi, en þeir voru allir mjög drukknir. Talið var, að þeir hefðu all-	
---	--

ir skynjað aðstæður og A mátt vera ljóst, að enginn þeirra réð yfir bifreiðinni. Þeir voru sakfelldir fyrir nytjastuld, en aðeins þætti A var áfrýjað til Hæstaréttar, sem staðfesti héraðsdóm. Með broti sínu rauf A skilyrði 60 daga reynslulausnar, er dæmd var með. Refsing fimm mánaða fangelsi. Sjá Aðfinnslur.	2660
<i>Of hraður akstur</i>	
Sjá Umferðarlög.	1895
<i>Opinber skipti</i>	
P og G voru talin vera í óvígðri sambúð, sbr. 100. gr. laga nr. 20/1991, þannig að til opinberra skipta kæmi til fjárslita á milli þeirra. Sjá Óvígð sambúð.	44
<i>Opinberir starfsmenn</i>	
Sjá Kjarasamningur.	469
Sjá Fjádráttur.	1130
<i>Orlof</i>	
Launþegi gerði athugasemd við það, að orlofstími félli inn í uppsagnarfrest og taldi hann eiga að lengjast sem orlofstíma næmi. Sjá Uppsagnarfrestur.	329
<i>Óðalsréttur</i>	
Veðsetning jarðarinnar H var talin andstæð 57. gr. jarðalaga um veðsetningu óðalsjarða. Sjá Nauðungarsala.	136
<i>Ógilding</i>	
H hf. höfðaði mál á hendur landbúnaðarráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og krafðist ógildingar á úrskurði fjármálaráðherra og synjun tollstjóra og landbúnaðarráðherra á tollafgreiðslu á soðinni svínaskinku og soðnum hamborgarhrygg. 41. gr. laga nr. 46/1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, sbr. nú 52. gr. laga nr. 99/1993, varð ekki skilin svo, að í greininni fælist sjálfstæð takmörkun á innflutningi landbúnaðarvara, heldur væri þar verið að tryggja Framleiðsluráði landbúnaðarins umsögn um þann innflutning landbúnaðarvara, sem takmarkaður væri af öðrum lögum. Stefndu höfðu ekki bent á annað ákvæði í lögum, sem bannaði innflutning soðinnar skinku og hamborgarhryggs án leyfis. Þurfti því ekki inn-	

flutningsleyfi fyrir þessum vörum eftir að lög nr. 63/1979 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála og auglýsing nr. 313/1990 höfðu verið felld úr gildi. Sératkvæði.	79
--	----

Ólögmatúr sjávarafli

Sjá Fjárnám.	1683
-------------------	------

Ómerking

Rúmar 10 vikur liðu frá dómtöku opinbers máls til uppkvaðningar dóms. Slík málsmeðferð var talin svo andstæð brýnum fyrir mælum 2. mgr. 133. gr. laga nr. 19/1991, að eigi varð hjá því komist, þrátt fyrir skýringar dómara á drættinum, að ómerkja dóminn og vísa málinu heim í hérað til munnlegs málflutnings og uppkvaðningar dóms að nýju.	34
---	----

S var ákærður fyrir kynferðisbrot. Af bókunum héraðsdómara við þingfestingu málsins varð ekki ráðið, að ákærði hefði verið spurður um það, hvort hann játaði efni ákæru. Þá varð ekki séð, að honum hefði verið kynnt efni framlagðra skjala. Ennfremur varð ekki séð, að verjandi hefði verið inntur eftir því, hvaða sönnunargögn hann hygðist leggja fram og hver vitni hann ætlaði að leiða. Gagnaöflun var ekki lýst lokið. Var því ekki tímabært að ákveða aðalflutning málsins, svo sem gert var. Þá bar dómara að taka skýra afstöðu til beiðni verjanda um að leidd yrðu fyrir dóm tiltekin vitni, en af bókunum héraðsdómara varð ekki ráðið, hvort símbref það varðandi hefði borist honum. Þá var rétt að afla umsagnar sérfræðings um andlega heilsu ákærða, eins og meintu afbroti hans var háttað. Þar sem meðferð málsins fyrir héraðsdómi þótti ábótavant, á þótti skorta að skýr afstaða hefði verið tekin til óska verjanda um gagnaöflun og gögn vantaði, varð ekki hjá því komist að fella héraðsdóm úr gildi og vísa málinu heim í hérað til frekari gagnaöflunar, aðalmeðferðar og dómsálagningar að nýju. Sératkvæði.	208
--	-----

Í ljós kom, að yfirheyrsla vitnis í einkamáli fór aldrei fram í málinu, heldur í öðru máli, sem höfðað var samtímis af vitninu gegn stefnda. Stefnandi málsins kom og ekki fyrir dóm til að tjá sig um sakarefnið, svo sem nauðsyn bar til, eins og háttað var atvikum málsins og ágreiningi aðila, er snérist um kaupgjaldsmál. Vegna þessa megingalla á málsmeðferð héraðsdómara varð ekki hjá því komist að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og meðferð málsins og vísa því heim í hérað til lögleggrar meðferðar og uppsögu dóms að nýju.	809
A krafðist bóta úr hendi D hf. vegna slyss, er hann hafði orðið fyrir sem	

stýrimaður á m/s D, eign félagsins. Atvikum málsins voru gerð óviðunandi skil í hinum áfrýjaða dómi. Í héraðsdómi var einungis tilfærð stutt frásögn úr skýrslum, sem teknar voru fyrir dómi af A og skipstjóra m/s D, en framburðar þriggja vitna í engu getið. Í dómnum var rakinn hluti af frásögn A hjá lögreglu og fyrir dómi en ekkert rakið úr ítarlegum skýrslum W skipstjóra hjá lögreglu. Þar komu þó fram veigamiklar upplýsingar um þátt W við færslu skipsins frá bryggju og orsakir slyssins, sem nauðsynlegt var að rekja í dómnum. Röksemdir í dómnum fyrir ályktunum um fé-bótaábyrgð D hf. og eigin sök A þóttu allsendis ófullnægjandi. Ekkert var rakið úr læknisfræðilegum gögnum málsins um afleiðingar meiðsla A og sjúkrasögu hans eftir slysið. Forsendna örorku-útreiknings var að engu getið, þótt fram kæmi, að hann væri lagður til grundvallar við mat á örorkutjóni A. Tekið var fram, að dregnar hefðu verið frá bætur, sem A hefði fengið úr slysatryggingu sjómannanna, en bótafjárhæðar ekki getið. Þótti hinn áfrýjaði dómur haldinn slíkum annmörkum, að óhjákvæmilegt þótti að ómerkja hann og málsmeðferðina frá og með munnlegum málflutningi. Sér-
atkvæði.

1009

Kaupsamningur var gerður milli Ó sem seljanda og H sem kaupanda um söluturn. Vírslar og skuldabréf voru hluti af þeim samningi, þ.á m. tvö skuldabréf, er ágreiningur var um milli Ó og S, hvor þeirra væri eigandi að. Ó hélt því ýmist fram, að hann hefði afhent S öll skjöl, sem gerð voru vegna kaupanna eða aðeins hluta þeirra. S hafði ekki gert skýrlega grein fyrir því, hvernig hann hefði eignast viðskiptabréf þau, er hann reisti kröfur sínar á, eða á hvern hátt hann taldi þau eign sína. Talið var, að S og Ó hefðu ekki gefið nægilega glöggar skýrslur í málinu um viðskipti sín, til þess að dómur yrði lagður á málsefnið. Var hinn áfrýjaði dómur ómerktur og málsmeðferðin öll og málinu í heild vísað frá héraðsdómi.

1012

Deilt var um það, hvort um björgun hefði verið að ræða samkvæmt 1. mgr. 164. gr. siglingalaga nr. 34/1985, er S og G hjálpuðust að á bátum sínum að draga m/b J að bryggju. Í héraðsdómi var ályktað, að um björgun hefði verið að ræða og báturinn hefði ekki komist að bryggju fyrir eigin vélarafli. Þær ályktanir voru engum rökum studdar og var því alveg á huldu á hvaða forsendum þær voru byggðar. Eins og atvikum var háttað í málinu og ágreiningi málsaðila bar brýna nauðsyn til þess, að niðurstöður héraðsdóms um þau álitafni væru skilmerkilega rökstuddar. Var þá meðal annars haft í

huga, að ekkert var þar fjallað um aðstæður á vettvangi, svo sem veður, sjólag og sjávarföll. Vegna þessa megingalla á hinum áfrýjaða dómi varð ekki hjá því komist að ómerkja hann og meðferð málsins frá og með munnlegum málflutningi og leggja fyrir héraðsdóm að taka málið upp til löglegrar meðferðar og uppsögu dóms að nýju.	1257
Af hálfu M hf. var þess krafist, að dómkvaddir yrðu matsmenn til að skoða og meta skattframtal félagsins árið 1991 til skattstjórans í R fyrir rekstrarárið 1990. Beiðnin var tekin fyrir á dómþingi 17. desember 1993 fyrir fulltrúa dómstjóra, að viðstöddum umboðsmanni M hf. og tveimur umboðsmönnum skattstjórans, er lögðu fram skrifleg mótmæli við því, að beiðnin næði fram að ganga. Dómari tók ágreiningsefnið til úrskurðar, eftir að fulltrúar aðila höfðu tjáð sig um málið á dómþinginu. Dómari málsins fór í leyfi og var málið fengið öðrum fulltrúa dómstjóra. Tók sá dómari málið fyrir í þinghaldi 10. maí 1994 og kvað upp úrskurð á grundvelli framkominna gagna. Voru fulltrúar málsaðila viðstaddir uppkvaðninguna, en eigi varð séð, að þeim hefði verið gefinn kostur á að tjá sig um ágreiningsefnið fyrir hinum nýja dómara. Sú meðferð málsins fór í bága við meginreglu réttarfars um munnlegan og milliliðalausán málflutning. Hinn áfrýjaði úrskurður var ómerktur og málinu vísað heim til löglegrar meðferðar og úrskurðar að nýju.	1314
Sjá Skjalafals.	1528
Átta vikur og þrír dagar liðu frá dómtöku einkamáls til uppkvaðningar dóms. Í dóminum var engin skýring gefin á þeim óhæfilega drætti og ekki kom þar fram, að dómari og lögmenn aðila hefðu verið á einu máli um, að ekki væri þörf á að endurflytja málið. Þessi dráttur á dómsuppsögu var brot á ákvæðum 1. mgr. 115. gr. laga nr. 91/1991, enda getur munnlegur málflutningur ekki komið að því gagni, sem til er ætlast, þegar dómsuppsaga dregst svo lengi. Ómerking og heimvísun.	1727
Úrskurður héraðsdóms vegna úthlutunar söluandvirðis fasteignar ómerktur. Sjá Nauðungarsala.	1783
Krafist ómerkingar ummæla. Sjá Meiðyrði.	1823
Sjá Lífeyrisréttur.	1947
Meðferð kynferðisbrotamáls ómerkt. Sjá Kynferðisbrot.	2098
Dómur um staðfestingu löghaldsgerðar ómerktur. Sjá Umsýsluviðskipti.	2127
K sf. krafðist staðfestingar á lögbanni fógetaréttar við því, að G fram-	

leiddi og seldi hausklofningarvél, sem K sf. taldi brjóta í bága við einkarétt sinn samkvæmt einkaleyfi. Eftir uppsögu héraðsdóms, sem í sátu sérfróðir meðdómendur, voru samkvæmt beiðni K sf. dómkvaddir tveir vélaverkfræðingar til þess að bera saman vélar K sf. og G. Þá lagði K sf. fram nýja, erlenda álitsgerð þess efnis, að búnaður og aðferð G bryti í bága við einkaleyfi K sf. Í hinum áfrýjaða dómi voru tilgreindar einkaleyfiskröfur K sf., sem fram komu í einkaleyfi hans. Spurningar þær, sem K sf. beindi til matsmanna, voru orðaðar á sama veg og einkaleyfiskröfurnar. Í svörum matsmanna komu fram niðurstöður um gerð vélar G, sem voru í andstöðu við álit héraðsdóms. Ekki höfðu matsmenn staðfest matsgerð sína fyrir dómi. Í héraðsdómi var gerð grein fyrir sérfræðiálitum, er aðilar lögðu þar fram og gengu í gagnstæðar áttir. Við þær aðstæður hefði átt að dómkveðja matsmenn. Í héraðsdómi var ekki gerður skilmerkilegur samanburður á vélunum tveimur. Þá kom þar ekki nægjanlega fram, hvaða mismunur það var, sem réði því, að vél G var ekki talin brjóta í bága við einkaleyfi K sf. Þótt ekki væri unnt að leggja matsgerð hinna dómkvöddu matsmanna til grundvallar í málinu, var ekki fært að líta fram hjá því, að fram var kominn samanburður á vélunum, sem virtist í andstöðu við niðurstöðu héraðsdóms. Eins og málið lá fyrir, þótti ekki unnt að leggja á það efnisdóm. Ómerking og heimvísun.	2161
Sjá Skaðabætur.	2555
Dómur var kveðinn upp í einkamáli, er fjórir mánuðir og tólf dagar voru liðnir frá munnlegum málflutningi. Þessi dráttur var brot á ákvæðum 1. mgr. 115. gr. laga nr. 91/1991. Ómerking og heimvísun.	2684
<i>Ómerking að hluta</i>	
Málatilbúnaður á hendur öðrum tveggja ákærðu vegna brots á áfengislögum þótti haldinn slíkum annmörkum, að eigi varð hjá því komist að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og málsmeðferð í héraði, að því er hann varðaði, og vísa ákæru gegn honum frá héraðsdómi. Sjá Áfengislög.	1249
<i>Ómerking nauðungarsölumæðferðar</i>	
Eigi var farið að lögum við nauðungarsölu fasteignar og var meðferðin ómerkt. Sjá Nauðungarsala.	1088
<i>Óvígð sambúð</i>	
Talið var nægjanlega í ljós leitt, að Þ og G hefðu að verulegu leyti verið samvistum um átta ára skeið. Áttu aðilar saman barn og Þ taldi sig	

ekki einstæða móður, er hún sótti um gæslu fyrir barnið hjá dag- móður. Þá taldi hún þau og til sama heimilis, en lögheimili aðila var aldrei sameiginlegt. Tekjum sínum vörðu aðilar til sameigin- legra þarfa og voru með gagnkvæma líftryggingu. Hneig þetta ásamt framburði fjölda vitna að þeirri niðurstöðu, að aðilar hefðu verið í óvígðri sambúð um árabíl, sbr 100. gr. laga nr. 20/1991.	44
Aðila greindi á um, hvenær óvígð sambúð þeirra hófst. Sjá Fjárskipti. .	413

Prókúra

Sjá Skuldabréf.	1411
----------------------	------

Rangar sakargiftir

S var sakfelldur fyrir rangar sakargiftir með því að hafa gefið upp nafn bróður síns, er lögregla hafði afskipti af ölvunarakstri hans. Sjá Ölvunarakstur.	1060
---	------

Rannsókn opinbers máls

Með bréfi dómsmálaráðherra til lögreglustjórans í Reykjavík var mælt fyrir um samræmdar aðgerðir gegn myndbandaleigum í Reykjavík og nágrenni. Eftirlitið átti að beinast að ofbeldismyndum, klámmyndum, tilvist verslunarleyfa, bókhaldi og skattskilum, svo og hugsanlegum brotum gegn höfundalögum. Hald var lagt á fjölda myndbanda hjá I. Rúmum þremur árum síðar fékk I myndböndin á ný í sínar hendur og var opinber málsókn ekki höfð uppi gagnvart honum. Krafðist I skaðabóta úr ríkissjóði vegna ólögmætra lögregluaðgerða. Rétt þótti, að ríkissaksóknari hefði haft frumkvæði að lögregluaðgerðunum eða dómsmálaráðuneyti beint þeirri ósk til hans, ef það taldi þess þörf, að beita sér fyrir slíku eftirliti. Hins vegar varð við það að miða, að ríkissaksóknari hefði verið með í ráðum við aðgerðirnar. Í tókst ekki sönnun þess, að hann hefði verið beittur óþarfa harðræði af hálfu lögreglu, þegar haldlagningin fór fram, en honum var meinuð för úr starfsstöð sinni í nokkrar klukkustundir. Hins vegar hefði hann átt að fá að ræða við lögmann þegar í upphafi aðgerða, en það fékk hann ekki fyrr en dómsúrskurður um húsleit og haldlagningu lá fyrir tveimur klukkustundum síðar. Ljóst þótti, að rannsókn lögreglu eftir haldlagningu myndbandanna hefði farið mjög úr böndum og vitavert seinkæti einkennt alla meðferð málsins. Erindum lögmanna I til lögregluýf-irvalda var ekki svarað, og hann fékk hvorki upplýsingar um fram-

vindu rannsóknarinnar né heiti og fjölda þeirra myndbanda, sem lögregla lagði hald á. I var ekki kvaddur til skýrslutöku hjá lögreglu fyrr en rúmum tveimur og hálfu ári eftir haldlagninguna, og honum var ekki gerð sérstök grein fyrir niðurfellingu rannsóknar rúmum þremur árum eftir haldlagninguna. Þótt haldlagningunni hefði ekki verið áfátt að lögum, var engu að síður talið, að meðferð málsins hjá rannsóknaraðilum, sem á eftir fór, hefði verið svo andstæð þeim rétti sakaðra manna, sem varinn er í lögum um meðferð opinberra mála og skýra verður með hliðsjón af Mannréttindasáttmála Evrópu, að I bæri bætur eftir grunnreglum síðari málsliðar 2. tl. 151. gr., sbr. 3. tl. 154. gr., laga nr. 74/1974. Þar sem I var ekki tilkynnt um lyktir rannsóknar og ósannað þótti, að hann hefði fengið vitneskju um þær sex mánuðum fyrir höfðun skaðabótamálsins, varð fyrningu ekki borið við samkvæmt 157. gr. laga nr. 74/1974. Ekki þótti grundvöllur til að bæta I fjártjón, þar sem hann hafði ekki sýnt fram á rétt sinn til útleigu þorra þeirra myndbanda, sem hald var lagt á. Ekki naut við gagna um það, að myndböndin hefðu orðið fyrir vatnsskemmdum í vörslu lögreglu. Miskabætur til I þóttu hæfilega ákveðnar 200.000 krónur. 2497

Rannsóknarathafnir

Krafist úrskurðar héraðsdómara á grundvelli 75. gr. laga nr. 19/1991. Sjá Frávísun frá héraðsdómi. 1577

Ráðgjöf

Verðbréfafyrirtæki bar ábyrgð á sérfræðilegri ráðgjöf starfsmanna sinna. Sératkvæði. Sjá Verðtrygging. 1117

Refsiákvörðun

A var ákærður fyrir fjölda skjalafals-, fjársvika-, þjófnaðar- og gripdeildarbrota, er hann framdi á 17. og 18. aldursári sínu. Játtaði hann sakargiftir, en brot hans voru mörg stórfelld. Með hliðsjón annars vegar af ungum aldri A og hreinu sakavottorði en hins vegar fjölda og umfangi brota hans, sem hann hafði ekki bætt fyrir, þótti refsing hans hæfilega ákveðin fangelsi í 20 mánuði. 934

Sjá Ávana- og fíkniefni. 2100, 2104, 2575

Refsivist

Refsifanginn H fékk leyfi til að sækja AA-fund. Er hann kom þaðan, taldi varðstjóri hann vera undir áhrifum vímuefna og játtaði hann

það síðar. Í framhaldi af því úrskurðaði yfirfangavörður H agaviðurlög, sem fólust í 10 daga einangrun. Var það gert með vísan til 26. gr. laga nr. 48/1988 um fangelsi og fangavist, en samkvæmt því ákvæði taldist einangrunarvistin ekki til refsitímans. Í dómi Hæstaréttar sagði, að samkvæmt 2. gr. stjórnarskrárinnar færu dómendur með dómssvald. Í því fælist m.a. að ákvarða mönnum refsivist vegna ólögmætrar hegðunar og væru ekki aðrir handhafar ríkisvalds bærir til þess. Væri það grundvallarregla íslensks réttar, sem meðal annars ætti sér stoð í 65. gr. stjórnarskrárinnar, að enginn yrði sviptur frelsi sínu nema úrskurður dómara kæmi til. Jafnframt yrði málsmeðferðin að uppfylla ákveðin skilyrði, er kæmu fram í lögum nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála, áður lögum nr. 74/1974 um sama efni. Ákvæði 26. gr. laga nr. 48/1988, er lengdi refsivist og fékk forstöðumanni fangelsa ákvörðunarvald þar um, var talin í andstöðu við framangreind ákvæði stjórnarskrárinnar. H sætti því ólögmætri frelisskerðingu og átti rétt til bóta úr ríkissjóði. Þóttu þær hæfilega ákveðnar 40.000 krónur. Hinn skammi fyrningarfrestur 157. gr. laga nr. 74/1974 þótti ekki eiga við.

748

Res judicata

Með dómi héraðsdóms 22. maí 1992 var P dæmdur til að greiða S fjárkröfu á grundvelli skuldaviðurkenningar sinnar frá 6. júní 1990. Dómurinn taldi ósannað, að í greiðslu P til S 5. júlí 1990 hefðu falist efndir á greiðslu skuldaviðurkenningarinnar. Þar með hafði dómurinn tekið efnislega afstöðu til þess, að ekki yrði á því byggt, að efndir þessarar skuldaviðurkenningar hefði áður borið að. Þeim dómi var ekki áfrýjað til Hæstaréttar. Það varð ekki borið að nýju undir dómstóla, hvort sú fjárhæð, sem dæmt hafði verið um 22. maí 1992, hefði verið hluti af uppgjöri aðila, sem greiðslu P 5. júlí 1990 hefði verið ætlað að ná til, sbr. 2. mgr. 116. gr. laga nr. 91/1991. Sér-
atkvæði.

1547

Héraðsdómur um bætur vegna líkamstjóns bindandi um úrslit sakarefnis. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.

1559

Deilt var um, hvort umfjöllun héraðsdóms og Hæstaréttar um þrautavarakröfu K í máli K gegn H væru bindandi um skaðabótakröfu, er K hafði uppi gegn H í sérstöku máli. K var ekki talinn byggja kröfugerð sína í málinu á öðrum málsástæðum en hann bar fyrir sig eða hefði getað komið að í fyrra málinu. Var málinu vísað frá héraðsdómi.

1755

Reynslulausn

Með skjalafalsbrotum rauf B skilorð 420 daga reynslulausnar, er var dæmd með. Sjá Skjalafals.	455
Með ölvunarakstri í fjögur skipti með skömmu millibili rauf D skilorð 135 daga reynslulausnar. Sjá Ölvunarakstur.	458
Með akstri sviptur ökurétti rauf ákærði skilorð 180 daga reynslulausnar. Sjá Ökuréttur.	700
Með þjófnaðarbroti rauf ákærði skilorð 220 daga reynslulausnar. Var hin óafplánaða refsing felld inn í þá refsingu, er dæmd var. Á svipuðum tíma var sama reynslulausn tekin upp við annan héraðsdómstól og felld inn í þá refsingu, er þar var dæmd. Fyrir Hæstarétti voru þau mistök leiðrétt og var ákærði dæmdur vegna þjófnaðarbrotins, ölvunaraksturs og aksturs án ökuréttinda. Sjá Þjófnaður og Ölvunarakstur.	1235
Sjá Áfengislög.	1247
Með líkamsárás rauf S skilyrði 30 daga reynslulausnar á eftirstöðvum refsingar vegna ölvunar- og réttindaleysisaksturs. Sjá Líkamsárás.	1517
Með þjófnaðarbroti rauf Ó skilyrði 245 daga reynslulausnar á eftirstöðvum refsingar. Sjá Þjófnaður.	1890
Með þjófnaðarbroti rauf U skilyrði 298 daga reynslulausnar. Sjá Þjófnaður.	2233
Með ölvunar- og sviptingarakstursbroti rauf H skilyrði tveggja ára og 90 daga reynslulausnar. Sjá Umferðarlög.	2621
Með nytjastuldarbroti rauf A skilyrði 60 daga reynslulausnar. Sjá Nytjastuldur.	2660

Réttarfar

Sjá Ómerking.	809
--------------------	-----

Réttarstaða sakbornings

18 menn voru ákærðir fyrir brot gegn lögum um ávana- og fíkniefni en nokkrir auk þess fyrir brot á almennum hegningarlögum. Að kröfu verjenda þeirra heimilaði héraðsdómari með úrskurði, að ákærðu fengju að vild að kynna sér dómskjöl eftir þingfestingu málsins, áður en kom að yfirheyrslu hvers þeirra fyrir dómi. Þeirri niðurstöðu vildi ákærvaldið ekki una. Í dómi Hæstaréttar sagði, að lög um meðferð opinberra mála byggðust á þeirri grundvallarreglu, að staða ákærvalds og sakbornings fyrir dómi væri jöfn. Það færi ekki

í bága við sjónarmið um jafnræði og réttláta dómsmeðferð, að sakborningur yrði yfirheyrður um sakarefni fyrir óháðum dómstóli, áður en hann kynnti sér skjöl málsins, þar á meðal framburð annarra sökunauta, enda stæðu réttmætar og efnislegar ástæður til þess. Ákæruvaldinu kynni að öðrum kosti að vera gert ókleift að sinna hlutverki sínu um sönnunarfærslu. Verjendur ákærðra manna ættu hins vegar skýlausan rétt til að kynna sér öll gögn máls á hverju stigi þess, og gættu þeir þannig lögvarðra hagsmuna skjólstaðinga sinna. Ákæruvaldið færði fram þau sjónarmið, að yrði ákærðu heimilað að kynna sér skjöl málsins fyrir aðalmeðferð þess, byði það heim þeirri hættu, að ákærðu legðu mat á sönnunarstöðu málsins og myndu aðlaga framburð sinn framburði annarra eftir því, sem henta þætti. Með þessu gætu ákærðu spilt sönnunarfærslu í málinu og torvelað og seinkað dómsmeðferð þess. Hæstiréttur taldi ákæruvaldið hafa fært fram réttmætar og efnislegar ástæður fyrir kröfu sinni. Var ákærðu óheimilt að kynna sér framlögð skjöl málsins, áður en þau yrðu hvert fyrir sig yfirheyrð fyrir dómi. 872

Réttindasvipting

N var sviptur réttindum til skipstjórnar samkvæmt 3. mgr. 238. gr. siglingalaga í tvö ár. Sjá Sjóslys.	878
Sjá Ölvun við siglingu skips.	2215
Í blóði ökumanns mældist 2,38% alkóhóls. Var hann sviptur ökurétti í tvö ár. Sjá Ölvunarakstur.	2221

Riftun

Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	30
Húsaleiga vegna þriggja hæða og kjallara húseignarinnar Austurstrætis 12A í Reykjavík var öll ógreidd fyrir hluta ágústmánaðar og mánuðina september til desember 1988. Ósannað þótti, að K hefði krafðið J um greiðslu fyrr en með innheimtubréfi 13. janúar 1989 og var húsaleigusamningnum rift 13. febrúar sama ár. Vanskil höfðu þá staðið í rúma fimm mánuði, áður en K hófst handa. Voru teknar til greina kröfur J um lækun á bótum til K.	69
Kaupmála um fasteign rift á grundvelli gjaldþrotalaga. Sjá Gjaldþrot. ..	606
Sjá Samningur.	901
Sjá Gjaldþrotaskipti.	1140
Krafist riftunar á fasteignakaupum vegna galla á hinni seldu eign. Sjá Fasteignakaup.	1335

Óvenjulegur greiðslueyrir í bifreiðakaupum. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1880
Sjá Gjaldþrotalög.	2655
Sjá Gjaldþrot.	2814, 2898, 2904

Rökstuðningur dóms

Sjá Ómerking.	1257
--------------------	------

Sakarefni

Dómkrafa var talin fela í sér beiðni um álit dómstóla án tengsla við úrlausn um ákveðið sakarefni. Sjá Lögvarðir hagsmunir.	1451
--	------

Sakarkostnaður

Ekki gerður greinarmunur á málsvarnarlaunum og saksóknarlaunum í héraði. Sjá Líkamsmeiðing af gáleysi.	2088
---	------

Sakauki

J höfðaði mál á hendur F hf. til greiðslu launa fyrir skipstjórn og stefndi D hf. með sakaukastefnu til að þola dóm um staðfestingu sjóveðsréttar í skipi. Kröfu F hf. um frávísun krafna á hendur því félagi var hrundið, en krafa D hf. um frávísun var tekin til greina. J kærði þá niðurstöðu til Hæstaréttar, sem felldi úr gildi úrskurð héraðsdóms um frávísun krafna á hendur D hf. Samkvæmt veðbókavottorði var F hf. eigandi skipsins. Riftun D hf. á sölu þess til F hf. átti sér ekki stað fyrr en eftir höfðun málsins. Niðurlagsákvæði 3. mgr. 19. gr. laga nr. 91/1991 var því ekki talið standa því í vegi, að J fengi komið fram sakaukasök á hendur D hf. Var þess þá jafnframt að gæta, að J gaf út stefnu í sakaukasök jafnskjótt og greinargerð F hf. í málinu var komin fram.	2110
--	------

Sakbending

Vitnin SJ og SG voru látin bera kennsl á ákærða í fangaklefa á lög-reglustöðinni í V. SJ stóð í gættinni og sá ákærða sofandi í fleti sínu. SG sá ákærða í gegnum lúgu á hurð fangaklefans, en vitnið hafði áður vísað á hann í mannfjölda. Þá hafði ákærði verið hafður í haldi lögreglu þannig að varðaði við 1. mgr. 65. gr. stjórnarskrárinnar og 102. gr. laga nr. 19/1991. Framangreindar starfsaðferðir lögreglunnar þóttu stórlega vítaverðar. Sönnunarfærsla í málinu ræðst ekki af þessum atriðum og því þóttu ekki næg efni til þess, að þau kæmu í veg fyrir sakfellingu ákærða. Sjá Stjórnarskrá.	777
---	-----

Samaðild

Sjá Frávísunarúrskurði hrundið.	2365
--------------------------------------	------

Sameign

Sjá Gjaldþrot.	2447
---------------------	------

Sameignarfélög

Sjá Skattskylda.	758
Sjá Bifreiðar.	1906
G og S stofnuðu með sér sameignarfélagið B sf. Tilgangur félagsins var að reisa parhús og selja það síðan. Gengið var út frá þeirri verkaskiptingu, að S yrði í fullu starfi við byggingu hússins ásamt verkamönnum, sem hann útvegaði. G skyldi jafnframt starfi sínu sem fasteignasali annast fjármál sameignarfélagsins og fasteignasala hans selja húsið, eftir að það hefði verið reist. Starfsemi félagsins lauk, þegar búið var að selja og skila íbúðum í umsömdu ástandi. Ágreiningur reis milli G og S um reikninga vegna vinnu G á byggingarstað, er hann greiddi sjálfum sér fyrir. Þegar virt var, að um ákveðna verkaskiptingu var að ræða með S og G og að hlutverk G fólst í fjármálaumsjón, þótti það styðja framburð S þess efnis, að vinna G, sem innt var af hendi um kvöld og helgar, skyldi ólaunuð, enda var ekki sýnt fram á, að S hefði verið greitt fyrir slíka vinnu. Var G dæmdur til að endurgreiða B sf. fjárhæð, er svaraði til oftekinnna vinnulauna.	1937

Sameining mála

Ákærði áfrýjaði tveimur dómum héraðsdóms til Hæstaréttar. Annars vegar vegna ölvunar- og hraðaksturs og hins vegar vegna líkamsárásar og brots gegn valdstjórninni. Málin voru sameinuð í Hæstarétti. Sjá Ökuréttarsvipting og Líkamsárás.	813
---	-----

Samlagsaðild

S hf. afhenti V hf. hjólagröfu frá F án þess að öðru væri framvísað en ljósriti farmskírteinis með áritun B „Má afhenda“. Í málinu var deilt um ábyrgð B og S hf. á þeirri afgreiðslu. Dómkröfur F á hend-
--

ur B og S hf. áttu rætur að rekja til þessa atviks og var honum heimilt að nýta sér réttarfarshagraði 1. mgr. 19. gr. laga nr. 91/1991. Hinn kærði frávisunarúrskurður var því felldur úr gildi og lagt var fyrir héraðsdómara að taka málið til löglegrar meðferðar. 495

Samningsaðild

Sjá Gjaldþrotaskipti. 1719

Samningur

Samkomulag var gert um það milli L hf., eigenda þess og G hf., að yrðu tiltekin vanskil á skuldabréfi samþykktu af L hf., skyldu L hf. og eigendur þess afhenda G hf. meirihluta hlutabréfa í L hf. og leigusamning milli L hf. og H, þannig að G hf. fengi fullan rétt til að yfirtaka rekstur veitingastaðar, sem rekinn var samkvæmt leigusamningnum og sölusamningi milli félaganna. Nafni G hf. var síðar við sameiningu við annað hlutafélag breytt í K hf. Talið var, að í samkomulagið, sem innsetningarkrafa K byggðist á, skorti nauðsynlegar upplýsingar og umfjöllun um veigamikil atriði, sem ágreiningur var um. Var því ekki fullnægt lagaskilyrðum fyrir innsetningu K hf. í hlutabréf L hf. Sjá Innsetningargerð. 124

Samkomulag var gert á milli J og D annars vegar og S hf. hins vegar, þar sem S hf. fékk einkaumboð til dreifingar og sölu á Don Cano framleiðsluvörum. S hf. stóð ekki í skilum með greiðslur samkvæmt samkomulaginu. Gallar komu fram á vörum þeim, sem S hf. fékk til sölu og dreifingar og lýsti félagið því yfir, að forsendur væru brostnar fyrir samkomulaginu. S hf. framseldi kröfu sína á hendur J og D til JV, IL, SB, DÍ og ÞG. Fyrir Hæstarétti reyndi einvörðungu á það, hvort lögmaður hinna síðastnefndu hefði haft umboð til að skuldbinda þau til greiðslu í gagnsök í héraði og hvernig haga skyldi fjárhagslegu uppgjöri milli aðila vegna niðurfellingar á samningi þeirra. Litið var svo á, að samþykki J á aðild JV, IL, SB, DÍ og ÞG að málinu í stað S hf. hefði verið veitt á þeirri forsendu, að kröfurétti hans yrði ekki raskað. Samkvæmt því var lögmaður þeirra talinn hafa haft umrætt umboð. Samkomulag aðila var talið mjög óskýrt. Þegar það var virt, að J hefði samþykkt slit JV, IL, SB, DÍ og ÞG á samningnum og hefði ekki krafist efnda samkvæmt efni hans, einkaleyfisrétturinn hefði færst aftur yfir til hans og hann hefði nýtt sér hann, þótti mega una við þá greiðslu, sem þau höfðu þegar innt af hendi. Var felld niður sú greiðsla, sem eftir stóð sam-

kvæmt samkomulaginu. J voru dæmdar bætur vegna löghalds, sem JV, IL, DÍ og PG fengu lagt á eign hans. Sératkvæði.	901
Sjá Veðiréttur.	924
Sk hf. leigði E sf. verslunar- og iðnaðarhúsnæði og voru M og I einu félagar sameignarfélagsins. Þau stofnuðu hlutafélagið Sa hf. og tók það yfir leigu á húsnæðinu. Síðar gerðu Sk hf. og Sa hf. samkomulag vegna vanskila á leigu. Samkvæmt því skyldu eftirstöðvar vanguardinnar leigu gerðar upp með afhendingu skuldabréfs með sjálfskuldarábyrgð M og I. Þá voru þau leyst undan ábyrgð sinni samkvæmt upprunalega leigusamningnum. Ágreiningslaust var, að Sa hf. efndi tvær skuldbindingar samkvæmt samkomulaginu. Um hina þriðju kom upp ágreiningur, sem ekki var leyst úr milli aðila samkomulagsins. Í máli Sk hf. gegn M og I var eingöngu tekist á um skyldu M og I til efnda á ákvæðum leigusamningsins um greiðslu leigu og kostnaðar af viðhaldi. Eins og málið var lagt fyrir, varð þá ekki skorið úr um skyldu M og I vegna sjálfskuldarábyrgðarinnar. Samkomulag Sk hf. og Sa hf. hafði hvorki fallið úr gildi af ástæðum, er M og I báru ábyrgð á, né verið lýst ógilt og voru þá engin rök til þess, að hið fyrra skuldarsamband hefði raknað við að nýju. M og I voru sýknuð af kröfum Sk hf. Sératkvæði.	1001
Sjá Vinnulaun.	1439
Sjá Fasteignakaup.	2248

Samvinnufélög

J höfðaði mál vegna þrotabús Kaupfélags S gegn SÍS og krafðist viðurkenningar á 1,10 % eignarhluta til handa þrotabúi kaupfélagsins í hreinni eign SÍS. Kaupfélagið átti ekki rétt til annarrar greiðslu við úrgöngu úr SÍS, þar á meðal við gjaldþrot, en stofnsjóðseign sinni. Hefði SÍS hins vegar verið slitið, hefði mátt krefjast hlutdeildar í þeirri hreinni eign þess, sem ekki var bundin í óskiptanlegum sameignarsjóðum. Slitum SÍS varð ekki ráðið til lykta nema samkvæmt samþykktum félagsins, sbr. og VII. kafla laga nr. 46/1937. Engin heimild var til þess að krefjast slita SÍS, þótt eitt af aðildarfélögum þess yrði gjaldþrota. Var SÍS sýknað af kröfum J. Sératkvæði.	2717
---	------

Sektir

Hlutafélagi hafði verið gerð fésekt með úrskurði ríkisskattaneftndar, þar sem það hafði vantalið skattskylda veltu sína á söluskattsskýrsl-

um. Lagaheimild brast til kröfu um dráttarvexti af sektinni. Sjá Skattar.	245
<i>Seta í óskiptu bú</i>	
Ekkja aðili meiðyrðamáls á grundvelli búsetuleyfis. Sjá Meiðyrði.	1823
<i>Sératkvæði</i>	
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um veikindaforföll.	64
Þrír af sjö hæstaréttardómurum greiða sératkvæði í máli um ógildingu á úrskurði fjármálaráðherra og synjun tollstjóra og landbúnaðarráðherra á tollafgreiðslu á soðinni svínaskinku og soðnum hamborgarhrygg.	79
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í sakamáli vegna brota á 2. mgr. 112. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 vegna undanskots á sönnunargögnum.	158
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli vegna líkamsárásar.	179
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli, og telur ekki ástæðu til að ómerkja héraðsdóm.	208
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í sakamáli um brennu.	298
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna úrskurðar dómsmálaráðuneytisins um breytingu á samkomulagi um fjárhæð meðlagsgreiðslna.	343
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli um þjófnað.	375
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli um manndráp. ...	514
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna riftunar kaupmála um fasteign.	606
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði um skaðabótakröfu í sakamáli um kynferðisbrot.	639
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli um nauðgun.	671
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna ágreinings um skil á sölugjaldi.	728
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna skattskyldu.	758
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í sakamáli um nauðgun. Annar hæstaréttardómari skilar einnig sératkvæði, en er samþykktur niðurstöðu meirihluta réttarins.	826
Tveir hæstaréttardómarar greiða hvor sitt sératkvæði í máli um umboð og verkvið lögmanns.	901
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli vegna höfundarréttar.	914

	Bls.
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna veiðiréttar.	924
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í sakamáli um flugslys.	959
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna húsaleigu.	1001
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli og telja ekki ástæðu til að ómerkja héraðsdóm.	1009
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli vegna verðbréfavíðskipta.	1117
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli um fjáðrátt opinbers starfsmanns.	1130
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli um brot á lögum um dýravernd.	1191
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli um galla í lausafjárkaupum.	1263
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um váttryggingarsamninga.	1282
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði um skaðabótakröfu.	1293
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli um lausafjárkaup.	1371
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli og telur kæruehimild eiga við, en meirihluti réttarins vísaði máli frá dómi.	1386
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um skattskyldu.	1476
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli um líkamsárás. ..	1517
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli og taldi héraðsdómara eiga að taka mál til frekari meðferðar, en meirihluti réttarins staðfesti frávisun héraðsdómara á málinu.	1547
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í skaðabótamáli.	1559
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í skaðabótamáli.	1733
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um gjaldþrotaskipti.	1743
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli um váttryggingu.	1906
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um lóðarframlagsgjald.	1961
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í skaðabótamáli.	1995
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli vegna líkamsárásar.	2088
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli um umsýsluviðskipti.	2127
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í sakamáli vegna líkamsárásar.	2170
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli um gjaldþrotaskipti. .	2325
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í máli um ákvörðun skiptaverðmætis afla við uppgjör á hásetahlut.	2336

	Bls.
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um gjaldþrotaskipti.	2356
Einn hæstaréttardómari greiðir sératkvæði í skaðabótamáli.	2379
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um viðurkenningu á eignarhluta til handa þrotabúi.	2717
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um afurðalánasamninga.	2799
Tveir hæstaréttardómarar greiða sératkvæði í máli um sjómannaafslátt.	2912

Sérálit

Sérálit í Hæstarétti.	662
----------------------------	-----

Séreign

B gerði félagssamning við föður sinn og tvö systkin um eignarhald jarðarinnar H. Samkvæmt samningnum skyldi svo frá gengið með kaupmála, ef einhver aðila giftist eða kvæntist, að eignarhluti þess yrði séreign viðkomandi. Er B og G gengu í hjónaband 4. janúar 1958 gerðu þau með sér slíkan kaupmála. Árið 1968, en þá var faðir B látinn, ákváðu sameigendur jarðarinnar að slíta sameigninni að stærstum hluta og skipta jörðinni og var gerður um það samningur. Í samræmi við hann kvað gerðardómur upp úrskurð 29. október 1968, þar sem jörðinni var skipt upp í þrjá hluta eftir óskum systkinanna. Féll í hlut B aukinn eignarhluti eftir skiptin, úr 1/3 í 3/5 hluta, er hann skyldi greiða 450.000 krónur fyrir, og gerði hann það í apríl 1969. Litið var svo á, að hinn aukni eignarhluti B eftir skiptin yrði séreign hans. Á hinn bóginn hafði B ekki sýnt fram á að öllu leyti, að hann hefði notað séreignarfé sitt eða tekjur af séreign til að standa undir greiðslunni. B fékk greiddar bætur frá L vegna spjalla á landi sínu í október 1969, 380.000 krónur. Bótargreiðsla þessi taldist að verulegum hluta koma í stað séreignar B, sbr. 3. tl. 1. mgr. 23. gr. laga nr. 20/1923. Nægjanleg tengsl voru talin milli bótargreiðslunnar og greiðslunnar fyrir hina auknu eignaraðild. Var samkvæmt því í ljós leitt, að B hefði að hluta notað fé af hjúskapareign til að auka við séreign sína. G átti því endurgjaldskröfu úr hendi B skv. 53. gr. laga nr. 20/1923. Miðað við útreikning tryggingafræðings, er lagður var fram í málinu, námu 450.000 krónur í apríl 1969 á núgildi miðað við lánskjaravísitölu 1.900.126 krónum, og taldist endurgjaldskrafa G eftir atvikum hæfilega ákveðin 350.000 krónur.

Siglingar

Sjá Skaðabætur.	2344, 2555
----------------------	------------

Sjálfskuldarbréf

Sjá Skuldabréf.	1411
----------------------	------

Sjálfskuldarábyrgð

Ágreiningur aðila snerist um það, hvort aðgerðarleysi kröfuhafa um að lýsa kröfu sinni á hendur sjálfskuldarábyrgðarmönnum í þrotabú aðalskuldara fjármögnunarleigusamnings leysti þá undan ábyrgð samkvæmt samningnum. Engin ákvæði eru í lögum þess efnis, að svo sé. Líkur bentu til þess, að ekkert fengist upp í almennar kröfur á hendur búinu. Málaferlum dótturfyrirtækja þess var ekki lokið og ábyrgðarmennirnir höfðu ekki sýnt fram á, að eitthvað myndi fást upp í almennar kröfur við búskiptin. Höfðu þeir því ekki sýnt fram á, að kröfuhafinn hefði bakað þeim tjón með vanlýsingu sinni. Krafa hans var ekki niður fallin og voru ábyrgðarmennirnir taldir bundnir af ábyrgðaryfirlýsingu sinni.	1793
---	------

H og E gerðu samkomulag um greiðslur hins síðarnefnda til H vegna vinnu hans við hús E. B hf. tókst á hendur sjálfskuldarábyrgð á greiðslum samkvæmt samkomulaginu. E stóð ekki við sinn hluta samkomulagsins og greiddi B hf. H fyrir alla verkþættina að þeim síðasta undanskildum. H höfðaði þá mál á hendur B hf. og krafði um greiðslu samkvæmt sjálfskuldarábyrgðinni. Ágreiningslaust var, að E hafði unnið síðasta áfanga við húsið. Talið var því, að sjálfskuldarábyrgð B hf. samkvæmt samkomulaginu næði ekki til þess verkþáttar. Sýkna.	2651
---	------

Sjómannalög

Ekki var talið í ljós leitt, að S hefði vísitandi leynt sjúkdómi sínum, er hann réð sig til starfa hjá B, sbr. 4. mgr. 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985. Þá var talið, með vísan til málsatvika og aðdraganda þess, að S fór í hjartaþræðingu, að hann hafi ekki af þeim sökum verið óvinnufær vegna veikinda í skilningi 36. gr. sjómannalaga.	58
Aðgerð vegna brunaáverka í andliti var talin hafa leitt til óvinnufærni í skilningi 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985. Sératkvæði. Sjá Veikindaforföll.	64
Skipstjóri krafðist bóta vegna fyrirvaralausrar uppsagnar úr starfi. Sjá Kaupgjaldsmál.	798

Stýrimaður krafðist launa í uppsagnarfresti. Sjá Kaupgjaldsmál.	804
S var sagt upp stöðu 1. stýrimanns á togara 8. maí 1990. Gegndi hann áfram stöðu sinni á skipinu, þangað til hann fór úr skiprúmi 20. júní sama ár. Samkvæmt 9. gr. sjómannalaga nr. 35/1985 var uppsagnarfrestur skiprúmssamnings yfirmanns þrír mánuðir, nema um annað væri samið. Samningstíma S átti því ekki að ljúka fyrr en 7. ágúst 1990. S og útgerðarfélagið H hf. greindi á um ástæður þess, að S vann ekki til loka samningstímans. Lagt var til grundvallar, að það hefði verið ætlan S að fara í land á sama tíma og P léti af skipstjórn. Þeir létu báðir af störfum á skipinu að lokinni veiðiferð 20. júní 1990, er G tók við skipstjórn að nýju. Þótti S ekki hafa sannað, að hann hefði horfið úr skiprúmi vegna frávíkningar eða annarra vanefnda af hálfu útgerðarmanns og var félagið sýknað af kröfu hans um laun út samningstíma.	2120
Skipverjinn K lenti í umferðaróhappi, er hann ók aftan á bifreið við gatnamót. Ágreiningur reis með útgerðarfélaginu V hf. og K um það, hvort hann hefði fyrirgert rétti til launa á grundvelli 4. mgr. 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985 með stórfelldu gáleysi. Af lýsingu K á atvikum þótti ljóst, að umferðaróhappið varð eingöngu vegna þeirrar háskalegu ógætni hans að horfa ekki fram fyrir sig, þegar mest á reið, að athygli hans væri vakandi og óskipt bundin akstrinum vegna bifreiðar á undan, vegamóta framundan og ökuhraða. Aksturslag K var metið sem stórfellt gáleysi og hafði hann því fyrirgert rétti sínum til launa á því tímabili, er hann var óvinnufær. Sératkvæði.	2154
Sjá Laun í veikindum.	2514, 2521

Sjómenn

Deilt um laun í uppsagnarfresti. Sjá Uppsögn.	322
Sjá Kaupgjaldsmál.	2336
Sjá Skattar.	2912

Sjóslýs

N var sakfelldur fyrir manndráp af gáleysi með því að hafa verið valdur að árekstri mb. E á mb. S, sem sökk nær samstundis. H, sem var einn á síðarnefnda bátnum, lenti í sjónum skamma stund og lést af kulda og vosbúð. Varðaði háttsemi N við 1. mgr. 238. gr. siglingalaga nr. 34/1985 og 215. gr. almennra hegningarlaga. Refsing hans var ákveðin tveggja mánaða skilorðsbundið varðhald auk 250.000 króna sektar. N var sviptur réttindum til skipstjórnar í tvö ár.	878
--	-----

Sjóveð

Krafist staðfestingar sjóðveðsréttar í skipi til tryggingar tildæmdum fjárhæðum. Sjá Uppsögn.	322
--	-----

Sjúkrahús

Sjá Læknar.	400
------------------	-----

Skaðabótakrafa

Fyrir héraðsdómi var þess krafist af hálfu L, að staðfest yrði lögbann, er lagt hafði verið við því, að E og F flyttu inn, dreifðu, seldu eða ráðstöfuðu gallabuxum eða öðrum fatnaði merktum eða auðkenndum með vörumerki L. Jafnframt var krafist sekta og skaðabóta. Útivist varð af hálfu E og F í héraði. Héraðsdómari staðfesti lögbannskröfu L og gerði E að greiða sekt. Skaðabótakröfu L var hins vegar vísað frá dómi sem vanreifaðri, þar sem ekki hefði legið fyrir, hversu mikið af vörum merktum með þessu vörumerki E og F hefðu flutt inn til landsins. Krafðist L þess fyrir Hæstarétti, að frávísun á skaðabótakröfunni yrði hrundið og lagt yrði fyrir héraðsdómara að leggja efnisdóm á hana. Í dómi Hæstaréttar sagði, að útivist hefði orðið af hálfu E við fyrirtöku málsins í héraði. Hefði því ekki komið til þess, að haldið hefði verið uppi mótbárum gegn bótakröfu L, þótt E og F hefði verið um hana kunnugt. L hefði þurft að leggja fram frekari gögn til stuðnings kröfu sinni, ef E og F hefðu valið þann kost að andmæla bótakröfunni. Hefði héraðsdómara verið rétt, eins og á stóð, að taka afstöðu til kröfunnar. Frávísun héraðsdómara á skaðabótakröfu L var því felld úr gildi og lagt fyrir hann að taka kröfuna til efnismeðferðar. Sératkvæði.	1293
Sjá Fasteignakaup.	1913
Sjá Frávísun felld úr gildi.	2869

Skaðabótakröfu vísað frá héraðsdómi

Sjá Líkamsárás.	2139
----------------------	------

Skaðabótamál

H kvaðst hafa gengið með poka í báðum höndum fram hjá kjötborði verslunarinnar V sf. Þar hefði hún runnið til og dottið endilöng á gólfið. Ekki varð fundin önnur sennileg skýring á atvikinu en sú, að því hefði valdið óhappatilviljun og varð það hvorki rakið til atvika

eða áhættu, sem að lögum gat leitt til fébótaábyrgðar þrotabús verslunarinnar V sf.	704
Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1559
F krafði S um skaðabætur vegna skemmda á fólksbifreið sinni, sem hafði verið lagt framan við heimili hans. Talið var sannað, að snjótroðari í eigu D hefði valdið skemmdunum, en mikið fannfergi var eftir stórviðri dagana á undan og gatan ófær venjulegum bif- reiðum. Fennt hafði að bifreið F og yfir hana, þannig að hún var hulin snjó. Í málinu voru ekki svo skýrar upplýsingar um notkun snjótroðarans og eiginleika hans, að afstaða yrði tekin til þess, hvort hann hefði verið skráningarskyldur samkvæmt 63. gr. um- ferðarlaga. Lá því ekki fyrir, að sérreglur laganna um bótaábyrgð ættu við. Ekki þótti D hafa sýnt fram á, að tækið hefði verið úr um- ráðum félagsins með þeim hætti, að ábyrgð á notkun þess yrði lögð á annan aðila. Var tjónið á bifreið F rakið til þess, að ökumanni tækisins hefði ekki tekist að sneiða hjá þeirri hættu, sem stafaði af notkun þess við erfiðar aðstæður. Var öll fébótaábyrgð á tjóninu lögð á S.	1689
A var að festa felguró í framhjól gamallar vörubifreiðar, þegar felgulyk- ill gaf skyndilega eftir, þannig að A féll við og fótbrotnaði. Hlaut hann af 15 % varanlega örorku. Höfðaði A mál á hendur vinnu- veitanda sínum S hf. og krafðist skaðabóta. Langlíklegasta orsök þess, að lykillinn gaf skyndilega eftir undan átakinu, var talin sú, að felguróin hefði rifnað, og var á því byggt. Ekki var talið leitt í ljós eða varð séð, að róin hefði sprungið vegna galla í smíði hennar, heldur hlaut ástæðan að vera sú, að róin hefði ekki þolað átakið. Það átak hlaut að hafa verið meira en svo, að nokkur skynsemi hefði verið í því að beita því við verkið. A, sem lýsti því, að jafnstíft hefði verið að skrúfa róna frá upphafi til enda, hefði átt að sjá, að eitthvað var með óeðlilegum hætti og hefði annaðhvort átt að skrúfa róna til baka og aðgæta, hverju þetta sætti, eða kalla til verkstjóra til ráðgjafar. Hann gerði hvorugt, og var hann sjálfur tal- inn eiga sök slyssins, þótt hugsanlega mætti að einhverju leyti telja það til óhappatilviks, að róin hefði sprungið. S hf. var sýknað af kröfum A. Sératkvæði.	1733
Þ, 17 ára, var við vinnu hjá V við viðgerð á fasteign. Við verk sitt notaði hann slípirokk. Tækið var án öryggishlífar yfir skurðarskífu. Skurð- arskífan brotnaði og skaust brot úr henni í plasthlíf, er Þ hafði yfir andliti og í gegnum hana og í auga hans. Hlaut Þ 20 % varanlega	

- örorku. Óumdeilt var, að V hafði sjálfur með höndum verkstjórn, þegar Þ slasaðist, og lagði honum til hið vanbúna tæki. Fébóta-ábyrgð var lögð á V. Þ var talinn hafa gert sér nokkra grein fyrir hættueiginleikum slípirokkssins án öryggishlífar. Ekki þótti í ljós leitt, að hann hefði átt annarra tækja völ, þótt hann hefði neitað að vinna með verkfærinu. Með hliðsjón af því, vinnusambandi aðila og ungum aldri Þ var það eigi virt honum til sakar að hafa notað tækið umrætt sinn. Það var álit hinna sérfróðu meðdómsmanna í héraði, að Þ hefði staðið rétt og eðlilega að verki. V tókst því ekki að sýna fram á eigin sök Þ og var hann dæmdur til að greiða Þ bæt-ur vegna örorku og miska. Staðfest var fjárnám í fasteign V. 2071
- HE lögreglumaður höfðaði mál á hendur HÁ og krafðist skaðabóta vegna meiðsla, er hann taldi sig hafa orðið fyrir í starfi af völdum HÁ við það, að hann hefði bitið sig í handlegg. Talið var ljóst, að HE og HÁ hefðu lent í átökum og HE tekið HÁ tökum í því skyni að færa hann í lögreglubifreið. Engir sjónarvottar báru um það, hvernig átökunum var nákvæmlega háttað. Meiðsla HE var ekki getið í frumskýrslu lögreglu og ekkert skráð um þau fyrr en ellefu dögum eftir atburðinn. Frásagnir HE af áverkum sínum höfðu ekki verið fyllilega samhljóða og nokkuð þótti óljóst, hvenær og hvernig vinnufélagar hans fengu vitneskju um þá. Talið var ósannað, að HÁ hefði valdið HE meiðslum með þeim hætti, er byggt var á í málinu. Sýkna. 2759
- EP ók bifreið sinni á eftir bifreið EJ. Er komið var að gatnamótum, tók EJ beygju til vinstri, eftir að hafa gefið stefnumerki. Í sama mund ók EP fram úr bifreið EJ vinstra megin og varð árekstur með bifreiðunum. Náttmyrkur var, snjór, ísing og hálka, en gatan var í íbúðarbyggð og fjölfarin. Var talið að EP hefði sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Í því ljósi þóttu ekki efni til að skipta sök vegna almennrar varúðarskyldu þess ökumanns, sem hyggst beygja á gatnamótum. Var öll sök á árekstrinum lögð á EP. 2787
- Sjá Handtaka. 2921, 2931

Skaðabætur

- H hf. krafðist skaðabóta í máli á hendur landbúnaðarráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs vegna synjunar á tollafgreiðslu á soðinni svínaskinku og soðnum hamborgarhrygg. H hf. var fullkunnugt um, að réttarágreiningur var uppi á sviði innflutnings landbúnaðarafurða. Félagið gat því firrt sig tjóni með því að beina

fyrirspurn til yfirvalda varðandi innflutninginn, áður en í hann var ráðist, svo sem það hafði áður gert í svipuðu tilviki. Væri það ekki sátt við svarið, gat félagið lagt ágreining um það í dóm. Krafa H hf. um skaðabætur var ekki tekin til greina af þessum ástæðum. Niðurstaðan þótti hafa stöð í þeirri almennu reglu skaðabótaréttarins, að mönnum bæri að haga málum sínum svo, að komist yrði hjá tjóni. Sératkvæði.	79
E krafði V um skaðabætur vegna dráttar, sem hann taldi hafa orðið af hendi V á viðgerð á olíuverki bátsvélar. Á bótakröfu var ekki fallist, þar sem V varð ekki gefin sök á drættinum. Sjá Verksamningur.	241
H krafðist skaðabóta úr hendi ákærða vegna líkamsárásar. Fallist var á kröfu H að því undanskildu, að krafa vegna skoðunar á bifreið var ekki tekin til greina, enda tengdist hún ekki ákæruefni málsins. ...	252
Aðgerðir verkfallsvarða voru ólögmætar og bar verkalýðsfélag fébótaábyrgð á tjóni af völdum þeirra. Sjá Verkfall.	367
S fyrirgerði rétti sínum til skaðabóta, þar sem leggja varð til grundvallar, að honum hefði verið eða mátt vera ljóst, að D væri óhæfur til að stjórna bifreið sökum áfengisdrykkju.	396
G lögreglumaður fékk dæmdar skaðabætur að fjárhæð 25.000 krónur úr hendi E, sem hafði, er lögreglumenn hugðust fjarlægja skráningarkerki af bifreið hans, slegið G hnefahögg í andlitið. Sjá Brot gegn valdstjórninni.	566
Skaðabætur vegna líkamsárásar. Sjá Líkamsárás.	560
Krafist skaðabóta úr ríkissjóði vegna stöðvunar atvinnurekstrar vegna sölugjaldsskuldar. Sjá Skattar.	576
Ákærvaldið krafðist þess við munnlegan málflutning fyrir Hæstarétti, að ákærði yrði dæmdur til greiðslu miskabóta í samræmi við kröfu þess efnis í ákæruskjali. Skaðabótakröfunnar var ekki getið í áfrýjunarstefnu og kom því ekki til endurskoðunar í Hæstarétti, sbr. niðurlagsákvæði 1. mgr. 155. gr. og 1. mgr. 173. gr. laga nr. 19/1991. Sératkvæði.	639
K krafðist skaðabóta úr hendi ákærða vegna líkamsárásar. K voru dæmdar 400.000 krónur fyrir miska og 30.000 krónur fyrir fjártjón og lögmannaðstoð.	662
R voru dæmdar 600.000 krónur í miskabætur úr hendi E vegna tilraunar til nauðgunar og líkamsárásar.	671
Sýknað af kröfu um skaðabætur. Sjá Vátrygging.	657
Ákærði, er sakfelldur var fyrir tilraun til samræðis við Ó, var dæmdur til	

að greiða henni miskabætur að fjárhæð 150.000 krónur. Sjá Kynferðisbrot.	1055
Sjá Fjárdráttur.	1130
Pann 7. júní 1978 var gerð sátt með Framkvæmdastofnun ríkisins og H um greiðslu tiltekinna fjárhæðar til H vegna uppsagnar hans úr starfi við stofnunina. Í sáttinni sagði, að um fullnaðaruppgjör væri að ræða og H drægi til baka mál, er hann hafði höfðað vegna þessa. Taldi H síðar, að tjón hans hafi reynst mun meira en ætla hefði mátt við gerð sáttarinnar og höfðaði mál til heimtu skaðabóta úr ríkissjóði. Talið var ósannað, að uppsögn H hefði haft slíkar ófyrirsjáanlegar afleiðingar, að forsendur sáttar þeirrar, er hann gerði við þáverandi vinnuveitanda sinn, hefðu brostið eða að hann ætti af þeim sökum sjálfstæða bótakröfu á hendur ríkissjóði. Fjármálaráðherra var sýknaður af kröfum H.	1278
Skaðabótakrafa vegna líkamsárásar. Sjá Líkamsárás.	1497
Með líkamsárás rauf S skilorð refsidóms, er hann hafði hlotið vegna líkamsárásar. Sjá Líkamsárás.	1517
G ók bifreið sinni aftan á bifreið S, er við það fékk hnykk á hálsinn og hlaut af 20 % varanlega örorku. Gerði S kröfu til þess, að G og V hf. yrðu sameiginlega dæmd til að greiða henni skaðabætur vegna slyssins. Aðeins var deilt um rétt S til bóta vegna tapaðra lífeyrisréttinda og bótafjárhæð. Sömu rök þóttu standa til þess að bæta töpuð lífeyrisréttindi og til að bæta vinnutekjutap. S var ekki talin hafa sýnt fram á, að iðgjöld vegna hennar í lífeyrissjóð hefðu verið reiknuð af öðrum tekjum en grunnlaunum eða að lífeyrisgreiðslur hefðu miðast við heildarlaun, þar sem föst yfirvinna væri meðtalin. Urðu henni ekki dæmdar hærri bætur en sem svaraði tapi lífeyrisréttinda miðað við grunnlaun. Krafa G og V hf. um lækkun bóta vegna skattfrelsis og eingreiðsluhagræðis, sem fyrst kom fram við munnlegan flutning í héraði, var talin of seint fram komin.	1621
Skaðabætur vegna galla í fasteignakaupum. Sjá Fasteignakaup..... 1931, 2265, 2700	
Vatn flæddi inn í hús B, er stóð við götuna G á Akureyri. Krafði hann bæjarsjóð um skaðabætur vegna vatnsskemmda. Tjón B var ekki talið hafa orðið vegna óviðráðanlegra ytri aðstæðna. Gatan G lá í gömlum farvegi vatns fyrir neðan stórt mýrarsvæði og var inntak fráveitulagnarinnar á botni skurðar, sem fylltist af vatni í leysingum. Flóð hafði áður komið á þessu svæði og hættuástand skapast í hláku og höfðu starfsmenn bæjarins þurft að bregðast við slíku með því að veita leysingarvatni fram hjá lagnakerfinu. Jafnframt	

virtist sem gæta hefði þurft að því, að stífla kæmist ekki í inntakið. Við þær aðstæður, sem reyndi á, þurfti að gera sérstakar ráðstafanir varðandi öryggi byggðarinnar. Af hálfu bæjarins hafði verið ýtt upp stórum snjóskafli við enda götunnar og ekki hafði verið séð um að fjarlægja hann, áður en fór að hlána. Snemma morguns þann dag, er flóðið varð, átti það ekki að hafa dulist starfsmönnum bæjarins, að upp var komin hættuleg staða og aðgerða var þörf, þar sem frárennsliskerfið hafði ekki undan. Engu að síður var ekkert gert fyrr en langt var liðið á daginn. Rétt þótti, að bæjarsjóður Akureyrar bæri áhættuna af því tjóni, sem B varð fyrir. Voru B dæmdar skaðabætur.	1973
S slasaðist við vinnu hjá S hf., er plastbátur í smíðum var hífður úr móti. Höfðaði hann mál á hendur félaginu og krafðist skaðabóta vegna líkamstjóns. S var þaulvanur að taka plastbáta úr móti, og þekkti vel þau tæki, er unnið var með. Réð hann því, hvernig að hífingunni var staðið þetta sinn og gekk hann frá búnaðinum, áður en híft var. Engin vísbending var um bilun eða galla í búnaði. Þóttu því ekki fyrir hendi þau vafaatriði, sem ættu að leiða til þess, að ábyrgð á tjóni S yrði lögð á félagið vegna vanrækslu þess á tilkynningarskyldu og þar af leiðandi síðbúinni rannsókn. Var og talið, að S hefði litið á sig sem verkstjórnanda. Varð hann að bera sjálfur ábyrgð á því, hvernig til tókst, og var félagið sýknað. Sératkvæði.	1995
B hf. tók að sér að reisa garðstofu við hús P. Talið var sannað, meðal annars með matsgerð, að verkið hefði eigi verið unnið á viðunandi hátt. Ósannað þótti, að B hf. hefði gert P ljóst, að leki yrði á stofunni, ef hún yrði reist, svo sem gert var. Gallar voru því taldir á ábyrgð B hf. R hafði við munnlegan málflutning fyrir héraðsdómi uppi þá málsástæðu, að hann hefði ekki verið skráður byggingar-meistari að framkvæmdum við garðstofuna. Sú málsástæða var talin of seint fram komin og var R dæmdur bótaskyldur óskipt með B hf.	2043
Sjá Bifreiðar.	2306
Er báturinn S var að síldveiðum, sigldi hann á laxakvíar í eigu R hf. Við það sluppu seiði úr einni kví. Talið var, að skipstjórinn hefði sýnt af sér verulegt gáleysi með siglingu sinni nærri kvíunum og ætti því meginsök á óhappinu. Var hann bótaskyldur gagnvart R hf. ásamt útgerðarfélaginu. Talið var, að R hf. ætti nokkra sök á tjóni sínu með því að hafa engin aðvörunarljós fyrir utan eða í útjaðri kvíanna. Varð félagið sjálft að bera 1/3 hluta tjónsins. Viðurkenndur var sjóveðsréttur í bátnum fyrir tildæmdum fjárhæðum.	2344
T var við vinnu hjá P hf. við plastpokavél. Meðal starfa hennar var að	

taka kefli af lágu vörubretti, bera þau stutta vegalengd og þræða upp á vélina. Eitt sinn, er T var að lyfta upp kefli, missti hún tókin og greip það í fallinu. Við það kom hnykkur á mjóhrygg og var hún síðar skorin upp við brjóslosi í baki. Af völdum óhappsins varð T 30 % varanlegur öryrki. Höfðaði hún skaðabótamál á hendur P hf. Á þótti hafa skort, að séð væri fyrir starfsskipulagi, er tryggði öryggi við störf við vélina, sbr. 21. gr. og 23. gr. laga nr. 46/1980. Tæki, er ætlað var til að lyfta hinum þungu plastefniskeflum, var orðið ónothæft. Var litið svo á, að vinnuaðstaða við umrædda vél hefði ekki verið með þeim hætti, sem boðið var í 7. gr. reglna um öryggisbúnað véla nr. 492/1987. P hf. var dæmt til að greiða T skaðabætur vegna fjáртjóns og miska. Vegna þess, hversu óvarlega T fór að við verk sitt, var hún látin bera 1/4 hluta af tjóni sínu. Sératkvæði.	2379
Sjá Fasteignakaup.	2398
Við siglingu í V-höfn óveðursdag einn sigldi ms. B á grafskip og dýpkunarpramma því tengdu. V-höfn höfðað skaðabótamál á hendur útgerð skipsins, E hf. Sök vegna ásiglingarinnar var talin hafa legið í því, að óvarlegt var að sigla skipinu á 5 til 6 sjómílna hraða inn í höfnina og varpa ekki stjórnborðsakkeri, um leið og gefin var fyrirskipun um að hægja för skipsins með því að sigla afturábak. Jafnframt var talið rangt að láta skip liggja við tiltekna bryggju og hafa það ekki tryggt, að dráttarbátur sigldi á undan ms. B með dráttar- taug á milli skipanna. Ábyrgð á mistökum við stjórn skipsins var talin hvíla á E hf. V-höfn var fullkunnugt um hættu, sem fyrir hendi var við innsiglingu skipa á borð við ms. B. Átti höfnin að leggja til fylgdar- eða dráttarbát og var hafnsögumaður starfsmaður hennar. Sök var skipt að helmingi milli V-hafnar og E hf. E hf. hafði uppi skuldajafnaðarkröfu. Reifun og meðferð hennar fyrir héraðsdómi þótti svo áfátt, að ekki varð um hana dæmt. Var meðferð héraðsdóms um hana ómerkt og kröfunni vísað frá héraðsdómi.	2555
Sjá Frelsissskerðing.	2568
Sjá Þinglýsing.	2605
Skaðabætur vegna flutnings á sjúkrahús. Sjá Frelsissvipting.	2632
Sjá Þjófnaður.	2854

Skattar

V hf., er áður bar heitið S hf., hafði vantalið skattskylda veltu sína á söluskattskýrslum. Með úrskurði ríkisskattaneðndar hafði S hf. verið gerð fésekt á grundvelli 1. og 2. mgr. 25. gr. laga nr. 10/1960

um söluskatt. Félagið var krafið um dráttarvexti af sektinni, áður en greiðslu hennar lauk, með skírskotun til 4. mgr. 26. gr. laganna. Um það sagði, að dráttarvextir væru ekki innheimtuúrræði í eiginlegum skilningi, heldur felist í þeim greiðsluskylda, sem að jafnaði verði til óháð því, hvort gripið hafi verið til innheimtuaðgerða. Væri þetta mjög skýrt að því er varðaði dráttarvexti samkvæmt söluskattslögum, þar sem skyldan til greiðslu þeirra væri felld á aðila í formi álags á vangreiddan skatt, sbr. 2. tl. 2. mgr. 21. gr. laganna. Lagaheimild brast til að reikna félaginu dráttarvexti af þessari fésekt.

245

Félagið P hf. rak umboðs- og heildverslun og voru viðskipti þess talin söluskattsskyld í tíð laga nr. 10/1960 um söluskatt. Í nóvember 1985 varð uppvíst um veruleg vanhöld á framtali skattskyldra tekna og eigna P hf. og miklar misfellur í bókhaldi. Málið var tekið til rannsóknar á vegum rannsóknardeildar ríkisskattstjóra. Óskaði félagið eftir því, að það fengi færi á að leiðrétta reikningsskil sín. Að athugun lokinni lagði stjórn þess fram nýtt og endurgert skattframtal fyrir gjaldárið 1985 ásamt nýjum ársreikningi fyrir rekstrarárið 1984. Fór stjórnin þess á leit, að álögð opinber gjöld félagsins árið 1985 yrðu tekin til endurskoðunar á grundvelli gagnanna. Með úrskurði ríkisskattstjóra 22. apríl 1986 var P hf. gert að greiða sölugjald fyrir árin 1981, 1982, 1983 og 1984 til viðbótar því, sem áður hafði verð skilað. Með úrskurði ríkisskattstjóra 29. apríl sama ár var álagningu gjalda P hf. gjaldárið 1985 breytt til samræmis við hið nýja framtal. Leiddi breytingin til mikillar hækkunar tekjuskatts og annarra gjalda. P hf. kærði úrskurði ríkisskattstjóra og var sérstakur ríkisskattstjóri settur til að fara með kærumálin. Staðfesti hann báða úrskurðina, en þá niðurstöðu kærði P hf. til ríkisskattaneftndar. Hún vísaði báðum kærumálunum frá vegna vanreifunar. Innheimtu sölugjaldsins bar undir tollstjóra í R og hafði ekkert verið aðhafst, á meðan málið var til meðferðar hjá settum ríkisskattstjóra. Að gengnum úrskurði hans hafði P hf. verið sent bréf, þar sem tilkynnt var, að von gæti verið á stöðvun atvinnurekstrar og/eða innheimtu með lögtaki, ef sölugjaldsskuldin yrði ekki greidd. P hf. greiddi inn á skuldina með fyrirvara um endurheimtu, ef ríkisskattaneftnd kæmist að þeirri niðurstöðu, að félaginu bæri að greiða minna. Innheimtuaðgerðum var frestað að svo stöddu. Í framhaldi af hertum innheimtuaðgerðum vorið 1989 vegna vanskila á söluskatti var fyrirtæki P hf. lokað með lögregluvaldi 19. júní. Lyktaði

málinu með því, að P hf. greiddi umkrafið sölugjald í fógetarétti 21. júní. Félagið höfðaði síðan mál á hendur fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og gerði kröfu um endurgreiðslu. Var á því byggt, að lög-
mætri ákvörðun skattýfirvalda um viðbótarsölugjaldið fyrir 1981-
1984 hefði ekki verið til að dreifa, þar sem ríkisskattanevnd hefði í
raun fellt úr gildi álagningu ríkisskattstjóra með frávísunarúrskurði
sínum. Sá úrskurður var skýrður með dómi Hæstaréttar 21. júní
1991 og var sú skýring einnig talin eiga við í þessu máli. Með þeim
úrskurði hafði kröfu P hf. um endurákvörðun sölugjaldsins verið
vísað frá vegna þeirrar vanreifunar, sem talin var leiða af ófull-
komnum bókhaldsgögnum og kærugögnum félagsins. Raskaði úr-
skurður nefndarinnar ekki þeirri álagningu sölugjaldsins, sem fram
hafði farið. P hf. var ekki talið hafa sýnt fram á það með öðrum
rökum eða gögnum, að álagningin hefði farið í bága við heimildir
ríkisskattstjóra eða verið annars þannig vaxin, að innheimta á
gjaldinu hefði ekki átt að ná fram að ganga eða félagið ætti rétt á
endurgreiðslu þess, sem innheimt var. P hf. krafðist skaðabóta fyrir
fjártjón og miska vegna lokunar fyrirtækisins 19.-21. júní 1989. Um
það sagði, að um hefði verið að ræða ákvörðun skattýfirvalda á
gamalli skattskuld, og önnur gjöld, sem á hefðu verið lögð af sama
tilefni, hefðu verið til meðferðar fyrir dómstólum. P hf. hefði staðið
í skilum með áfallandi söluskatt allt frá árinu 1985. Eins og sam-
skiptum aðila hefði verið háttað, hefði félagið mátt vænta þess að
fá tilkynningu um fyrirhugaða lokun. Eftirfarandi greiðsla hefði
sýnt, að félagið hefði verið gjaldfært og hefði getað varist lokun-
inni, hefði því verið gefið tækifæri til þess. Hefði ekki verið beitt
réttum aðferðum við stöðvun atvinnurekstrar P hf. Átti félagið því
rétt á bótum fyrir tjón, sem telja mátti, að af þessu hefði hlotist.
Fjárhæð bótanna varð þó að takmarkast af því, að greiðsla hefði
ekki verið boðin fram þegar er þess var kostur. Voru félaginu
dæmdar bætur að álitum. 576

Fjárnám fyrir opinberum gjöldum, er á voru lögð eftir lok kröfulýsingar-
frests og staðfestingu nauðasamnings. Sjá Fjárnám. 1300

Deilt var um, hvort H hefði átt rétt á sjómannaafslætti samkvæmt B-lið
68. gr. laga nr. 75/1981 við greiðslu skatts af tekjum sínum, en hann
var þá hafnsögumaður og hafði nær allar tekjur sínar af því starfi.
Leiðsaga skipa var talin til sjómannsstarfa í almenntri merkingu.
Starfið þótti áhættusamt og oft unnið við erfið skilyrði, þótt það
varðaði ekki langar siglingar. Útköll til hafnsögu máttu heita dag-

legur viðburður. Studdi þetta tilkall H til hins umdeilda afsláttar. Jafnframt þótti eðlilegt að líta til þess, að H starfaði við hlið skipverja á bátunum, er tóku laun eftir sama kjarasamningi og hann og nutu þessa afsláttar. Átti H rétt á hinum umdeilda sjómannaafslætti. Sératkvæði.

2912

Skattlagning

Bæjarsjóður H krafði S um greiðslu á lóðajöfnunargjaldi samhliða gatnagerðargjaldi. Lóðajöfnunargjaldið var ekki talið eiga sér stoð í lögum. Hafði bæjarsjóður H ekki sýnt fram á kostnað þann, sem S hefði verið ætlað að endurgreiða með því gjaldi. Skýrði hann þvert á móti gjaldið sem jöfnunargjald á lóðir, sem hann hefði haft lítinn sem engan tilkostnað af. Í gjaldtökunni fólst skattlagning, sem var andstað 40. gr., sbr. 77. gr., stjórnarskrárinnar. Varð S því ekki krafinn um greiðslu þess.

947

Skattskylda

F hf. var hlutafélag, sem stofnað var 1957. Aðaleign félagsins var hlutabréf í S hf., en aðaleign þess félags var helmings eignarhluti í Í hf. Ágreiningur reis hjá skattyfirvöldum um heimild S hf. til útgáfu skattfrjálsra jöfnunarhlutabréfa árið 1990. Á aðalfundi félagsins það ár var stjórninni heimilað að auka hlutafé um 105.483.225 krónur með útgáfu jöfnunarhlutabréfa. Jafnframt heimilaði fundurinn stjórninni að lækka hlutaféð um 95.483.225 krónur og greiða hluthöfum þá fjárhæð. Ágreiningur var uppi um skattlagningu þess fjár. Samkvæmt 4. mgr. 37. gr. hlutafélagalaga nr. 32/1978 var talið lögbundið skilyrði fyrir útgáfu skattfrjálsra jöfnunarhlutabréfa, að hún væri tilkynnt til hlutafélagaskrár. Samkvæmt 5. mgr. 42. gr. laganna skyldi ákvörðun um lækkun hlutafjár einnig tilkynnt til hlutafélagaskrár og félli hún úr gildi, ef hún yrði ekki tilkynnt á réttum tíma. Samkvæmt skýrum ákvæðum hlutafélagalaga var því ákvörðun aðalfundar S hf. um útgáfu skattfrjálsra jöfnunarhlutabréfa ógild svo og ákvörðun um lækkun hlutafjárins. Kom þá til athugunar, hvernig skattleggja skyldi þá fjárhæð, sem hluthafar fengu greidda vegna hlutafjárlækkunarinnar. Á árinu 1990, er S hf. lét endurmeta stofnfé félagsins, var heimild til endurmats fallin niður, sbr. 8. mgr. ákvæðis til bráðabirgða IV í lögum nr. 7/1980, en þar var miðað við afhendingu skattframtals árið 1980. Á árunum 1979 til 1980 setti embætti ríkisskattstjóra almennar viðmiðunarreglur

um endurmat eigna við útreikning á úthlutunarheimild jöfnunarhlutabréfa. Samkvæmt þeim skyldi um mat á eignarhluta í öðrum félögum ekki meta til hreinnar eignar hlut í sameignarfélagi nema á nafnverði stofnframlags, en heimild var til að endurmeta hlutabréf hlutafélags í öðru hlutafélagi að fullnægðum ákveðnum skilyrðum. Framkvæmd skattýfirvalda um endurmat var því mismunandi eftir því, hvort um var að ræða eignarhlut í sameignarfélagi eða hlutafélagi. Ekki var á það fallist, að um væri að ræða brot á jafnræðisreglu, þar sem um ólík félagaform væri að ræða, er mismunandi lagareglur giltu um. Var því talið, að ekki hefði verið heimild til að endurmeta stofnfé S hf. í Í hf. F hf. var gert að greiða ríkissjóði 68.297 krónur í tekjuskatt vegna ársins 1990. Sératkvæði.

758

S, meistari í blikksmiðaiðn, skilaði ekki skattframtali vegna ársins 1987 og áætlaði skattstjóri gjöld hans árið 1988. Var álagningin kærð til skattstjóra, er kvað upp úrskurð 10. febrúar 1989, þar sem fallist var á að byggja álagningu opinberra gjalda á síðbúnu framtali S með nokkrum breytingum. Meðal þeirra var ákvörðun um að leggja 3,5 % launaskatt á vinnu við uppsetningu loftræstikerfa á byggingarstað. Úrskurður skattstjóra var kærður til ríkisskattaneftndar, er staðfesti álagninguna. S höfðaði mál á hendur fjármálaráðherra vegna ríkissjóðs með kröfu um, að úrskurði ríkisskattaneftndar yrði hrundið og viðurkennt yrði, að greiðsla vinnulauna og þóknana fyrir þann þátt í atvinnustarfsemi S, sem fælist í því að setja upp í húsum loftræstikerfi framleidd á verkstæði, hefðu verið undanþegin launaskattsskyldu á árinu 1987. Stofnlög um launaskatt voru lög nr. 14/1965. Var þeim breytt með II. kafla laga nr. 5/1982 og samkvæmt 3. gr. laganna var heimilt að ákveða, að greiða skyldi 2 1/2% launaskatt af greiddum vinnulaunum og hvers konar atvinnutekjum hjá fyrirtækjum, sem flokkuðust undir fiskverkun og iðnað samkvæmt atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands. Í 3. gr. reglugerðar nr. 145/1982 var sama skýring höfð á. Með reglugerðinni birtist í B-deild Stjórnartíðinda sem fylgiskjal einungis hluti af atvinnuvegaflokkun Hagstofunnar, þ.e. Flokkur 2-3. Þar voru meðal annars tilgreindar blikksmiðjur. Með lögum nr. 3/1986 var enn gerð breyting á launaskattsskyldu og samkvæmt 6. gr. laganna skyldi framangreint lagaákvæði orðast þannig, að undanþegin skattsskyldu væru vinnulaun og þóknanir fyrir störf hjá fyrirtækjum, sem flokkuðust undir fiskverkun og iðnað samkvæmt atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands. Í reglugerð nr. 151/1986 um launaskatt, sem felldi

úr gildi reglugerð nr. 145/1982, var iðnaður skilgreindur á sama hátt og gert hafði verið í eldri reglugerð. Hins vegar var ekkert úr atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands birt í B-deild Stjórnartíðinda sem fylgiskjal með hinni nýju reglugerð og hafði frekari opinber birting á atvinnuvegaflokkuninni ekki átt sér stað. Í 1. mgr. 2. gr. laga nr. 64/1943 um birtingu laga og stjórnvaldserinda segir, að í B-deild Stjórnartíðinda skuli birta umburðarbréf, ákvarðanir og úrlausnir ráðuneyta, sem almenna þýðingu hafa. Í 7. gr. laganna segir, að fyrirmælum, er felist í lögum, auglýsingum, tilskipunum, reglugerðum, opnum bréfum, samþykktum eða öðrum slíkum ákvæðum almenns efnis, megi ekki beita fyrr en birting samkvæmt 1. og 2. gr. laganna hefur farið fram. Í 4. gr. laga nr. 73/1969 um Stjórnarráð Íslands eru talin upp ráðuneyti, sem Stjórnarráð Íslands greinist í og meðal þeirra er Hagstofa Íslands. Af greindum lagaákvæðum var talið leiða, að atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands hefði ekki þýðingu að lögum um skyldu til greiðslu launaskatts nema að því leyti, sem fullnægt hefði verið lagaskyldu um opinbera birtingu hennar. Kom því eingöngu til álita í atvinnuvegaflokkuninni upphafsmálgrein undir fyrirsögninni Flokkur 2-3, Iðnaður, er var samhljóða efni reglugerðar nr. 151/1986. Ágreiningslaust var með aðilum, að á þeim tíma, er lög nr. 5/1982 heimiluðu, að álagður yrði lægri launaskattur hjá fyrirtækjum, sem flokkuðust undir fiskverkun og iðnað samkvæmt atvinnuvegaflokkun Hagstofunnar, hefði aldrei reynt á, að starfsemi hjá blikksmiðjum væri skipt með tilliti til skattskyldu, eins og á reyndi í málinu, þ.e. hvort launavinna blikksmiða færi fram í eða utan verksmiðju. Ef löggjafarviljinn hefði verið sá með setningu laga nr. 3/1986 að gera nú greinarmun á starfsemi blikksmiða, sem eigi hafði áður verið gerður, og áskilja að undanþágan frá skattskyldu næði einungis til þess hluta blikksmiða, sem unnin væri á verkstæðum, en ekki til samsetningar hluta utan þeirra, hefði þurft að taka það skýrlega fram við setningu laganna. Þar sem það hefði eigi verið gert, varð ekki talið, að sá greinarmunur fælist í lögum nr. 3/1986 og reglugerð settri með heimild í þeim lögum. Niðurstöðum úrskurðar ríkisskattaneftndar var hrundið og dæmt, að greiðsla vinnulauna og þóknana fyrir þann þátt í atvinnustarfsemi S, er fólst í því að setja upp í húsum loftræstikerfi framleidd á verkstæði hans, hefði verið undanþegin launaskattsskyldu á árinu 1987. Sératkvæði.

Skattsvik

A var sakfelldur fyrir að hafa á skattframtölum sínum um þriggja ára skeið vantalið tekjur að fjárhæð 15.524.857 krónur. Varð álagning tekjuskatts og útsvars á hann af þeim sökum 5.871.550 krónum lægri en rétt var. Ríkisskattstjóri endurákvarðaði opinber gjöld A og hækkaði álagningu í 9.378.112 krónur. Af þeirri fjárhæð var skattur af álagi samkvæmt 106. gr. laga um tekjuskatt og eignar-skatt talinn nema 1.654.208 krónum. Brot A þóttu stórfelld. Við ákvörðun fésektar var til þess að líta, að brot hans voru til þess fall-in að skapa honum umtalsverða auðgun á kostnað samfélagsins. Refsing þriggja mánaða varðhald skilorðsbundið í tvö ár. Jafnframt sekt að fjárhæð 3.000.000 krónur.	1404
--	------

Skilnaðarsamningur

Krafa um breytingu á skilnaðarsamningi hjóna. Sjá Framfærslueyrir. ...	1532
Sjá Hjón.	2384

Skilorð

H var dæmdur í tveggja mánaða varðhald skilorðsbundið í tvö ár frá dómsuppkvaðningu vegna líkamsárásar samkvæmt 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga.	252
Ákvörðun um refsingu var frestað skilorðsbundið til eins árs vegna brots á 120. gr. almennra hegningarlaga með því að skjóta upp neyðarflugeldum án tilefnis og gabba þannig hjálparlið.	258
G sætti varðhaldi í fjóra mánuði, þar af þrjá mánuði skilorðsbundið til fjögurra ára, fyrir rof á friðhelgi einkalífs samkvæmt 1. mgr. 232. gr. almennra hegningarlaga.	287
Þ sætti fangelsi í þrjá mánuði skilorðsbundið til tveggja ára fyrir brot gegn 1. mgr. 247. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Fjórdráttur.	381
E sætti fangelsi í tólf mánuði fyrir brot gegn 249. gr. almennra hegningarlaga, en fullnustu níu mánaða af refsingunni var frestað skilorðsbundið í þrjú ár. Sjá Umboðssvik.	445
Með broti gegn 211. gr. almennra hegningarlaga rauf Þ skilorð reynslu-lausnar sjö ára refsivistar. Refsing ákveðin fangelsi í 20 ár. Sjá Manndráp.	514
Ó sætti fangelsi í fimm mánuði skilorðsbundið til þriggja ára vegna	

brota á lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda og lögum um bókhald. Sjá Staðgreiðsla opinberra gjalda.	1022
K sætti fangelsi í átta mánuði skilorðsbundið til þriggja ára fyrir umboðssvik og skjalabrot. Sjá Umboðssvik.	1157
A sætti auk fésektar varðhaldi í þrjá mánuði skilorðsbundið til tveggja ára vegna brota á lögum um tekjuskatt og eignarskatt. Sjá Skattsvik.	1404
Með líkamsárás rauf S skilorð refsிடóms, er hann hafði hlotið vegna líkamsárásar. Sjá Líkamsárás.	1517
Sjá Líkamsárás.	2139, 2551
E sætti varðhaldi í þrjá mánuði skilorðsbundið til þriggja ára fyrir brot í opinberu starfi og tollalagabrot. Sjá Brot í opinberu starfi.	2275

Skilorðsrof

G var sakfelldur fyrir nauðgun samkvæmt 194. gr. almennra hegningarlaga. Með háttsemi sinni hafði ákærði rofið skilorð dóms, þar sem hann var dæmdur í þriggja mánaða skilorðsbundið fangelsi fyrir brot gegn 1. mgr. 218. gr. og 217. gr. almennra hegningarlaga.	230
V var sakfelldur fyrir áfengislagabrot. Með háttsemi sinni hafði hann rofið skilorð dóms Hæstaréttar, þar sem hann var dæmdur í sex mánaða fangelsi, þar af þrjá mánuði skilorðsbundið. Sjá Áfengislagabrot.	1043
H var sakfelldur fyrir áfengislagabrot. Með háttsemi sinni hafði ákærði rofið skilorð dóms, þar sem hann var dæmdur í 30 daga varðhald. Sjá Áfengislagabrot.	1047
G var dæmdur 5. febrúar 1991 í fimm mánaða fangelsi, þar af þrjá mánuði skilorðsbundið í þrjú ár. Þá var G dæmdur 4. apríl 1991 í fjögurra mánaða fangelsi einnig skilorðsbundið í þrjú ár. Voru brot þau, sem fjallað var um í dóminum 4. apríl, framin fyrir uppsögu fyrra dómsins og hefði því átt að dæma G hegningarauka samkvæmt 78. gr. almennra hegningarlaga. Við þingfestingu 13. janúar 1994 í máli samkvæmt ákæru 4. janúar taldist G hafa rofið skilorð beggja dómanna. Breytti þar engu, þótt G hefði fyrst komið fyrir dóm 11. febrúar 1994, enda hefðu verið gerðar lögboðnar ráðstafanir til að fá G fyrir dóminn og málinu fram haldið með eðlilegum hætti. Skilorðsdómurinn frá 4. apríl 1991 og hinn skilorðsbundni hluti dómsins frá 5. febrúar sama ár voru teknir upp og dæmt um brot G í einu lagi. Sjá Þjófnaður.	1465

Með þjófnaðarbroti rauf Ó skilorð 60 daga fangelsisdóms. Sjá Þjófnað- ur.	2164
Með tékkalaga- og skjalafalsbrotum rauf G skilorð sex mánaða fangels- isdóms. Sjá Tékkar.	2777
Sjá Þjófnaður.	2854

Skiprúmssamningur

Sjá Sjómannalög.	2120
-----------------------	------

Skiptastjóri

Þess var krafist, að skipaður yrði skiptastjóri í þrotabúi T hf. og að skipti á búinu yrðu endurupptekin, er hófust 15. desember 1988 og lauk 30. júní 1992. Sjá Gjaldþrotalög.	313
--	-----

Skipulag

Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	117
S keypti land af F í apríl 1988. Í kaupsamningi var því lýst, að eigninni hefði samkvæmt skipulagi S kaupstaðar verið skipt í tvær bygging- arlóðir fyrir einbýlishús auk akbrautar að innri lóðinni. Er S keypti landið, höfðu byggingarleyfi ekki verið gefin út vegna þeirra. Ekki var fram komið, að fyrri eigendur landsins hefðu staðið kaupstaðn- um skil samkvæmt 30. gr. skipulagslaga nr. 19/1964 með landi eða fjárframlagi vegna óskar um að breyta landi í einkaeign í bygging- arlóðir samkvæmt gildandi skipulagi. Eins og eignarhaldi á lóðun- um var háttað, þegar sótt var um leyfi til bygginga á þeim, var kaupstaðnum rétt að krefja S um svonefnt lóðarframlagsgjald sam- kvæmt 30. gr. skipulagslaga. Fjárhæð hins umkrafða gjalds hafði ekki verið ákveðin af dómkvöddum matsmönnum, sbr. 30. gr. skipulagslaga. Þar sem S hafði sjálfur verðlagt lóðirnar með kaup- um sínum, þótti það þó ekki geta ráðið úrslitum um réttmæti gjald- tökkunnar gagnvart honum. Sératkvæði.	1961

Skjalabrot

Sjá Umboðssvik.	1157
Sjá Brot í opinberu starfi.	2275

Skjalafals

B sakfelldur fyrir skjalafals með því að falsla undirritun móður sinnar undir fimm tékka. B rauf með brotum sínum skilorð 420 daga	
---	--

reynslulausnar. Með hliðsjón af 42. gr., sbr. 60. gr., almennra hegningarlaga auk 77. og 78. gr. var refsing ákveðin fangelsi í 16 mánuði.	455
Sjá Þjófnaður.	503
H sakfelldur fyrir fjölda skjalafals-, tékkasvika- og þjófnaðarbrota á tímabilinu desember 1992 til mars 1993. Refsing fangelsi í 15 mánuði.	556
Sjá Refsiákvörðun.	934
S var sakfelldur fyrir skjalafals með því að hafa fest skráningarmerki á óskræða bifreið. Sjá Ölvunarakstur.	1060
JÞ og JV voru ákærð fyrir meðferð á veðskuldabréfum, er JV hafði fengið sem greiðslu samkvæmt kaupsamningi, þegar hún seldi heildverslun sína. Kaupandinn rifti kaupunum og fékk með dómi Hæstaréttar viðurkenningu þess, að sú riftun hefði verið heimil. JV afhenti sjö skuldabréfanna JÞ, er á þau ritaði nafnframsal til sín til viðbótar ódagsettu eyðuframsali, er JV hafði áður ritað. Með því var hann í ákæru talinn hafa gerst sekur um skjalafals. Í rannsókn málsins hjá lögreglu og meðferð þess fyrir dómi var talið skorta mjög á athugun á því, hvernig viðskiptum JÞ og JV hefði verið háttað og með hvaða hætti og skilmálum JÞ hefði fengið skuldabréfin afhent frá JV. Það væri þannig óljóst með öllu, til hvers JV hefði ætlast með framsali á bréfunum og hvort JÞ hefði haft heimild hennar til þess að árita skuldabréfin sínu nafni. Þá hafði ekki verið reynt með markvissum hætti að varpa ljósi á það, hvaða hagsmunum hefði verið raskað með áritun JÞ á bréfin. Við svo búið var eigi unnt að leggja efnisdóm á málið sem refsímál og þótti óhjákvæmilegt að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og vísa málinu heim í hérað til frekari meðferðar.	1528
B var sakfelldur fyrir skjalafals samkvæmt 1. mgr. 155. gr. almennra hegningarlaga fyrir fölsun og notkun á 32 tékkum, samtals að fjárhæð 125.000 krónur. Refsing átta mánaða fangelsi.	2218
Sjá Tékkar.	2777

Skriflegur málflutningur

Mál skriflega flutt fyrir Hæstarétti samkvæmt heimild í 1. mgr. 24. gr. laga nr. 38/1994, sbr. 152. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. 6. gr. laga nr. 38/1994.	1591, 1597, 1600, 1611, 1615, 1621, 1689, 1709, 1713, 1727, 1823, 2651, 2684, 2712, 2794, 2880, 2884, 2909, 2935, 2941
---	--

Skuldabréf

- Gerð var krafa af hálfu þrotabús P hf. um innsetningu í skuldabréf í för-
um F hf. Ekki var talið, að réttur þrotabúsins til skuldabréfsins
væri svo ótvíræður og skýlaus, að unnt væri að fallast á kröfu hans
um beina aðför. Sjá Innsetningargerð. 216
- Sjá Lausafjárkaup. 1371
- Þ gaf út handhafaskuldabréf með sjálfskuldarábyrgð fyrir hönd F hf.
Sjálfskuldarábyrgðarmenn voru þrír, þar á meðal KH. KS krafðist
efnda samkvæmt bréfinu og höfðaði mál á hendur F hf. og ábyrgð-
armönnum þess. Í héraði var kröfum KS á hendur F hf. og öðrum
ábyrgðarmönnum en KH vísað frá dómi og honum einum gert að
greiða KS stefnufjárhæð málsins. Í Hæstarétti byggði KH aðallega
á því, að Þ, sem undirritaði skuldabréfið, hefði ekki haft heimild til
að skuldbinda aðalskuldarann, F hf., þar sem prókúruumboðið
hefði ekki verið í höndum hennar einnar heldur sameiginlega í
höndum hennar og stjórnarformanns félagsins. Í tilkynningu F hf.
til Hlutafélagaskrár stóð: Prókúruumboð: Þ og J. Ekki þótti unnt
að túlka tilkynninguna á þann veg, að prókúruumboð félagsins
væri sameiginlega í höndum Þ og stjórnarformanns félagsins J,
heldur var lítið svo á, að hvor um sig hefði haft sjálfstæða prókúru.
Af því leiddi, að Þ hafði lögformlega heimild til útgáfu skuldabréfs-
ins. KH byggði einnig á því, að skuldabréfið hefði aldrei orðið gilt
viðskiptabréf, hvorki að efni né formi, þar sem engir vottar hefðu
verið á bréfinu, þótt svo væri mælt fyrir um í 11. tölulið þess. KS
hafði viðurkennt að hafa undirritað skuldabréfið sem sjálfskulda-
arábyrgðarmaður. Kom það því eigi að sök, þótt undirskrift hans
væri ekki vottfest. Héraðsdómur var staðfestur. 1411
- Þ höfðaði mál á hendur I til greiðslu á skuldabréfi. I hafði uppi varnir, er
lutu að viðskiptum að baki bréfinu. Þ mótmælti því, að þær varnir
kæmust að, sbr. XVII. kafla laga nr. 91/1991. Dómur varð ekki lagð-
ur á varnir I á grundvelli þeirra gagna, sem fyrir lágu í málinu.
Kröfur Þ voru teknar til greina. 2026
- A var útgefandi skuldabréfs, en Ö og P tókust á hendur sjálfskulda-
arábyrgð á bréfinu. S hf. höfðaði mál á hendur þeim og krafði um
greiðslu samkvæmt bréfinu. Af hálfu stefndu var því haldið fram,
að á bréfið hefði verið skráð önnur lánskjaravísitala en í gildi hefði
verið á þeim tíma, er bréfið var gefið út. Fjárskuldbindingin var
ótvírætt talin fullnægja skilyrði 39. gr. laga nr. 13/1979 um stjórn

efnahagsmála o.fl. Ákvæðið var ekki skilið svo, að skylt væri að miða við þá grunnvísitölu, sem í gildi var á útgáfudegi bréfsins. Þá hafði ekki verið sýnt fram á misritun við tilgreiningu á lánskjaravísitölu í skuldabréfinu. A, Ö og P voru dæmdir til að greiða S hf. óskipt umkrafða fjárhæð.	2116
G hf. höfðaði mál á hendur B og R til heimtu skuldar samkvæmt skuldabréfi, er B og R rituðu á sem sjálfskuldarábyrgðarmenn. Var málið rekið samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936, og komust engar varnir B og R að í málinu. Voru þau dæmd til greiðslu skuldarinnar.	2794
K tókst á hendur sjálfskuldarábyrgð á greiðslu fjögurra skuldabréfa. Höfðaði eigandi bréfanna mál samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936 á hendur K til greiðslu bréfanna. Er málið kom fyrir Hæstarétt, höfðu orðið aðilaskipti að því, þar sem nýr eigandi var orðinn að kröfu samkvæmt skuldabréfunum. K bar því meðal annars við, að hann hefði að fullu greitt skuld samkvæmt bréfunum með öðrum skuldabréfum. Af hálfu eiganda bréfanna var þeirri staðhæfingu mótmælt og þótti K ekki hafa sýnt fram á, að skuldabréfin hefðu verið afhent í öðru skyni en eigandi hélt fram, þ.e. að bréfin hefðu verið afhent að handveði til tryggingar fyrri kröfum. Var K dæmdur til greiðslu umkrafðrar fjárhæðar. Við ákvörðun málskostnaðar var tekið tillit til þess, að áfrýjun málsins þótti með öllu ófyrirsýnju.	2844

Skuldajöfnuður

Ekki voru skilyrði til beitingar févítisákvæðis verksamnings vegna dráttar á verklokum. Fjárfrafa vegna dagsektar kom því ekki til skuldajafnaðar gegn kröfu um verklauð, en þau voru lækkuð að álitum. Sjá Verksamningur.	190
Krafa til eftirstöðva kaupverðs fasteignar kom til skuldajafnaðar vegna galla á henni. Sjá Galli.	387
Afsláttur af kaupverði fasteignar kom til skuldajafnaðar gegn eftirstöðvum kaupverðs. Sjá Fasteignakaup.	1421
Sjá Nauðungarsala.	1630
Sjá Bankar.	2271
Sjá Kaupsamningur.	2527
Sjá Skaðabætur.	2555

Skuldamál

Ó fól H hf. sölu á fasteign sinni. Deila reis um gjalddaga sölulauna vegna þeirrar sölu, en talið var sannað, að svo hefði um samist, að	
--	--

eftirstöðvar sölulauna skyldu falla í gjalddaga við sölu Ó á sölu- turni. Sjá Fasteignasala.	150
Af hálfu stefnda B sf. var sótt þing fyrir héraðsdómi, er skuldamál B og D gegn félaginu voru þingfest. Síðan féll þingsókn þess niður án þess að greinargerð væri lögð fram. Voru málin dæmd á grundvelli 118. gr. laga nr. 85/1936 og kröfur B og D teknar til greina. Í áfrýj- unarstefnum B sf. var ekki gerður áskilnaður um nýjar málsástæð- ur fyrir Hæstarétti og engar skýringar komu fram á útivist í héraði. Hafði B sf. því ekki fullnægt skilyrðum 45. gr. laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands, sbr. nú 2. mgr. 163. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 17. gr. laga nr. 38/1994. Héraðsdómarnir voru staðfestir.	1597, 1600
Sjá Verksamningur.	2880

Skuldaröð

Æ höfðaði mál gegn S hf. tæpum mánuði fyrir töku bús félagsins til gjaldprotaskipta til heimtu launa vegna uppsagnar úr starfi. Búið tók við rekstri málsins og ákvað að halda uppi vörnum. Með dómi bæjarþings var Æ dæmd ákveðin fjárhæð ásamt dráttarvöxtum til greiðsludags. Ágreiningur reis um stöðu dráttarvaxtakröfunnar í skuldaröð. Í dómi Hæstaréttar sagði, að ákvörðun búsins um varnir jafngilti ekki samningi skiptastjóra við Æ með þeim réttaráhrifum, sem leidd verða af 3. tl. 110. gr. gjaldprotalaga nr. 21/1991. Sam- kvæmt skýlausu ákvæði 1. tl. 114. gr. laganna yrði Æ að sæta því, að þeir vextir, sem til féllu eftir töku búsins til gjaldprotaskipta, stæðu að baki öllum öðrum kröfum samkvæmt 109. – 113. gr. laganna. ...	678
Krafa vegna vinnu, er innt var af hendi á greiðslustöðvunartímabili, var viðurkennd sem krafa eftir 4. tl. 110. gr. laga nr. 21/1991 með þeirri takmörkun, sem leiddi af 3. mgr. 111. gr. laganna. Sjá Gjaldprota- skipti.	855
Sjá Gjaldprotaskipti.	1032, 1397, 1541, 1743, 2325, 2356

Skuldusparnaður

Þ hélt eftir af launum starfsmanna skuldusparnaðarfé tveggja fyrirtækja og stóð ekki skil á því til veðdeildar, heldur dró fyrirtækjunum féð og notaði það til reksturs þeirra. Sjá Fjárráttur.	381
--	-----

Skýrslugjöf

Banki höfðaði mál á hendur S til innheimtu skuldar samkvæmt skulda- bréfi, sem D hf. hafði gefið út til bankans. S veitti einfalda bæj-
--

arábyrgð fyrir láninu og annaðist Í frágang ábyrgðaryfirlýsingarinnar sem bæjarstjóri S. Í máli bankans á hendur S var þess óskað, að Í kæmi fyrir dóm til skýrslugjafar. Af hálfu S var því mótmælt, þar sem þess hafði ekki verið getið í stefnu eða framhaldsstefnu. Ekki var talið, að koma Í fyrir dóm myndi raska grundvelli málsins eða væri sýnilega þarflaus. Þótti því rétt að kveðja hann fyrir dóm til skýrslugjafar.	1076
--	------

Staðgreiðsla opinberra gjalda

Sannað þótti, að Ó hefði vanrækt skyldur sínar sem launagreiðandi með því að hafa ekki skilað skilagreinum og staðið ríkissjóði skil á fjármunum, sem hann hafði haldið eftir af launum starfsmanna samkvæmt lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda, heldur dregið sér féð og notað það í rekstur sinn. Þá lét Ó undir höfuð leggjast að færa lögskipað bókhald á sama tíma. Óhjákvæmilegt þótti að meta brot hans í ljósi þess, að hann naut réttinda og bar skyldur opinberra sýslunarmanna vegna starfa sem fasteigna- og skipasali, sbr. 7. gr. laga nr. 34/1986. Refsing fangelsi í fimm mánuði, skilorðsbundið til þriggja ára. Jafnframt sekt að fjárhæð 1.000.000 krónur. Þá var Ó sviptur leyfi til starfa sem fasteigna- og skipasali í sex mánuði.	1022
--	------

Starfslok

Sjá Sjómannalög.	2120
-----------------------	------

Stefna

Verulega þótti skorta á, að atvikum og málsástæðum hefðu verið gerð viðhlítandi skil í stefnu. Var málatilbúnaður talinn andstæður fyrir-mælum e-liðar 80. gr. laga nr. 91/1991. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1553
--	------

Stefnubirting

H höfðaði mál gegn W með stefnu birtri í Lögbirtingablaði. W átti lögheimili í Reykjavík, þar sem heimilt var að birta stefnu á hendur henni, sbr. a-lið 3. mgr. 85. gr. laga nr. 91/1991. Þegar af þeirri ástæðu varð ekki byggt á a-lið 89. gr. laganna, svo sem H hélt fram. Var málinu vísað frá héraðsdómi.	2876
---	------

Stjórnarskrá

26. gr. laga nr. 48/1988 um einangrunarvist í fangelsi, er ekki teldist til refsitíma, var í andstöðu við 2. og 65. gr. stjórnarskrárinnar. Sjá Refsivist.	748
Ákærða var haldið í gæslu lögreglunnar í V frá því hann var handtekinn	

skömmu eftir kl. 08.10 laugardaginn 31. júlí 1993 og þar til um eða upp úr hádegi sunnudaginn 1. ágúst. Hann var eigi leiddur fyrir dómara. Var þetta brot á ákvæðum 1. mgr. 65. gr. stjórnarskrárinnar og 102. gr. laga nr. 19/1991. Þá var sakbendingu ábótavant. Starfsaðferðir lögreglunnar í V þóttu stórlega vítaverðar. Sjá Sakbending.	777
Lögreglu brast heimild til að handtaka mann á heimili foreldra hans án dómsúrskurðar eða samþykkis hans sjálfs, sbr. 66. gr. stjórnarskrárinnar. Sjá Líkamsárás.	813
Í álagningu lóðajöfnunargjalds var talin felast skattlagning, sem var andstæð 40. gr., sbr. 77. gr., stjórnarskrárinnar. Sjá Skattlagning.	947
Sjá Lögvarðir hagsmunir.	1451
Sjá Frelssisvipting.	2632
Sjá Kosningar.	2640

Stjórnsýsla

Ágreiningur var meðal annars um staðarmörk sveitarfélaga. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	117
Gerð var krafa um, að felldur yrði úr gildi úrskurður dómsmálaráðuneytisins, þar sem fyrrverandi eiginmanni var gert að greiða tvöfalt meðlag með hvorri dætra sinna. Sjá Framfærslueyrir.	343
Sjá Verksamningur.	436
Rekstur fyrirtækis Þ hf. var stöðvaður með innsigli tollstjórans í R vegna vanskila á söluskatti. Ekki þótti hafa verið beitt réttum aðferðum. Í dómi Hæstaréttar sagði, að beiting þessarar heimildar styddist við jafnræðisreglu öðru fremur. Sú grundvallarregla stjórnarfarsréttar ætti við innheimtu af þessu tagi, að stjórnvöld yrðu að gæta hófs í vali milli úrræða og velja hið vægasta, sem að gagni kæmi. Þá bæri þeim og að taka mið af þeim hagsmunum, sem í húfi væru. Sjá Skattar.	576
Sjá Lax- og silungsveiði.	1949
Sjá Kosningar.	2640

Stjórnvaldsákvörðun

Sjá Ógilding.	79
--------------------	----

Stöðvun atvinnurekstrar

Atvinnurekstur stöðvaður vegna ógreidds söluskatts. Sjá Skattar.	576
---	-----

Sveitarstjórn

P hf. fór fram á bankaábyrgð bankans B og fékk einfalda ábyrgð bæjar- sjóðs A vegna bankaábyrgðarinnar. Sjá Einföld ábyrgð.	262
Hreppsnefnd samþykkti kaup á fasteign. Ágreiningur reis um kaupverð- ið. Sjá Kaupsamningur.	539
Sjá Kosningar.	2640

Söluskattur

Sjá Skattar.	576
B sf. flutti inn frumgerðir (mastera) af myndböndum og fjölfaldaði þær á myndbandsspólur. Var myndbandsspólunum síðan ráðstafað til myndbandaleiga. Á grundvelli rannsóknar rannsóknardeildar ríkis- skattstjóra var sölugjaldsskyld velta ársins 1986 talin vantalin. Byggt var á því, að fyrrgreind fjölföldun myndbanda, sem talin var til eigin nota, hefði ekki verið talin með veltu, svo sem rétt hefði verið að gera. Var þá við það miðað, að myndböndin hefðu áfram verið í eigu fyrirtækisins B sf. en verið leigð til myndbandaleiga. Fyrirtækið hefði þannig verið neytandi í skilningi 3. gr. laga nr. 10/ 1960 um söluskatt. Um hefði verið að ræða úttekt til eigin nota í skilningi 2. gr. laganna, sbr. 5. tl. 1. mgr. 10. gr. reglugerðar nr. 486/ 1982 um söluskatt. G, sem var einn eigenda B sf., hélt því fram fyrir skattyfirvöldum, að útleiga hans til myndbandaleiga hefði ekki ver- ið síðasta afhendingarstig og því hefði hann ekki átt að standa skil á sölugjaldi af framleiðslunni. Fyrir dómi byggði hann á því, að B sf. hefði ekki leigt myndbandsspólurnar heldur selt þær til tveggja ára. Að þeim tíma liðnum væru þær orðnar úreltar og eyðilegðu myndbandaleigurnar þær. Á þá málsástæðu var ekki fallist, þar sem ekki var eingöngu um að ræða spólurnar sjálfar heldur einnig sýningarréttinn, sem afhentur var myndbandaleigunum. Var því um leigu að ræða. Bar G því að standa skil á sölugjaldi af fram- leiðslunni. Sératkvæði.	728

Söluskilmálar

Söluskilmálar við nauðungarsölu fasteignar. Sjá Útburðargerð.	1209
--	------

Sölupóknun

Krafist sölupóknunar vegna eignasölu á greiðslustöðvunartímabili. Sjá Greiðslustöðvun.	1787
--	------

Sönnun

Á þótti eiga að bera halla af skorti á sönnun um það, að ástand sjálf- skiptingar bifreiðar hefði verið slíkt, sem hann hélt fram, þegar hann keypti hana.	143
Varhugavert þótti að telja sannað, gegn eindreginni neitun ákærða frá upphafi rannsóknar, að hann hefði gerst sekur um nauðgun. Sér- kvæði. Sjá Nauðgun.	826
Sjá Líkamsárás.	1517
Sjá Umferðarlög.	2696
Sjá Verksamningur.	2884

Tekjuskattur

Sjá Skattskylda.	758
Sjá Skattsvik.	1404

Tékkalög

F gaf út fyrir hönd B hf. tvo tékka til F hf. Tékkarnir voru ekki innleystir heldur geymdir, þar til sýningarfrestur þeirra til greiðslu samkvæmt lögum nr. 94/1933 um tékka var liðinn. Umboðsmaður B hf. afhenti F hf. tvo nýja tékka útgefna af F, sem koma skyldu í stað hinna eldri. Við sýningu þeirra til greiðslu reyndist innstæða ekki næg á tékkareikningnum. Tékkarnir voru útfylltir í samræmi við 1. gr. laga nr. 94/1933 og því fullgildir tékkar. F hafði sjálfur gefið tékkana út og þeir báru ekki með sér að hafa verið gefnir út fyrir hönd B hf. Var hann því ábyrgur fyrir greiðslu þeirra, en samkvæmt fortaks- lausu ákvæði 12. gr. laga nr. 94/1933 ábyrgist útgefandi greiðslu tékka gagnvart tékkahafa. Sú staðreynd, að B hf. var eigandi tékkareikningsins, fékk engu um það breytt, enda var útgefanda skylt samkvæmt 4. gr. laga nr. 94/1933 að hafa fé til umráða hjá greiðslubanka. Var F hf. því rétt að krefjast fullnustu hjá útgefanda tékkanna, sbr. 40. gr. laga nr. 94/1933. Málið var rekið samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936, sbr. nú XVII. kafla laga nr. 91/1991. Gegn mótmælum F hf. komust varnir F ekki að í málinu og var hann dæmdur til að greiða F hf. umkrafða fjárhæð. Sjá Aðfinnslur.	2149
---	------

Tékkar

G var sakfelldur fyrir tékkalagabrot fyrir að nota í viðskiptum innstæðu- lausu tékka á lokuðum reikningum. Jafnframt var G sakfelldur fyr- ir skjalafals með framvísun skuldabréfs að fjárhæð 1.500.000 krón- ur, er hann hafði falsað nafn móður sinnar á sem þinglýsts eiganda veðs. Við ákvörðun refsingar var meðal annars litið til þess, að	
--	--

skuldabréfið nam verulegri fjárhæð. Með brotum sínum rauf G skilorð sex mánaða fangelsisdóms fyrir margvísleg fjármunabrot. Refsing fangelsi í tíu mánuði.

2777

Tékkasvik

Sjá Skjalafals. 556

Tilraun

Í sératkvæði þótti ákærði sekur um tilraun til nauðgunar. Sjá Nauðgun. 826

Sjá Umboðssvik. 1157

Tilraun til þjófnaðar. Sjá Þjófnaður. 2167, 2233

Sjá Fjársvik. 2487

Tollalagabrot

A var sakfelld fyrir tollalagabrot og áfengislagabrot, en hún hafði smyglað til landsins 75 lítrum af áfengi og selt G 48 lítra af smygluðu áfengi. Refsing 220.000 króna sekt. Jafnframt voru gerðir upptækir 32,5 lítrar af áfengi.

2237

Sjá Brot í opinberu starfi. 2275

Tómlæti

Sjá Vextir. 2030

Sjá Bankar. 2271

Sjá Vinnusamningur. 2391, 2768

Sjá Kosningar. 2640

Trygging

Sjá Frávísun frá Hæstarétti. 590

Tryggingarbréf

Gerð var krafa utan skuldaraðar í þrotabú á grundvelli tryggingarbréfa.

Sjá Gjaldþrotaskipti. 354

Krafa í úthlutun uppboðsandvirðis reist á tryggingarbréfi. Sjá Nauðungsarsala. 1078

Umboð

Sjá Verksamningur. 436

Sjá Greiðslustöðvun. 1787

Umboðssvik

E var sakfelldur fyrir umboðssvik með því að hafa án samráðs við J, er afhent hafði honum víxil sem tryggingu fyrir skuld við E, sett á hann dagsetningu og fjárhæð 12.000.000 krónur og látið innheimta hann. Var talið, að E hefði verið óheimil sú meðferð víxileyðublaðsins, sem hann viðhafði, enda lá á þeim tíma ekkert samkomulag fyrir milli aðila um uppgjör. Var hann talinn hafa misnotað aðstöðu sína gróflega. Með vísan til þessa og afdrifaríkra afleiðinga verknaðar E fyrir J og haft í huga, að E hafði tvívegis áður gerst sekur um auðgunarbrot, þótti refsing hans hæfilega ákveðin fangelsi í tólf mánuði, en níu mánuðir voru skilorðsbundnir til þriggja ára.

445

K var sakfelldur fyrir umboðssvik og skjalabrot með því að hafa selt G skuldabréf, fullkunnugt um það, að M hf. var ekki raunverulegur skuldari lánsins samkvæmt bréfinu, þótt nafn fyrirtækisins væri skráð á bréfið, heldur hefði lánið verið tekið í þágu K og andvirði þess nýtt til lækunar á viðskiptaskuld hans við M hf. K hagaði bókhaldi sínu í samræmi við það. Allt að einu seldi K bréfið með um tífundum afföllum rúmum tveimur og hálfu ári eftir að hann hafði greitt það upp, en áður hafði hann aflétt veðböndum samkvæmt bréfinu af eign sinni. Var honum óheimil þessi ráðstöfun og notkun bréfsins og gagnstæð því, sem til hafði verið ætlast í upphafi. G var sýknaður af hlutdeild í umboðssvikum K og tilraun til fjársvika. Þótti varhugavert að haggja því mati héraðsdómara, að G hefði verið eða átt að vera ljóst, að K hefði enga fjárkröfu átt á hendur M hf. samkvæmt skuldabréfinu. Loks var lögmaðurinn J sýknaður af hlutdeild í broti K. Ósannað þótti, að J hefði haft milliöngungu um viðskipti K og G með skuldabréfið og að honum hafi verið eða hlotið að vera ljóst, að K ætti ekki kröfu á hendur M hf. Refsing K fangelsi í átta mánuði skilorðsbundið til þriggja ára og sekt að fjárhæð 300.000 krónur.

1157

Umferðarlög

Sjá Ölvunarakstur. 458, 466, 1899

E sakfelldur fyrir umferðarlagabrot með því að hafa ekið bifreið svo óvarlega aftur á bak, að hún rakst á aðra bifreið. Einnig sakfelldur fyrir brot gegn 1. mgr. 106. gr. og 4. mgr. 220. gr. hegningarlaga, en samhliða síðastgreindu broti jafnframt fyrir 1. mgr. 4. gr. umferðarlaga. Sjá Brot gegn valdstjórninni og Brot gegn 4. mgr. 220. gr. hgl.

566

J sakfelldur fyrir brot gegn 48. gr. umferðarlaga með því að aka sviptur ökurétti. Með akstri sínum ók J í þriðja sinn frá 1991 sviptur ökurétti. Refsing 30 daga varðhald.	698
S ók bifreið sviptur ökurétti. Með vísan til sakaferils var refsing hæfilega ákvörðuð þriggja mánaða fangelsi.	702
A var gefið að sök að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Hún var undir stýri, er lögreglumenn komu að, en bar síðar að hafa skipt um sæti við okumanninn, þegar bifreiðin stöðvaðist. Lögreglumenn stöðvuðu bifreið sína nær samtímis bifreið þeirri, er ákærða var sökuð um að hafa ekið. Var mjög naumur tími til sætaskipta. Þrátt fyrir það var ekki loku fyrir það skotið, að ökumaður og A hefðu haft ráðrúm til að skipta um sæti, áður en lögreglumenn komu að, en enginn þeirra sá hana aka bifreiðinni. A var því sýknuð af kröfum ákærvalds.	781
A var gefið að sök að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Neitaði hún eindregið sök og kvaðst fyrst hafa drukkið áfengi að akstri loknum. Blóðsýni var tekið úr A u.þ.b. klukkustundu eftir að neyslu áfengis lauk. Ekki lá fyrir sérfræðileg greinargerð um samhengi mælinga á áfengismagni í blóðsýni og þvagsýni. Í ákæru var A jafnframt gefið að sök að hafa brotið gegn 1. mgr. 4. gr. umferðarlaga. Verknáðarlýsingu í ákæru um þann þátt þótti ábótavant. A var sýknuð af öllum kröfum ákærvalds.	786
J var gefið að sök að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Hann neitaði frá upphafi að hafa ekið bifreiðinni, eftir að hann hóf að neyta áfengis. Í lögregluskýrslum kom fram, að S hefði setið undir stýri bifreiðarinnar, er lögreglumenn veittu henni athygli kyrrstæðri. S hélt því fram, að J hefði ekið. Stúlka, er yfirgaf bifreiðina skömmu fyrir afskipti lögreglu, kom ekki til yfirheyrslu fyrr en rúmlega tveimur og hálfum mánuði eftir atburðinn, en hún kvað ákærða hafa ekið bifreiðinni. Í upphafi lögreglurannsóknar hélt J því ákveðið fram, að stúlka hefði ekið bifreiðinni. Engin samprófun fór fram milli ákærða og vitna. Varhugavert þótti að telja fram komna fullnægjandi sönnun þess, að ákærði hefði ekið bifreiðinni, og var hann sýknaður.	792
E var gefið að sök að hafa ekið bifreið yfir hámarkshraða og undir áhrifum áfengis. Sannað þótti með framburði lögreglumanna, sem studdur var gögnum úr dagbók lögreglunnar um ratsjarmælingar, að ákærði hefði ekið bifreiðinni yfir hámarkshraða. Þá þótti blóðsýni, sem tekið var í lögreglubifreið, veita fullnægjandi sönnun	

Þess, að ákærði hefði jafnframt ekið undir áhrifum áfengis, en ekkert þótti fram komið um, að meðferð þess hefði verið áfátt. Refsing 23.000 króna sekt og svipting ökuréttar í einn mánuð.	813
B var sakfelldur fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Um var að ræða þriðja ölvunarakstur B. Ítrekunaráhrif fyrsta brotsins voru fallin niður. Refsing 20 daga varðhald og svipting ökuréttar í þrjú ár. Sjá Endurupptaka.	1015
Sjá Ölvunarakstur.	1060, 1068, 1492, 2221
G var gefið að sök að hafa undir áhrifum áfengis tekist á hendur stjórn bifreiðar, á meðan hún var dregin af annarri bifreið, án þess að aflvél hennar væri í gangi. Í umrætt sinn var áliðið kvölds og veður þunghúið. Sakargiftir á hendur G voru einkum á því reistar, að lögreglumenn þeir, er sáu eiginkonu hans setjast undir stýri, þegar bifreiðin hafði stöðvast, hefðu áður séð G einan í bifreiðinni. Ekki þótti loku fyrir það skotið, að þeim hefði missýnst í því efni, einkum þar sem vandskýrt var, hvernig eiginkona G gat verið komin á vettvang án þess að þeir sæju til ferða hennar. Samkvæmt því þóttu sakir G ósannaðar og var hann sýknaður. Sjá Ákæra.	1103
Sjá Ölvunarakstur, Þjófnaður og Reynslulausn.	1235
J var ákærður fyrir brot á reglum um hámarksáspunga með því að aka vörubifreið með eftirvagni 3.600 kg umfram leyfilegan öxulþunga. J neitaði sakargiftum og bar því við, að vogir þær, sem notaðar hefðu verið til að mæla öxulþunga bifreiðar hans, hefðu ekki verið til þess hæfar og ekki löggiltar. Í málinu þótti ekkert fram komið um það, að við mælingu á öxulþunga bifreiðar J hefði ekki í einu og öllu verið beitt réttum aðferðum af hálfu lögreglu og vegaeftirlitsmanns, sem var löggiltur vigtarmaður. Ekkert renndi stöðum undir það, að hugsanlegt frávik í vigtun gæti skipt máli við mat á þeim mikla þunga, sem var á ökutæki J umfram leyfilegan áspunga. Við þær aðstæður hafði ekki þýðingu, að J var synjað þess að fá að aka bifreið sinni fullhlaðinni að löggiltari vog við Hafnarfjarðarhöfn. Refsing 30.000 króna sekt.	1470
Með þjófnaðarbroti rauf Ó skilyrði 245 daga reynslulausnar á eftirstöðvum refsingar. Sjá Þjófnaður.	1890
U var sakfelldur fyrir brot gegn 1. mgr. 37. gr. umferðarlaga og 1. mgr. 48. gr. sömu laga fyrir að hafa ekið bifreið á 103 km hraða innan þéttbýlismarka, þar sem 50 km hámarkshraði var í gildi, jafnframt því að hafa ekki ökuskírteini meðferðis. Refsing 20.000 króna sekt og svipting ökuréttar í einn mánuð.	1895
Sjá Bifreiðar.	2306
Að virtum framburði vitna, fundi kveikjúlásslykla í vasa ákærða og ótrú-	

verðugri sögu hans um annan ökumann, var ákærði sakfelldur fyrir ölvunarakstur og akstur eftir sviptingu ökuréttar. Með broti sínu rauf ákærði skilorð reynslulausnar, er dæmd var með. Refsing fangelsi í átta mánuði. Svipting ökuréttar ævilangt. Sjá Aðfinnslur.	2621
S var sakfelldur fyrir að hafa ekið bifreið í tvígang undir áhrifum áfengis. Þá var hann sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn í söluskála og stolið þaðan vindlingapökkum, sælgæti og um 1.000 krónum í peningum. Refsing fangelsi í sex mánuði. Svipting ökuréttar í fjögur ár og sex mánuði. Sjá Aðfinnslur.	2686
K var ákærður fyrir ölvunarakstur. Var hann handtekinn á heimili sínu skömmu eftir að ætlaður akstur hans var tilkynntur lögreglu. Í hinum áfrýjaða dómi var sakfelling K byggð á framburði tveggja manna, en aðeins annar þeirra var yfirheyrður fyrir dómi. Ekki var til að dreifa öðrum, sem borið gátu um akstur K, sem neitaði staðfastlega sök. Samkvæmt því var ekki komin fram nægileg sönnun þess, að K hefði gerst sekur um ölvunarakstur. Sýkna.	2696
Sjá Skaðabótamál.	2787
B var sakfelldur fyrir hegningar- og umferðarlagabrot með því að hafa við framúrakstur á leið sinni í Hvalfirði ekið svo óvarlega yfir akreinalínu, að hann lenti í árekstri við aðra bifreið, sem á móti kom, með þeim afleiðingum, að tveir menn slösuðust alvarlega. Var akstur B talinn gáleysislegur og vítaverður, eins og aðstæðum var háttað, en á vegarkafnanum voru blindbeygjur og vegurinn hæðóttur. Við ákvörðun refsingar var litið til þess, að B varð sjálfur fyrir alvarlegu heilsutjóni. Refsing tveggja mánaða varðhald skilorðsbundið til þriggja ára. Jafnframt sekt að fjárhæð 100.000 krónur. Svipting ökuréttar í tvö ár.	2892

Umsýsluviðskipti

G hf. framleiddi herta þorskhausa og skreið fyrir Nígerfúmarkað. Hvort-tveggja var flutt þangað á vegum S og selt þar. G hf. höfðaði mál á hendur S og Í hf. og krafði um greiðslu mismunar þess, sem hann hafði fengið fyrir afurðirnar, og þess sem hann taldi sig hafa átt að fá. Talið var, að viðskiptin hefðu verið umsýsluviðskipti, sem fólust í því, að umsýslumaður gerði samning við kaupanda vöru í eigin nafni, enda þótt umsýsluveitandi væri raunverulegur seljandi hennar. Í hf. og S þóttu bera áhættu af því, að bankatrygging í Sviss hefði brugðist, en ekki var sannað, að G hf. hefði verið tilkynnt um það fyrir útskipun. G hf. hafði fengið staðfestingu fyrir slíkri

bankaábyrgð að því er varðaði hertu hausana. Félagið þótti eiga rétt á bótum vegna þess tjóns, sem leiddi af því, að það fékk ekki upplýsingar um þetta í tæka tíð. Í hf. og S voru hins vegar sýknaðir vegna skreiðarviðskiptanna, þar sem staðfesting á bankaábyrgðinni tók ekki til skreiðarinnar. Samhliða máli aðila um umsýsluviðskiptin var áfrýjað til Hæstaréttar staðfestingu á löghaldi, sem G hf. lét gera í eignum Í hf. Héraðsdómari, er dæmdi í því máli, féllst á niðurstöðu fógeta um framkvæmd gerðarinnar, án þess að trygging hefði verið sett fyrir gerðinni. Niðurstaða dómara var lítt eða ekkert rökstudd. Þá hafði dómari talið rétt að fjalla ekkert um málásátæðu varðandi áhrif þess á löghaldið, að Í hf. hafði greitt inn á dómkröfuna, en það bar honum skýlaust að gera. Dómur hans og meðferð málsins var af þeim ástæðum ómerkt. Á það var bent, að héraðsdómara hefði verið rétt, sbr. 4. mgr. 36. gr. laga nr. 31/1990 um kyrrsetningu, lögbann o.fl., að fresta meðferð staðfestingarmálsins, þar til dómur yrði kveðinn upp í Hæstarétti í fyrrgreindu máli um umsýsluviðskiptin. Sératkvæði.

2127

Undanskot sönnunargagna

Ákærði kom undan hnífi, sem notaður hafði verið til atlögu að manni. Sakfelldur fyrir brot gegn 112. gr. almennra hegningarlaga. Refsing 30.000 króna sekt. Sératkvæði.

158

Uppsagnarfrestur

Orlofstími H hafði verið ráðinn í maí og tók hún orlof 16. júlí til 20. ágúst. K sagði henni upp störfum 28. júní með þriggja mánaða uppsagnarfresti. Gerði hún athugasemd við það, að orlofstími hennar félli inn í uppsagnarfrestinn og taldi sig eiga rétt til vinnu út október. Um ágreiningsefnið naut hvorki ákvæða í lögum né kjarasamningi. Um það sagði, að orlof tekið á uppsagnarfresti, er ekki var lengra en í umræddu tilviki, myndi almennt vera íþyngjandi fyrir launþega. Gat K því ekki án samþykkis H skipað uppsagnarfresti með þeim hætti, sem raun varð á.

329

Uppsögn

Ágreiningur var um það, hvort Á skipstjóri hefði óskað eftir leyfi frá störfum og ætti því ekki rétt á launum allan uppsagnarfrest sinn.

Ekki var talið sannað, að Á hefði beðið um leyfi frá störfum á þeim tíma og leyfistakan hefði verið fastmælum bundin. Hann átti því rétt til launa allan uppsagnarfrestinn.	322
Sjá Kaupgjaldsmál.	1109
Sjá Skaðabætur.	1278
Sjá Vinnusamningur.	1709, 2435, 2768

Upptaka

Upptaka á 223 ml af gamba og plastbrúsum vegna áfengislagabrots. Sjá Áfengislagabrot og Aðfinnslur.	1043
Upptaka á áfengi, plasttunnum, eimingartækjum og kolasúm. Sjá Áfengislagabrot.	1047
Upptaka á sterku áfengi, gamba, tunnum, plastbrúsum, flösku, síu, sigt-unarbúnaði, tögum, áfengismæli og eimingartækjum. Ekki var lagaheimild fyrir upptöku á sykri, svo sem gert hafði verið í héraði. Sjá Áfengislög.	1051
Upptaka á 28,75 lítrum af sterku áfengi, eimingartækjum, plastbrúsum, plastflöskum og kolasúm. Í ákæru var krafist upptöku á 410 lítrum af gamba og 88,75 lítrum af sterku áfengi. Drýgstum hluta áfengisins hafði verið hellt niður og ekki öðru haldið til haga en 28,75 lítrum af sterku áfengi. Ekki þóttu skilyrði til viðtækari upptöku en sem því nam, sbr. 8. gr. áfengislaga nr. 82/1969. Sjá Áfengislög.	1242
Í ákæruskjali var krafist upptöku á munum, tækjum og efnum, sem lögregla lagði hald á við rannsókn máls, án þess að það væri tilgreint nákvæmlega, svo sem rétt og skylt var. Sami háttur var hafður á í dómsorði hins áfrýjaða dóms. Var það óviðunandi og aðfinnsluvert. Upptaka var miðuð við framlagðan lista sækjanda málsins fyrir Hæstarétti. Sjá Áfengislög.	1249
Upptaka á 17,4 g af hassi og 50 skömmtum af LSD. Sjá Ávana- og fíkniefni.	1328
Upptaka á 1.965,3 g af hassi. Sjá Ávana- og fíkniefni.	2100
Upptaka á 167,3 g af hassi. Sjá Ávana- og fíkniefni.	2104
Upptaka á 267 g af amfetamíni. Sjá Ávana- og fíkniefni.	2575
Upptaka á afla og veiðarfærum. Sjá Fiskveiðibrot.	2781
Upptaka á 32,5 lítrum af sterku áfengi. Sjá Tollalagabrot.	4390

Úrskurður stjórnar Lögmannafélags Íslands

J fór þess á leit við stjórn Lögmannafélags Íslands, að hún úrskurðaði um þóknun lögmannsins G fyrir málflutningsstörf í hans þágu. J taldi reikning G fyrir störf sín til muna of háan. Þar sem J vildi eigi

una úrskurði stjórnarinnar, skaut hann honum til Hæstaréttar, er staðfesti hinn kærða úrskurð. 1316

Útburðargerð

R keypti fasteign af L og K hf. Í kaupsamningi var kveðið á um greiðslu kaupverðs við undirskrift og 1. maí 1993. Þá var skýrt ákvæði um, að kaupin gengju til baka, ef umsamin greiðsla 1. maí drægist fram yfir tvo mánuði. Óumdeilt var, að R innti þá greiðslu hvorki af hendi á tilskildum tíma né síðar. Brigður voru ekki bornar á, að L og K hf. hefðu staðið að fullu við sinn hluta samningsins. Réttur L og K hf. á grundvelli kaupsamningsins þótti svo ótvíræður, að fullnægt var lagaskilyrðum fyrir útburði samkvæmt 78. gr. laga nr. 90/1989, sbr. 83. gr. Í málinu varð hins vegar ekki dæmt um skuldaskipti aðilanna. 979

Í hf. keypti fasteign í Reykjavík á nauðungaruppbóði 26. september 1991. ÍH neitaði að verða við áskorun Í hf. um rýmingu húsnæðisins og féll Í hf. frá bóði sínu í eignina, afturkallaði uppboðsbeiðnina og lagði fram nýja. Í hf. keypti umrædda eign öðru sinni 10. júní 1993. Sýslumaður gaf út uppboðsafsal fyrir eigninni, þar sem þess var getið að afmá skyldi af veðmálaskrá eignarinnar allar þinglýstar veðkröfur. Í afsalinu voru engin fyrirmæli um húsaleigusamning um eignina við ÍH, sem gerður var 3. september 1991 og móttekin til þinglýsingar 5. sama mánaðar, milli annars og þriðja uppboðs fyrra sinni. Með þeim samningi tók hann húsnæðið á leigu frá 1. september 1991 til fimm ára gegn fyrirframgreiðslu leigu fyrir allt tímabilið. Samkvæmt 11. tl. 28. gr. laga nr. 90/1991 skal í söluskilmálum, er dómsmálaráðherra setur, meðal annars kveða á um, að kaupanda beri að hlíta kvöðum og höftum á eigninni að því leyti sem söluverð hennar hrekkur til greiðslu upp í réttindi, sem standa að baki þeim kvöðum og höftum í réttindaröð. Slíkur áskilnaður er í 9. gr. almennra skilmála fyrir uppboðssölu á fasteignum o.fl., sem settir voru með auglýsingu nr. 41/1992. Söluverð fasteignarinnar nægði hvergi nærri til að greiða upp í kröfur, sem réttthærri voru en leigusamningurinn, þegar eignin var seld á nauðungaruppbóði 10. júní 1993. Er sýslumaður gaf út afsalið féll leigusamningurinn því niður, sbr. 2. mgr. 56. gr. laga um nauðungarsölu. Réttur Í hf. á grundvelli afsalsins þótti svo ótvíræður, að fyrir hendi voru lagaskilyrði til útburðar samkvæmt 78. gr. aðfararlaga, sbr. 83. gr. 1209

Af hálfu eiganda jarðarinnar L var þess krafist, að búpeningur og aðrir

munir, sem sagðir voru tilheyrja K, yrðu bornir út af jörðinni með beinni aðfarargerð. Í forsendum héraðsdóms var það sagt vera óumdeilt, að L, sonur K, væri eigandi þeirra skepna, sem aðfararbeiðnin tók til. Í aðfararbeiðninni kom fram, að I hefðu verið heimiluð not jarðarinnar fyrir skepnurnar. Í símskeyti til K skömmu áður, þar sem tilkynnt var um fyrirhugaða sölu jarðarinnar, var meðal annars sagt, að I, sem hefði haft not af jörðinni, væri heimilað að hafa not af hlöðu, þar til kaupandi tæki við henni. Ekki voru af hálfu K gerðar athugasemdir við þetta atriði í símskeytinu. Hvortveggja þótti þetta vísbending þess, að I væri eigandi skepnanna. Í bréfi til lögmanns útburðarbeiðenda, sem var svar við áskorun um að fjarlægja skepnurnar af jörðinni, benti I lögmanninum á að hafa samband við réttan aðila í málinu. Útburðarbeiðendur lögðu fyrir Hæstarétt forðagæsluskýrslu Búnaðarfélags Íslands, þar sem K var skráð fyrir búfé og fóðurforða á jörðinni. Tölur um fjölda búfjár í skýrslunni voru ekki samhljóða aðfararbeiðninni. Í greinargerð lögmanns K fyrir Hæstarétti var K sögð vera eigandi að öllu því, sem útburðar var krafist á. Með hliðsjón af þeim vafa, sem í málinu þótti leika á um réttarstöðu aðila og eignarhald á þeim skepnum, er aðfararbeiðnin tók til, brast lagaskilyrði til beinnar aðfarargerðar á grundvelli 78. gr. laga nr. 90/1989, sbr. 83. gr. laganna. Var kröfu um útburðargerð synjað.	1379
Þess var krafist, að L hf. yrði borið út úr húsnæði í Reykjavík. Samkvæmt endurriti úr gerðabók sýslumanns kom eigi til þess, að krafa um útburð gengi fram, þar sem gerðarbeiðendum höfðu verið afhent umráð húsnæðisins. Aðilar málsins voru ekki taldir hafa réttarhagsmuni af því, að hinn kærði úrskurður kæmi til endurskoðunar fyrir Hæstarétti, og var málinu sjálfkrafa vísað frá réttinum. Sjá Aðfinnslur.	1581
Sams konar mál og næsta á undan.	1779
Með dómi Hæstaréttar 13. júní 1994, sbr. bls. 1379, hafði verið synjað kröfu eigenda jarðarinnar L um útburð á K, meðal annars með hliðsjón af þeim vafa, sem í málinu þótti leika á um réttarstöðu aðila. Eigendur L seldu S jörðina með kaupsamningi 2. nóvember 1993 og hóf hann þar búskap. K krafðist þess þá, að S yrði borinn af jörðinni með útburðargerð. Enn þótti vafi leika á um réttarstöðu K varðandi ábúð á jörðinni. Brast því lagaskilyrði til beinnar aðfarargerðar á grundvelli 78. gr. laga nr. 90/1989, sbr. 83. gr. laganna. Kröfu K um útburð var synjað.	1817

Útgáfa stefnu

Ekki var talið, að breyting á þingfestingardegi í Hæstarétti jafngilti útgáfu nýrrar áfrýjunarstefnu. Sjá Frávísun frá Hæstarétti hafnað. ...	42
---	----

Úthlutun söluverðs

Sýslumaðurinn í Reykjavík varð við kröfu S um breytingu á frumvarpi til úthlutunar á uppboðsandvirði. Sjá Þinglýsing.	48
Veðhafi missti ekki forgangsrétt fyrir vöxtum samkvæmt 2. mgr. 12. gr. laga nr. 90/1991, þótt útivist hefði orðið af hans hálfu við fyrirtöku uppboðsmáls, en ný uppboðsbeiðni barst frá honum innan sex mánaða. Voru kröfur hans um breytingu á frumvarpi til úthlutunar á söluverði fasteignar teknar til greina. Sjá Málsástæður.	110
G hf. krafðist þess, að frumvarpi sýslumanns að úthlutun á uppboðsandvirði lyftara úr þrotabúi S hf. yrði breytt. Sjá Eignarréttur.	129
Mb. E var seldur nauðungarsölu hjá sýslumanni og var H hf. hæstbjóðandi. Í frumvarpi til úthlutunar var V úthlutað tiltekinni fjárhæð af söluandvirði. Hæstbjóðandi mótmælti þeirri úthlutun innan lögboðins frests. Sýslumaður hélt fund um mótmælin átta mánuðum síðar. Lögmaður V krafðist þess, að frumvarpið gildi um úthlutunina, og var bókað eftir lögmanni H hf., að hann mótmælti þeirri úthlutun og áskildi sér rétt til að vísa málinu til héraðsdóms. Sýslumaður tók þá ákvörðun um, að úthlutun til V skyldi standa. Í dómi Hæstaréttar sagði, að samkvæmt skýlausum ákvæðum 73. gr. laga nr. 90/1991 um nauðungarsölu hefði H hf. borið að lýsa yfir vilja sínum til að leita úrlausnar dómstóla þegar á fundi um mótmælin, er ákvörðun sýslumanns lá fyrir. Áskilnaður um það nægði ekki. Samkvæmt því kom yfirlýsing H hf. í bréfi næsta dag um að leita úrlausnar héraðsdóms of seint fram. Málinu var vísað frá héraðsdómi.	625
Aðför í uppboðsandvirði fasteignar. Sjá Framsal kröfuréttinda.	861
Krafa í úthlutun uppboðsandvirðis reist á tryggingarbréfi. Sjá Nauðungarsala.	1078
Sjá Nauðungarsala.	1704, 1834
Sjá Nauðungarsala.	1759
Sjá Nauðungarsala.	2743

Útivist

1. Í Hæstarétti.	175, 212, 429, 430, 797, 984, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221
Af hálfu stefnda féll niður þingsókn eftir þingfestingu málsins fyrir Hæstarétti. Sætti málið skriflegum málflutningi samkvæmt 3. mgr. 158. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 12. gr. laga nr. 38/1994.	2909

2. Í héraði:

Af hálfu G varð útvíst í héraði, eftir að hún hafði látið sækja þing við þingfestingu og nokkrar síðari fyrirtökur. Kröfur G komust ekki að fyrir Hæstarétti. Sjá Málsástæður.	175
Af hálfu B varð útvíst í héraði í ágreiningsmáli um gildi nauðungarsölu bifreiðar. Sjá Nauðungarsala.	686
Af hálfu B sf. varð útvíst í héraði eftir þingfestingu tveggja mála. Sjá Skuldamál.	1597, 1600
Sjá Nauðungarsala.	1638
Endurupptaka útvístarmáls í héraði heimiluð. Sjá Endurupptaka.	1674, 2350

Valdmörk

Fjallað í dómi um valdmörk rannsóknarvalds. Sjá Rannsókn opinbers máls.	2497
Sjá Kosningar.	2640

Vanaafbrotamaður

Sjá Þjófnaður.	2167, 2233
---------------------	------------

Vanheimild

Sjá Eignarleigusamningur.	2241
--------------------------------	------

Vanhæfi

Sjá Dómarar.	2467
-------------------	------

Vanlýsing

Krafa ábyrgðarmanna ekki fallin niður fyrir vanlýsingu kröfuhafa í þrotabú aðalskuldara. Sjá Sjálfskuldarábyrgð.	1793
---	------

Vanreifun

Sakarefni máls var þannig vaxið, að nauðsynlegt var, að í stefnu væru öllum þáttum þess gerð ítarleg skil. Reifun málsins þar var á hinn bóginn ófullnægjandi. Upplýsingar í öðrum gögnum málsins vögu þar að nokkru upp á móti auk þess sem úr mátti bæta með frekari gagnaöflun. Gallar á málatilbúnaði voru því ekki slíkir, að valda hefði átt frávísun málsins frá dómi.	424
--	-----

	Bls.
Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1586
Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur.	1678
Sjá Vextir.	2030
Sjá Frávísun felld úr gildi.	2869

Varnarþing

O hf. hafði stefnt Ö hf. fyrir Héraðsdóm Reykjavíkur á grundvelli 1. mgr. 35. gr. laga nr. 91/1991. Talið var, að 2. mgr. 36. gr. laganna ætti við um viðskipti milli aðila og bar O hf. sem skuldareiganda að sækja mál sitt á hendur Ö hf. í þeirri þinghá, þar sem fyrirtækið hafði útibú og vara eða þjónusta hafði verið látin Ö hf. í té. Máli O hf. var vísað frá dómi án kröfu.	310
--	-----

Varnir

Varnir komust ekki að samkvæmt XVII. kafla einkamálalaga nr. 85/1936. Sjá Lausafjárkaup.	1371
---	------

Vátrygging

N hf. hafði tryggt fiskafurðir sínar hjá V hf., en þær eyðilögðust í eldsvoða. V hf. greiddi N hf. 5.000.000 krónur í vátryggingabætur samkvæmt þeirri vátryggingu, er fyrir lá. N hf. krafðist frekari bóta og byggði á því, að samkvæmt vátryggingarsamningi aðila hefðu verið tryggðar allar sjávarafurðir N hf., eins og þær væru á hverjum tíma. Lagt var til grundvallar, að fyrirsvarsmönnum N hf. hefði verið eða mátt vera kunnugt um skilmála vátryggingarfélagsins fyrir birgðatryggingu, þar sem N hf. skyldi tilkynna félaginu mánaðarlega verðmæti birgða. Það hefðu fyrirsvarsmenn N hf. ekki gert. Vátryggingarfélagið var því sýknað af aðalkröfu N hf. Til vara var gerð sú krafa, að V hf. yrði dæmt til greiðslu skaðabóta á grundvelli þess, að félagið hefði vakið þá trú hjá N hf., að allar afurðir hlutafélagsins væru vátryggðar og þannig komið í veg fyrir, að það hækkaði vátryggingarfjárhæðina. Ekki var talið, að N hf. hefði rennt nægum stoðum undir þessa málsástæðu sína. V hf. var því einnig sýknað af varakröfunni.	657
Sjá Afurðalán.	1855
Bótaréttur félagsmanns í sameignarfélagi, sem verður fyrir tjóni af völdum bifreiðar í eigu félagsins. Sjá Bifreiðar.	1906

	Bls.
Sjá Bifreiðar.	2306
Sjá Fjársvik.	2487
Sjá Ábyrgð.	2799

Vátryggingarsamningar

L og B deildu um það, hvort hagsmunatrygging, sem L keypti af B vegna m/b N 10. desember 1988, hefði verið í gildi, þegar báturinn fórst 7. mars 1989. Talið var ósannað, að L hefði sagt upp hagsmunatryggingunni, en hún hafði verið endurnýjuð 4. janúar 1989. Var B gert að greiða L umkrafða tryggingarfjárhæð. Sératkvæði. .	1282
--	------

Veð

Sjá Nauðungarsala.	129
B gaf út veðskuldabréf til L með veði í óðalsjörðinni H, eign sinni. Mót-mælti B framgangi nauðungarsölu jarðarinnar vegna veðskulda-bréfsins, þar sem veðsetning jarðarinnar væri andstæð banni 57. gr. jarðalaga um veðsetningu óðalsjarða. Talið var, að uppboðsbeiðnin væri ekki gild uppboðsheimild.	136
Við sölu á bifreið var hluti kaupverðs greiddur með óþinglýstu skulda-bréfi tryggðu með veði í annarri bifreið. Sjá Lausafjárkaup.	236

Veðbókarvottorð

Sjá Þinglýsing.	2605
----------------------	------

Veðsetning

Endurheimtur hafbeitarlax settur að veði. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1397
--	------

Veðskuldabréf

Veðskuldabréf sem aðfararheimild. Sjá Aðför.	547
Krafa gerð í uppboðsandvirði fasteignar á grundvelli óþinglýstra veð-skuldabréfa. Sjá Nauðungarsala.	1704

Veidiréttur

Með afsali 29. maí 1974 afsalaði H bróðurdróttur sinni J og eiginmanni hennar A landspildu úr landi jarðarinnar G. Eftir lát H féll jörðin í arf til skyldmenna hans. Ágreiningur reis um það, hvort veidiréttur fylgdi umræddri landspildu. Ekkert í lögum var talið standa því í vegi, að umrætt afsal hefði lagagildi að því er tók til veidiréttar fyrir landi því, er J og A var afsalað. Var það og í samræmi við hina	
--	--

fornu reglu í íslenskum rétti, að hver maður ætti vatn og veiði fyrir landareign sinni. Voru J og A sýknuð af kröfum erfingja H en í því fólst, að lögbanni, er erfingjar H höfðu fengið sett við veiði J og A fyrir landareign sinni, var synjað staðfestingar. Sératkvæði. 924

Veikindaforföll

Ekki var í ljós leitt, að S hefði, er hann réðst í skiprúm hjá B, vísvitandi leynt sjúkdómi sínum, sbr. 4. mgr. 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985. Þegar litið var til málsatvika og aðdraganda þess, að S fór í hjartaþræðingu, var hann ekki af þeim sökum talinn hafa verið óvinnufær vegna veikinda í skilningi 36. gr. sjómannalaga. 58

Ekki þótti vafi leika á um það, að aðgerð, er V gekkst undir vegna brunaáverka í andliti, hefði verið nauðsynleg til að bæta úr sjúklegu ástandi. Bar að líta þann sjúkleika í beinum tengslum við slysfarirnar og telja hann hafa leitt til óvinnufærni í skilningi 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985. Á hinn bóginn þótti orðalag 36. gr. ekki heimila svo rúma túlkun, að réttur til veikindalauna vegna sama sjúkdóms eða slyss endurnýjist á hverju 12 mánaða tímabili. Sératkvæði. 64

Verðbréfafyrirtæki

Sjá Verðtrygging. 1117

Verðtrygging

Sjá Kaupsamningur. 271

Þ keypti hjá verðbréfafyrirtækinu K hf. veðskuldabréf, er voru tryggð með veði í fasteign. Bréfin voru upphaflega skráð á nafn en voru framseld Þ eyðuframsali. Þ kom bréfunum til innheimtu í banka og var greitt af þeim í fyrstu með vöxtum og verðbótum. Þegar skuldabréfin fóru í vanskil, var óskað eftir uppboði á hinni veðsettu eign, og var hún seld á nauðungaruppboði. Við úthlutun uppboðsandríðis var uppboðskrafa Þ lækkuð, þar sem veðskuldabréfin voru ekki talin uppfylla skilyrði verðtryggingar samkvæmt 39. gr. laga nr. 13/1979 um stjórn efnahagsmála o.fl., þar sem þau voru ekki skráð á nafn. Þ höfðaði mál á hendur K hf. og krafðist bóta. Fram þótti komið, að við sölu bréfanna hefði frágangur þeirra verið með þeim hætti, að verðtrygging samkvæmt þeim hefði ekki staðist fyrir uppboðsrétti og bar verðbréfafyrirtækið ábyrgð. Krafa Þ var talin fynrast á fjórum árum frá því hann hefði mátt gera sér

grein fyrir því, að ráðgjöf starfsmanna K hf. var ábótavant. Málið var höfðað innan þess tíma, og voru bótakröfur P teknar til greina. Sératkvæði.

1117

Verkfall

Það braut ekki í bága við ákvæði í lögum nr. 80/1938 um stéttarfélög og vinnudeilur eða aðrar réttarreglur, að forstjóri F innti af hendi störf í stað undirmanna sinna í verkfalli félagsmanna VS á Keflavíkurlflugvelli. Aðgerðir verkfallsvarða voru ekki þáttur í því að koma í veg fyrir verkfallsbrot og voru því ólögmætar gagnvart G, er hugðist taka sér far með F. Bar VS því fébótaábyrgð á tjóni G.

367

Verksamningur

Eigendur og ábúendur tiltekinna jarða gerðu með sér samning um nýtingu jarðhita til húshitunar. Í þeim tilgangi stofnuðu þeir með sér hitaveitufélagið A. A gerði verksamning við P hf. og P sf. um framleiðslu og samsetningu á einangruðum hitaveiturörum auk sérhæfðrar suðuvinnu við einangrun og samsetningar í lagnastæði. Í verksamningi aðila voru ákvæði um dagsektir, ef verk drægist fram yfir verklokadag. A taldi P hf. og P sf. hafa vanefnt verksamninginn með því að verklok drógust. P hf. höfðaði mál til innheimtu verklauna á hendur A og stofnendum félagsins þeim Á, GB, GI, J og P. Voru stofnendur félagsins sýknaðir af kröfum P hf., þar sem þeir töldust ekki hafa tekið á sig persónulega ábyrgð á efndum samningsins. A þótti hafa vanefnt samning við P hf. Í héraði var A talið heimilt að beita dagsektum samkvæmt verksamningi aðila til skuldajafnaðar og var A sýknað af kröfum P hf. Hæstiréttur staðfesti niðurstöðu héraðsdóms að öðru leyti en því, að ekki var fallist á, að A gæti borið fyrir sig févítisákvæði samningsins. Var skuldajafnaðarkrafa A ekki tekin til greina að öðru leyti en því, að verklaun P hf. voru lækkuð, þar sem bersýnilegur dráttur varð á verkinu og verksalar fóru frá því óloknu.

190

E gerði verksamning við V um viðgerð vegna bilunar á olíuverki báts. Bíða þurfti varahluta, en um ákveðinn afhendingartíma verksins var ekki samið. Frekari stillingar á olíuverki þurfti við, er E vitjaði bátsins rúmum fimm mánuðum eftir verklok. Engar líkur voru leiddar að því, að ekki hefði mátt ljúka viðgerð bátsins á skömmum tíma, ef E hefði vitjað hans, er V taldi viðgerð lokið. V varð ekki gefin sök á drættinum. Það var því ósannað, að E hefði orðið fyrir tjóni af völdum V.

241

S-kaupstaður bauð út verk við dýpkun smábátahafnar og var tilboði B

tekið. B taldi hafa komið í ljós, að verkið hefði verið umfangsmeira en ráð hefði verið fyrir gert í útboðsgögnum. Gerði hann kaupstaðnum viðbótarreikning fyrir hinum aukna kostnaði við verkið. Málið var tekið fyrir á fundi hafnarnefndar og var þar bókað, að óskað yrði eftir því, að verkfræðistofa A tæki að sér að skoða mál B. Næsta dag hafði bæjarstjóri, sem jafnframt var framkvæmdastjóri hafnarnefndar, samband við A og fól honum að ganga frá til lögu að samkomulagi við B. A taldi á hinn bóginn, að sér hefði verið veitt umboð til að ganga endanlega frá samningi við B og var í ljósi þess gerður samningur um lokauppgjör, sem B og A undirrituðu. Bæjarstjórn féllst ekki á þetta samkomulag og höfðaði B þá mál á hendur kaupstaðnum. Talið var, að bæjarstjóri hefði ekki getað veitt verkfræðistofu A viðtækara umboð en hann sjálfur hafði til að ljúka afgreiðslu málsins. Þurfti endanlegur samningur samþykki bæjarstjórnar til að hann yrði bindandi, sbr. 2. mgr. 47. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 58/1961 og 32. gr. hafnarreglugerðar fyrir S nr. 151/1962, er í gildi voru á þeim tíma. Kaupstaðurinn var sýknaður af kröfum B.

436

S vann í þágu Þ hf. sem múrarameistari við hús nokkurt. Ágreiningur laut að því, hvort S hefði verið heimilt að leggja 11.22% þóknun ofan á tímakaup í reikningi, eins og hann gerði í sérstökum lið, eða hvort hún hefði verið innifalin í tímakaupi, er þar var tíundað. Ekki var deilt um heimild S til að reikna sér þóknun. Þ hf. var ekki talinn hafa sýnt fram á, að reikningur S fyrir útselda vinnu hefði eigi verið sanngjarn og eðlilegur, og átti S því rétt á umkrafinni þóknun.

628

B tók að sér að annast fyrir N-hrepp alla múrhúðun einbýlishúss, sem þá var í fokheldu ástandi og ákveðið hafði verið að breyta í kaupleiguíbúðir. Ágreiningur reis um það, hvort samið hefði verið í upphafi um verkið í heild, en múrverki utanhúss var að langmestu lokið áður en múrverk innanhúss hófst. Uppgjör á greiðslum vegna múrverks utanhúss fór fram án ágreinings, og kom sá þáttur ekki til álita í málinu. Deilt var um ýmsa kostnaðarliði, er tengdust verkinu og B taldi, að N bæri að greiða. N, sem hafði uppi gagnkröfu í málinu, var dæmdur til að greiða B 37.422 krónur auk vaxta, en stefnu-fjárhæð B nam 1.096.344 krónum.

645

J starfaði við byggingu fjóss á jörð E. Gerði hann E reikning vegna vinnu við bygginguna. E mótmælti og kvað J ekki hafa verið ráðinn til starfa af sér. Hefði hann ráðið til byggingarstarfans G, er unnið

- hefði verkið sem verktaki. Ekki þótti sannað, að E hefði ráðið J sérstaklega til starfa. Hefði J því ranglega beint kröfum sínum að honum. 1611
- Þ tók að sér að leggja parket á íbúð J. Ágreiningur reis milli aðila um það, hvort Þ og aðstoðarmaður hans hefðu unnið í matar- og kaffitímum, en fyrir það krafðist Þ greiðslu. Tvö vitni báru, að Þ hefði alltaf farið út í hádeginu. Framburðurinn var talinn benda til þess, að Þ og aðstoðarmaðurinn hefðu ekki unnið matartímann. J var sýknaður af kröfum Þ. 1615
- Með verksamningi milli H sf. sem aðalverktaka og B hf. sem undirverktaka tók B hf. að sér að vinna tiltekna verkþætti í gerð vegarkaffla. Ágreiningur reis um uppgjör milli verktakanna. Af hálfu B hf. var þess krafist, að félaginu yrði dæmd fjárhæð vegna aksturs, ámoksturs og þjöppunar fylliefnis, er samsvaraði lokauppgjóri verkkaupa til H sf. Ljóst þótti, að endanlegar magntölur í loka-reikningi til verkkaupa byggðust meðal annars á 1000 rúmmetrum efnis í burðarlagi vegarins, sem verkkaupi samþykkti að greiða H sf. til viðbótar á verkfundi, sem B hf. sótti ekki. Samþykkti verkkaupi viðbótina, þar sem forsvarsmenn H sf. kváðust hafa ekið meira magni í veginn en þegar hefði verið samþykkt að greiða. B hf. var talinn hafa lagt til 17.100 rúmmetra efnis samkvæmt niðurstöðum verkfræðings, en hafði fengið greitt andvirði 18.000 rúmmetra samkvæmt verksamningi aðila. Ákvæði samningsins urðu ekki túlkuð á þann veg, að B hf. hefði átt kröfu á greiðslu meira efnis en félagið hafði sjálft lagt til. Var H sf. sýknað af kröfum B hf. 1713
- T sf. höfðaði mál á hendur J og R til innheimtu á reikningum vegna teiknivinnu, er unnin hafði verið fyrir fyrirtækið B. Voru þau dæmd til að greiða T sf. in solidum hina umkröfðu fjárhæð. J áfrýjaði málinu fyrir sitt leyti og bar því við, að hann væri ekki réttur aðili málsins, þar sem fyrirtækið B væri einkafyrirtæki R. Í aðilaskýrslu fyrir dómi hafði G, annar eiganda T sf., lýst aðdraganda að viðskiptum fyrirtækisins við J og R. Hefði R haft samband við teiknistofuna og óskað eftir teiknivinnu við breytingar á innréttingum verslunarinnar B. Nokkrum dögum síðar hefðu J og R rætt við eigendur T sf. og óskað eftir því, að vinnan yrði stöðvuð vegna ráðagerða um að opna verslun á öðrum stað. Síðar hefðu þau enn gefið sig fram og þá með óskir um hönnun hins nýja verslunarhúsnæðis. G kvaðst fyrir hönd T sf. hafa tekið að sér verkið, eftir að hafa aðvarað R og J um, að mjög skammur tími væri til stefnu. G bar, að eigendur T sf. hefðu talið J vera meðeiganda að versluninni og ekkert í framgöngu hans eða R hefði gefið ástæðu til að ætla ann-

að. Eigendur T sf. þóttu hafa haft réttmæta ástæðu til að líta svo á, að verk þeirra hefði verið unnið fyrir bæði J og R. Var þá jafnframt litið til þess, að hin nýja verslun var óskráð einkafyrirtæki. Hér- aðsdómur var staðfestur.	2019
Sjá Skaðabætur.	2043
Sjá Sjálfskuldarábyrgð.	2651
V hf. tók að sér að aðstoða vinnuflokk P við að taka niður símastaura, sem lína hafði legið um úti í Viðey. Við þá vinnu var notuð traktorsgrafa. Grafan festist í fjöru og leitaði stjórnandi hennar eftir aðstoð annarrar gröfu og vörubifreiðar. Var P krafinn um tímakaup vegna losunar símastauranna auk kaups þann tíma, er tók að losa gröfuna. Starfsmaður V hf. var talinn hafa verið á leið af vinnustað með vélina og verki hefði verið lokið, er grafan festist. Ökumaður gröfunnar ákvað sjálfur, hvaða leið hann fór, og hvíldi áhættan á V hf. P hafði þegar greitt V hf. vegna vinnu við losun staura og var sýknaður af frekari kröfum félagsins.	2880
J réð sig til starfa hjá E hf. sem undirverktaki. Síðar varð breyting á starfi J, en var hann þó áfram í vinnu hjá E hf. Leit E hf. svo á, að J hefði verið ráðinn áfram til starfa á nýjum launakjörum. Á það féllst J ekki og krafðist launamismunar. Störf J, sem deilt var um endurgjald fyrir, voru leyst af hendi í beinu framhaldi af öðrum störfum hans í þágu E hf. Gátu hin nýju störf í meginatriðum átt undir lýsingu á starfssviði samkvæmt auglýsingu fyrir hið upphaflega starf. Var sönnunarbyrðin lögð á E hf. um það, að samið hefði verið um breytingu á launakjörum J. Gegn eindreginni neitun J var ekki talið, að E hf. hefði tekist að færa fram nægjanleg gögn til að sanna, að komist hefði á samningur þess efnis, er félagið hélt fram. Voru kröfur J teknar til greina. E hf. gerði þá varakröfu, að staðfest yrði, að nauðasamningur, sem komst á milli E hf. og lána- drottna hans, tæki til kröfu J. E hf. hafði ekki gert ákveðna kröfu um þá fjárhæð, sem hann taldi kröfu J eiga að lækka um vegna nauðasamningsins eða hvernig eftirstöðvar kröfunnar ættu að koma til greiðslu. Var ekki talið unnt að fella dóm á þessa kröfu- gerð E hf.	2884

Verslunarkaup

O hf. höfðaði mál á hendur Ö hf. til innheimtu skuldar vegna úttekta Ö hf. á olíu og fleiru hjá O hf. Sjá Varnarþing.	310
--	-----

Vextir

Við úthlutun uppboðsandvirðis hélt veðhafi forgangsrétti til vaxta samkvæmt 2. mgr. 12. gr. laga nr. 90/1991 þrátt fyrir útivist við fyrirtöku	
--	--

uppbóðsmáls, en ný beiðni kom fram innan sex mánaða. Sjá Máls- ástæður.	110
Ágreiningur reis um stöðu dráttarvaxtakröfu í skuldaröð eftir töku bús til gjaldþrotaskipta. Sjá Skuldaröð.	678
Deilt var um forgangsrétt vaxta við úthlutun uppbóðsandvirðis. Sjá Nauðungarsala.	1834
R höfðaði mál á hendur J, H og B til greiðslu skuldar samkvæmt skulda- bréfi og með dómi bæjarþings voru kröfur hans teknar til greina. Ágreiningur reis um það, hvernig reikna skyldi út dráttarvexti sam- kvæmt honum. Mjög skorti á, að R hefði gert grein fyrir kröfulið sínnum vegna vaxta af málskostnaði. Af þeim sökum þótti ekki ljóst, hvort R hefði fengið að einhverju leyti greidda vexti af honum. Vegna þeirrar vanreifunar var hinn áfrýjaði dómur felldur úr gildi að því leyti og sjálfkrafa vísað frá héraðsdómi kröfu um dráttar- vexti af málskostnaði. Þegar R höfðaði fyrra mál sitt á hendur J, H og B var ekki heimilt að lögum að mæla svo fyrir í dómi, að vextir af kröfu samkvæmt honum tækju breytingum eftir dómsuppkvaðn- ingu til samræmis við gildandi vaxtaákvæðanir Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Hafði hann ekki ástæðu til að ætla, að hann gæti krafist uppgjör skuldarinnar á grundvelli dómsins með hærri drátt- arvöxtum en þar var mælt fyrir um. Ef R vildi ekki una við uppgjör á þeirri forsendu, hafði hann fulla ástæðu til að gera skýran áskiln- að við höfðun málsins um það. Það gerði hann hvorki þá né á síð- ari stigum. R var talinn hafa glatað rétti sínum til að halda uppi kröfu á hendur J, H og B um frekari vexti af skuld þeirra við hann en honum voru dæmdir eftir orðanna hljóðan með dómi bæjar- þings. Með því að óumdeilt var, að R hefði fengið að fullu greidda vexti, reiknaða samkvæmt því, voru J, H og B sýknuð af kröfum R.	2030
Sjá Bifreiðar.	2306

Viðskiptabréf

Veðskuldabréf ekki talin fullnaðargreiðsla í viðskiptum og fyrra kröfu- réttarsamband talið verða virkt að nýju. Sjá Lausafjárkaup.	2067
---	------

Viðurlagaákvörðun

Ákærði áfrýjaði ölvunarakstursmáli einvörðungu um ákvörðun viður- laga. Héraðsdómur staðfestur um refsingu. Synjað um sviptingu ökuréttar. Sjá Ölvunarakstur.	466
Af hálfu ákærða var máli áfrýjað til endurskoðunar á refsíákvörðun. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Fjársvik.	498
Þjófnaðarmáli áfrýjað af hálfu ákærða til endurskoðunar á refsíákvörð- un. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Þjófnaður.	501

Ákærðu Á og G áfrýjuðu máli til endurskoðunar á refsíákvörðun. Á féll síðar frá áfrýjun með yfirlýsingu. Ákærvald hélt hins vegar við áfrýjun að því er hann varðaði, en krafðist allt að einu staðfestingar á refsingu beggja ákærðu við munnlegan flutning málsins fyrir Hæstarétti. Héraðsdómur var staðfestur. Áfrýjunarkostnaður vegna Á var felldur á ríkissjóð. Sjá Þjófnaður.	503
Ákærði áfrýjaði héraðsdómi til endurskoðunar á refsíákvörðun vegna skjalafals-, tékkasvika- og þjófnaðarbrot. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Skjalafals.	556
Ákærði, sem ekið hafði sviptur ökurétti, áfrýjaði einvörðungu um ákvörðun viðurlaga í héraðsdómi þar sem 30 daga refsivist var dæmd. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Umferðarlög.	698
Ákærði, sem ekið hafði sviptur ökurétti, áfrýjaði refsíákvörðun héraðsdóms, þar sem 180 daga reynslulausn var dæmd með og refsing ákveðin sjö mánaða fangelsi. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Reynslulausn.	700
Ákærði, sem ekið hafði sviptur ökurétti, áfrýjaði dómi héraðsdóms einvörðungu um ákvörðun refsingar, sem ákveðin var með hliðsjón af sakarferli þriggja mánaða fangelsisvist. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Umferðarlög.	702
Ákærði áfrýjaði héraðsdómi til endurskoðunar á refsíákvörðun vegna þjófnaðar. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Þjófnaður.	824
Ríkissaksóknari áfrýjaði tveimur dómum héraðsdóms til refsíákvörðunar. Sjá Reynslulausn.	1235
Ákærði áfrýjaði máli til endurskoðunar á lagaatriðum og viðurlögum. Staðfest fangelsisrefsing héraðsdóms. Fésekt var felld niður, þar sem lagaskilyrði skorti til beitingar fésektar jafnframt refsivist. Sjá Áfengislög og Fésekt felld niður.	1242
Ákærði áfrýjaði máli til endurskoðunar á refsíákvörðun vegna áfengislagabrots. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Áfengislög.	1247
Ríkissaksóknari áfrýjaði máli til Hæstaréttar einvörðungu um lagaatriði og til þyngingar viðurlaga. Refsivist héraðsdóms staðfest en fésekt þyngd. Sjá Skattsvik.	1404
Ákærði áfrýjaði máli til Hæstaréttar eingöngu um lagaatriði og viðurlög. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Þjófnaður og Skilorðsrof.	1465
Ákærði áfrýjaði máli eingöngu um lagaatriði og viðurlög. Héraðsdómur staðfestur. Sjá Þjófnaður.	1468
<i>Viðurlög</i>	
Sjá Tékkar.	2777

Vinnulaun

Samningur var gerður milli H og S af því tilefni, að H var að láta af starfi skrifstofustjóra hjá S. Ágreiningur aðila snerist um túlkun 2. gr. samnings, þar sem svo var kveðið á, að H yrðu ákvörðuð viðbótarlaun aftur í tímann vegna vangreiddrar yfirvinnu og þau greidd honum með færslu á viðskiptareikningi hans til tekna á móti skuld. Var því haldið fram af hálfu S, að misritun hefði orðið í 2. gr. samningsins og gæti H ekki byggt rétt á því, sem af henni leiddi, þar sem honum hefði mátt vera hún ljós. Túlkun H var talin njóta stuðnings í því, er í ljós hafði verið leitt um störf hans, og álitu fyrri stjórnarmanna á hæfilegri greiðslu fyrir þau. Þá lét mjög nærri, að hún leiddi til fullrar jöfnunar á viðskiptareikningi hans. Ósannað þótti, að H hefði mátt ætla, að texti 2. gr. samningsins hefði verið rangur. Voru kröfur hans teknar til greina.	1439
Sjá Verksamningur.	1611, 1615

Vinnusamningur

S var frá vinnu í einn mánuð vegna hjartaþræðingar. Útgerðarfélagið B neitaði S um greiðslu launa fyrir þann tíma. Sjá Veikindaforföll. ..	58
V fékk greidd laun frá S hf. í 3 mánuði vegna fjarveru vegna brunaáverka á andliti. Ekki var talið, að 36. gr. sjómannalaga nr. 35/1985 heimilaði svo rúma túlkun, að réttur til veikindalauna vegna sama sjúkdóms eða slyss endurnýjst á hverju 12 mánaða tímabili. Sératkvæði. Sjá Veikindaforföll.	64
Með leigusamningi yfirtók H hf. verslunarhúsnæði Vöruhússins E hf. Gaf H hf. öllu starfsfólki kost á endurráðningu. Í framhaldi af því var verksviði B breytt. Því vildi hann ekki una og vék fyrirvaralaust úr starfi. Ósannað þótti, að H hf. hefði yfirtekið réttindi og skyldur leigusala gagnvart starfsfólki. Þá þótti jafnframt ósannað, að H hf. hefði skuldbundið sig til að breyta ekki verksviði B á þann veg, sem hann hugðist gera, og átti B enga kröfu til launa á hendur honum. .	147
Sjá Uppsögn.	322
Þ starfaði í verslun B hf., þar til honum var sagt upp starfi án fyrirvara. Krafði hann B hf. um ógreidd laun og laun í uppsagnarfresti. Af hálfu B hf. var því haldið fram, að Þ hefði verið rekinn úr starfi vegna ítrekaðrar stórfelldrar vanrækslu, lélegra mætinga og fyrir framferði, er samrýmdist ekki starfi hans. Í kjarasamningi sagði, að uppsagnarfrestur eftir sex mánaða starf væri þrír mánuðir. Ekki var deilt um, að Þ hefði starfað lengur en sex mánuði. Uppsagnarákvæðið gildi ekki, ef starfsmaður sýndi vítaverða vanrækslu í	

starfi. Lagt var til grundvallar, að tiltekin viðskipti P í versluninni hefðu verið brot á starfsskyldum hans og honum hefði verið það ljóst. Á hinn bóginn þótti ósannað, að P hefði áður verið veitt áminning fyrir brot eða vanrækslu í starfi á þann veg, að atvikið hefði heimilað fyrirvaralausan brottrekstur úr starfi án uppsagnarfrests. B hf. var gert að greiða P ógreidd laun og laun í uppsagnarfresti.	1709
Sjá Sjómannalög.	2154
Ó krafðist vangoldinna vinnulauna úr hendi G hf. og hélt því fram, að allt frá upphafi vinnusambands þeirra hefði svo til í hverjum mánuði skort á, að greidd væru laun að fullu samkvæmt ráðningarsamningi. Af hálfu G hf. var krafist sýknu, þar sem Ó hefði fallið frá kröfum um frekari launagreiðslur við endurskoðun upphaflega ráðningarsamningsins. Þá málsástæðu hafði G hf. ekki stutt gögnum og var ekki á hana fallist. Jafnframt byggði G hf. sýknukröfu sína á tómlæti Ó, er hefði ævinlega þegið laun án fyrirvara. Í ráðningarsamningi voru ótvíræð fyrirmæli um launakjör Ó og gat féluginu ekki dulist, að við hverja launagreiðslu vantaði talsvert á umsamda fjárhæð. Var félagið dæmt til að greiða Ó umkrafðan mismun launa.	2391
E var framkvæmdastjóri T hf. og einn fimm hluthafa í félaginu. Höfðaði hann mál á hendur því vegna fyrirvaralausrar uppsagnar úr starfi. T hf. tókst ekki sönnun þess, að E hefði sjálfur sagt starfi sínu lausu. Af orðalagi samþykktar á stjórnarfundi varð ráðið, að ætlast hafi verið til þess, að E léti þegar í stað af störfum framkvæmdastjóra, en með henni var raskað verulega stöðu hans hjá félaginu. Var fallist á með E, að í samþykktinni hefðu verið fölgnað svo stórfelldar breytingar á starfssviði hans, að hann hefði mátt líta á hana sem fyrirvaralaus brottvikningu úr starfi. Félagið var dæmt til að greiða E umkrafða fjárhæð.	2435
G starfaði á Dvalarheimilinu L og var trúnaðarmaður á vinnustað. Henni var sagt upp vegna vanrækslu í starfi, og krafðist hún bóta vegna ólögmatrar uppsagnar. Ekki var tekin til greina sú málsástæða L, að G hefði með tómlæti glatað rétti til að krefjast bóta, enda hafði L ekki haft réttmæta ástæðu til að ætla, að slík krafa yrði ekki gerð. Byggt var á því, að uppsögn G hefði ekki átt rætur að rekja til þess, að hún var trúnaðarmaður á vinnustað. Braut L því ekki gegn ákvæði fyrri málsliðar 11. gr. laga nr. 80/1938. L bar hins vegar að beina til hennar áminningu, áður en uppsögn mátti fara fram á þeim grundvelli, er L bar fyrir sig. Var hún því talin ólögmat og voru G dæmdar bætur.	2768

E skruðgarðyrkjumeistari rak umfangsmikla þjónustu við hönnun og frágang lóða. Óskaði M garðyrkjumaður eftir þjónustu hans við frágang lóðar umhverfis sumarbústað K. E gerði K reikning, er bar því við, að hann hefði aldrei beðið E um að vinna verkið. Viðurkennt var af hálfu K, að hann hefði komið á staðinn og fylgst með framvindu verksins án þess að gera athugasemdir. K hafði ekki lagt fram nokkur gögn eða sýnt fram á með öðrum hætti, að hann hefði gert samning við M um verkið í heild, og var á huldu, hvað K hafði greitt M. E mátti treysta því, að M hefði heimild K til að ráða hann til verksins. Voru kröfur hans teknar til greina.	2935
---	------

Vinnuslys

Sjá Skaðabótamál.	1733, 1995, 2071
Sjá Skaðabætur.	2379

Vinnuvélar

Sjá Skaðabótamál.	1689
------------------------	------

Vis major

Sjá Skaðabætur.	1973
----------------------	------

Vitni

Ekki varð séð, að afstaða hefði verið tekin til óska verjanda um, að tiltekin vitni yrðu leidd. Sératkvæði. Sjá Ómerking.	208
Sjá Víxilmál.	619
K stefndi F hf. sem seljanda vegna galla á húseign. Af hálfu F hf. var gerð sú krafa, að þrjú tiltekin vitni yrðu leidd sem sérfræðingar um smíði slíkra húsa. Af hálfu K var því mótmælt, þar sem engin grein hefði verið gerð fyrir því undir rekstri málsins, hvað sanna skyldi með vitnisburðinum. Vitnin hefðu ekki komið að húsbyggingunni og ekki væri vitað til þess, að þau hefðu skoðað húsið. Málsástæður F hf. áttu að koma fram í greinargerð í héraði, sbr. 2. mgr. 99. gr. laga nr. 91/1991, og varð grundvelli málsins ekki raskað án samþykkis K eftir það. F hf. þótti ekki hafa sýnt fram á, hvaða þýðingu vitnin hefðu í málinu, sbr. 3. mgr. 46. gr. laga um meðferð einkamála. Urðu vitnin því eigi leidd fyrir dóminn.	1019
Í hf. áfrýjaði til Hæstaréttar tveimur dómum héraðsdóms, er vörðuðu réttindi samkvæmt starfslokasamningum tiltekinna manna við félagið. Fyrir flutning málanna í Hæstarétti óskaði Í hf. eftir því til skýringar á áðurgreindum samningum og með vísan til 76. gr. laga nr. 91/1991, að teknar yrðu munnlegar skýrslur fyrir héraðsdómi af	

tilgreindum vitnum. Héraðsdómari synjaði þeirrar beiðni með úrskurði. Hæstiréttur hnekkti úrskurðinum og sagði, að ákvörðun um það, hvort byggt yrði á þeim skýrslum, er Í hf. hugðist afla, yrði fyrst tekin við efnisúrlausn hæstaréttarmálanna. Átti hún ekki undir héraðsdómara, sem leitað var til um gagnaöflun. Skyldu umbeðnar skýrslutökur því fara fram. 2464

Vítur

Sóknaraðili í kærumáli, B hf., sem var kröfuhafi í þrotabúi T hf., reyndi að koma í veg fyrir, að þrotabúið gæti leitt til lykta fyrir dómstólum mál gegn S hf., en þar gat búið vænst verulegra fjármuna upp í lýstar kröfur. Formaður stjórnar S hf. var einn þriggja stjórnarmanna í B hf. Málstaður sóknaraðila var talinn með þeim hætti, að hann ætti ekki erindi fyrir Hæstarétt. Málarekstur fyrir dómstólum af þessu tagi þótti ámælisverður og framganga S hæstaréttarlögmanns í kærumálinu vítaverð. 313

Ölvunarakstursmáli var lokið með sektargerð sýslumanns samkvæmt 115. gr. laga nr. 19/1991, en þar sem greiðslufall varð var gefin út ákæra. Verjandi ákærða krafðist frávísunar á grundvelli þess, að málið hefði verið til lykta leitt með sektargerðinni. Í þinghaldi játaði ákærði skýlaust háttsemi sína og var honum boðið að ljúka málinu samkvæmt 124. gr. laga nr. 19/1991. Að ráði verjanda hafnaði ákærði því boði. Voru aðilar eftir það sammála um dómtöku málsins samkvæmt 125. gr. laganna. Verjandi kvað 3. mgr. 129. gr. eiga við og bar fram sýknukröfu. Var það talið ófyrirsynju, eins og málið lá fyrir. Samkvæmt umboði til sín áfrýjaði verjandinn dómi héraðsdóms. Hæstiréttur sagði, að áfrýjun hefði verið með öllu til-efnislaus og fylgt í kjölfar á óþörfum réttarfarsflækjum verjandans við meðferð málsins í héraði. Lögmaðurinn var víttur fyrir verjandastörfín, sbr. 162. gr. laga 19/1991. Sjá Málflutningsmaður. 461

Sjá Stjórnarskrá og Sakbending. 777

Kæra á nauðungarsölumeðferð fasteignar þótti með öllu ófyrirsynju. Meginhluti þeirra gagna og málsástæðna, sem sóknaraðili bar fyrir sig, varðaði í engu það mál, sem var til úrlausnar. Var sá málalíbúnaður stórlega vítaverður. 976

Í víxilmáli kröfðust JT, E og JB þess, að héraðsdómari viki sæti. Voru meðal annars tilgreindar þær ástæður, að viðkomandi héraðsdómur starfaði ekki sem sjálfstæður og óhlutdrægur dómstóll. Voru engin haldbær rök færð fyrir þeim áburði. Þá báru sóknaraðilar því við, að héraðsdómari hefði ekki gefið þeim færi á að sýna fram á atriði,

sem ekki máttu að lögum komast að í víxilmáli, og hafði þegar verið um þetta dæmt bæði í héraði og Hæstarétti. Einnig þóttu önnur atriði í málflutningi þeirra, er vörðuðu Hæstarétt, málinu óviðkomandi. Var allur þessi máltilbúnaður stórlega vítaverður. Sjá Kröfu um að héraðsdómari víki sæti hafnað.	1085
Við munnlegan málflutning fyrir Hæstarétti í líkamsárásarmáli lét vararíkissaksóknari að því liggja, að við ákvörðun málsvarnarlauna hefði héraðsdómari öðrum þræði haft í huga sjónarmið um aðstæður hins skipaða verjanda, sem þóttu málinu óviðkomandi. Sá málflutningur þótti ósamboðinn embætti ríkissaksóknara og vítaverður. Sjá Líkamsárás.	1517
Sjá Kærufrestur.	2421

Víxilmál

Sparisjóður H höfðaði mál á hendur JT, E og JB til innheimtu á skuld samkvæmt víxli, útgefnum af E, samþykktum af JT og ábektum af JB. Málið var rekið sem víxilmál samkvæmt 17. kafla laga nr. 91/1991. JT, E og JB gerðu kröfu til þess, að tiltekin vitni yrðu yfirheyrð í málinu til skýringar á víxilfjárhæðinni, er hefði orðið hærri en efni stóðu til. Vitnaleiðslur voru ekki heimilaðar, þar sem byggt var á málsástæðu, er ekki komst að í víxilmáli.	619
Víxill var gefinn út 8. október 1986. Var hann útfylltur að öðru leyti en því, að á hann hafði ekki verið settur gjalddagi. Slíkur víxill taldist gjaldkræfur við sýningu, sbr. 2. mgr. 2. gr. víxillaga, óháð því hvort hann bæri áritunina „til sýningar“ eða „sýningarvíxill“. Óumdeilt var, að V hf. færði gjalddagann 13. mars 1991 á víxilinn eftir 28. maí 1990. Gegn mótmælum J, útgefanda víxilsins, þótti ósannað, að V hf. hefði haft heimild til að rita gjalddaga víxilsins með þeim hætti, sbr. 10. gr. víxillaga. Frá útgáfudegi hans var liðið á fjórða ár uns á hann var skráður gjalddagi. Þar sem víxillinn var gjaldkræfur við sýningu, bar V hf., eins og á stóð, að endurnýja víxilábyrgð J eða sýna víxilinn innan árs frá gjalddaga, sbr. 1. mgr. 34. gr. víxillaga, ef félagið hugðist halda í gildi víxilrétti gagnvart J. Gerði félagið hvorugt og hafði því glatað rétti sínum á hendur J sem útgefanda víxilsins, áður en málið var höfðað, sbr. 1. mgr. 53. gr. víxillaga. Varð J sýknaður af kröfum V hf.	1392
Sjá Aðfararheimild.	1455
J höfðaði mál á hendur H sem samþykkjanda víxils og G og Þ sem útgefanda og framseljanda. Fyrir Hæstarétti höfðu H, G og Þ uppi þá nýju málsástæðu, að réttur samkvæmt sýningarvíxli, sem J studdi	

kröfu sína við, hefði fallið niður vegna vangeymslu, þar sem of langur tími hefði liðið frá útgáfudegi til sýningar. J mótmælti því, að málsástæðan kæmist að í málinu, þar sem ekki væri fullnægt skilyrðum 45. gr. laga nr. 75/1973. Þessum vörnum var unnt að koma að í víxilmáli samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936. Talið var, að það gæti valdið H, G og P verulegum réttarspjöllum, ef þessari málsástæðu yrði ekki komið að fyrir Hæstarétti. Var því tekið tillit til hennar við úrlausn málsins. Umræddur víxill var gefinn út 10. desember 1984 en ekki sýndur til greiðslu fyrr en 15. október 1986. Var þá liðinn sá frestur, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 34. gr. víxillaga nr. 93/1933, til að sýna víxil til greiðslu eftir útgáfudag hans. Samkvæmt 1. mgr. 53. gr. sömu laga glataði J þar með rétti til að ganga að G og P. Voru þau sýknuð. Réttur J til að krefja H um greiðslu féll á hinn bóginn ekki niður af þessum ástæðum. Voru ekki hafðar uppi varnir af hálfu H, er komust að samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936, og voru kröfur J því teknar til greina. H, G og P létu þingsókn falla niður í héraði. Eftir það lýsti J yfir breytingu á vaxtakröfu sinni. Héraðsdómari lét þá breytingu komast að í málinu, en þar sem hún var ekki gerð með samþykki stefndu í héraði og var til þyngingar, var það óheimilt án framhaldsstefnu, sbr. 113. gr. laga nr. 85/1936. Sjá Aðfinnslur.

2051

J höfðaði mál á hendur S til innheimtu skuldar samkvæmt víxli, er S var sjálfur útgefandi að en samþykkjandi fyrir hönd M hf. S byggði málsvörn sína í fyrsta lagi á því, að ekki hefði verið samið um, að gjalddagi yrði færður á víxilinn. Hann væri þannig sýningarvíxill og hefði sem slíkur verið sýndur of seint til greiðslu. Í öðru lagi byggði S á því, að víxillinn hefði ekki verið sýndur réttilega á greiðslustað. Slíkar málsástæður um aðferð við að halda víxilkröfu í gildi komast að í víxilmáli, sbr. 2. mgr. 208. gr. laga nr. 85/1936. Víxillinn var útgefinn 1. júní 1989. Staðfest var, að gjalddaginn 5. desember 1990 hafði ekki verið ritaður á hann, þegar J fékk hann í hendur. Þá hafði S framselt hann. Gegn mótmælum S þótti ósannað, að samkomulag hefði verið um það, sbr. 10. gr. víxillaga, að víxilhafi mætti setja gjalddaga á víxilinn, sem væri fyrst að loknum sýningarfresti. Ritun gjalddagans hafði því ekkert gildi. Var titið svo á, að víxillinn hefði verið gjaldkræfur við sýningu. Samkvæmt 1. mgr. 34. gr. laganna skyldi sýna slíkan víxil til greiðslu, áður en eitt ár væri liðið frá útgáfudegi. Þar sem það fórst fyrir, glataði J víxilirétti á hendur S, sbr. 1. mgr. 53. gr. víxillaga. S var því sýknaður.

2317, 2321

Vottar

Sýknukrafa byggð á því, að skuldabréf hefði aldrei orðið gilt viðskipta- bréf, hvorki að efni né formi, þar sem engir vottar hefðu verið á bréfinu. Sjá Skuldabréf.	1411
--	------

Vörslur

Sjá Gjaldþrotaskipti.	2737
----------------------------	------

Vörumerki

Sjá Skaðabótakrafa.	1293
--------------------------	------

Pagnarskylda

Sjá Læknar.	2417
------------------	------

Pingfesting

Ekki hafði tekist að birta áfrýjunarstefnu fyrir stefnda, er málið skyldi þingfesta í Hæstarétti, og var þingfestingardegi málsins breytt að beiðni áfrýjanda. Þetta var ekki talið jafngilda útgáfu nýrrar áfrýj- unarstefnu. Sjá Frávísun frá Hæstarétti hafnað.	42
--	----

Pinglýsing

Sýslumaður varð við kröfu S um breytingu á frumvarpi til úthlutunar á uppboðsandvirði fasteignar. Með þeirri ákvörðun varð J af 3.516.396 krónum af söluandvirði fasteignarinnar, sem hann gerði tilkall til á grundvelli þinglýstra veðskuldabréfa á 5. veðrétti. Hér- aðsdómari staðfesti ákvörðun sýslumanns með vísan til þess, að veðskuldabréf S hefðu öll verið tryggð með 1. veðrétti í fasteigninni samkvæmt sérstöku veðleyfi, þótt þeirra væri eigi getið á veðbók- arvottorði. Höfðu þau verið móttækin til þinglýsingar og innfærð í dagbók viku fyrir þriðja og síðasta uppboð og því notið forgangs- áhrifa þinglýsingar samkvæmt 1. mgr. 15. gr. laga nr. 39/1978. Þá hafi líkur staðið til þess, að þeim, er uppboðsþing sóttu, hafi verið kunnugt um veðskuldabréf S, þar sem S bauð í fasteignina og krafðist þess, að eignin yrði lögð sér út sem ófullnægðum veðhafa. Sú krafa sætti eigi andmælum á uppboðsþingi. Úrskurður héraðs- dóms var staðfestur í Hæstarétti.	48
Ekki hafði farið fram þinglýsing skuldabréfs, er tryggt var með veði í bifreið. Sjá Lausafjárkaup.	236

Með úrskurði yfirlandskiptanefndar var skorið úr um landamerki milli jarðanna Tu, Tú og M, og var honum þinglýst. S krafðist þess, að úrskurðurinn yrði afmáður úr fasteignabók. Á það var fallist. Þegar þinglýsingarstjóra barst landskiptagerðin var á henni stimpill Fast-eignamats ríkisins og sveitarstjórnar. Skjalið bar ekki með sér, að landskiptagerðin hefði verið lögð fyrir jarðanefnd og landbúnaðar-ráðherra samkvæmt ákvæðum jarðalaga. Var skjalið því eigi tækt til þinglýsingar og bar að vísa því frá.	363
Sjá Húsaleigusamningur.	1184
Að kröfu H hf. annars vegar og L hins vegar voru gerð fjárnám í sökklí og plötu íbúðarhúss á byggingarstigi. Gerðarpola skorti þinglýsta eignarheimild fyrir eigninni, sem ekki hafði verið skráð í fasteigna-bók þinglýsingarstjóra. Er fjárnámshafar framvísuðu endurritum fjárnámanna hjá sýslumanni til þinglýsingar, var skjölunum vísað frá þinglýsingu, þar sem fasteignin var ekki skráð í þinglýsingabók og hvorki þinglýstur lóðarleigusamningur, skiptayfirlýsing né ann-að heimildarskjal staðfesti tilvist hennar. Sú ákvörðun þinglýsing-arstjóra var borin undir dómstóla. Samkvæmt 1. mgr. 24. gr. þing-lýsingalaga nr. 39/1978 verður skjali ekki þinglýst, ef útgefanda þess brestur þinglýsta heimild til að ráðstafa eign á þann veg, sem mælt er fyrir um í skjalinu. Sú meginregla sætir undantekningu, þegar aðfarargerðir eru annars vegar, sbr. 2. mgr. 24. gr. Sagt var, að hún væri gerð með tilliti til hagsmuna skuldheimtumanna af því, að skuldunautar gætu ekki skotið sér undan efndum með því að van-rækja heimildaskráningu. Eðlirök þóttu hníga til þess, að sama regla yrði látin gilda um fasteignir á byggingarstigi, sem ekki hefðu enn verið skráðar í fasteignabækur þinglýsingarstjóra. Ákvörðun þinglýsingarstjóra var því felld úr gildi og lagt fyrir hann að þinglýsa fjárnámunum með þeirri athugasemd, að þinglýsta eignar-heimild skorti.	1222, 1226
Krafa gerð í uppboðsandvirði fasteignar á grundvelli óþinglýstra veð-skuldabréfa. Sjá Nauðungarsala.	1704
Staðfest var synjun þinglýsingarstjóra um að aflýsa veðskuldabréfi af fasteign, þar sem sá, er þess óskaði, bar það ekki fyrir sig, að þegar hefði allt verið greitt, sem veðheimild hefði verið veitt fyrir.	2470
H gaf út veðskuldabréf til H hf. tryggt með fjórða veðrétti í fasteign sinni. Vegna vanskila var bréfið gjaldfellt. Er fasteignin var seld á nauðungaruppboði kom í ljós, að á eignina hafði áður verið þing-lýst veðskuldabréfi á fjórða veðrétti. H hf. krafðist skaðabóta úr	

ríkissjóði vegna mistaka þinglýsingardómara. Meðal gagna málsins var veðbókarvottorð fasteignarinnar, er lá frammi, þegar skulda-
bréf H hf. var samið. Var það þá orðið tæplega sex vikna gamalt.
Ekki var vefengt, að lögfræðingur sá, er veðskuldabréfið samdi,
hefði verið starfsmaður H hf. Honum mátti vera ljóst, að svo gam-
alt veðbókarvottorð var ónothæft til að byggja á viðhlítandi upplýs-
ingar um áhvilandi veðbönd á fasteigninni. Samning veðskulda-
bréfsins á grundvelli svo ótraustrar heimildar um veðbönd voru
mistök og jafnframt frumorsök þess tjóns, er H hf. taldi sig hafa
orðið fyrir. Skilyrði brast þannig fyrir því, að H hf. gæti átt rétt til
fébóta samkvæmt 49. gr. þinglýsingalaga nr. 39/1978. Sýkna. 2605

Þjófnaður

- A var dæmdur sekur fyrir þjófnað með því að hafa stolið 157 geisla-
diskum, magnara, geislasplara, 24 flöskum af sterku áfengi, 25
flöskum af bjór, síma, útvarpstæki, ritvél, skjalatösku, leðurjakka, 8
– 9.000 krónum í peningum og ýmsu smávægilegu. Var honum gert
að sæta fangelsi í 18 mánuði. Ítrekun. Sératkvæði. 375
- B var sakfelldur fyrir að hafa brotist inn í hárgreislustofu og arki-
tektavinnustofu og stolið skiptimynt, vasareikni, hárskurðarvél og
straumbreyti. Skilorðsrof fjögurra mánaða fangelsisrefsingar. Refs-
ing ákveðin fangelsi í sex mánuði. 501
- Á og G voru sakfelldir fyrir að hafa í félagi og einir sér brotist inn á
fjölda staða og stolið þaðan verðmætum. Þá voru þeir sakfelldir
fyrir skjalafals með því að hafa falsað tékka og greiðslukortanótur.
Loks var Á sakfelldur fyrir hylmingu með því að hafa þegið hjá G
27.000 krónur af þýfi úr innbroti og þjófnaði, þótt honum væri full-
kunnugt um, hvernig G væri að peningunum kominn. Refsing Á
þótti hæfilega ákveðin fangelsi í 15 mánuði. Refsing G var ákveðin
fangelsi í tvö ár, en hann hafði rofið skilorð tveggja mánaða fang-
elsisrefsingar. 503
- Sjá Skjalafals. 556
- A var sakfelldur fyrir að hafa stolið ýmsum verðmætum úr bifreið. Frá
því á árinu 1990 hafði A auk annars verið dæmdur þrisvar sinnum
fyrir þjófnað. Refsing var ákveðin þriggja mánaða fangelsi. 824
- Sjá Refsiákvörðun. 934
- G var sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn og stolið
tveimur loftborvélum, tveimur topplyklasettum, verkfærakassa
með verkfærum og lausum verkfærum, tékkum samtals að fjárhæð

16.500 krónur og 3 víxlum, hverjum að fjárhæð 400.000 krónur. Í Hæstarétti var sameinað því máli annað mál á hendur G vegna ölvunaraksturs hans og aksturs án ökuréttinda. G rauf með broti sínu skilorð 220 daga reynslulausnar. Vegna mistaka í héraði hafði reynslulausnin tvívegis verið tekin upp og dæmd í nýju máli. Var það leiðrétt með dómi Hæstaréttar. Refsing sjö mánaða fangelsi og svipting ökuréttar ævilangt. Sjá Ölvunarakstur og Reynslulausn. ..	1235
Sjá Ávana- og fíkniefni.	1328
G var sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa stolið farsíma úr bifreið og hangikjöti og sælgæti í verslun. Refsing fangelsi í fimm mánuði. Sjá Skilorðsrof.	1465
L var sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa stolið úr íbúð sambyggðu útvarps- og segulbandstæki, borðlampa, eldhúspotti og baðhandklæði. Refsing fangelsi í tvo mánuði.	1468
S og Ú voru ákærðir fyrir að hafa stolið 3.000 krónum og áfengi að verðmæti 3.960 krónum á hótélherbergi. Ekki var annað að sjá en ákærðu hefði með því verið gefið að sök að hafa tekið 3.000 krónurnar úr herbergi í gistihúsinu, en þeir voru handteknir í nærliggjandi línherbergi. Maður nokkur, er í herberginu hafði búið, tilkynnti lögreglu, að hann saknaði 3.000 króna í seðlum úr veski sínu. Næturvörður hótelsins skýrði frá því, að stolið hefði verið rúmlega 2.000 krónum úr peningabauk, er verið hafði í línherbergi því, er ákærðu voru handteknir í. Það virtist ekki hafa verið rannsakað nánar og ekki kom fyrir dóm sá, er tilkynnt hafði um tapaðar 3.000 krónur. Í hinum áfrýjaða dómi voru ákærðu allt að einu sakfelldir samkvæmt þessum lið ákærunnar fyrir að hafa slegið eign sinni á rúmar 2.000 krónur úr peningabauk í línherberginu og var þá sýnilega vísað til vitnisburðar næturvarðarins. Sá vitnisburður varðaði ekki þann verknað, er ákærðu var gefinn að sök samkvæmt hljóðan ákæru. Ákærðu voru af þessum ástæðum sýknaðir af kröfum ákæruvalds um þjófnað á 3.000 krónum. Að því er varðaði þjófnað á áfengi að verðmæti 3.960 krónum var stuðst við lista, sem hótélstjórinn hafði gert daginn eftir um varning, er horfið hafði úr svokölluðum minibar í herberginu. Á því virtist ekki hafa farið fram sjálfstæð lögreglurannsókn. Á listanum var nákvæmlega tilgreint magn þess áfengis, er horfið hafði. Lýsing á þessari háttsemi í ákæru var ekki svo nákvæm sem skyldi, en ekki var talið, að það stæði því í vegi, að efnisdómur yrði lagður á þann þátt málsins, sbr. 1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991. Voru ákærðu sakfelldir fyrir brot	

gegn 244. gr. almennra hegningarlaga. Með vísan til sakaferils ákærðu var hvor um sig dæmdur í fjögurra mánaða fangelsi.	1798
Ó var sakfelldur fyrir þjófnað á 20.000 krónum í eigu S á heimili hans. Með broti sínu rauf Ó skilorð 245 daga reynslulausnar, er dæmdir voru með. Refsing 11 mánaða fangelsi.	1890
Ó var sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn og stolið bjórflöskum, samfestingum, skyrtum, buxum, leðurjakka og 4.000 krónum. Með broti sínu rauf Ó skilorð 60 daga fangelsisdóms. Var honum nú gerð refsing í einu lagi og var hún ákveðin þriggja mánaða fangelsi.	2164
S var ákærður fyrir þjófnað með því að hafa í félagi við annan mann brotist inn og stolið armbandsúr, gullhringum, silfurhring, byssum og rauðvínsflöskum. Þá var S ákærður fyrir tilraun til þjófnaðar með því að hafa reynt að brjóta inn í íbúðarhús, en horfið af vettvangi við hundgá, og að hafa reynt árangurslaust að stela kvenveski úr eldhúsglugga, en komið var að S á vettvangi. Þegar litið var til þess, að S framdi brot sín innan sólarhrings frá því hann var látinn laus eftir langa fangavist og umfangs brots hans svo og ákvæða 71. gr., 72. gr., 77. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga, þótti refsing S hæfilega ákveðin fangelsi í 15 mánuði.	2167
U var sakfelldur fyrir tilraun til þjófnaðar með því að hafa í félagi við R og S brotist í þjófnaðarskyni inn í húsnæði Í hf. Þá var hann jafnframt sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn í heildverslun og stolið þaðan 10.000 krónum. Með broti sínu rauf U skilorði 298 daga reynslulausnar. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af 60. gr., 71. gr., 72. gr., 77. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga og var hún ákveðin átján mánaða fangelsi.	2233
Sjá Fjársvik.	2487
S var sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn í söluskála og stolið þaðan vindlingapökkum, sælgæti og peningum. Sjá einnig Umferðarlög.	2686
Með eigin játningu var J sakfelldur fyrir hlutdeild í þjófnaðarbroti með því að hafa tjáð einum meðákærða, að tiltekið íbúðarhús væri hentugt til innbrots og síðan ekið ásamt honum að húsinu og sýnt honum það og gefið upplýsingar um íbúa hússins og verðmæti þar innan dyra. Brot J var framið eftir uppkvaðningu skilorðsbundins dóms í öðru máli, er ekki hafði verið birtur J. Var því ekki lagt til grundvallar, að háttsemi J hefði falið í sér skilorðsrof. Var hann dæmdur til að sæta fangelsi í tvo mánuði og greiða skaðabætur ásamt öðrum meðákærðu. Sjá Aðfinnslur.	2854
Á var sakfelldur fyrir þjófnað með því að hafa brotist inn í verslun og	

stolið þaðan þremur borvélum og topplyklasetti, samtals að verðmæti 61.219 krónur. Með broti sínu rauf Á skilorð fjögurra mánaða fangelsisdóms vegna líkamsárásar og þjófnaðar. Með vísan til 60. gr. laga nr. 19/1940 var ákærða gerð refsing í einu lagi fyrir öll brotin, fangelsi í sex mánuði.	2889
--	------

Póknun

Sölubóknun fasteignasala við makaskipti. Sjá Fasteignasala.	1591
--	------

Þýðing skjala

Gerð var krafa til þess fyrir héraðsdómi, að framlögð dómskjöl á ensku yrðu þýdd á íslensku. Kæruheimild þótti skorta fyrir kæru úrskurðar héraðsdómara. Sératkvæði. Sjá Kæruheimild.	1386
--	------

Ökuréttarsvipting

Ákærða var svipt ökurétti í fjóra mánuði fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 2. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Ölvun.	171
Ákærði var sviptur ökurétti í fjögur ár fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 2. mgr., og 1. mgr., sbr. 3. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Ölvunarakstur.	458
Ákærði var sviptur ökurétti í þrjá mánuði fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 2. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Ölvunarakstur.	461
E ók bifreið og mældist 0,68% af alkóhóli í blóði hans. E var sviptur ökurétti í einn mánuð. Sjá Umferðarlög.	813
Ákærði var sviptur ökurétti í þrjú ár fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 3. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Umferðarlög.	1015
Ákærði var sviptur ökurétti ævilangt fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 3. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Ölvunarakstur.	1060
Ákærði var sviptur ökurétti í eitt ár fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 3. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Ölvunarakstur.	1068
Magn vínanda í blóði ökumanns mældist 1,40% og var hann sviptur ökurétti í tvö ár fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 3. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Sjá Ölvunarakstur.	1492
Svipting ökuréttar í einn mánuð vegna hraðaksturs. Sjá Umferðarlög. .	1895
Magn vínanda í blóði ökumanns vegna ölvunaraksturs í þriggja mældist 1,31, 1,66 og 1,95% og var hann sviptur ökurétti í 20 mánuði. Sjá Ölvunarakstur.	1899
Magn vínanda í blóði ökumanns vegna ölvunaraksturs mældist 2,15% og var hann sviptur ökurétti ævilangt. Sjá Umferðarlög.	2621
Magn vínanda í blóði ökumanns vegna ölvunaraksturs í tvígang mældist	

1,52‰ og 1,57‰ og var hann á grundvelli langs sakarferils sviptur ökurétti í fjögur ár og sex mánuði. Sjá Umferðarlög.	2686
Svipting ökuréttar í tvö ár vegna brota á varúðarreglum umferðarlaga og 219. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Umferðarlög.	2892

Ökuréttur

Ákærði var sviptur ökuleyfi í þrjú ár frá 13. febrúar 1989. Er hann ók bifreið ölnaður 22. febrúar 1992 hafði hann ekki ökuréttindi, þar sem hann hafði ekki enn fært sér í nyt rétt sinn til að öðlast ökuskírteini að nýju að uppfylltum skilyrðum 50. gr. reglugerðar nr. 787/1983 um ökukennslu, próf ökumanna o.fl. Þótt ákærði hefði með framferði sínu unnið sér til sviptingar ökuréttar ævilangt, sbr. 2. mgr. 101. gr. umferðarlaga, voru ekki skilyrði til þess að svipta hann heimild til þess að öðlast þann rétt, eins og ákvæði 101. gr. var háttað fyrir breytingu á því með 25. gr. laga nr. 44/1993.	466
Ákærði ók í þriðja sinn frá árinu 1991 sviptur ökurétti. Refsing 30 daga varðhald.	698
Ákærði ók bifreið sviptur ökurétti. Með broti sínu rauf hann skilorð 180 daga reynslulausnar, er dæmd var með. Refsing sjö mánaða fangelsi.	700
Ákærði ók bifreið sviptur ökurétti. Með vísan til sakaferils var refsing ákveðin fangelsi í þrjá mánuði.	702

Ölvun

Magn vínanda í blóðsýni ákærðu mældist 1,12‰. Þótti sannað, að ákærða hefði ekið undir áhrifum áfengis og brotið með því gegn 1. mgr., sbr. 2. mgr., 45. gr. umferðarlaga.	171
---	-----

Ölvunarakstur

Magn vínanda í blóðsýni ákærða mældist í fjögur skipti 1,31‰, 1,92‰, 1,37‰ og 1,99‰. Með brotum sínum rauf ákærði skilorð 135 daga reynslulausnar. Refsing sex mánaða fangelsi og svipting ökuréttar í fjögur ár.	458
Í ölvunarakstursmáli mældist 0,87‰ af vínanda í blóði ákærða. Refsing 24.000 króna sekt og svipting ökuréttar í þrjá mánuði.	461
Í blóði ökumanns mældist 1,93‰ af vínanda. Refsing þótti hæfilega ákveðin 30 daga varðhald, en ekki voru lagaskilyrði til sviptingar ökuréttar. Sjá Ökuréttur.	466
Í blóði ökumanns mældist 1,95‰ af vínanda. Ítrekaður ölvunarakstur.	

Refsing 20 daga varðhald og svipting ökuréttar í þrjú ár. Sjá Umferðarlög.	1015
Með játningu S var sannað, að hann hefði í fjögur skipti ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Magn vínanda í blóði S hafði mælst 1,77‰, 2,08‰, 2,56‰ og 2,77‰. Þá var S sakfelldur fyrir rangar sakargiftir fyrir að hafa gefið upp nafn bróður síns í tvö ofangreind skipti, er lögregla hafði afskipti af honum. Loks var S sakfelldur fyrir skjalfals og umferðarlagabrot með því að hafa fest skráningarmarki á óskráða bifreið og ekið henni þannig undir áhrifum áfengis. Magn vínanda í blóði S mældist þá 2,74‰. Refsing S ákveðin fangelsi í átta mánuði. Jafnframt sviptur ökurétti ævilangt.	1060
Sannað þótti með niðurstöðu blóðrannsóknar og framburði vitna, að J hefði gerst sekur um brot gegn 1., sbr. 3. mgr., 45. gr. umferðarlaga. Í blóði J mældist 2,64‰ vínanda. Refsing 35.000 króna sekt og svipting ökuréttar í eitt ár.	1068
Í blóði ökumanns mældist 0,85‰ af vínanda. Var hann einnig sakfelldur fyrir akstur án ökuréttinda og þjófnað. Refsing sjö mánaða fangelsi og svipting ökuréttar ævilangt. Sjá Þjófnaður og Reynslulausn.	1235
S var gefið að sök að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis. Lögregluþjónninn J bar staðfastlega, að S hefði setið undir stýri bifreiðarinnar, þegar lögreglubifreið þeirri, er hún sat í, var ekið fram hjá bifreið S. Hefði J aldrei misst sjónar á S frá því, er hún sá S undir stýri, uns náð var tali af honum. Frásögn J þótti fá stoð í framburði ökumanns lögreglubifreiðarinnar, sem kvaðst hafa séð S undir stýri. Þá var til þess að líta, að S viðurkenndi í upphafi rannsóknar málsins akstur þann, er hann var ákærður fyrir, en hvarf frá þeirri játningu tæpum sex mánuðum síðar, og staðhæfði hann og eiginkona hans þá, að hún hefði ekið bifreiðinni. Var þeim þó ljóst, að rannsókn beindist að honum frá upphafi vegna játningar hans á vettvangi og fyrir varðstjóra. S var sakfelldur fyrir ölvunarakstur. Refsing 60.000 króna sekt og svipting ökuréttar í tvö ár.	1492
G var sakfelldur fyrir ölvunarakstur með því að hafa ekið bifreið þrívegis undir áhrifum áfengis, þannig að í blóði hans mældist 1,31‰, 1,66‰ og 1,95‰ alkóhóls. Sýknað var af broti gegn 1. mgr. 10. gr. umferðarlaga, þar sem þeirrar háttsemi G að hverfa af vettvangi án þess að gera viðeigandi ráðstafanir vegna áreksturs var ekki getið í verknaðarlýsingu ákæru. Refsing 80.000 króna sekt og svipting ökuréttar í 20 mánuði.	1899
K var ákærður fyrir ölvunarakstur, en 2,38‰ af alkóhóli mældust í blóði	

hans eftir akstur bifreiðar. K neitaði að hafa ekið bifreiðinni undir áhrifum áfengis og bar því við, að hann hefði fyrst neytt áfengis, eftir að hann hefði fest bifreiðina í snjó. K var einn til frásagnar um áfengisneyslu sína. Lögreglumenn fundu ekki áfengispela á vettvangi, er K bar, að hann hefði fleygt frá sér, áður en lögregla kom á vettvang. Vegfarendur báru um ölvunarástand K. Lögreglumenn báru, að hann hefði tjáð þeim í upphafi, að hann hefði neytt áfengis fyrir akstur bifreiðarinnar. Álitsgerð Rannsóknarstofu í lyfjafræði um niðurstöðu alkóhólrannsóknar laut að því, að líklegt væri að áfengisneysla hefði staðið allnokkurn tíma og verið umtalsverð. Að öllu virtu var K sakfelldur fyrir ölvunarakstur. Refsing var ákveðin 70.000 króna sekt í ríkissjóð. Jafnframt var hann sviptur ökurétti í tvö ár.	2221
Sjá Umferðarlög.	2621, 2686, 2696

Ölvun við siglingu skips

K var sakfelldur fyrir að hafa siglt trillubát undir áhrifum áfengis, þar til lögregla færði hann til hafnar. Varðaði brot hans við 24. gr., sbr. 33. gr. áfengislaga nr. 82/1969. Við meðferð málsins í héraði var fallið frá tilvísun í ákæru til ákvæða XV. kafla siglingalaga nr. 34/1985, sem lögreglustjóra brast ákærvald um. Refsing K var ákveðin 100.000 króna sekt. Þá var hann sviptur skipstjórnarréttindum í 12 mánuði.	2215
--	------

Örorka

Krafa gerð um örorku- og miskabætur vegna ætlaðra mistaka læknis við aðgerð á hendi 9 ára stúlku. Sjá Læknar.	400
Sjá Líkamsárás.	1497
Sjá Skaðabótamál.	2071
Sjá Skaðabætur.	2379
Sjá Umferðarlög.	1470

1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991

Samkvæmt ákæruskjali var ákærða gefið að sök brot gegn 1. mgr. 106. gr. almennra hegningarlaga. Ákærði var sakfelldur í héraði fyrir brot gegn 108. gr. sömu laga, en héraðsdómari taldi fullnægt skilyrðum til þess samkvæmt 1. mgr. 117. gr. laga nr. 19/1991. Bókun í þingbók héraðsdóms bar ekki með sér, að sækjandi og verjandi hefðu tjáð sig um sakaratriði að því leyti, og staðfesti verjandi ákærða það fyr-

ir Hæstarétti. Ekki varð séð, að í vörn ákærða í héraði hefði verið fjallað um 108. gr. hegningarlaga. Brast því lagaskilyrði til þess, að sú lagagrein kæmi til álita. Sjá Brot gegn valdstjórninni.	722
--	-----

45. gr. laga nr. 75/1973

Ekki voru talin skilyrði til þess samkvæmt 45. gr. laga nr. 75/1973, að kröfur áfrýjanda fengju komist að fyrir Hæstarétti, en af hans hálfu hafði orðið útivist í héraði. Sjá Málsástæður.	175
Sjá Húsaleigusamningur.	1184

168. gr. almennra hegningarlaga

Sjá Flugslys.	959
--------------------	-----

XVII. kafli laga um meðferð einkamála

Sjá Skuldabréf.	2026
Sjá Tékkalög.	2149

32. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978

Sjá Bankar.	2271
------------------	------

VI. YFIRLIT

1. Einkamál:		
a. Áfrýjunarmál dæmd	169	
b. Kærumál dæmd	127	
c. Dómar um frávísunarkröfur o.fl.	12	
d. Útivistardómar	18	
e. Hafin mál	0	
f. Úrskurðir	6	332
2. Opinber mál:		
a. Áfrýjunarmál dæmd	106	
b. Kærumál dæmd	38	144
		476
3. Mál dæmd af þremur hæstaréttardómurum	352	
Mál dæmd af fimm hæstaréttardómurum	123	
Mál dæmd af sjö hæstaréttardómurum	1	
		476
4. Mál dæmd með varadómara		58